Pe pe tabla de şah

OLIVER STONE SE REVOLTĂ. „Nu sunt de acord cu părerea care se vehiculează în ultimul timp, potrivit căreia singurul film pe care publicul american are chef să-l vadă este «Zoolander»... Eu cred că n-ar fi deloc nepotrivit un film legat de atentatul asupra Americii. Mărturisesc că mi-ar plăcea să fac un super-film despre terorism şi modul său de funcţionare. Ar putea fi un thriller fascinant care, mai mult ca sigur, ar atrage publicul." Acestea au fost cuvintele regizorului Oliver Stone, autorul controversatului film realizat cu ani în urmă – „J.F.K." (despre atentatul preşedintelui Kennedy). Dar, până una-alta, cineastul se izbeşte de atitudinea factorilor de decizie de la Hollywood care consideră că, după atentatul asupra Americii din 11 septembrie, e mai potrivit să menajeze sentimentele publicului şi să evite abordarea unor asemenea subiecte. Oliver Stone ar avea o singură soluţie: să găsească un producător dispus să-şi rişte banii în realizarea unui asemenea film.

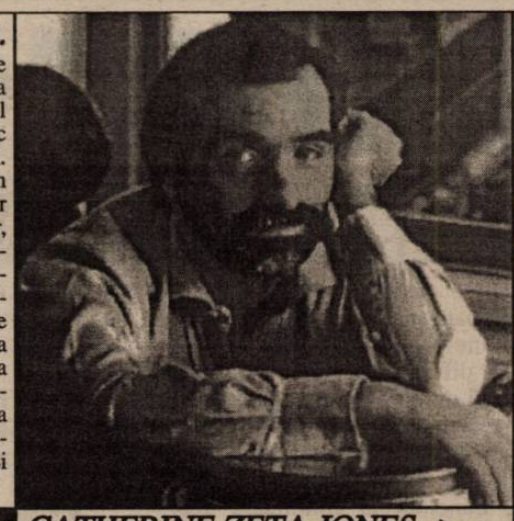

MARTIN SCORSESE, DIN NOU AMÂNAT. În ciuda speranţelor sale de a-şi lansa ultima producţie – „Gangs of New York" – până la sfârşitul acestui an, Martin Scorsese s-a văzut în situaţia de a fi din nou amânat. Problema cosmetizării unor secvenţe care evocau acte teroriste a fost rezolvată (deşi aluzii mai există), dar iată că acum mai apar şi alte necazuri legate de „raţiuni de ordin tehnic". Filmul e prea lung! Durează 3 ore. Iar patronul de la Miramax pretinde să se reducă la două ore şi jumătate. Distribuţia filmului este deosebit de atrăgătoare: Leonardo DiCaprio, Cameron Diaz şi Daniel Day Lewis. Actorii, ca şi regizorul, îşi doreau din tot sufletul ca filmul să fie lansat anul acesta pentru că numai aşa ar fi putut să intre în competiţia pentru viitoarele Oscaruri.

NICOLAS CAGE, LOGODIT CU FIICA REGELUI. Nicolas Cage (fostul soţ al Patriciei Arquette) şi Lisa Marie Presley (fiica Regelui Rock-ului) sunt împreună doar de jumătate de an, dar se grăbesc să se căsătorească. Decizia a fost luată imediat după atentatul terorist din 11 septembrie. Reverendul Rick Stanley, vărul lui Elvis Presley a declarat presei: „Atacurile teroriste asupra New York-ului şi Washington-ului i-au făcut să realizeze că viaţa e scurtă şi imprevizibilă, că nu există nici o garanţie şi că, în concluzie, e bine să profiţi de fiecare clipă." Căsătorită de câteva ori înainte, Lisa Marie Presley e sigură de data aceasta că Nic e soţul ideal pentru ea. Şi, după cum a declarat cu dezinvoltură, „am primit şi binecuvântarea tatălui ei prin intermediul unei şedinţe de spiritism".

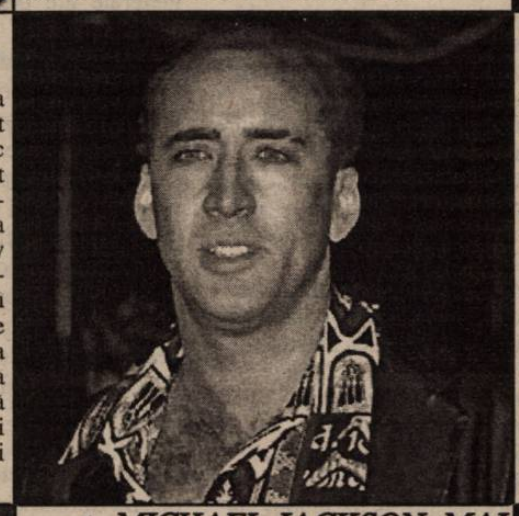

CATHERINE ZETA JONES, ÎNSĂRCINATĂ? Presa occidentală zice că da, actriţa însă dezminte cu înverşunare zvonul. Gazetarii sunt cu ochii pe silueta ei, care, potrivit spuselor lor, şi-a schimbat vizibil conturul, pe sub hainele largi lăsând să se vadă un pântec bombat. O prietenă a doamnei Michael Douglas se transformă însă în purtătorul de cuvânt al actriţei şi declară ziariştilor: „Mai mult sau mai puţin, Catherine a avut mereu probleme cu silueta şi acum într-adevăr pare ceva mai grasă decât de obicei. Dar, să recunoaştem, nu e momentul potrivit pentru ea să rămână însărcinată. Cât de curând începe lucrul la un nou film." Catherine Zeta Jones urmează să turneze „Chicago", unde îl va avea ca partener pe Richard Gere...

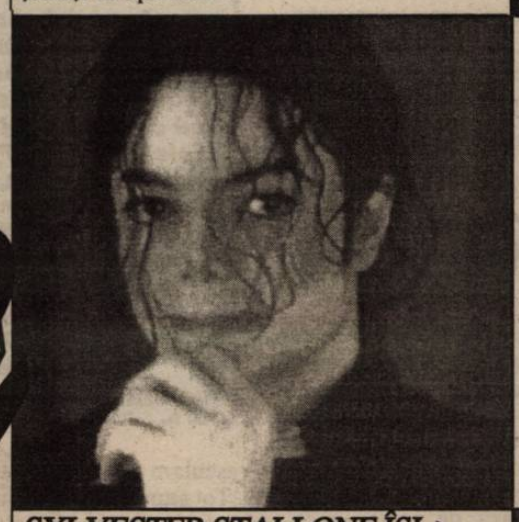

MICHAEL JACKSON, MAI ÎNFRICOŞĂTOR DECÂT DRACULA. Timp de două luni înainte de tradiţionala sărbătoare americană Halloween, a fost realizată o anchetă în rândul vizitatorilor Parcului de distracţii Great America din California, întrebarea adresată fiind simplă: „Care este personajul cel mai înfricoşător pentru tine?" Să fie oare Dracula, Frankenstein sau cine ştie ce vrăjitoare? Nici vorbă. 37% dintre persoanele chestionate au răspuns fără nici o ezitare: Michael Jackson. Dracula îi înfricoşează doar pe 24% dintre persoanele interogate. O altă surpriză a fost legată de apariţia în top a celebrului Bill Gates (al cărui nume este sinonim cu Microsoft), care a... smuls un procent de 23%, deci foarte aproape de legendarul Dracula. Numărul total al persoanelor care au răspuns la test a fost de 124159.

KEANU REEVES CAUTĂ REFUGIU ÎN RELIGIA BUDDHISTĂ. Copleşit de un lanţ nesfârşit de necazuri, actorul speră că doar înţelepciunea religiei buddhiste îl va putea ajuta să pună capăt evenimentelor nefericite din viaţa sa. În ultimii ani, soarta i-a rezervat multă durere: sora lui a fost diagnosticată cu leucemie, el însuşi a fost la un pas de moarte în urma unui accident de motocicletă, apoi logodnica sa, Jennifer Syme, a pierdut copilul pe care amândoi îl aşteptau ca pe un dar divin şi, nu după mult timp, aceasta şi-a pierdut viaţa într-un accident de maşină. Râul care i-a marcat încontinuu existenţa din ultimii ani nu s-a oprit aici; Aaliyah, cântăreaţa-actriţa care urma să-i fie parteneră în „Matrix 2" a murit şi ea într-un accident de avion. Cu disperarea omului lovit permanent de soartă Keanu Reeves a simţit nevoia să găsească alinare în ceva şi a descoperit, ca pe o gură de oxigen, religia buddhistă, pe când lucra la „Micul Buddha".

SYLVESTER STALLONE ÎŞI CONSOLIDEAZĂ FAMILIA. Mai puţin prezent pe ecrane, Silvester Stallone se dedică familiei. Împreună cu soţia sa, fostul top-model Jennifer Flavin, aşteaptă un fericit eveniment: naşterea celui de-al treilea copil al lor. Până în prezent, Rocky a trecut de patru ori prin emoţiile unui... proaspăt tătic. Din prima lui căsătorie are doi fii, acum deja adulţi, iar din actualul mariaj are două fiice. Fericit că va avea încă un urmaş, Stallone speră din tot sufletul să fie tot o fată. „Niciodată n-am realizat cât de minunate sunt fetiţele până când nu le-am avut pe ale mele", mărturisea actorul. Sly şi-a botezat toţi copiii cu nume care încep cu litera S. Hotărât să respecte tradiţia, e în căutarea unui al cincilea nume, dar, după cum declară, e într-o vădită pană de inspiraţie.

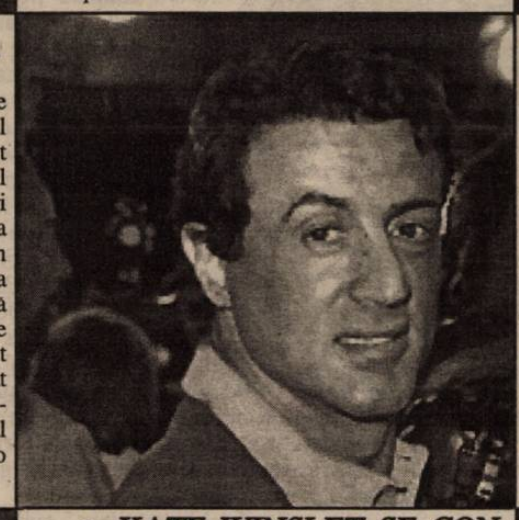

BILL CLINTON, UN POSIBIL STAR DE CINEMA. Admiraţia fostului preşedinte al Statelor Unite pentru lumea show-biz-ului nu mai este un secret pentru nimeni. Iar fascinaţia pentru cinematografie s-ar putea concretiza în cele din urmă în susţinerea rolului principal într-un film. Producătorul Gianni Russo este cel care de curând l-a contactat pe fostul preşedinte Bill Clinton şi i-a propus rolul... de preşedinte în „Godfathers, Popes and Presidents". Potrivit declaraţiei producătorului, „Bill Clinton a fost nu numai impresionat, ci foarte încântat în faţa acestei propuneri". Gianni Russo apreciază că fostul preşedinte n-ar avea nici o dificultate în interpretarea acestui rol pe care, în fond, l-a prestat foarte bine timp de opt ani. N-ar trebui decât să treacă din ipostaza de om politic în cea de actor de cinema, adică să parcurgă drumul invers decât Ronald Regan care a păşit din lumea filmului pe scena politicii.

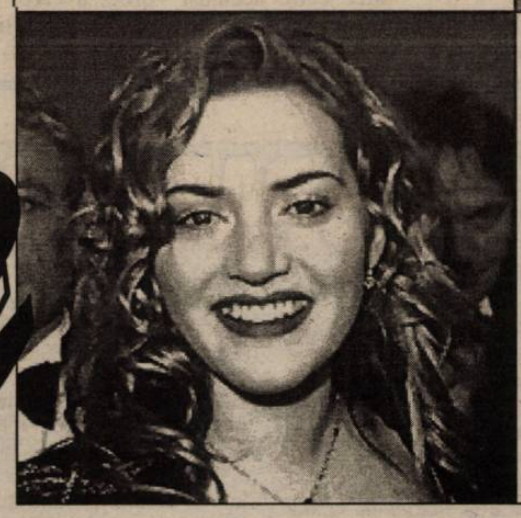

KATE WINSLET SE CONSOLEAZĂ. Divorţul actriţei Kate Winslet de Jim Threapleton încă nu s-a pronunţat, dar protagonista din „Titanic" şi-a şi găsit un colac de salvare, refugiindu-se în braţele regizorului Sam Mendes („American Beauty"). Kate Winslet l-a întâlnit pe Sam Mendes cu prilejul punerii la punct a unor proiecte profesionale. Dar, potrivit declaraţiilor unui prieten destul de apropiat al actriţei, discuţiile nu s-au rezumat doar la latura profesională, aşa că cei doi şi-au descoperit multe afinităţi. Şi cum amândoi sunt liberi, nimic nu le poate sta în cale. Ca de fiecare dată, când se conturează o nouă legătură sentimentală, publicaţiile iubitoare de scandal alcătuiesc liste cu fostele iubiri. În dreptul numelui lui Sam Mendes stă scris, de exemplu, Kalista Flockhart („Ally McBeal"). În privinţa lui Kate, despărţirea de soţul ei e pusă pe seama legăturii pasagere cu Dougray Scott, partenerul din ultimul ei film „Enigma".

LAETITIA CASTA, MAMĂ. Deşi iniţial a vrut să ţină secret faptul că era însărcinată, fanii Laetitiei Casta nu s-au lăsat înşelaţi uşor şi chiar la ultimul festival de la Cannes i-au observat rotunjimile pântecului ascuns sub kimonoul pe care îl purta. Pe 19 octombrie, copilul a venit pe lume, o fetiţă căreia părinţii ei, Laetitia şi iubitul ei Stephane, i-au dat numele Sahteene. Foarte încântaţi de eveniment, cei doi au fost de acord să se dea imediat publicităţii vestea, dar au cerut cu insistenţă presei să „fie lăsaţi în pace, să-şi savureze în linişte bucuria. Şi mai ales, să nu fie mediatizată figura copilului, fără acordul lor." Şi când te gândeşti că Michael Douglas şi Catherine Zeta Jones au făcut din momentul naşterii fiului lor nu doar o poveste fără sfârşit, ci şi o modalitate de a-şi rotunji copios conturile din bancă...

Pagină realizată de AURORA POPESCU

„BITTERUL SUEDEZ" DE... BOTOŞANI

leac pentru multiple boli

Cu 5-6 ani în urmă, am cunoscut un terapeut foarte vârstnic, de o condiţie oarecum insolită. Nonagenarul *Ion Neagu,* din Botoşani, bărbat extrem de viguros la minte, în ciuda vârstei înaintate, descendentul unor răzeşi împământeniţi de voievodul Ştefan (bătrânul îşi mai amintea vechile acte de împroprietărire scrise pe piele de miel, dar confiscate şi distruse de comunişti), trata de câţiva ani buni boli dintre cele mai diferite, folosind în special un aşa-numit „bitter suedez" – de fapt, o băutură din plante medicinale preparată de el însuşi. Reţeta ne-a oferit-o şi nouă şi o reproducem mai jos.

Cantităţi necesare: frunze de salvie (sau aloe) – 10 g; răşină de brad – 5 g; rădăcină de şofran (sau de stânjenel) – 2 g; flori de salcâm – 10 g; frunze de dafin (sau scorţişoară) – 10 g; genţiană – 10 g (sau pelin – 5 g şi anghinare – 5 g); frunze frasin – 10 g; fenicul (sau anason) – 4 g; rădăcină scaiete – 5 g; iederă – 10 g; boabe de ienupăr pisate – 10 g.

Amestecul se pune într-o sticlă de 2 litri cu gâtul larg şi se toarnă peste el 1,5 l whisky de secară (38°) sau vodcă. Se lasă la macerat şi apoi se strecoară lichidul, turnându-se în sticle mai mici, care se închid bine. Se păstrează la rece, chiar şi mai mulţi ani. Cu cât este mai vechi, preparatul are eficienţă mai mare. Înainte de întrebuinţare, sticla trebuie agitată bine.

Puterile curative ale acestui „bitter suedez" sunt, practic, nenumărate, ele fiind potenţate prin combinare cu alte metode terapeutice, alopate sau complementare. Ion Neagu ne-a enumerat peste 60 de situaţii diferite (aceasta înseamnă mult mai numeroase afecţiuni, la nivelul întregului organism), cazuistica înregistrată personal, de-a lungul mai multor ani, oferind exemple edificatoare. Punctăm în continuare doar câteva dintre indicaţiile terapeutului nonagenar, pentru care precizează şi modul de utilizare a preparatului:

- ◆ durerea de cap, ameţelile, scăderea memoriei dispar, dacă este inspirat puţin bitter suedez şi dacă se umezeşte baza craniului sau se aplică pe cap comprese;
- ◆ îmbunătăţirea vederii, eliminarea inflamaţiilor, a roşeţii ochilor şi vindecarea cataractei se realizează prin umezirea colţurilor ochilor sau prin aplicarea de comprese pe pleoapele închise;
- ◆ durerile de dinţi cedează şi infecţiile dispar, dacă se ţine în gură o lingură de bitter amestecat cu puţină apă sau se unge dintele bolnav;
- ◆ colicile şi durerile de stomac dispar, dacă se beau încet 3 linguri de preparat;
- ◆ se ia câte o lingură – dimineaţă, la prânz şi seara – în cazul durerilor vezicii biliare, iar noaptea se pun comprese;
- ◆ pentru o naştere uşoară, se ia câte o lingură de bitter, dimineaţa şi seara, în aproximativ ultimele 14 zile de sarcină;
- ◆ dacă după naştere apar inflamaţii şi se opreşte lactaţia, acestea dispar repede aplicându-se comprese cu bitter;
- ◆ eliminarea viermilor intestinali şi a teniei (la copii şi adulţi) se realizează bând o doză de bitter, în funcţie de vârstă, dar şi aplicându-se pe ombilic comprese ce se menţin umede;
- ◆ o lingură de bitter băută zilnic la fiecare masă principală şi comprese la ficatul inflamat vindecă afecţiunile hepatice;
- ◆ prin umezire repetată, se vindecă arsurile şi pielea opărită, ca şi băşicile şi cicatricile cauzate de asemenea accidente;
- ◆ câteva picături luate înainte de culcare alungă insomniile;
- ◆ pentru flebite şi tromboze, se unge locul cu un strat gros de alifie de gălbenele, apoi se aplică comprese cu bitter; după vindecare, se fac băi cu urzici la picioare, pentru îmbunătăţirea circulaţiei;
- ◆ câte o linguriţă luată de trei ori pe zi cu puţină apă revigorează, energizează, menţin sănătatea şi calităţile generale ale organismului, până la vârste înaintate.

Alte afecţiuni în care Ion Neagu a folosit cu succes „bitterul suedez" preparat de el sunt: eczeme, inflamaţii, băşici, fistule de orice fel şi la orice nivel al organismului, boli gastrice, hepatice şi biliare, renale şi circulatorii, tuberculoză, hemoroizi, afecţiuni specifice femeilor, fracturi, entorse şi pareze, depresii şi angoase, răceli şi gripe, anemii, reumatisme, degerături şi bătături, unele forme de cancer, vitiligo şi alcoolism, pancreatite, ba chiar şi... ciuma, muşcăturile de câine turbat şi bâlbâiala. Toate acestea sunt *cazuri,* deci bitterul suedez nu trebuie considerat totuşi panaceu universal, iar consultarea medicului alopat face şi ea parte din regula utilizării preparatului natural.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

„Suntem ceea ce mâncăm..."

De câte ori n-am auzit aceste vorbe înţelepte, dar – să recunoaştem cu sinceritate: de câte ori luăm în seamă înţelesul lor, cu-adevărat? Pentru a ne scuza lipsa de reacţie, invocăm diverse pretexte care n-ar ţine câtuşi de puţin de voinţa noastră. Totuşi, meniurile nesănătoase, abundente, nepotrivite, excesele cu tot „tacâmul" lor, ca şi abandonarea unor străvechi obiceiuri alimentare, lucrează în corp, împotriva noastră, chiar şi-atunci când ne simţim în al nouălea cer. De aceea, e bine şi firesc să ştim, ca să putem lua măsurile potrivite, cât încă mai avem timp.

Carnea este un mare inamic al sănătăţii omului. Dacă privim lucrurile din perspectivă medicală, constatăm o abundenţă de afecţiuni proliferate prin consumul de carne. Aceasta nu are celuloză şi nu se elimină în totalitate, rămânând în intestin, unde creează mediu favorabil agenţilor patogeni. De multe ori, dă senzaţie de oboseală, dar şi iritaţii, dureri, căci împreună cu diverşi excitanţi, carnea a dus la degenerarea celulei umane.

Susţinătorii teoriei evoluţioniste nu explică exact, nici astăzi, de ce aparatul digestiv uman nu s-a adaptat, treptat, la alimentaţia pe bază de carne sau măcar de ce nu a ajuns asemănător cu cel al omnivorelor. La om, acidul clorhidric este prea slab pentru digestia integrală a cărnii iar intestinul său este ondulat şi de cinci ori mai lung decât cel al animalelor carnivore. De aceea, carnea rămâne prea mult timp în interiorul acestuia, ceea ce produce putrefacţia şi mirosul urât. Asemenea reziduuri, pe care le eliminăm sub formă de fecale, trec prin peretele intestinului în sânge, generând astfel diverse boli.

Statisticile – fie ele şi incomplete – sunt destul de convingătoare. Acum un veac, 10-15% dintre americani mureau ca urmare a bolilor coronariene şi a accidentelor vasculare cerebrale; astăzi, cifra s-a ridicat la 40%. Tot atunci, sub 6% din decese erau cauzate de cancere; astăzi s-a ajuns la 25%! În ce ne priveşte, nu deţinem date statistice similare, pentru perioada din urmă cu 100 de ani în România, dar prezentul pare chiar mai îngrijorător decât în SUA. Cu 5-6 ani în urmă, peste 6% dintre decese aveau la origine cancerul, iar 60% (!) – bolile cardiovasculare.

Toate cele arătate mai sus se leagă printr-o singură idee. Boli devastatoare, precum cele cardiovasculare sau cele canceroase, au început să facă ravagii cu adevărat atunci când oamenii şi-au permis să adopte o alimentaţie foarte bogată în produse de origine animală şi când industria alimentară a început să producă alimente nenaturale, înalt prelucrate, rafinate, saturate de calorii, dar şi de nutrienţi, esenţe, coloranţi, arome ş.a.m.d. Concluzia elementară se impune de la sine şi conduce către aceleaşi vorbe, a căror înţelepciune reiese numai din punerea lor în practică: „Suntem ceea ce mâncăm."

LEACURI DIN VECHIME

Oul cu unghii. O practică foarte veche, pentru vindecarea de friguri, a supravieţuit cel puţin două milenii! Bolnavului i se tăiau unghiile de la mâini şi de la picioare, apoi erau puse în coaja unui ou (uneori, se punea şi păr de pe cap). Lăsat la o răspântie, se presupunea că oul ar fi fost ridicat de cineva, un trecător care devenea el însuşi victimă a bolii, căci frigurile treceau de la celălalt bolnav asupra lui.

Turta era de fapt denumirea mai cunoscută a plantei numite „ciurul zânelor". Din rădăcina ei se făcea un ceai bun pentru digestie, ca şi pentru producerea transpiraţiei. De asemenea, planta se folosea şi în practici magice: „Cu apă strecurată prin ciurul zânelor îşi spală ochii fetele, ca să-i facă vrăjiţi, iar bătrânii ca să-şi păstreze vederile".

Pielea de şarpe se referă la acel „strai" lepădat de reptilă, când năpârleşte. Pielea respectivă (uneori, se folosea chiar şarpele întreg) se fierbea „într-o oală spurcată" şi cu apa se spăla pe cap persoana afectată de căderea părului, având grijă să nu-şi atingă ochii, căci i se putea strica vederea. Se spune că, după asemenea spălături, chelia dispărea.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să ne îngrijim singuri

AVEŢI PROBLEME CU SPATELE?...

Întregul corp este conectat la coloana vertebrală şi la măduva spinării. Nu este deci de mirare că permanenta solicitare a acestor zone determină cele mai diverse dureri cronice sau acute ale ei. Pentru prevenirea, dar şi diminuarea acestora, putem interveni cu mijloace la îndemână.

◆ Începeţi ziua cu o mişcare simplă şi agreabilă. Întindeţi-vă pe podea cu faţa în sus, strângeţi picioarele pe abdomen îndoind genunchii, uniţi mâinile pe sub aceştia şi balansaţi-vă înainte şi înapoi circa două minute. Mişcarea restabileşte alinierea vertebrelor după poziţia uneori incomodă din timpul somnului.

◆ După ce coborâţi din pat, mergeţi câteva minute – întâi obişnuit, apoi pe vârfurile picioarelor. Mobilizează muşchii paravertebrali şi coloana.

◆ Mersul pe jos contribuie şi el la înlăturarea durerilor de spate. Coborâţi dimineaţa cu o staţie sau două înainte de destinaţie şi mergeţi astfel un kilometru sau doi, respirând aerul dimineţii şi antrenându-vă coloana vertebrală şi musculatura spatelui.

◆ Poziţia defectuoasă la serviciu este provocatoare de lombalagii. De aceea, este foarte important să staţi cu spatele lipit de spătarul scaunului, cu fesele aşezate simetric şi dacă se poate, puneţi o pernuţă în zona rinichilor.

◆ Când staţi pe scaun sau pe fotoliu, supravegheaţi-vă ţinuta. Evitaţi să vă curbaţi spatele, să ţineţi picioarele alungite în continuarea bustului – aşa cum cred mulţi tineri că se odihnesc mai bine. Muşchii coloanei şi vertebrele sunt însă astfel în poziţia anormală şi tensionată.

◆ Pentru relaxarea coloanei, faceţi seara un duş cald, îndreptând jetul de apă mai întâi între omoplaţi şi apoi pe zona lombară. Procedura aceasta ajută şi la un somn liniştit.

◆ Digestia bună vă poate scuti de durerile de spate. Alimentaţia grea şi abundentă provoacă fermentaţie iar un stomac balonat determină dureri intercostale şi vertebrale, precum şi palpitaţii. Un intestin balonat poate provoca o criză de lumbago. Excesul de colesterol produce dureri de cap şi în zona cervicală. Evitaţi deci grăsimile. Beţi suficientă apă, pentru că ureea şi acidul uric sunt duşmanii ligamentelor.

◆ Nu uitaţi, în cazul durerilor de spate, zonele reflexogene ale coloanei vertebrale. Ele sunt pe muchia internă a ambelor tălpi, de la baza degetului mare şi până la călcâi. De asemenea, zonele corespunzătoare punctelor: rinichi, uretere, vezică urinară, uretră (începând din centrul tălpii, până la începutul călcâiului şi urcând pe latura internă a acestuia).

GABRIELA-FLORETA BUCUR
psiholog reflexoterapeut

TOAMNĂ

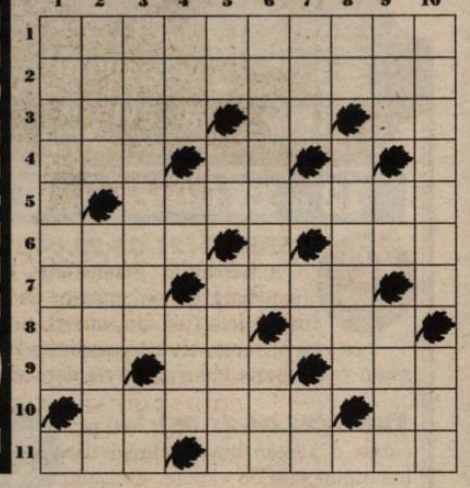

ORIZONTAL: 1) Autorul vol. liric „Frunzişul toamnei mele" (Virgil; 1908-1984). 2) Scriitor, autorul poeziei „Amurg de toamnă" (Vasile; 1818-1890). 3) Adună frunzele Capitalei (siglă) – Tudor Tănase – 25 septembrie! 4) Se răceşte toamna – Poftim. 5) Luceafărul poeziei noastre ne-a lăsat poezia „Afară-i toamnă". 6) Poet clujean (1886-1954), autorul unui „Cântec de toamnă" – Irlanda automobilistică. 7) Oază în Kuweit (el-Abd) – Lanţ muntos în China. 8) Instrument popular prezent la jocuri câmpeneşti – Intrat în topuri. 9) Eugen Neagoe – Toamne... toamne – Loc. în Norvegia. 10) Operaţia de tăiere a furajelor – Radu Voicu. 11) Produsul fructelor zemoase – „...cursă de toamnă, lucrare a pictorului Ştefan Luchian.

VERTICAL: 1) Autorul pamfletului „1907-Din primăvară până-n toamnă (Ion Luca). 2) Acoperiţă, în parcuri, cu frunzele toamnei – Autorul romanului „Clopote şi struguri" (Zaharia). 3) Prozator, autorul vol. de povestiri „Dimineaţă de toamnă" (Vasile) – Început de octombrie! 4) Micuţ la centru! – Mihai Cârneci – Folosit la cântăritul grânelor. 5) Campion – Cămăşi rustice – Autorul poeziei „Vedenie de toamnă" (Adrian; 1891-1968). 6) Blegi – Cap în Irlanda! 7) Oficiul Naţional de Turism (siglă) – Scos la durere – Emil Tudor. 8) Petre Dudea – Poet rus (1895-1925), autorul poeziilor „Toamna" şi „Întâia zăpadă". 9) Toamna, cele din zi încep să scadă – Dimpotrivă – „Toamna pe...", poezie de Demostene Botez. 10) Compoziţii pe teme lirice – Scoate toamna peştele din iazuri.

DICŢIONAR: EIR, ATN, MIAN, NAA, ICU, IRL.

CRISTIAN ALDEA
Breaza - Prahova

Soluţia careului „TOAMNĂ". *Orizontal:* CARIANOPOL - ALECSANDRI - REBU - TT - EE - AER - IA - E - D - G - EMINESCU - ISAC - G - EIR - ATN - MIAN - I - LAUTA - HIT - EN - ANI - NAA - COSIRE - RV - SUC - ULTIMA.

PERSPICACITATE

Desenele prezentate pe faţă şi pe verso sunt identice în opt cazuri. Un desen face excepţie. Care? Exemplu de identificare: 17 cu 14. (Gh.R.)

SOLUŢIA:
17 cu 14, 13 cu 2, 5 cu 12, 3 cu 8, 11 cu 6.
Excepţia: 1 cu 18.

☺ *Iubitule, te gândeşti de o lună ce maşină să-ţi cumperi! Pe mine m-ai cerut de nevastă la trei zile după ce ne-am cunoscut.*
– Da, dar cumpărarea unei maşini e o treabă foarte serioasă!

😐 *De ce pune Bulă o linguriţă de untură în apă când o pune la fiert?*
– Ca să nu se prindă de oală!

☺ *Tăticule, cum se spune în limba engleză „te rog", „mulţumesc" şi „mă scuzaţi"?*
– Formidabil! Tu nu reuşeşti să rosteşti aceste cuvinte nici în limba română!

😐 *Un bărbat se prezintă la doctor disperat că îi tremură mâinile. Acesta îl întreabă:*
– Bei mult?
– Da de unde! Vărs aproape tot ce e în pahar!

☹ *– Am să devin un om cinstit! declară un găinar unui coleg în branşă.*
– Crezi că ai să reuşeşti?
– Bineînţeles! Exersez deja câteva ore pe zi!

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

CALEHIN - HULSCHER, 1933

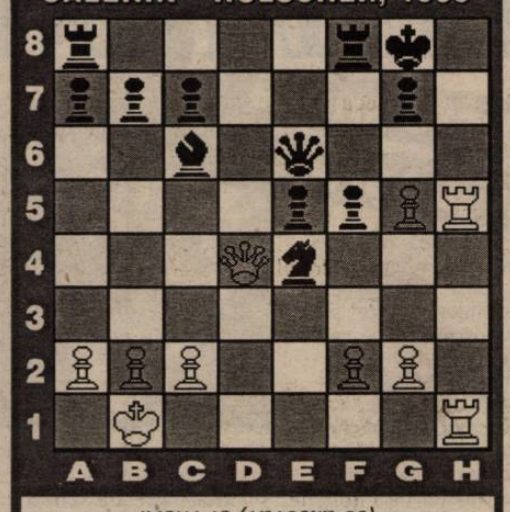

DEZLEGARE: 1. g6! (se ameninţă 2Th8 mat) 1...Dg6 2. Dc4 Tf7 (ce altceva?) 3. Th8X.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Şapte erori

Puteţi să identificaţi cele şapte erori comise de desenator? (Gh.R.)

SOLUŢIA: *1) Înfăţişarea omului (sus, stânga). 2) O maşină pe patinoar. 3) Fata din stânga are o patină cu role. 4) Omul din dreapta are un schi. 5-6) Băiatul are ghetele şi ciorapii desperecheaţi, idem mânuşile şi o cască neortivită. 7) Pe patinoar, în partea de jos se văd nişte... ciuperci.*

Verificaţi-vă cunoştinţele
BIJUTERII

1. În ce operă se află o vestită arie „a bijuteriilor"?
2. Cui aparţine schiţa umoristică „Cine a pierdut o verighetă?"
3. Cine este autorul tabloului „Femeia cu perlă", realizat în 1868?
4. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Colierul cu turcoaze", regizat de Gheorghe Vitanidis?
5. De unde este originară planta numită „cerceluş"?
6. Cine era secretarul particular al domnitorului Petru Cercel (1583-1585)?
7. Unde se află acum vestitul diamant „Marea Stea a Africii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeiţa victoriei la vechii greci era Nike, considerată mai târziu prietena şi însoţitoarea zeiţei războiului, Atena. 2) Perioada de avânt cultural şi economic de la sfârşitul secolului al XIX-lea în Anglia, când pe tronul ţării se afla regia Victoria, a fost denumită „epoca victoriană". 3) Cascada Victoria se află în sudul Africii, pe râul Zambezi. 4) Celebra statuie antică „Victoria de la Samotrace" sau „Victoria înaripată" este expusă la muzeul Luvru din Paris. 5) Lucrarea simfonică „Victoria de la Guernica" aparţine compozitorului italian Luigi Nono (1924-1990). 6) Romanul „Calea Victoriei" a fost scris de Cezar Petrescu (1892-1961). 7) Filmul „Victor/Victoria" a fost realizat, în 1982, de regizorul şi scenaristul american Blake Edwards.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Dimineţi" apărute la data de 18 octombrie a.c. am primit mai multe scrisori cu 2-3 răspunsuri corecte. Îi menţionăm totuşi pe aceşti cititori – deşi am spus că nu o vom face – ca să nu creadă că-i neglijăm: Anca Vasilescu – Ploieşti; Viorica Gherase – Timişoara; Cristina Ioan – Arad; Grigore Simion – Târgu Mureş; Constantin Iancu – Tulcea *şi alţi câţiva care au dat un singur răspuns bun.*

Un răspuns corect la toate cele 7 întrebări: Elena Ispas – Piatra Neamţ *căreia îi mulţumim pentru detalii exprimându-ne în acelaşi timp regretul pentru scrisoarea pierdută;* prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvanei *căruia, de asemenea, îi mulţumim pentru interesantele date despre viaţa culturală a oraşului, date pe care le vom folosi cu prima ocazie. După cum vedeţi v-am luat în considerare şi ultimul răspuns fiind foarte aproape de subiect;* Waspusch Mihai – Bucureşti *căruia îi apreciem rigoarea ştiinţifică a răspunsurilor.*

Ne-a trimis o scrisoare cu 4 răspunsuri corecte Munteanu Dan Victor – Galaţi *pe care îl implorăm să nu se mai bazeze doar pe memorie şi să nu se mai grăbească. Suntem siguri că ar putea răspunde corect la toate întrebările.* (I.S.)

P.S. Doamna Nechiu (sau Wechiu?) Ana din Piatra Neamţ pune la dispoziţia amatorilor colecţia revistei „Magazin" începând cu anul 1962. Ne pare rău că nu puteţi participa la concursurile de acest gen dar nu vă rămâne altceva decât să vă conformaţi regulilor anul viitor.

Integramă de GHEORGHE POPESCU
„EXPRESII"

PLIN DE ZEL / CÂRDĂŞIE		STOPAT / FEMEIA CU TÂRNUL		OMONIM / OCUPAT PE SCAUN		MIOARE / CHEMĂRI LA TRIBUNAL		SERIE MUZICALĂ / SĂTEAN	DĂRNICIE / CAR BLINDAT
NU-I DUCE MINTEA / RĂSĂRITEAN						ÎN PĂMÂNT! / SFÂNTUL CU PLOILE			
				FEMEI DESPOTICE / RUDĂ PRIN ALIANŢĂ					
LĂSAT MASCĂ / GARANŢIE			MAGAZIE PE VAPOR / SULURI DE SCOTCH					CER! / PIATRĂ DE INEL	
		OBIŞNUIŢI / ARBORE MELIFER							VÂNZĂTOR DE ARAHIDE
ARBUST PARFUMAT / A DA DE CINEVA							PETROL LAMPANT / MUZICĂ VOCALĂ		
						A GĂTI VARZĂ LA CUPTOR / MÂNĂ			
AICI / CÂNTĂ LA BISERICĂ					COTONOGIT / BĂUTURĂ ...MINERALĂ				
			DITAI MĂTUROIUL / SCAUN PE CAL					NUNĂ! / CURĂ!	
URBE / ANALOAGĂ, SIMILARĂ				CAREU GEOMETRIC					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PROIECŢII". *Orizontal:* A - U - O - O - C - D - ACADEMICIENI - ARAT - RANDAS - APATICA - TARC - AT - CO - CARII - TROC - PRORE - P - ASOCIATII - AL - LT - POET - TATI - OP - TRAP - LAN - SARACI - LIOTA - RUTA - ROSCAT - GENEROZITATE.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Mă numesc Corina Şerban, sunt din Râmnicu-Vâlcea şi am 16 ani. Am beneficiat de articolele revistei „Magazin" încă de când am învăţat să citesc. Aşa am descoperit mai târziu şi rubrica „Grădina, micul nostru Paradis", ce îmi dezvăluie tainele florilor de apartament şi de grădină. Dorinţa de a îngriji m-a făcut că cresc prima plantă: un cactus pe care îl am şi acum, deosebindu-se de celelalte 20 de ghivece cu flori, pe care le-am adunat, prin felul lui ciudat, strâmb, ce trădează încă nepriceperea şi stângăcia începătorului. Cea mai nouă plantă este un crin alb de cameră; doresc să vă întreb care sunt „secretele" acestei flori..."

Cred că lucrul care te va bucura cel mai mult este faptul că nu trebuie să mai

aştepţi foarte mult până când crinul tău îţi va dărui flori, pentru că aceste plante înfloresc în perioada de iarnă-primăvară şi, uneori şi vara când beneficiază de îngrijiri speciale (îndeosebi în sere).

Crinii de cameră au pretenţii moderate faţă de temperatură, pretinzând 16-20°C în perioada de vegetaţie şi doar câteva grade în cea de repaus. Au nevoie de umiditate scăzută, atât în aer, cât şi în sol. În cazul excesului de umiditate, bulbul are de suferit în urma putrezirii. Substratul de cultură trebuie să cuprindă pământ bogat în humus (fertil) şi uşor acid (comercializat în florării). Crinul iubeşte lumina dar nu insolaţia directă; în lipsa ei planta se ofileşte. Periodic, frunzele crinului se şterg de praf. Indiferent de ritmul de creştere al plantei, transplantarea dintr-un ghiveci într-altul nu se face mai devreme de 3-4 ani, deoarece se poate întârzia înfloritul.

(A. Popescu)

UTILE

Pentru a se evita otrăvirea, ciupercile se verifică întotdeauna înainte de a fi consumate printr-una din metodele următoare: se introduce o linguriţă de argint în mâncarea de ciuperci, cât timp este pe foc, şi dacă linguriţa se înnegreşte, înseamnă că ciupercile sunt otrăvitoare; se pune pătrunjel verde în mâncare şi dacă acesta se înnegreşte, înseamnă că ciupercile sunt otrăvitoare; se pun ciupercile la fiert împreună cu o ceapă tăiată în două şi dacă ceapa se albăstreşte, se învineţeşte sau se înnegreşte, înseamnă că ciupercile sunt otrăvitoare.

Argintăria se curăţă prin scufundarea obiectelor în oţet cald. După circa 15 minute se clătesc bine cu apă şi se şterg. De asemenea, curăţarea argintăriei se face şi prin scufundarea obiectelor în apă cu sare, în care au fiert cartofi sau spanac, după care se clătesc cu apă caldă şi se şterg.

Gimnastica e de aur

O să vorbesc săptămâna asta despre performanţa absolut excepţională a gimnastelor noastre care au câştigat la Gant cel de-al cincilea titlu mondial pe echipe. Şi asta, consecutiv! Şcoala românească domină în continuare planeta şi acesta este meritul celor care conduc această şcoală, şi anume antrenorii şi în primul rând Octavian Belu. Acei antrenori profesionişti până în măduva oaselor, patrioţi, modeşti şi responsabili care înainte de debutul acestei ediţii a CM n-au căzut pe spate, promiţând marea cu sarea, de dragul de a fi pe prima pagină a ziarelor. Dimpotrivă, Belu a admis că nivelul echipei nu este cel mai ridicat, că este o schimbare de generaţii şi că nu ne putem aştepta la foarte mult, mai ales după JO de la Sydney. Dacă facem, măcar pentru o clipă, comparaţie cu declaraţiile frivole, deşănţate şi analfabete ale antrenorilor echipelor de fotbal, lansate săptămânal în ziarele de sport, dar nu numai, şi ne dăm seama ce prăpastie este între gimnastică şi fotbal. O prăpastie de valoare – fotbalul nereuşind să treacă nici măcar peste un bilet de tramvai scăpat pe caldarâm în comparaţie cu gimnastica –, de performanţă şi, nu în ultimul rând, o prăpastie de ordin material. Gândiţi-vă ce bani întoarce cu lopata lumea fotbalului de la noi şi pentru ce sume ridicole luptă pentru marea performanţă lotul de gimnastică al României. Diferenţa este pe de-a-ntregul obscenă. Şi invers proporţional cu sumele de bani manipulate este performanţa. În vreme ce din fotbalul european ieşim imediat ce am intrat, alteori fără a reuşi măcar să intrăm, fetele din lotul naţional de gimnastică strălucesc ca nişte adevărate regine. Chiar şi băieţii au reuşit în ultimii ani să se impună şi s-au impus şi la Gant în singurele probe la care au participat, sol şi cal cu mânere. Avem o gimnastică de aur. După ce am reuşit să ne impunem în faţa echipei Rusiei, eterna rivală, în concursul echipelor, duminică Andreea Răducan a adăugat, la cele două medalii de bronz, obţinute la individual compus, alte două medalii, de data asta de aur în probele de sol şi bârnă, dovedind că este în continuare cea mai puternică gimnastă a ţării. Marian Drăgulescu a mai reuşit duminică seara o medalie de aur, după cea de la sol, în proba de sărituri. Să-l amintesc aici şi pe Marius Urzică. El a reeditat succesul de la Sydney cucerind aurul la specialitatea sa, calul cu mânere. Astea sunt datele seci ale unui consum nervos extraordinar, al unor performanţe extraordinare şi ale unui parcurs extraordinar, iertaţi-mi repetiţia. Un traseu şi performanţe uluitoare care vorbesc despre valoarea unui lot care îşi vede de treabă, pe nedrept, în cvasianonimat, dar care atunci când iese în lume devine, brusc, cel mai bun ambasador al României în lume.

GEORGE CUŞNARENCU

SPORT FLASH

Cel mai pătimaş colecţionar de ACORDEOANE

John Kolcun, din Binghamton (statul american Idaho) este unul dintre cei mai mari colecţionari de acordeoane din lume. În camera sa de zi are „doar" 42 de armonici, iar în garaj mai adăposteşte încă 128! Ce se ascunde în spatele acestei pasiuni duse la dimensiuni atât de neobişnuite? În urmă cu 15 ani, John a intrat în comă, datorită unui grav accident de maşină. A zăcut aşa mai mult de două săptămâni. Medicii nu-i mai dădeau mari şanse de revenire. La căpătâiul său stătea ore întregi fiul său, Niels, cântându-i la acordeon, în speranţa că tatăl său îl va auzi... Şi l-a auzit, căci „miracolul" s-a produs. John şi-a revenit şi primul lucru care i-a mângâiat urechile a fost o linie melodică interpretată cu ochii în lacrimi de Niels. De atunci, omul care a văzut moartea adună de oriunde, inclusiv de la antichităţi, acordeoane de toate tipurile. Nu are două la fel în magnifica sa colecţie de 170 de exemplare. *(P.I.)*

MASCA LUI BEN LADEN
transformată în jucărie

În ciuda perioadei grele prin care trec, americanii încearcă totuşi să-şi păstreze simţul umorului. Sau, cel puţin, aşa a fost explicaţia confecţionării de măşti care îl reprezintă pe miliardarul de origine saudită Ben Laden, acuzat că ar fi deţinut rolul-cheie în atentatul terorist din 11 septembrie aţintit asupra Americii. În plus, măştile erau numai bune pentru tradiţionala sărbătoare americană, Halloween.

Dar destinul măştilor cu acest subiect nu avea să se reducă doar la prezenţa prilejuită de faimoasa petrecere a vrăjitoarelor. Acestea au poposit şi la Salonul Internaţional de jucării şi cadouri, organizat la Hong Kong. John Lui, director comercial adjunct la firma producătoare, Perfectech International Trading Ltd., declara: „Credem că această mască va avea un viitor comercial de mare succes, nu doar cu ocazia sărbătorii de Halloween, ci şi la alte petreceri între prieteni". Totuşi, pentru a îndulci lucrurile şi a închide gura celor care s-au revoltat în faţa unei asemenea idei, fabricanţii au anunţat că au de gând să lanseze pe piaţă şi o mască reprezentându-l pe preşedintele american George W. Busch. La standul, aparţinând societăţii Perfectech, au fost expuse şi jucării reprezentând o mască de gaze, precum şi postere de glorificare a pompierilor din New York, sub sloganul „Dumnezeu să binecuvânteze America". *(A.P.)*

DRAGOSTE... în fugă

Este o femelă de propitec din Verreaux – face parte din familia lemurienilor. Pare a fi în mare grabă şi aşa şi este de câteva milioane de ani, de când ecosistemul său din Madagascar, insulă în largul coastelor Africii de Sud-Est, supravieţuieşte în izolare totală. Vieţuitoarele trăiesc singure şi probabil că uneori unicele momente în care îşi arată dragostea faţă de pui sunt în goana supravieţuirii. Iar instinctul matern se manifestă prin grija permanentă pentru urmaşi, pe care îi ţin strâns la piept... *(M.D.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

HOROSCOP
12 – 18 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): După o remarcabilă ascensiune, curba financiară are un maxim de toată frumuseţea (joi sau vineri). Se pare că veţi primi o sumă consistentă de bani sau o veste foarte bună din acest domeniu.

TAUR (21.04-21.05): Veţi parcurge o săptămână prielnică din toate punctele de vedere. Cea mai semeaţă curbă astrală este cea a carierei. Există deci probabilitatea de a vă afirma în mediul profesional, poate vă aşteaptă o promovare.

GEMENI (22.05-21.06): Oscilaţiile curbei financiare nu sunt de bun augur. S-ar putea să vă pândească un ghinion financiar (marţi sau miercuri) sau să primiţi o veste negativă în acest sens. Dar şi astrele mai greşesc câteodată.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente contradictorii se vor petrece în acest interval destul de zbuciumat. Luni sau marţi veţi face unele cheltuieli neprevăzute, iar vineri veţi primi o veste bună de departe.

LEU (23.07-22.08): Aveţi iniţiative valoroase şi cu mari şanse de concretizare (în mediul profesional). Iar după alura curbei financiare, se pare că nu vor întârzia consecinţele financiare pozitive.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Conform cu alura curbei psihicului, se pare că în această perioadă nu sunteţi în apele dv. Pot apărea disensiuni în mediul familial şi chiar cel profesional. Cenzuraţi-vă pornirile temperamentale.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Nimic nou în constelaţia dv., puteţi să vă relaxaţi şi să vă faceţi planuri pentru viitorul apropiat. Nu uitaţi de problemele stringente de la serviciu, orice amânare se răzbună.

SCORPION (23.10-21.11): Problemele sentimentale ţin afişul acestei săptămâni. Se pare că se vor ivi clipe de amărăciune şi că relaţiile în cuplu trec printr-o perioadă de glaciaţiune. Dar aceste simptome sunt, totuşi, trecătoare.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Dacă situaţia financiară este staţionară, în schimb se pot produce disensiuni destul de dure la serviciu, unde un aşa-zis prieten se intersectează cu interesele dv. Atenţie la un Capricorn sau Vărsător din anturaj!

CAPRICORN (21.12-19.01): Toate curbele astrale principale se află mult deasupra normalului, ceea ce înseamnă că va fi o săptămână fastă din multe puncte de vedere. Din nefericire, pot apărea mici probleme de sănătate în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este cel financiar. Dacă în primele zile curba cu pricina are o scădere semnificativă, în a doua jumătate a intervalului ea urcă vertiginos şi dătător de speranţe.

PEŞTI (19.02-20.03): Un anume fapt, petrecut luni sau marţi, vă pune serios pe gânduri şi nu prea mai aveţi chef de nimic. Nu vă lăsaţi pradă acestui pesimism acut şi înarmaţi-vă cu puterea de a depăşi orice obstacol.

Personalităţile săptămânii: *Eugen Ionescu, Constantin Stere, Vasile Conta, Emil Racoviţă, Ana de Noailles-Brâncoveanu, Andrei Mureşanu, George Vraca;* Claude Monet, Auguste Rodin, Alberto Moravia, Carl Maria von Weber.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Noul val al tehnologiilor mileniului trei ■ Celule miraculoase ■ Necazuri la... Polul Sud! ■ Războiul şi teroarea, o permanenţă a istoriei? ■ Femina club ■ Remedii naturale ■ Legende care fac istoria ■ Întâmplări adevărate ■ Istoria cinematografiei, în clasoarele filateliştilor ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 547 • ANUL XLIV • 15 NOIEMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 46 (2297)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

15 NOIEMBRIE

1889 Brazilia devine republică după abdicarea lui Pedro al II-lea.

1926 Este inaugurată compania NBC (National Broadcasting Company) din Statele Unite.

S-a născut în această zi

1932 Petula Clark, cântăreaţă şi actriţă engleză.

Tragica libertate a cailor sălbatici

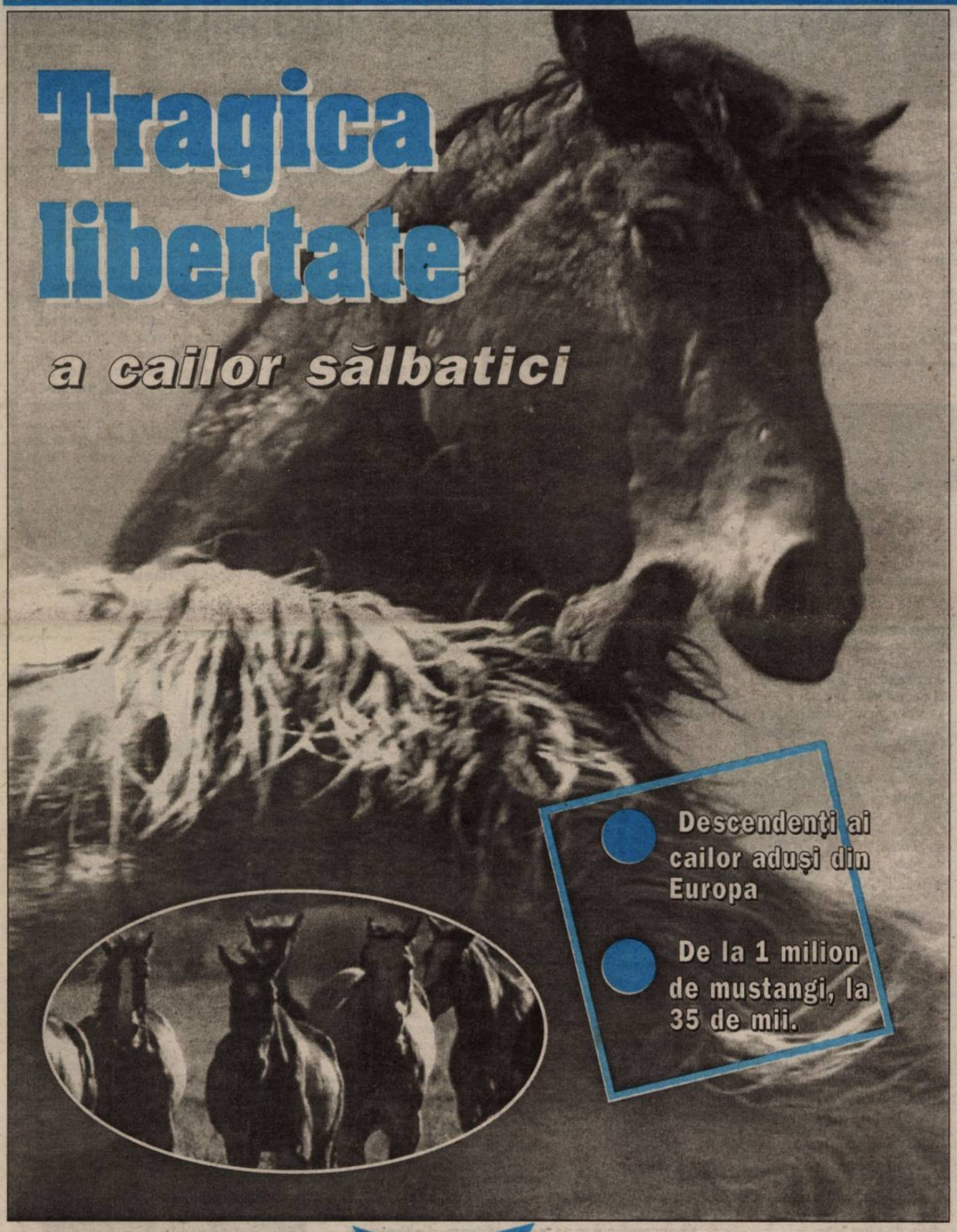

- Descendenţi ai cailor aduşi din Europa
- De la 1 milion de mustangi, la 35 de mii.

• *Spectacolul cunoaşterii*

Cursa nebună pentru micile dimensiuni

• *Starea de veghe*

Războiul şi teroarea, o permanenţă a istoriei

• *Femina club*

Succesul sopranei Irina Iordăchescu

• *Terra X*

Piramidele de pământ de la Râpa Roşie

• *Terapii complementare*

Tehnicile atlante – un alt fel de terapie

• *Stele fragile*

„Naşul" şi familia sa invadează planeta

2001 - ANUL BRÂNCUŞI

«ÎNCEPUTUL LUMII» (bronz, 1924 ?, Paris)

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Premieră astronomică

Prima imagine din interior a unei pete solare

Câţiva cercetători de la Universitatea din Stanford (California) au analizat undele sonore care ricoşează în interiorul Soarelui obţinând prima imagine din interior a uneia din zonele întunecate ale astrului. Datele au fost furnizate de sonda spaţială SOHO, un satelit de cercetare poziţionat la aproximativ 1,5 milioane kilometri de Pământ. „Până acum am observat petele solare asemenea frunzelor unui copac văzut de sus. Pentru prima oară am putut observa ramurile şi trunchiul, rădăcinile rămânând mai departe un mister", a relatat astrofizicianul Thomas Duvall de la Centrul Spaţial Goddard al NASA care s-a alăturat echipei de cercetători de la Universitatea Stanford în vederea elucidării unuia dintre cele mai mari mistere ale astrofizicii reprezentate de zonele întunecate ale Soarelui. *(D.M.)*

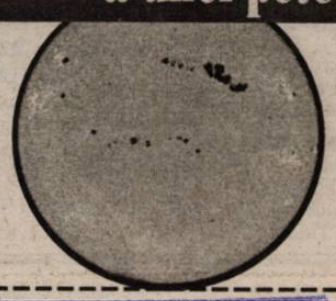

ABONAMENTE - 2002

Pentru a avea certitudinea continuării conectării la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin", abonaţi-vă rapid pe anul 2002! Expediaţi pe adresa redacţiei, printr-un mandat poştal, contravaloarea abonamentului solicitat. Aceasta este cea mai avantajoasă modalitate de a intra în posesia revistei. (Argumente solide pentru demersul dv. şi alte detalii necesare găsiţi în pagina 16.) Primilor 100 de cititori abonaţi direct la redacţie pe 2002 le oferim **GRATUIT** un abonament pe trei luni, în continuarea celui efectuat de dânşii.

Tuturor cititorilor abonaţi direct la redacţie, Tombola fidelităţii le rezervă şansa câştigării unor premii-surpriză valoroase.

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Subtila artă a interviului

Într-o lume invadată de poezie proastă şi atacuri concentrate ale grafomanilor asupra editurilor, îţi doreşti, mai mult ca oricând, să citeşti o carte de pe urma căreia să ştii că nu ţi-ai pierdut zadarnic trei ore din viaţă. Un asemenea exemplu este cartea semnată de Ion Deaconescu, cel care ne face o surpriză plăcută strângând laolaltă sub titlul „Mărturisiri recuperate" o serie de interviuri realizate de-a lungul timpului pentru revista ieşeană „Convorbiri literare" şi pe care editura „Europa" le oferă astfel cititorilor. Despre arta interviului, Ion Deaconescu are păreri corecte. Interviul este provocarea de a transforma monologul, „fie el autoritar, doct, ocazional ori continuu, în dialog pentru a depăşi singurătatea sau poate timiditatea, dacă nu aroganţa celui intervievat". Ion Deaconescu este interesat în a descoperi la interlocutorii săi răspunsuri la propriile întrebări, una dintre acestea fiind „care e rostul poeziei într-o civilizaţie tehnică, în condiţiile în care pe câmpul magnetic al clipei nu mai cresc florile emoţiei şi ale iubirii". „Florile emoţiei" cresc, după părerea mea, şi într-o societate răcită de prea vanul progres tehnologic, dar foarte greu şi acelea ale emoţiei artistice. Dar a fost altădată, altfel? Probabil că nu. Asta nu-l împiedică pe autorul „Mărturisirilor recuperate" să descopere emoţia creatorului care, pentru o clipă, i-a fost interlocutor.

Astfel, de la spaniolul Rafael Alberti află, într-o seară de august, în 1978, pe malul lacului Ohrid din Struga (Macedonia), cum a cotit viaţa lui spre poezie: „În 1917 am plecat pe jos din Puerta de Santa Maria, la Madrid, spre a deveni pictor. Nu după mult timp, o necunoscută forţă mă despărţea de culori şi mă apropia tot mai mult de Cuvânt. Aşa că am scris dintr-o Suflare volumul *Marinar pe uscat*, legându-mă astfel, pentru toată viaţa de poezie". Rafael Alberti nu a avut o estetică specială, recunoaşte însă că a fost „prizonierul dualităţii lumină-întuneric, căutând acea naştere nespusă ce-i în om, cuvânt şi poezie, acea libertate a sufletului ce poate declanşa melancolia, dar şi suferinţa". Spre cuvânt s-a îndreptat şi Eugenio de Andrade, poet suprarealist îndrăgostit de puritate şi rigurozitate, care îi spunea autorului în 1987: „Cuvintele sunt meseria poetului, meserie riguroasă. Cuvintele constituie condamnarea noastră. Se iubeşte prin cuvinte, se urăşte de moarte tot prin ele. Iubesc acele cuvinte care au gustul pământului, al apei, al fructelor de foc din vară, iubesc cuvintele strâmte ca o mansardă, aspre ca pâinea de secară... Cuvintele pline de freamăt, culese din spaţiul luminos al copilăriei, când timpul era plin, rotund, scânteietor". Dizertând despre argou şi istorie transilvană, poveşti bucureştene şi anecdote pariziene, George Astaloş, poet stabilit la Paris şi bucureştean sadea, îi mărturiseşte autorului, în 1991: „Din aceste strigări inspirate şi din multe alte zumzete stimulatoare au ţâşnit fantasmele mele literare de mai târziu". Cum cu George Astaloş poţi discuta trei zile şi trei nopţi fără să închizi ochii, nu pot reproduce aici verva lui conversaţională din cele două interviuri publicate, poate cele mai suculente şi mai interesante din toată cartea cu cel care se consideră învingător, lider şi războinic. Şi pentru că se pot descoperi şi alte bijuterii în interviurile lui Ion Deaconescu, nu voi expedia prezentarea, lăsând şi pentru cealaltă săptămână câteva extrase. De foarte bună calitate.

GEORGE CUŞNARENCU

CARMEN P., Braşov: *„...M-am hotărât să vă scriu după ce am citit răspunsul dat de dvs., d-lui Dinu Constantin în rubrica* ***Dialog astrologic*** *din nr.36/6 septembrie 2001. Aş dori să menţionez că citesc ziarul «Magazin» de când preţul acestuia era de 50 de bani (...) doresc să subliniez astfel că sunt o fidelă cititoare (...) Sunt Vărsător ca zodie, m-am născut în 8 februarie 1964, iar soţul meu în 8 noiembrie 1961... V-aş ruga să-mi spuneţi dacă sunt compatibilă cu soţul meu... Dacă s-ar putea să-mi spuneţi pentru o Fecioară născută în data de 25 august, cu ce zodie este compatibilă, astrologic vorbind. Vă mulţumesc anticipat şi aştept cu nerăbdare răspunsul dv. Până atunci, ţineţi-o tot aşa".*

– Stimată doamnă, ne bucură foarte mult interesul pe care-l arătaţi cu consecvenţă pentru revista noastră. Mă grăbesc acum să vă răspund solicitărilor. Sunteţi Vărsător, iar soţul dumneavoastră este Scorpion. Conform unor reguli ale problematicii astrologice a cuplului, dacă Vărsătorul este dominant, atunci afinitatea este una din cele mai puternice. Dacă Scorpionul este dominant, atunci compatibilitatea este una medie sau, în termeni mai duri, una indiferentă. Există şi alte două repere de apreciere a legăturilor afective, subsumate aceloraşi „legi" rigide, care parcă se referă la piese de şah şi nu la oameni cu sensibilităţi, orgolii, slăbiciuni. Astfel, semnul cosmic al Vărsătorului este Aerul, iar al Scorpionului este Apa. Perechile ideale, potrivit acestor semne, sunt Aer-Foc şi Apă-Pământ, deci iar „indiferenţă" în cuplu. Dar dacă împingem alegoria dincolo de cutumele astrologice, putem spune că nu ar exista viaţă în Apă fără Aerul dizolvat în ea (poate aveţi un acvariu în casă). Deci dacă Aerul conferă viaţă Apei (şi nu numai Pământului), putem spune că există o afinitate în cuplul dv. Al doilea reper este cel al unghiurilor de pe cercul astral. Distanţa dintre Vărsător şi Scorpion este de 90 de grade, adică o opoziţie dură... Sper din toată inima că aceste informaţii le veţi întâmpina cu detaşare şi nu vă vor influenţa relaţiile cu soţul dv. Astrele se distrează pe seama noastră dacă le luăm prea în serios.

În ceea ce priveşte Fecioara, vă precizez că are afinitate maximă cu Gemeni şi Peşti, şi compatibilitate minimă cu Berbec, Rac şi Vărsător. Ca semn de Pământ, Fecioara (ca şi Capricornul şi Taurul) este perfect compatibilă cu semnele de Apă (Peşti, Rac, Scorpion).

RADU IANIERI

Reportaj de suflet

LACRIMILE care binecuvântează

Un banal compartiment de tren se poate transforma într-o scenă a vieţii cu întreaga frumuseţe a autenticităţii unei piese cu eroi fără roluri învăţate pe de rost. Când am intrat într-o astfel de oază, într-un tren pe care l-a prins înserarea hoinărind prin ţară, am observat imediat o tânără femeie cu faţa ascunsă în spatele unui pulovăr agăţat în cuier. Nu mi-am dat seama la început că, în răstimpuri, se aud hohote de plâns de după cortina improvizată contra martorilor durerii ei.

Mi-am spus că se va domoli, aveam timp din belşug până la următoarea oprire, şi atunci am putea schimba câteva vorbe – mă gândeam la dialogurile spontane pe care le-am mai publicat în această pagină. Eram doar noi doi în compartiment şi nu cred că s-ar fi sfiit prea mult să stea de vorbă cu mine sau poate cine ştie, s-ar fi simţit jenată de situaţia în care am surprins-o, de fardul distrus... Numai că partenera mea ad-hoc de voiaj nu se mai oprea, de parcă glandele lacrimale ale multor ani voiau să-şi verse atunci toată producţia sărat-amăruie pe obrajii ei. Am deschis răbdător un ziar, l-am foşnit zdravăn ca să-mi fac simţită prezenţa. Degeaba. Am tuşit zgomotos. Nici un rezultat. Habar n-aveam cum să reacţionez, dacă să încerc s-o potolesc sau nu. Cine ştie ce fire are, poate că un timp n-a scos un cuvânt.

M-a întrebat ce am de gând să fac şi i-am spus că nu ştiu. N-a avut nici o reacţie şi asta m-a enervat cumplit. Simţeam că înnebunesc. Între noi s-a aşternut o tăcere totală. Ne-am despărţit ca doi străini. Întotdeauna mi-a mărturisit că ar fi foarte fericit să se căsătorească cu mine. Ei, bine, acum ar fi avut un motiv serios ca să mi-o spună din nou. Nu ne-am mai văzut de atunci, dar vorbim în fiecare zi la telefon. Nimic însă legat de acest subiect. Am început să-l urăsc. Nu vreau să redeschid acest subiect. Aştept de la el o reacţie, un sfat, o decizie care întârzie să vină. Ştiu că până la urmă trebuie să iau o decizie. Poate că ar trebui să vorbesc şi cu tata, el e mai apropiat de mine, mai înţelegător. În tinereţe era un june prim, sunt sigură că m-ar înţelege. Sunt însă extrem de tulburată, de nervoasă şi nu pot să fac nici un pas. Pur şi simplu nu pot.

(Bianca, din Bucureşti, 30 de ani)

Aşteptăm opiniile cititorilor legate de problema Biancăi.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

mă apostrofează cu mânie şi apoi îşi reia involuntarul recital. În fond, eram un străin oarecare, n-avea de unde să ştie că-mi place să intru discret în sufletele tinerilor aflaţi în dificultate pentru a învăţa şi alţii din acele conversaţii...

...Nici vorbă de pauză în plâns. Eram convins că voi rata ocazia de a scrie un „Reportaj de suflet", că va fi o călătorie searbădă şi că mă va urmări un timp întrebarea care mă obseda în acele clipe: de ce plânge?

Când trenul a început să-şi micşoreze viteza, semn că ne apropiem de o gară, s-au auzit paşi pe culoar, în dreptul uşii compartimentului nostru. Poate n-o să vă vină să credeţi, dar chiar în acele clipe, când a intrat un tânăr în „oaza" noastră, fata şi-a schimbat atât de repede starea sufletească, încât nu mai înţelegeam nimic. Nici o urmă de lacrimi, nici o grimasă de suferinţă. I-a zâmbit băiatului atât de convingător, de parcă nu ea ar fi fost aceea care hohotea cu câteva secunde mai devreme. „Intrusul" o cunoştea, căci i-a luat bagajele şi au coborât din tren sporovăind veseli. Ce să însemne asta? Mă „terorizase" cu un amarnic plâns cu sughiţuri, apoi cu o incredibilă metamorfoză! Dacă vreo cititoare mai versată mă poate lămuri, o rog să-mi scrie la redacţie.

R. IANIERI

Dacă dragoste nu e...

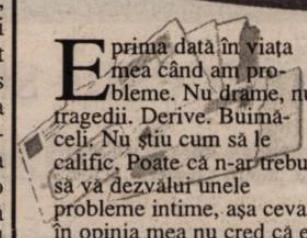

E prima dată în viaţa mea când am probleme. Nu drame, nu tragedii. Derive. Buimăceli. Nu ştiu cum să le calific. Poate că n-ar trebui să vă dezvălui unele probleme intime, aşa ceva în opinia mea nu cred că e normal, pentru mine sunteţi nişte necunoscuţi dar în acelaşi timp prieteni pentru că revista dv. se află în casa mea şi a părinţilor de când mă ştiu. Între prietene orice discuţie e binevenită, ştiţi cum e, în cercul feminin poţi să-ţi spui toate ofurile, să faci haz de necaz, aici orice dramă devine o bagatelă. Dar şi acest contact poate fi benefic, nu vă cunosc, nu mă cunoaşteţi, la mijloc e povestea mea şi imparţialitatea dv. Scriindu-vă şi aşteptând răspuns parcă simt că îmi reduc responsabilitatea. Pentru că şi de asta e vorba. Cu ce să încep? Fac parte dintr-o familie foarte înstărită dar plină de prejudecăţi. M-am căsătorit şi din dragoste dar şi ca să scap de insistenţa părinţilor care vroiau nepoţi, cât mai mulţi nepoţi. Am doi copii, o fată de 2 ani şi un băiat de 4 ani cărora nu le lipseşte nimic. Poate eu, din când în când. Atât eu cât şi soţul meu suntem foarte prinşi cu afacerile şi ne-am gândit să angajăm o bonă pentru supravegherea copiilor. Am găsit o femeie extraordinară, licenţiată, îi învaţă engleza şi germana şi e super. Ştiindu-i foarte bine supravegheaţi, de multe ori i-am neglijat pentru a mă întâlni cu prietenii în oraş. Întâlniri care culminau uneori cu escapade la munte unde avem o casă de vacanţă. Familia mi-a reproşat mereu că nu mă mai ocup de copii, că o să mă dezmoştenească etc. Nu de dezmoştenire îmi pasă mie ci de altceva. Nu mai simţeam mare lucru pentru soţul meu. Tata l-a angajat la firma lui şi l-a făcut omul său de încredere. Câştiga, nu pot să vă spun cât. Şi nici cum. În fiecare seară, noapte, venea băut şi continua să bea şi să se uite la televizor până adormea. Zi de zi în afară de weekend când eram împreună, mai mult de ochii părinţilor mei. Cred că nici el nu mă mai iubea. Şi cred că avea o amantă; n-am reuşit să-l prind niciodată deşi am pus nişte prieteni să-l urmărească. Ce mai, căsătoria noastră e în derivă. Am vrut să mă răzbun pe soartă şi să-mi caut un amant. N-a trebuit să-l caut pentru că ne ştiam de când eram în clasa a X-a la liceu. Un băiat care mă iubea de când ne-am cunoscut, fără să ştiu. Sau fără să dau importanţă acestui lucru. Ne-am întâlnit la un vernisaj al unui prieten, am sărbătorit evenimentul în atelierul său unde era şi el invitat, am dansat cu el, ne-am sărutat. De atunci suntem împreună, adică ne vedem ori de câte ori sunt liberă. Soţul meu nu-mi reproşează niciodată când vin târziu acasă şi nu pare afectat căutuşi de puţin acest lucru. Cred că îi convine, fiecare îşi vede de viaţa de sa fără să dea socoteală.

Lucrurile s-au complicat în cele din urmă. Am rămas însărcinată cu prietenul meu. Eram cât se poate de hotărâtă să las copilul fără să mă gândesc cu cine voi rămâne până la urmă, cu soţul meu sau cu el. Eram foarte curioasă să ştiu cum va reacţiona când va afla că va fi tată. Am ieşit împreună la un restaurant unde am invitat şi câţiva prieteni, şi am căutat un moment în care să-i dau vestea cea mare. N-am putut, pur şi simplu n-am putut. În şoaptă, i-am sugerat prietenei mele ca, la un moment dat, când îi fac semn, să-l ia deoparte şi să-i spună ea.

M-am prefăcut toată seara că eram supărată lucru care n-a trecut neobservat. Prietenul meu m-a întrebat ce am dar am strâmbat din nas şi nu i-am răspuns. Până la urmă a aflat. Era foarte tulburat şi un timp n-a scos un cuvânt. M-a întrebat ce am de gând să fac şi i-am spus că nu ştiu. N-a avut nici o reacţie şi asta m-a enervat cumplit. Simţeam că înnebunesc. Între noi s-a aşternut o tăcere totală. Ne-am despărţit ca doi străini. Întotdeauna mi-a mărturisit că ar fi foarte fericit să se căsătorească cu mine. Ei, bine, acum ar fi avut un motiv serios ca să mi-o spună din nou. Nu ne-am mai văzut de atunci, dar vorbim în fiecare zi la telefon. Nimic însă legat de acest subiect. Am început să-l urăsc. Nu vreau să redeschid acest subiect. Aştept de la el o reacţie, un sfat, o decizie care întârzie să vină. Ştiu că până la urmă trebuie să iau o decizie. Poate că ar trebui să vorbesc şi cu tata, el e mai apropiat de mine, mai înţelegător. În tinereţe era un june prim, sunt sigură că m-ar înţelege. Sunt însă extrem de tulburată, de nervoasă şi nu pot să fac nici un pas. Pur şi simplu nu pot.

(Bianca, din Bucureşti, 30 de ani)

Aşteptăm opiniile cititorilor legate de problema Biancăi.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Un hotărât NU drogurilor

Drog poate fi orice substanţă străină organismului uman care, ajunsă în organism, produce modificări de funcţii şi / sau structură ale acestuia.

De cele mai multe ori, dorinţa de a aparţine unui grup, de a fi acceptat într-un anturaj, îi determină pe tineri să consume droguri.

Influenţa negativă a consumului de droguri asupra societăţii este binecunoscută prin tulburările de comportament ale consumatorilor de droguri care pot duce la: furturi pentru a face rost de bani; acte de bravură, asumarea diverselor riscuri fără discernământ (cu funcţiile psihice tulburate); accidente rutiere; infecţie cu virusul HIV şi boala SIDA; acte de violenţă; sinucidere; omucidere.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96

DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Noul val al tehnologiilor mileniului trei

CURSA NEBUNĂ
pentru micile dimensiuni

◆ De la mini la micro şi la nano, adică de la simpla miniaturizare a unui obiect, la dimensiuni de o miime (micro) şi chiar o milionime (nano) de milimetru, lumea devine din ce în ce mai mică ◆ Feynman a vorbit primul despre spaţiul care trebuie economisit ◆ De la electronica moleculară la cuzineţii atomici ◆ Şi de la bucătăria fără colesterol la motoarele de maşină pe bază de... ADN ◆ Era nanotehnologiilor promite o adevărată revoluţie a tot ce înseamnă ştiinţă, tehnologie şi... viaţa noastră însăşi

Pilulele viitorului ar putea conține nanoroboți gata sa exploreze corpul uman.

Un fizician numit Feynman

Richard Feynman a fost unul dintre cei mai cunoscuţi şi mai iubiţi fizicieni care au trăit vreodată. Era vestit pentru talentul cu care... cânta la tobe africane, dar în 1965, Premiul Nobel l-a primit pentru fondarea unei importante ramuri a fizicii, numită Electrodinamica Cuantică. El s-a „lansat" în timpul Proiectului Manhattan, pentru ca spre sfârşitul vieţii să fie, tot el, acela care a prezentat pentru prima oară ideea calculatoarelor cuantice. În 1959 însă, în timpul prezentării unei conferinţe la celebrul CALTECH – Institutul de Tehnologie al Californiei, a mărturisit că visul său era realizarea unei biblioteci cât un fir de praf, dar care să adune la un loc toate cărţile pe care omul le-a scris vreodată. Acest moment poate fi considerat începutul „erei nano" în tehnologia modernă. La orizont se întrezăresc „roadele" unei noi revoluţii tehnologice, de la computerele moleculare şi „simple" vopseluri care pot converti lumina în energie electrică, până la un fel de „submarine" proiectate să călătorească prin venele şi arterele corpului omenesc.

Moletronica

Oamenii de afaceri şi chiar cei politici devin subit interesaţi. Statele Unite dublează bugetul alocat nanotehnologiilor, care ajunge în prezent la aproape jumătate de miliard de dolari, după ce, în mandatul său, Preşedintele Clinton reafirmase visul lui Feynman şi vorbea de salvarea Bibliotecii Congresului pe un cip mare cât o „moliе de zahăr". Moletronica, tehnologia dispozitivelor şi ansamblurilor alcătuite efectiv din molecule şi nu din corpuri întregi, devine o realitate. „Legea lui Moore", conform căreia la fiecare un an şi jumătate se dublează numărul de tranzistori care pot fi „aşezaţi" pe un cip, este respectată, aşa că în 2003 se prevede apariţia unor circuite integrate cu dimensiuni nu mai mari de 100 de nanometri, adică a zecea miia parte dintr-un milimetru. De aici apar însă şi marile probleme.

„Daţi-mi o cheie de..."

De cât? Problema uneltelor cu care se poate lucra la asemenea dimensiuni este una cel puţin la fel de importantă ca întregul proces la capătul căruia s-a ajuns la aceste performanţe. Dacă vreţi însă un răspuns rapid, gândiţi-vă la medici, în special la neurochirurgi: pentru că ei operează pe creier în condiţii extrem de asemănătoare. Cum fac? Folosesc microscopul!

În „nanolume" materialul de lucru este siliciul (cu remarcabilele sale proprietăţi electrice şi mecanice) iar tehnica folosită este litografia optică, cea care permite şi realizarea cipurilor. Adică, se acoperă materialul cu o „mască" de plastic fotosensibil şi se proiectează pe aceasta un fascicul luminos. Efectul acestuia este de a impresiona diferit unele zone ale măştii de plastic, o parte din ele devenind solubile, altele dure, permiţând apoi înlăturarea celor devenite nefolositoare: în mica bucăţică de siliciu rămâne imprimat „nano-obiectul" pe care doream să-l construim. Ca şi cum am reuşi să imprimăm pentru veşnicie pe un perete diapozitivul pe care l-am proiectat! Pasul următor a însemnat recurgerea la un fascicul laser, în locul luminii „obişnuite", ceea ce a permis realizarea de obiecte tridimensionale, recordul fiind cel mai mic submarin din lume,cu o lungime de 4 mm şi o lărgime de 650 de microni. Gata să pornească prin sistemul vaselor sangvine ale omului, cu condiţia depăşirii barierei... imunologice! Şi pentru că vorbim de bariere, una dintre ele este cea a lungimii de undă a luminii folosite, care poate deveni... prea mare pentru dimensiunile pe care dorim să le atingem! Ar fi ca şi cum ai încerca să umbli cu o cheie franceză în mecanismul unui ceas de mână! Nanotehnologiile îl vor face pe om să experimenteze una din cele mai tulburătoare previziuni ale Fizicii cuantice: existenţa, la dimensiuni din ce în ce mai mici, a unei lumi unde firescul act de măsură schimbă realitatea. Am putea chiar spune: „simpla privire"! Şi atunci capătă un sens neaşteptat vechea frază a vânzătorilor:

Un cip care va duce la calculatorul molecular

„Alegeţi cu ochii..."

Care de atâteă ori poate ne-a enervat, dar are toate şansele să devină una foarte serioasă şi... în pas cu noua eră a nanotehnologiilor. Exagerând doar foarte puţin, va fi suficient să... priveşti un obiect, ca să îi poţi decide cea mai mare parte dintre caracteristicile sale. Cel puţin cele exterioare!

Să nu uităm că am păşit în era în care schimbăm „la masa verde", cum se spune în sport, distribuţia haotică a moleculelor într-un corp de plastic, în una care să permită obţinerea proprietăţilor electrice, optice şi mecanice dorite; că putem proiecta medicamente pe care apoi să le putem modifica în funcţie de evoluţia bolilor contra cărora sunt destinate să lupte; că putem „vopsi" nanomaşinile viitorului cu vopseluri care să transforme direct energia luminii solare sau a celei venite de la un simplu bec, în energia electrică necesară pentru funcţionarea motorului – aceasta dacă nu cumva preferăm alternativa născută în Laboratoarele Bell, a unui motor făcut din... fragmente din ramurile dublei elice a ADN-ului!

Credeţi, după experienţa unui secol atât de dinamic şi dramatic cum a fost secolul XX, că vă puteţi imagina efectiv ce vor putea vedea ochii noştri la sfârşitul secolului XXI?

MIHAELA DOROBANŢU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-şi pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Şi găseşte apoi răspunsul..."

1915 Carul de asalt

Din punct de vedere umanitar, armele şi tehnicile militare n-ar trebui să-şi afle locul într-o galerie a invenţiilor epocale, ci în muzee – definitiv închise – ale ororilor. Din nefericire, acestea au schimbat (şi continuă s-o facă) faţa lumii, mai rapid şi la modul dramatic, comparativ cu invenţiile şi inovaţiile aflate în slujba omenirii.

Poate pentru a îmblânzi cumva imaginea rolului sinistru ai

unor asemenea maşinării infernale, „părinţii" lor le-au botezat cu nume cât se poate de... drăgălaşe. Little Willie („micul Willie") este, aşadar, cea dintâi progenitură – altfel, monstruoasă la chip şi la fapte! – dotată cu şenile, cu carcasă blindată şi construită de firma britanică Foster and Co. Primii „paşi" i-a făcut pe 6 septembrie 1915, în noroiul Regatului, pregătind o replică apocaliptică pentru noile arme automate, care secerau mii de vieţi, de la adăpostul tranşeelor. O lume întreagă se afla atunci în plin război, context în care siderurgia a făcut progrese enorme: oţeluri speciale de înaltă rezistenţă, pe bază de crom şi tungsten, au folosit la fabricarea primelor blindaje. Peste 25 tone cântărea „micul Willie", care se deplasa cu umana viteză de 6 km/h, programat să spargă tranşeele inamice. Totuşi, abia Mark I – urmaşul său – a fost folosit într-o acţiune de război, pe 15 septembrie 1916. A fost un eşec răsunător, ca şi cel al carelor franţuzeşti Schneider şi Saint-Chamond (16 aprilie 1917, pe Aisne). Totuşi, pe 20 noiembrie 1917, 400 de tancuri au străpuns linia germană Hindenburg, iar pe 8 mai 1918 mult perfecţionatele Mark IV şi Renault FT 17 au demonstrat din plin incredibila lor forţă. Era începutul sfârşitului marii conflagraţii, dar şi debutul unei terorizante epoci, care e încă departe de a fi ajuns la final.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Celule miraculoase

În ce stadiu embrionul devine fiinţă?

În ultimii trei ani, săptămână de săptămână, lumea ştiinţifică primeşte noi date încurajatoare legate de potenţialul celulelor suşe, capabile, a priori, să regenereze orice tip de ţesut şi de organe. În iunie a.c. o echipă de specialişti francezi a reuşit să transforme celule suşe în celule ale epidermei. În septembrie, specialiştii americani au obţinut, pe aceeaşi cale, celule sangvine. Grefe, terapie anticancer, transfuzii, tratamente într-o serie de boli precum Alzheimer sau diabet, iată ce se poate realiza cu ajutorul celulelor suşe. Deocamdată viitorul lor e neclar întrucât o serie de ţări în care acest tip de cercetare se află în atenţia specialiştilor sunt supuse embargoului etic şi asta pentru că celulele suşe sau embrionare sunt „sinonime", în opinia unor factori de decizie în lumea medicinii, cu fiinţele vii. Una din întrebările la care nu s-a găsit încă răspuns e: în ce stadiu embrionul devine fiinţă?

Ce sunt celulele suşe?

Viaţa fiecărui individ porneşte de la un ou, o celulă unică zămislită în urma întâlnirii dintre un spermatozoid şi un ovul. După fecundare, oul începe să se divizeze. În mai puţin de o săptămână el devine un embrion sferic cu aproximativ 100 de celule care în acest stadiu se numeşte blastocit. Celulele care îl constituie sunt speciale. Deşi sunt identice, ele vor avea destine diferite în funcţie de modul lor de diferenţiere. Unele vor deveni celule musculare, altele neuronale, hepatice etc. Aceste celule sunt totipotente. O singură astfel de celulă este capabilă să reconstituie un individ. O celulă suşă pusă în cultură se poate diferenţia timp de mai mulţi ani fără să se constate cea mai mică derivă genetică, cea mai mică mutaţie care să perturbe programul genetic. Şi ca să facem o paranteză, asta înseamnă că celulele suşe nu pot deveni canceroase.

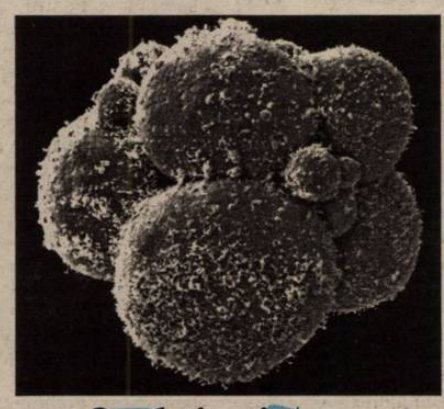

O soluţie etică

Din fericire, în faţa embargoului etic şi a dificultăţilor de a manipula celulele embrionare există o alternativă: prospectarea celulelor suşe adulte. Cu cât creşte embrionul cu atât celulele suşe se diferenţiază mai mult, se transformă aşadar în alte tipuri de celule, numărul celor dintâi împuţinându-se. Nu se cunoaşte exact potenţialul celulelor suşe adulte şi nici topografia lor precisă în organism. Aşadar, una din problemele majore pe care le ridică acest tip de celule este raritatea lor în organism. Chiar şi în măduva osoasă, unul din zăcămintele cele mai importante, celulele suşe adulte nu reprezintă decât aproximativ 0,1 la sută din totalul de celule. În alte părţi ale organismului procentul ar putea fi de 10/100 ori mai mic. Un alt inconvenient îl constituie faptul că nu se ştie dacă au o plasticitate comparabilă cu cea a celulelor embrionare. În loc să fie totipotente ele ar putea fi doar multipotente, având aşadar capacitatea de a se transforma doar în unele tipuri de celule. Pe de altă parte, e greu să le reperezi dar şi să le multiplici în cultură de laborator şi să le păstrezi în stare nediferenţiată.

O speranţă în privinţa detectării lor cu mai multă precizie ar putea veni din partea unor cercetători americani de la un institut medical din Memphis care se află în posesia unui marcator molecular ce semnalează celulele suşe adulte. Principalul avantaj pe care îl prezintă această alternativă îl constituie faptul că nu pune probleme etice. Celulele suşe adulte sunt extrase dintr-o zonă sănătoasă a corpului pacientului, cultivate şi multiplicate in vitro şi injectate în ţesutul care trebuie reparat. Specialiştii au însă o încredere totală în celulele embrionare. Există speranţa că foarte curând principiile etice nu vor rezista la presiunea bolnavilor care aşteaptă tratamente rapide şi eficiente.

DORIN MĂRAN

Inexplicabilul de lângă noi

ASTROLOGIA şi GRUPA SANGVINĂ

Cu câţiva ani în urmă un mic grup de cercetători şi medici americani, angajaţi de-a lungul a patru decenii în scopul lămuririi relaţiei dintre terapie şi grupa sangvină, ne-au dat o senzaţională descoperire: orice tip de terapie, fie naturală, fie alopată, trebuie să ţină seamă de grupa sangvină specifică unui individ...

De ce este atât de importantă această descoperire? În primul rând atitudinea calificată faţă de boală şi bolnav se va modifica radical. Alimente sau produse ale fitoterapiei valabile pentru o anumită grupă sangvină sunt contraindicate pentru altele, pentru toate celelalte. Urmărind în cadrul clinicii medicale această relaţie, concluzia nu mai are nevoie la ora aceasta de nici un comentariu. Ipoteza iniţială a ieşit din stadiul latent al estimărilor şi testărilor, intrând cu dreptul în practica medicală şi în terapeutica complementară...

Evident, această relaţionare implică o seamă de modificări şi la nivelul stabilimentului medical propriu-zis. Cum rezolvă o clinică medicală mai amplă această particularizare a produselor terapeutice, mai ales a meniurilor? Aceeaşi bucătărie spitalicească trebuie să-şi diversifice meniurile în patru tipuri de reţete alimentare, deci, ca să spunem astfel, este nevoie de patru bucătării!

În cadrul din afara clinicii lucrurile nu sunt minate de probleme, deoarece fiecare bolnav cu diagnosticul fixat ştie la ce alimente trebuie să apeleze şi ce plante medicinale să folosească.

În paralel, o altă descoperire, de data asta aparţinând Mariei Vârlan, experimentată de-a lungul a doi ani, în ţară, după o sugestie rusească mai veche, a condus la confirmarea relaţiei dintre aspectul zodiacal şi alimentaţie. Într-adevăr, până deunăzi nu ne trecea prin cap că, spre exemplu, un ceai de vâsc binefăcător unei zodii din cele douăsprezece este neavenit şi chiar dăunător altor zodii! Aspectul era de altfel bine cunoscut. În cazuistica fitoterapeuţilor adeseori se reclamau situaţii când un ceai dintr-o anumită plantă sau grup de plante producea disfuncţii grave unor indivizi şi era binefăcător altora...

Două idei care au pătruns deja în practica medicală alopată şi complementară. Fiind vorba despre un debut al ideilor, se înţelege că ele se vor înscrie pe un drum lung, susţinându-se în continuare spiritul experimental, valoarea testelor şi practicii urmând să aducă noi confirmări sau imperative conforme cu aspectul testat în cadrul larg ştiinţific. Este de dorit şi este cu putinţă ca instituţiile medicale să ajute aceste principii în colaborare cu susţinătorii şi practicienii lor. Deocamdată ne imaginăm repertorii terapeutice şi medicale publicate pentru utilizarea riguroasă a relaţiei dintre boală, grupa sangvină şi astrogramă. Astfel de „îndreptare" ar trebui să fie prezente în casele oamenilor, în felul acesta procesul experimental prelungindu-se în câmpul social cu beneficii de lungă durată. Întrebarea este „de ce" o plantă medicinală valabilă într-un caz nu este valabilă şi-n altul? S-a efectuat deja o compartimentare „logică" din domeniul fitoterapiei. De pildă zodiile de pământ (cum este spre exemplu Capricornul) trebuie să folosească în scop terapeutic doar rădăcinile plantelor medicinale, zodiile de apă tulpina, florile fiind valabile pentru zodiile de aer, frunzele pentru zodiile de apă...

În privinţa grupei sangvine lucrurile au fost lămurite clinic, cum spuneam, de-a lungul a peste patru decenii. În America principiul se aplică, fără a fi generalizat, dar are toate şansele să fie. La noi în ţară cele două principii sunt deocamdată folosite conjunctural, în cadre limitate. Dar rezultatele sunt evidente. În cabinetul Mariei Vârlan cele două principii sunt aplicate, la ele adăugându-se capacitatea bioterapeutei de a pune diagnostice „la nivel molecular" – a vedea apariţia virtuală a unei boli cu ani de zile înainte ca boala să se manifeste în corpul fizic...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

REVENIREA LA „MENTALITATEA PRIMITIVĂ"

...Cu observaţia că de fapt comunicarea la care ne referim este cea avută în vedere de Freud însuşi, care ar putea să fie „modul orginar şi arhaic prin care indivizii corespondau unii cu alţii, un mod care, pe parcursul dezvoltării filogenetice, a trecut pe plan secund, înlocuit fiind de moduri de comunicare mai perfecţionate, stabilite, recurgând la semne percepute de organele de simţ".

Toată întâmplarea care îi are drept personaje principale pe tinerii Guido şi Luisa este un caz relativ rar în care fenomenul PSI a putut fi studiat în paralel prin metode ale psihologiei. Dacă s-ar proceda în acelaşi fel – ceea ce de altfel sugerează Prof. Servadio – şi în cazul altor asemenea fenomene, s-ar putea ajunge la previziuni asupra acestor fenomene, cu acelaşi grad de probabilitate cu care un bun psihiatru poate să prevadă la pacienţii săi apariţia unui anumit tip de vis sau reactivarea unei tendinţe obsesive sau o criză de anxietate!

Prof. Servadio nu neagă limitarea unilaterală a consideraţiilor sale în ceea ce priveşte fenomenele spontane la telepatie. Şi chiar şi aici, nu a luat în consideraţie în totalitate psihologia personajelor participante – bărbaţi sau femei. Un studiu psihologic avansat, cu accent asupra individualităţilor prezente, ar furniza rezultate interesante. Şi ipotezele sale ar putea fi demonstrate ca fiind corecte şi dovedind că este vorba de persoane dispuse să-şi abandoneze „singularitatea" caracteristică a nivelului conştient al personalităţii lor, în favoarea unei „scufundări" într-o lume psihică inconştientă, în care individualitatea dispare total sau cel puţin parţial. Conform psihologiei tipologice, ei ar trebui să aparţină tipului de caracter *„instabil-disociativ"*.

Într-adevăr, se ştie de multă vreme (un interesant raport a fost prezentat la un Congres internaţional la Utrecht, Olanda, în 1953) că persoanele aparţinând acestei categorii prezintă fenomene spontane cel mai bine marcate. Sunt persoane cu o puternică disponibilitate de medium şi sunt, conform raportului, „indivizi cu o activitate dominantă, extrovertiţi, cu o afectivitate instabilă."

Iar în ceea ce priveşte scufundarea într-o lume psihică prea puţin sau deloc individualizată, acest proces a fost studiat de mai toate şcolile de psihologie din foarte multe puncte de vedere şi la cele mai diverse niveluri de profunzime. Este vorba de o reducere, o coborâre a individualităţii, o încercare mai mult sau mai puţin spontană de eliminare a distanţelor în scopul umplerii unui vid şi reunirii individualului cu întregul. Iar acest lucru se regăseşte şi în fenomenele de *empatie*, descrise de Harry Stack Sullivan, în cele de *regresie şi identificare*, în stilul clasic freudian, în *„participarea mistică"* de care vorbeşte Lucien Lévy-Bruhl în „Mentalitatea primitivă", încă din 1922 şi în fenomenele de *„comunicare cu tot ce este viu"* şi de *„participare directă"*, evocate de cunoscutul Ernst Cassirer.

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

URMĂRIŢI
generaţie după generaţie

Investigaţiile lui Raymond Fowler în cazul Betty Andreasson-Luca l-au dus la convingerea că stăpânii OZN-urilor ar urmări familii întregi, efectuând asupra membrilor lor, generaţie după generaţie, experimente genetice, biologice sau de altă natură.

Depozite de inteligenţă. Betty îşi amintea că în ziua de *2 iunie 1989*, în zori, s-au întâmplat nişte fenomene stranii. Încercând să le explice, psihologul Fred Max a supus-o regresiei hipnotice, aducând la lumină detaliile unei noi răpiri. Ea a ieşit atunci din casă, o lumină albastră a paralizat-o, iar o minge de lumină a învăluit-o şi a ridicat-o până deasupra pădurii. Alte sfere de lumină mai mici o înconjură. Este dusă apoi într-o cameră, de unde este luată în primire de trei omuleţi, aceştia o duc într-un loc misterios; aici recunoaşte *Pădurea de cristal* în care fusese şi la vârsta de 13 ani, cu ocazia unei alte răpiri. Era un soi de muzeu, cu exponate din cristal, unde atingerea oricărui obiect îl aduce pentru un timp la viaţă. O altă sferă transparentă o transportă printr-un tunel. În jur zboară alte sfere, mai mici, cam de mărimea unei portocale despre care însoţitorii ei îi spun că sunt *depozite de inteligenţă*. Acestea ar putea avea şi alte dimensiuni, de la cea a unui atom la cea a unei stele...

Vizitarea unei „nave-mamă" Betty s-a văzut apoi dusă de sfera transparentă, flancată de doi însoţitori scunzi, în spaţiul cosmic. Ajung la o *navă mamă*, o staţie interplanetară gigantică, având o formă de tub sau ţigară de foi, cu diametrul de circa 100 de metri şi lungimea de cel puţin 500 de metri. Mici nave discoidale sau sferice, printre ele şi cea cu care sosesc ei, intră şi ies printr-o deschizătură aflată la un capăt. În interiorul navei mamă predomină făpturi de 2,10 – 2,20 metri înălţime, cu plete blonde şi înfăţişare umană. Sunt şi omuleţi cenuşii, dar aparent în poziţii subordonate. *Betty* vizitează o mulţime de locuri ciudate; printre ele o secţie în care cresc, în borcane cu lichid, animale stranii, cultivate special pentru a preleva de la ele organe (de pildă ochi) ce vor fi transplantate făpturilor îmbătrânite de pe navă. Asistă apoi la vizualizarea unor scene pământene, la ritualuri bizare. *Betty* trece şi printr-o experienţă de extracorporalitate, se transformă, împreună cu însoţitorii săi, în fiinţe de lumină, păstrând doar un contur uman dar nu şi alte trăsături. Ajung astfel la „Marea Poartă" la care mai fusese şi cu ocazia unei răpiri anterioare, dincolo de care este o lume din lumină şi... *Acela*...

Comentând relatările de mai sus, Fowler declară că îi înţelege sincer pe cei ce vor privi cu suspiciune toate aceste detalii.

Ray Fowler însuşi. La vârsta de 54 de ani, în *1988*, Raymond Fowler a descoperit într-o dimineaţă, în timp ce făcea duş, o cicatrice în formă de gaură perfect rotundă, cu diametrul şi adâncimea de câţiva milimetri, pe fluierul piciorului. Nu simţea nici o durere şi nu erau urme de sângerare. Cicatricea nu exista cu o zi înainte. O va fotografia cu grijă. Surpriza a urmat peste câteva zile când a primit un plic de la *Betty*, în care erau fotografii cu cicatrice *identice* apărute peste noapte pe mâna şi piciorul ei. Fotografiile au fost publicate ulterior în cărţile autorului şi sunt edificatoare. Medicii nu au putut da nici o explicaţie, spunând doar că seamănă cu urma unor biopsii. Dar nici unul dintre ei nu-şi făcuse în trecut vreo biopsie.

Becky, fiica cea mare a Betty-ei, a fost şi ea implicată în repetate răpiri, aparent cu scop de îndoctrinare şi antrenare pentru a putea recepţiona comenzi venite de la răpitori. Legat de toate aceste întâmplări, Raymond Fowler şi-a amintit că şi el însuşi trecuse în copilărie prin mai multe întâmplări bizare şi inexplicabile. Supunându-se regresiei hipnotice, va ajunge la concluzia că şi el a fost, cu acele ocazii, victima unor răpiri. Mai mult, el va descoperi că nu mai puţin de nouă membri de familie (părinţi, soţie, copil, fraţi, mătuşi etc.) au trecut prin întâmplări care puteau fi interpretate ca răpiri.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal. Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/46

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

CLARVIZIUNI
şi claraudiţii malefice

Aspectele criminale ale unor manifestări parapsihologice au fost de multe ori analizate de psihiatri specializaţi în a trasa graniţa între unele maladii psihiatrice şi însuşirile extrasenzoriale autentice. Una din întrebările la care a încercat să răspundă specialistul american Micke Jenkins (în cartea sa „Who' Behind the Killers" – Cine este în spatele criminalilor –, apărută la New York în 1996) a fost următoarea: clarviziunile şi claraudiţiile pot constitui circumstanţe atenuante pentru un asasin declarat normal mental?

Studiind cazul Tom Banks, un ucigaş în serie cu şapte omoruri în „palmares", originar din Detroit, dr. Jenkins ajunge la concluzia că acesta a fost în mod corect condamnat la moarte, întrucât fenomenele amintite mai sus şi de care făptaşul spunea că este atins nu-l puteau disculpa. Practic, Banks susţinea că îşi alegea victimele şi îşi construia strategia de suprimare a lor la îndemnurile şi sfaturile mamei sale, decedată cu mult timp în urmă. Una din cele mai frecvente împrejurări în care intra în contact cu figura şi vocea mamei era descrisă astfel: „ Mă trezeam din somn în toiul nopţii şi mergeam la bucătărie, unde odinioară obişnuia mama să stea ceasuri întregi. Mi se părea că-i văd chipul la fereastră... Îi auzeam glasul care-mi poruncea să-i omor pe cei din cauza cărora murise ea însăşi. Mă obliga să-i găsesc şi să-i sugrum în propria lor maşină, ascuns pe bancheta din spate..." Fără să mai menţionăm celelalte detalii, specifice fiecărei victime, trebuie să precizăm că toate persoanele ucise erau medici sau asistente medicale care se ocupaseră de doamna Banks, răpusă de un cancer la creier pe când fiul său avea 12 ani. Tom însuşi avusese, câţiva ani după aceea, obsesia că tratamentul mamei sale nu fusese suficient de bun pentru a o salva.

Psihiatrul criminalist Micke Jenkins consideră că declaraţiile asasinului au fost sincere, dar claraudiţiile şi clarviziunile sale fuseseră provocate de el însuşi. Timp de aproape douăzeci de ani, Tom Banks se gândise la un anume mod de a se răzbuna, însă îi lipsise impulsul criminal. Apariţiile mamei sale, prin chip şi glas, fuseseră doar un element de autoîncurajare, un fel de alibi moral şi psihic al faptelor sale abominabile. Nu era vorba de un delir de paranoia, ci de fenomene reale, din nefericire malefice.

PAUL IOAN

Războiul şi teroarea

o permanenţă a istoriei ?

Armele tac doar pentru a fi reîncărcate? Mai ştie să zâmbească acela care simte nevoia, şi uneori chiar voluptatea, de a apăsa trăgaciul? Oare de când plugarul Cain şi-a omorât fratele, păstorul Abel, s-au mai oprit vreodată loviturile de moarte? În acel biblic peisaj, format din patru oameni, dispărea unul, deci un sfert din populaţia lumii la acea dată. Fusese oare gestul ucigaş primul război mondial? Dacă da, atunci el nu s-a mai oprit niciodată. Însuşi Timpul curge ordonat în urma unui gigantic conflict – Titanomahia –, în urma căruia Zeus a ieşit victorios (ne spune mitologia greacă), iar înţelepciunea a învins teroarea Titanilor. Dar tot în urma unui război...

Moartea nu poate fi un ideal

Trecând de la tâlcurile legendelor la adevărurile atestate ştiinţific, am putea spune că primele lupte sângeroase între oameni preistorici i-au avut drept protagonişti pe Omul de neanderthal (locuitor în spaţiul european încă de acum 100 de mii de ani) şi pe Omul „modern" de Cro-Magnon (sosit în aceeaşi regiune acum 40 de mii de ani, fiind originar din Africa). Se pare că aproape 10 mii de ani au coexistat paşnic, însă răcirea climei a generat o penurie de hrană; au început migrarea spre sudul continentului şi primele ciocniri. Superior, Omul „modern" de Cro-Magnon (după cum îl etichetează specialiştii francezi) a învins în cele din urmă, iar neanderthalienii au dispărut, extincţia lor fiind şi astăzi o enigmă... În cele două „tabere" se instaurase spaima individuală şi colectivă, terorizantul gând că undeva, cineva te pândeşte şi vrea să te suprime. Oare îşi descoperise omul o preocupare (sau chiar vocaţie) permanentă sau una de circumstanţă?

Au trecut de atunci aproximativ 30 de mii de ani. Deschizând orice carte de istorie, a oricărei naţiuni, vom descoperi că abundă în războaie, în conflicte interne sau răspândite pe arii vaste. Pe harta lumii, într-o zonă sau alta, în fiecare moment era şi este folosită o armă. Mai mult sau mai puţin evoluată (istoria civilizaţiilor poate fi privită şi ca o neîntreruptă perfecţionare a mijloacelor de a ucide), arma nu apucă să se odihnească într-un anume orizont, căci se dezlănţuie într-altul. Pacea pare să fie acea oază deşertică unde nu locuieşte nimeni. Doar din când în când, înţelepţi sătui de gemetele muribunzilor se adună acolo pentru exerciţii de diplomaţie din care ar trebui să se nască ceea ce prin dicţionarele lovite de uitare se defineşte a fi *pacea... O* iluzie care, de la Cain şi până la Darius, de la Alexandru Macedon şi până la cruciaţi sau de la Waterloo şi până la Stalingrad, n-a apucat nici să se nască. Aceasta ar fi concluzia unui imaginar observator ce-ar putea cuprinde cu privirea, simultan, toate fâşiile de uscat ale planetei. Şi nici măcar apa, care în lăcomia ei cuprinde mai mult de două treimi din suprafaţa locuibilă a Terrei, nu mai are linişte. Oamenii se ucid între ei şi printre talazuri, iar secolul XX a adus vrajba şi-n spaţiul pe care păsările – până la Vuia, Coandă sau fraţii Wright şi baronul von Zeppelin – îl credeau inviolabil.

Istoria unei ţări, Franţa, a denumit oficial două perioade din frământările sale „TEROARE". Sunt intervalele 10 august-20 septembrie 1792 şi 5 septembrie 1793-28 iulie 1794. Eşafodul acestor etape ale Revoluţiei franceze nu reuşea să fie curăţat de sânge. A mai existat şi Teroarea Albă (1815), după moartea lui Napoleon Bonaparte. Dar niciodată, la scara istoriei civilizaţiilor, termenul de TERORISM n-a fost folosit cu mai multă insistenţă ca acum. Nu secolul XX l-a inventat, acesta doar i-a dat dimensiuni inimaginabile. Iar primul an al veacului al XXI-lea, prin atacurile de coşmar din 11 septembrie, l-a făcut sinonim cu Infernul. Şi asta pentru că moartea pare să fi devenit un ideal pentru unii. Definiţiile teologice ale Infernului sunt deja desuete. Iar un crud adevăr, acela că numai oamenii, nu şi ideile pot fi arestate (Victor Hugo), se confirmă tragic şi la începutul mileniului III. Ideea şi dorinţa de a ucide şi de a masacra nu vor dispărea, e doar o problemă de stil de aplicare.

Vigilenţa, o armă încă şubredă

Profesioniştii de la Hollywood au declarat, după drama de la „Gemenii" World Trade Center, că nu şi-au putut imagina o asemenea catastrofă în ficţiunile lor cinematografice. Părerea noastră e că scenariştii ce râvnesc an de an la un Oscar se subestimează. Elementul imprevizibil se conturează prin cazuistică, iar fiecare caz în parte deschide un orizont al fanteziei macabre a teroriştilor. Iată câteva exemple pilduitoare: în plină desfăşurare a unei parade militare (octombrie 1981), preşedintele Sadat al Egiptului e asasinat de un grup de trăgători care ţâşnesc chiar dintr-unul din tancuri... În satul olimpic de la München (septembrie 1972) îşi fac apariţia teroriştii... Ambasada SUA de la Teheran este ocupată 444 de zile (1979-1981)... În zona vestigiilor Egiptului antic de la Luxor intră în acţiune teroriştii (1997)... Într-un tribunal din Paris sunt ucişi câţiva magistraţi (1986). Oare aceste cazuri nu demască ele însele o imaginaţie macabră care poate avea tentacule şi mai îngrozitoare? Deturnările de avioane, bombele plasate în aparatele de zbor (Lockerby, Scoţia), maşinile capcană etc. deveniseră „banalităţi".

Între vigilenţă şi imprevizibil, încleştarea pare să fie câştigată mereu de elementul surpriză. De la transformarea unui avion în torpilă şi până la scrisorile cu spori declanşatori de antrax, totul pare posibil. Până când? Unul din motivele pentru care vigilenţa pierde teren este că are şi o nuanţă democratică. La lumina zilei ne sunt prezentate arme sofisticate antiteroriste, spre ştiinţa tuturor ne sunt expuse strategiile de apărare, cu cele trei elemente esenţiale ale lor: observare, evaluare, neutralizare. Şi astfel, adversarul păcii le cunoaşte şi le evită, însă cel aflat în defensivă nu reuşeşte să intuiască până unde merge imaginaţia răspânditorului de teroare. În termeni maniheişti, răul este mai viclean decât binele, căci are de partea lui secretul răspunsurilor la întrebările cum?, unde?, când?

Vigilenţa are drept aliat, începând cu 11 septembrie, elementul subevaluat până acum, şi anume psihologia terorii. Căci a nu exclude nici o variantă a formelor de terorism a devenit o certitudine apăsătoare. Analiştii fenomenului se întreabă obsedant: dacă ar fi fost atacată o centrală nucleară? Dacă în avioanele deturnate s-ar fi aflat o bombă nucleară, fie ea şi artizanală?

Oricât de dureros ne este să recunoaştem, secolul XXI a debutat sub semnul terorii. Incomensurabile fonduri vor fi deturnate de la tot ceea ce înseamnă activitate specifică exclusiv păcii. Mult trâmbiţatul armistiţiu cu natura ar putea ieşi din clasamentul priorităţilor, se vorbeşte tot mai des despre o altfel de ecologie, stoparea sau măcar diminuarea terorii, într-un focar sau altul. Totuşi, chiar şi în aceste circumstanţe, nu avem dreptul de a ne lăsa copleşiţi de pesimism. Marile puteri ale lumii şi-au dat mâna pentru acelaşi scop nobil, antiterorist. Acesta poate fi începutul speranţei.

PAUL IOAN

Ce se mai întâmplă cu gaura de ozon?

Necazuri la... Polul Sud!

Deşi probabil că nimic nu ni se pare mai îndepărtat de casele noastre decât cei doi poli ai Pământului; o schimbare care are loc „acolo", oricât de mică ar fi ea, poate avea consecinţe fundamentale asupra zonelor locuite de noi oamenii. Două constatări recente, amândouă datorate cercetătorilor implicaţi în programe de studii spaţiale ale NASA, vin să ne amintească un lucru a cărui importanţă nu avem voie să o uităm: când este vorba de Polul Sud sau de Polul Nord, trebuie să stăm mereu de veghe...

Băieţelul şi Fetiţa El Niño şi La Niña. Oamenii par să aibă resurse infinite de putere în lupta cu Natura şi chiar de umor, de vreme ce au botezat cu nume de femei cele mai cumplite uragane şi alintă cu numele de „băieţelul" şi „fetiţa" cele două curente marine care au puterea de a produce schimbări climatice majore la nivelul întregului Pământ. De fapt, impactul lor asupra climei globale ar putea fi chiar mai important decât ne aşteptam: ele pot produce modificări în curenţii subtropicali care, la rândul lor, vor modifica traseul furtunilor generatoare ale mişcărilor gheţurilor din jurul Polului Sud. Acestea sunt rezultatele unui recent program NASA, desfăşurat prin Centrul de Programe Polare.

El Niño şi La Niña se află la originea apariţiei aşanumitului „dipol antarctic" – gheaţa care avansează şi se retrage de o parte şi de cealaltă a Polului Sud, în bazinele celor două oceane: Atlanticul şi Pacificul.

Gheaţa şi viitorul planetei De obicei ne gândim la fenomene de amploare planetară, cum ar fi glaciaţiunile, care revin periodic în istoria Terrei. Aici este vorba de fenomene aparent mai puţin ample, dar ale căror consecinţe pot fi extraordinare.

În anii lui El Niño sunt mai puţine furtuni în zona pacifică a Antarcticii; în acelaşi timp, curenţii subtropicali din zona Atlanticului „conduc" furtunile spre Polul Sud. Pe măsură ce se apropie de zona rece, acestea duc gheţurile din ce în ce mai departe în largul Oceanului Atlantic. În timpul anilor în care este prezentă La Niña, efectul este invers. Gheţurile se acumulează în Pacific. Toate acestea au efecte evidente atât asupra încălzirii globale a planetei cât şi asupra modificărilor viitoare ale climei. Modelul global al climei este un adevărat puzzle pe care specialiştii încă încearcă să-l... rezolve.

Şi, ca şi cum lucrurile nu ar fi suficient de complicate în ceea ce priveşte viitorul climatic al Terrei...

Gaura de ozon se redeschide!... ceea ce, ca să folosim un limbaj poetic, se întâmplă mereu, o dată cu primele flori ale primăverii. Doar că de data aceasta gaura de ozon se aşteaptă a fi una deosebită: mult mai mare decât întreaga Antarctica. Anul trecut, ea a fost de trei ori mai mare decât suprafaţa Statelor Unite şi a făcut să fie expuse, la un nivel foarte înalt de raze ultraviolete, oraşe din Chile şi Argentina.

Anul acesta se aşteaptă ca lucrurile să fie şi mai grave: o gaură de ozon de peste 25 de milioane de kilometri pătraţi (întregul continent nord-american are doar 21,5 milioane de kilometri pătraţi)! Cum va evolua ea? Greu de prevăzut, pentru că nu doar concentraţia de CFC (clorfluorcarboni) este singurul factor care duce la distrugerea ozonului. Este vorba şi de capriciile vremii, de ierni mai reci care pregătesc scena pentru distrugerile de ozon din timpul primăverilor următoare.

Aşa arăta la mijlocul lunii septembrie a.c. configuraţia găurii de ozon de deasupra Antarcticii – mai mare decât întregul continent. Zona din jurul petei albe centrale este cea în care ozonul stratosferic este distrus

Vârtejul Antarctic În anul 2000 s-a întâmplat ceva neobişnuit cu gaura de ozon: a crescut până la proporţii record, apoi a dispărut rapid, cu o lună mai devreme decât se aştepta. O comportare care se întâmplă o dată sau de două ori pe deceniu şi nu se va mai repeta anul acesta.

Deasupra continentului alb de la Polul Sud există un uriaş vârtej format de aerul care circulă cu viteză, închizând un cerc în jurul Antarcticii – vârtejul antarctic. Care izolează întregul continent de restul atmosferei. În interiorul său, temperatura coboară şi mai mult, se formează din ce în ce mai mulţi nori din cristale de gheaţă, declanşând pierderi de ozon încă şi mai mari. Evoluţia găurii de ozon este efectiv impredictibilă, spune Richard McPeters, principalul investigator al fenomenului la NASA. Se aşteaptă totuşi ca ea să se reducă pe măsură ce se vor face simţite consecinţele Protocolului de la Montreal din 1987 privind reducerea folosirii substanţelor chimice care distrug ozonul. Deocamdată scopul este de a reveni la situaţia din 1979, ceea ce se aşteaptă a se întâmpla în 2050. După aceea...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

„FORUMUL DE LA NEPTUN"

S-a întâmplat că toată vara asta şi tot începutul toamnei am sărit din colocviu în colocviu şi din simpozioane în congrese – dovadă că oamenii vor să comunice între ei, au întrebări şi caută răspunsuri, vor să construiască şi simt, instinctiv, că *trebuie să construiască împreună*, şi urmându-şi liderii intelectuali pe care societatea în întregime îi caută.

Am trecut, vă spuneam, prin mai multe astfel de evenimente ale societăţii civile intelectuale, de la tabăra SF de vară „Atlantycron" (cu răsunet internaţional), la „Eco-Etno-Folk Film Festival" (autor moral: scriitorul Dinu Săraru), de la Slătioara de Vâlcea, la întâlnirea cu cei care au demarat programul MERIT în Borşa Maramureşului (inginerii N. Marinică şi M. Străuţ) sau la „Teatrul de pe Grui" (Podul Dâmboviţei, ctitorie a dramaturgului Paul Evereac), unde s-a discutat despre globalizare şi educaţie. Ultima oprire, pe litoral, chiar la sfârşitul lunii septembrie, cu economistul şi eseistul Odet Dezideriu Dudaş, şi sindicatele, şi oamenii de afaceri de pe litoral, pentru a constitui ceea ce dobrogenii au numit *„Forumul de la Neptun"*, asociaţie/fundaţie, în cadrul căruia s-au angajat să activeze universitari, scriitori, oameni de cultură (firească, dacă „Forumul" va avea metabolism), – în ideea de a oferi variante viabile de viitoruri pentru România. Propunându-şi să activeze pe proiecte legate de viitorologie (căci se simte grozav lipsa unor orizonturi cât de cât desenate...), educaţie (esenţială, dacă vrem să mai prindem trenul progresului!), economia inovaţiei (zero!, la noi, acum, în timp ce economia lumii se hrăneşte cu educaţie), economia produsului cultural (în care, cum spuneam, managerii încep să apară), de încurajare a dezvoltării infrastructurii şi a reţelelor de care are nevoie (viitoarea) societate informatică etc.

Întâlnirea s-a încheiat cu un apel către intelectualii care vor să contribuie, cu minţile lor, la proiectele pe care „Neptun"-iştii speră să le pună în lucru, şi cu o invitaţie la sediul Comisiei Naţionale a României pentru UNESCO – invitaţie pe care o adresez şi cititorilor revistei „Magazin": în fiecare primă marţi a lunii, după amiaza, pentru a stimula voluntariatul în implicarea socială.

Aşa că... aşteptăm, activ, pe cei care, convinşi fiind că societatea civilă trebuie să încurajeze acţiunile de redresare economică şi socială a ţării, vor să vină alături de noi. Vă anunţăm şi un prim proiect, îl lucrează CNR UNESCO, în urma simpozionului de la Podul Dâmboviţei, autorul moral este teleasta Ada Rosetti – doar titlul acţiunii este de ajuns, sper eu, pentru a vă face să tresăriţi: „Campania pentru citit", momentul zero de lansare fiind chiar paginile revistei de faţă.

ALEXANDRU MIRONOV

Succesul sopranei Irina Iordăchescu

Premiul special al juriului de la Vercelli

Participarea Irinei Iordăchescu la cea de a 52-a ediţii a celei mai exigente competiţii de muzică de operă, Concursul Internaţional „G.B. Viotti", desfăşurat recent în Italia, la Vercelli, a marcat un succes remarcabil în cariera tinerei soprane. Un juriu prestigios, ce a evaluat valoarea interpretativă a celor 132 de concurenţi (din 21 de ţări ale planetei) i-a acordat Premiul special „Cesare Bardelli".

Bucuria succesului este cu atât mai mare cu cât competiţia s-a dovedit a fi de un înalt nivel valoric. „Dintre cei 132 de concurenţi, relatează Irina Iordăchescu, în finală, după cele două etape de concurs, au rămas şapte artişti. Exigenţa juriului a avut în vedere calităţile vocale, etalate prin puterea vocii şi tehnica vocală, dar şi interpretarea artistică, frazarea, stilul, dicţia. „Am reuşit performanţa de a câştiga Premiul special al juriului, instituit în memoria lui Cesare Bardelli, marele bariton născut la Vercelli şi chiar fiica artistului a fost aceea care mi-a înmânat, cu emoţie, diploma". Succesul este cu atât mai strălucitor cu cât, la cei 24 de ani ai săi, soprana Irina Iordăchescu a fost cea mai tânără concurentă, finalistă şi laureată.

– Ce va urma?

– În decembrie, un concert la Ateneul Român. Am fost invitată să cânt alături de maestrul Iosif Pruner. Şi tot în decembrie plec la Salonic unde am fost invitată să cânt cu Filarmonica din Salonic la concertul prilejuit de aniversarea împlinirii a 80 de ani ai marelui pianist, compozitor şi dirijor Nicolas Astrinidis.

Elevă a Mariei Slătinaru Nistor şi a marelui bariton Dan Iordăchescu, fiica mai mică a maestrului, Irina Iordăchescu şi-a început cu lauri o carieră artistică, ce i-o dorim strălucitoare.

PROMISIUNE

Fără nici-o îndoială, mâinile „vorbesc". Forma sau mărimea degetelor, a palmei şi a unghiilor reflectă temperamentul dv. Cum puteţi recunoaşte ce tip de mâini aveţi, cum sunt „inscripţionate" la nivelul palmei şi degetelor maladiile de care suferiţi sau organele cărora trebuie să le acordaţi atenţie sporită, veţi afla dintr-un ciclu de materiale ce vor apărea, în această pagină, începând cu numărul viitor al revistei.

Visele, o altă lume?

În călătoriile noastre nocturne, cei apropiaţi ne apar în ipostaze noi, învăluiţi în lumina unor misterioase profunzimi. În timpul somnului reuşim să ne detaşăm de structurile de comunicare diurne, şi acest fapt devine o şansă a unei noi viziuni asupra realităţii.

În acel vid, în acea detaşare din vis pot apărea particularităţi de recunoaştere a matriţelor profunde din care fac parte relaţiile de familie ca şi ataşamentele prieteneşti şi atracţiile pentru cunoştinţe întâmplătoare.

De ce apar în vise oameni necunoscuţi? Fenomenului îi pot fi atribuite cel puţin trei cazuri diferite:

a) Ei sunt creaţi de subiectul visător, ca aspecte analizabile în mod separat ale personalităţii proprii;

b) Sunt oameni care există în mod real şi care, dintr-un motiv sau altul, s-au pomenit a fi lângă subiect în vis;

c) Sunt entităţi ale planului imaterial, care au luat o formă umană în conştiinţa subiectului.

Un cercetător avansează, ca exemplu, acest vis întâmplat în noaptea de după o eclipsă solară:

„Am ajuns într-un spaţiu în care lumina izvora de peste tot şi de aceea Soarele nu te mai orbea: deşi intensă, lumina rămânea blândă şi se aflau în jur femei şi bărbaţi pe care nu-i ştiam. Mulţi purtau cu ei boccele, unii aveau mâinile bandajate. Bănuiam că aceşti oameni, ca şi mine, veniseră spre Soare şi îşi aduceau lucrurile, luminii lui. Un timp am comunicat cu ei fără cuvinte. Apoi am început să desfac bocceaua cu lucrurile aduse..."

Atracţia unei fiinţe luminoase faţă de altele, trăită în vise cu un grad mai mare sau mai mic de intensitate, nu e o calitate proprie tuturor. În unele „călătorii", cei apropiaţi ne apar în ipostaze noi, învăluiţi în aura unei anumite profunzimi. Interacţiunile la nivelul esenţei se produc, în vis, indiferent de ataşamentele noastre, dar relaţiile personale denaturează, uneori, viziunea situaţiei. A cui să fie, totuşi, voinţa care se strecoară, în fiinţa umană, prin visul nopţii? Cu cât mai profund se poate trezi visătorul, cu atât mai îndepărtate par zonele pe care le poate distinge...

CONSTANTINA CARANFIL

Dosarele frumuseţii

Ridurile? Sunt expresia noastră interioară, reflectă anii într-o anumită perioadă a vieţii, dar de regulă definesc ce şi cum am trăit, cum ne-am îngrijit, cum devenim vârstnici. Ridurile apar într-o anumită ordine. Cu unele ne naştem, apoi apar mai întâi cele de expresie (frunte, şanţul nazolahial) iar mai târziu apar ridurile de la ochi, denumite „laba gâştii". Pe măsură ce înaintăm în vârstă apar riduri mici verticale deasupra buzei superioare, în acelaşi timp şi pleoapele încep să capete aspect încreţit.

Ideea apariţiei ridurilor sensibilizează orice fiinţă omenească. Cum putem întârzia aceste simboluri de bătrâneţe? În primul rând putem să ne protejăm împotriva factorilor externi. Musculatura este deosebit de solicitată. De aceea este indicat un control asupra tensiunilor inutile. Stările emoţionale negative duc la apariţia ridurilor, buna dispoziţie şi râsul au efect invers! Râsul activează doar 13 muşchi în timp ce depresia activează 60 de muşchi.

S.O.S. RIDURILE!

Ticurile, băile de soare în exces, frigul, cititul la lumină proastă, calculatorul, televizorul, cura de slăbire, lipsa dinţilor, fumatul, alcoolul, cafeaua – în exces – toate duc la riduri premature şi prea multe. Şi îngrijirea neadecvată duce la riduri.

De aceea trebuie acordată atenţia cuvenită tratamentului cosmetic naturist, în special cel pe bază de lăptişor de matcă, masajelor faciale profesioniste precum şi masajului corporal general.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 44
Valabil până pe data de: 22 NOIEMBRIE 2001

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Indiscreţii

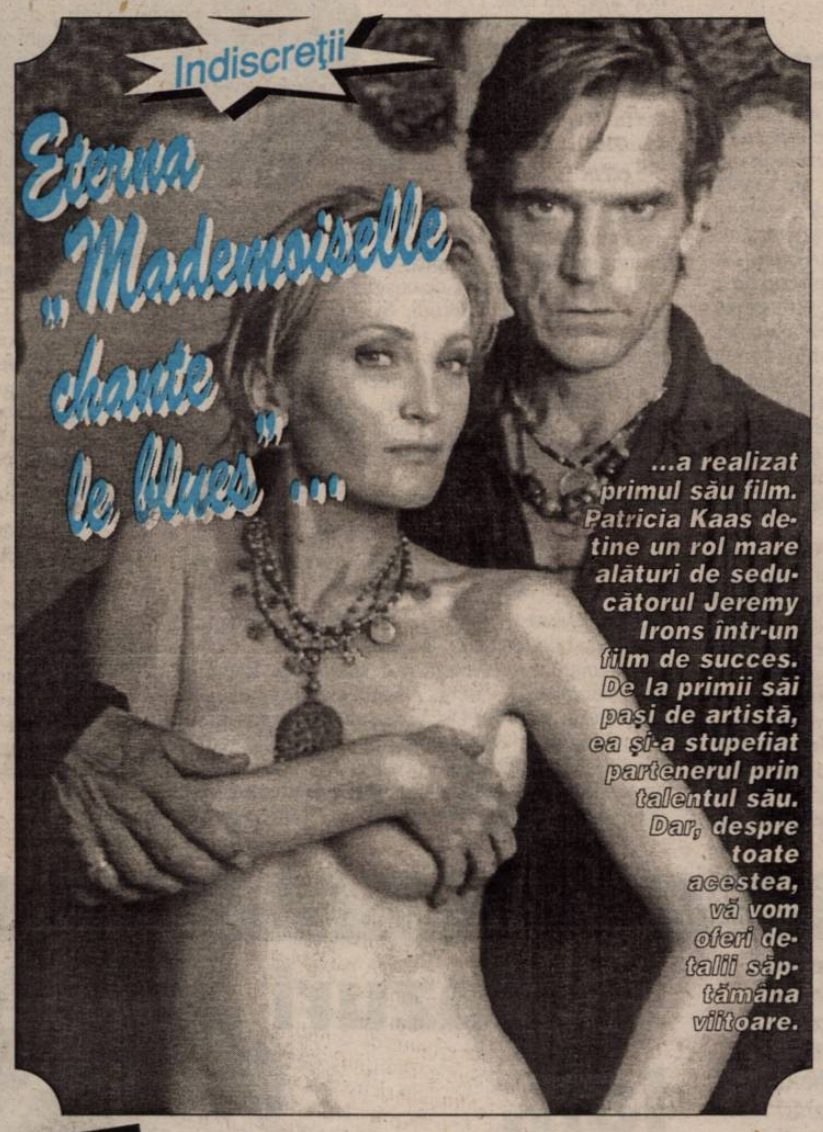

...a realizat primul său film. Patricia Kaas deţine un rol mare alături de seducătorul Jeremy Irons într-un film de succes. De la primii săi paşi de artistă, ea şi-a stupefiat partenerul prin talentul său. Dar, despre toate acestea, vă vom oferi detalii săptămâna viitoare.

Alte 10 trucuri pentru a fi mereu în formă

Continuăm lunga listă a sfaturilor care, aplicate, ar putea să vă ajute să fiţi mereu în formă maximă.

1 Specialiştii spun că adesea femeile ignoră unele metode de relaxare simplă ce le sunt la îndemână. Astfel, după o zi obositoare, stresantă, o baie prelungită poate fi miraculoasă. Statul în cadă echivalează ca efect asupra psihicului cu o scurtă excursie la munte.

2 Un alt adevăr confirmat de psihologi: persoanele care au mai mulţi prieteni trăiesc mai mult. Organizaţi şi participaţi cât mai des la întâlniri cu prietenii. Inventaţi cât mai multe prilejuri pentru a fi alături de cei dragi.

3 Chiar dacă culoarea dv. favorită, e drept şi modernă, este negrul, din când în când este bine să optaţi şi pentru culori mai vesele. De altfel şi creatorii s-au orientat spre culorile deschise alb, bej şi pastelate.

4 În locul mâncărurilor grele şi al prăjiturilor cu cremă şi frişcă, încercaţi să mâncaţi cât mai des salate proaspete, legume, fructe, produse din cereale integrale.

5 Nu vă enervaţi pentru orice fleac, mai ales atunci când nu aveţi cum să schimbaţi situaţia.

6 Nu renunţaţi, din raţiuni financiare, la lucruri care vă fac plăcere. Mergeţi la coafor, la cosmetică, la un spectacol şi, din când în când, la un restaurant.

7 Invidia şi răutatea vă îmbătrânesc şi vă fac detestabile. Arătaţi-le celor din jur aprecierea pe care o meritã. În ceea ce vă priveşte, concentraţi-vă asupra lucrurilor care vă reuşesc şi succesul vă va fi asigurat.

8 Învăţaţi să respiraţi corect. Respiraţia calmă şi regulată vă ajută trupul, dar şi mintea. Organele bine oxigenate, vă menţin în formă maximă.

9 O viaţă sexuală împlinită şi regulată nu vă face doar mai fericite, ci vă conferă şi o mină frumoasă, sănătoasă.

10 Puţin fard de obraz, într-o culoare delicată, vă va da un aer mai proaspăt.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne oferă alte sugestii:

BUDINCĂ DE BRÂNZĂ DE VACI

1 pahar cu lapte, 2 linguri de unt, 2 linguri de făină, 1/4 kg brânză de vaci, 5 ouă, 1 ceaşcă de smântână, sare.

Se pune la fiert un pahar de lapte cu 2 linguri de unt şi sare. Când laptele clocoteşte, se pun 2 linguri de făină amestecând repede, până se desfac toate cocoloaşele. Se dă la o parte, se adaugă 1/4 kg brânză de vaci, trecută prin sită, 5 ouă puse pe rând şi o ceaşcă de smântână. Se toarnă compoziţia într-o formă unsă cu unt şi se fierbe în baie de apă o oră şi un sfert. Se serveşte cu sos de roşii, parmezan ras sau cu sos de ciuperci.

GĂLUŞTE LA CUPTOR

150 g făină, 60 g unt sau untură, 250 ml apă, 4 ouă, 2 linguri de brânză, sare, piper. Pentru sos: 1 lingură de unt, 2 linguri de făină, 2 cești cu lapte, 2 linguri brânză rasă, sare.

Se pune într-o cratiţă la foc apa cu untul sau untura şi un vârf de cuţit de sare. Când dă în clocot se toarnă făina, toată dintr-o dată, şi se amestecă bine până se desprinde aluatul de pe cratiţă. Se dă la o parte, se mai amestecă iar când s-a răcit se adaugă pe rând ouăle. Compoziţia nu trebuie să fie moale. Se pune puţin piper şi brânză rasă. Se pregăteşte o cratiţă cu apă clocotită şi sare, se ia cu linguriţa din compoziţie şi se dă drumul găluştelor în apă. Se fierb la foc mic vreo 20 minute, să nu se sfărâme. Între timp se pregăteşte sosul. Se prăjeşte o lingură bună de făină cu o lingură de unt, se stinge cu lapte şi se adaugă 2 linguri de brânză rasă. Se aşază găluştele într-o formă cu puţin unt, se toarnă sosul deasupra, se presară brânza rasă şi se dă la cuptor, la foc potrivit, o jumătate de oră.

SUPĂ DIN LEGUME

1 sfeclă mare, 1 conopidă potrivită, 3-4 frunze de varză, 2-3 cartofi, 2 fire de praz, 1 pahar lapte, 70-80 g unt (sau ulei), 1/2 lingură făină, 1 litru apă sau zeama de carne, sare, verdeaţă.

Se curăţă sfecla, cartofii, conopida, prazul şi varza; se spală, se taie felii şi se înăbuşă în 3/4 din cantitatea de grăsime. Se amestecă toate legumele cu un sos alb, pregătit astfel: se topeşte restul de grăsime, se adaugă, încet, laptele călduţ, să nu se formeze cocoloaşe. Se lasă să clocotească şi se amestecă cu legumele. Se subţiază cu patru cești de zeamă de carne sau de zarzavat. Se potriveşte de sare şi, când este gata, se adaugă verdeaţa tocată. Se serveşte cu „beţişoare" de cartofi.

FASOLE BOABE FIARTĂ

500 g fasole uscată, 1 ceapă, 1 morcov, 1 pătrunjel, 1 frunză de dafin, sare.

Se alege fasolea şi se spală. Înainte de a fi pusă la fiert se ţine 2 ore în apă călduţă. Se scurge şi se pune într-o oală cu apă rece, care să o acopere bine. Se pune pe foc mic. După ce dă în clocot, se scurge şi se pune din nou la foc potrivit cu altă apă, fierbinte. Se adaugă o ceapă, zarzavatul şi o frunză de dafin. Se fierbe pe foc mic; numai astfel rămân boabele întregi. Către sfârşit se pune sarea. Se serveşte caldă sau rece, cu murături. Când se aşază în castron sau în farfurie, se scoate zarzavatul şi frunza de dafin. Dacă fasolea este mai veche, se moaie în apă din ajun.

Remedii naturale

Plante de alungat GRIPA

Gripa adevărată este o boală infecţioasă, ca şi scarlatina sau hepatita. Provocată de diferite tulpini de virus gripal, se transmite prin inhalarea picăturilor invizibile de secreţii eliminate de persoana bolnavă prin tuse sau strănut şi poate să afecteze un mare număr de oameni (declanşând adevărate epidemii). Este periculoasă mai ales pentru copii şi persoanele în vârstă, cu sănătate mai precară, deoarece, prost tratată, poate genera complicaţii. De aceea, cel mai indicat este ca gripa să fie tratată de medic. Medicina populară foloseşte un ceai binefăcător, dar în cazurile în care gripa evoluează pe un organism ce suferă de diferite boli cronice, e bine să fie consultat medicul în legătură cu oportunitatea folosirii lui.

Reţeta: Ceaiul se bazează pe un amestec de mai multe plante. Respectarea cantităţilor e foarte importantă. Aşadar, avem nevoie de: flori de bujori de grădină (1g); rădăcini de lemn dulce (5g); frunze de mentă bună (5g); flori de lumânărică (5g); flori de muşeţel (5g); flori de creţuşcă (10g); flori de tei cu frunză mare (20g); flori de soc negru (20g); scoarţă de salcie (30g). Plantele se amestecă în cantităţile indicate. Din amestec se fierb 3 linguriţe cu 3 căni cu apă, timp de 5-19 minute. Se strecoară şi se beau în cursul zilei, înghiţitură cu înghiţitură, 500 ml de ceai cald.

„Prim-ajutor" pentru HEMATOAME şi CONTUZII

Grabă, neatenţie, neîndemânare şi gata lovitura în colţul mobilei, în sertarul biroului, în clanţa de la uşă..., însoţită de o durere ascuţită şi urmată de o vânătaie de toată frumuseţea.Cum putem acţiona imediat pentru a diminua „dezastrul"?

1. De mare ajutor ne poate fi tinctura de arnică (se găseşte în farmacii sau la Plafar). Se toarnă o lingură de tinctură în 500 ml apă rece. Se udă comprese cu această soluţie şi se pun pe locul afectat. Compresele se schimbă cât mai des.

2. O altă metodă constă în folosirea de comprese cu o pastă din rădăcini zdrobite de tătăneasă.

3. Dacă nu aveţi la îndemână nici unul dintre aceste produse, se pot folosi comprese cu o pastă din cepe zdrobite, apă şi puţină sare de bucătărie.

În perioada imediat următoare accidentului, când durerea s-a potolit iar umflătura a cedat, se poate continua tratamentul cu unul din extractele alcoolice obţinute din următoarele plante medicinale (care pot fi cumpărate de la farmacie gata preparate): masaj cu ulei de măselariţă, amestecat cu spirt de angelică sau spirt de ienupăr sau spirt de obligeană.

Angina streptococică

O durere în gât, resimţită doar în momentul deglutiţiei, prezenţa febrei la valori mai mult sau mai puţin alarmante, inflamarea şi înroşirea amigdalelor, cu senzaţia de mâncărime... O banală răceală? E posibil. Dar, când sensibilitatea gâtului dă de gândit pentru că accesele de durere se repetă frecvent, poate fi vorba de o infecţie mai serioasă, de origine virală sau bacteriană, care nu trebuie neglijată pentru că în timp se poate solda cu unele consecinţe grave. Pe scurt, o angină cu origine microbiană (un streptococ) poate genera simptomele amintite (care, în unele situaţii, nu se rezumă doar la atât). Însă aceasta trebuie depistată printr-o analiză de laborator (un exudat faringian), menită să pună în evidenţă cu exactitate tipul de agent patogen şi antibioticul la care el este mai puţin rezistent, astfel încât tratamentul să fie eficient.

Greşeala multor persoane care suferă de dureri repetate în gât sau de diferite infecţii (chiar uşoare) dar „care nu trec cu una cu două", este că insistă în autoadministrarea de antibiotice, alese la întâmplare şi, până la urmă, ineficiente. Problema şi mai mare este că fiecare tratament incorect cu antibiotice riscă pe de-o parte să nu rezolve boala, iar pe de alta să dea posibilitate streptococului, precum şi celorlalte bacterii prezente în mod firesc în organism să îşi dezvolte o strategie proprie de apărare faţă de medicament şi, în final, să devină foarte rezistente la aproape orice fel de antibiotic.

Ce se poate întâmpla?

Se poate întâmpla să apară complicaţii. În primul rând, există riscul formării unuia sau mai multor flegmoane localizate la nivelul amigdalelor sau al ganglionilor gâtului, după cum există şi riscul apariţiei unei infecţii generalizate cu repercusiuni asupra sistemului imunitar (care se şubrezeşte şi nu mai este capabil să lupte împotriva bolilor), deopotrivă al sistemului renal de filtrare şi, fapt deloc neglijabil, apare pericolul major al contractării unui reumatism articular acut.

Interesant este că ţările occidentale au cunoscut în ultimii 30 de ani un regres considerabil al reumatismului articular acut, ceea ce le-au făcut să creadă că pot trece această boală la capitolul „probleme rezolvate". Potrivit aprecierilor lor, reumatismul articular acut mai făcea victime (şi nu puţine) doar în rândul populaţiilor din ţările lumii a treia. Surpriza a fost să se constate că, în ultimii 2-3 ani s-au iscat noi focare de boală în unele ţări cu un sistem de ocrotire a sănătăţii bine pus la punct; de exemplu, Statele Unite şi Italia.

netezeşte drumul reumatismului articular acut

Care sunt tendinţele profilactice şi terapeutice?

Idealul constă în diminuarea pe cât posibil a recomandărilor medicale sau a administrării din proprie iniţiativă de antibiotice. Obiceiul de a apela la tratamentul cu antibiotice şi când e cazul şi când nu e oferă bacteriilor posibilitatea de a se obişnui, de a se adapta, de a se apăra ulterior în faţa medicamentelor menite să le distrugă. În cazul în care a fost diagnosticată o anginâ, respectarea întocmai a tratamentului prescris de medic este singura soluţie de a pune capăt infecţiei. Strategia terapeutică poate fi complexă, alcătuită din mai multe etape, desfăşurată pe o anumită perioadă de timp. Abandonarea din proprie iniţiativă a tratamentului înainte de termenul stabilit de medic, adică în momentul când pacientului i se pare că problema e rezolvată iar continuarea medicaţiei e doar o bătaie de cap inutilă, este o capcană. Din punct de vedere medical, tratamentele „parţiale" constituie factorul cel mai favorabil de dezvoltare a rezistenţei coloniei de bacterii. De obicei boala recidivează după o perioadă în care stă mascată, iar tratamentul are toate „şansele" să fie sabotat de inamicul împotriva căruia este îndreptat. În schimb, dacă boala este din timp şi corect diagnosticată, medicina actuală are metode de bine puse la punct şi eficiente de a o vindeca, închizând astfel poarta complicaţiilor majore de sănătate.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MARIN CIUCU din Dorohoi. *Dumneavoastră oferiţi foarte puţine relaţii în legătură cu starea dv. de sănătate din trecut şi din prezent, dar vreţi să aflaţi care poate fi cauza inflamării venelor – pe care o constataţi de câtva timp şi care vă provoacă suferinţe (picioare umflate şi dureroase) – şi ce ar trebui să faceţi ca să rezolvaţi această problemă. Răspunsul e unul singur: să vă faceţi timp şi curaj şi să mergeţi la medic pentru un consult general şi pentru precizarea unui diagnostic corect. În rest, ca informaţie generală, putem să vă spunem că inflamaţia venelor (superficiale sau profunde) poate fi consecinţa unei palete largi de cauze: circulaţia sangvină încetinită, mai ales pe fondul unei insuficienţe cardiace sau a stării generale proaste, diferite boli infecţioase, prezenţa varicelor, obezitatea, afectarea sau distrugerea de ţesuturi în urma rănirii sau a unor intervenţii chirurgicale, cancerul etc. E important de ştiut (şi asta numai medicul poate să o constate după un consult) dacă e vorba de inflamarea venelor superficiale sau profunde. În cazul inflamaţiei venelor profunde se constată, pentru început, doar o mică umflătură, sensibilă la atingere, pe o zonă nu prea întinsă, mai ales la nivelul gambei. Dacă bolnavul îndoaie genunchiul simte durerea în gambă. O dată cu extinderea inflamaţiei, creşte şi sensibilitatea la atingere. Pot apărea chiar şi mici cheaguri de sânge în partea posterioară a genunchiului şi la nivelul gambei. Dacă acestea astupă (obturează) vene mai mari, piciorul se umflă. Acest lucru poate fi constatat prin măsurarea perimetrului ambelor picioare şi prin compararea lui cu valorile iniţiale. De multe ori, venele de la suprafaţă devin foarte evidente. După un timp, piciorul bolnav devinde mai gros, iar bolnavului i se pare că acesta e mai greu. Pielea capătă o coloraţie violacee şi foarte des apar cârcei. Inflamaţia venelor nu poate fi tratată decât de medic.*

INFLAMAŢIA VENELOR

ANOREXIA

o nouă problemă de sănătate

Modelul de siluetă filiformă menţinută printr-o alimentaţie la limita subnutriţiei, promovat de top-modelele celebre în rândul adolescentelor, a deschis în ultimii ani poarta către o nouă problemă de sănătate: anorexia. Tinerele, dar şi femeile mai în vârstă se supun la cure repetate şi drastice de înfometare pentru a pierde din greutate şi, din nefericire, chiar şi după ce ating standardul pe care şi l-au propus, rămân cu impresia că încă sunt grase şi continuă fără nici o justificare să refuze mâncarea pentru a slăbi şi mai mult. Problema iniţială de corectare a dimensiunilor fizice e rezolvată, numai că în plan psihic, mental, ceva pare să se fi dereglat: nu mai funcţionează sistemul corect de evaluare, locul acestuia este luat de un mecanism periculos de autodistrugere, de anihilare a materiei din care e alcătuit trupul uman. Din nefericire, acest lucru nu se soldează doar cu pierderea excesivă în greutate, ci şi cu o serie de dereglări funcţionale sinonime cu boli foarte periculoase.

Un studiu laborios efectuat de un grup de cercetători din Scoţia pe tema anorexiei a permis elaborarea unui set de concluzii nu doar deosebit de interesante, ci, mai ales, îngrijorătoare şi, implicit, demne de luat în seamă. Mai devreme sau mai târziu, femeile anorexice dezvoltă boli ale organelor interne, tulburări de ritm cardiac şi masive pierderi de calciu. În Statele Unite, de exemplu, 10% dintre paciente mor din cauza tulburărilor de alimentaţie şi a dereglărilor funcţionale finalizate cu boli ireversibile, pe care acestea le generează. Mai mult, cercetătorii au constatat că tinerele care au suferit de anorexie riscă să aducă pe lume copii cu mari probleme de sănătate. De exemplu, îmbolnăvirea gravidei de o banală infecţie, cum ar fi gripa, poate predispune copilul nenăscut încă la aceleaşi tulburări de alimentaţie de care a suferit şi mama lui. Alte studii anterioare ale cercetătorilor amintiţi demonstrau că, pe fondul imunitar foarte slăbit al gravidei – suferindă de anorexie – o simplă gripă apărută în cel de-al doilea trimestru de sarcină poate duce la naşterea unui copil care ulterior va dezvolta o schizofrenie. Explicaţia este legată de vulnerabilitatea ridicată a creierului fătului, aflat în plin proces de formare.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Fragilitatea cutanată la vârstnici

Procesul natural de îmbătrânire a organismului se repercutează în mod vizibil asupra pielii şi, adesea, problema nu e neapărat una de ordin estetic, ci funcţional. O dată cu avansarea în vârstă, celulele se înnoiesc din ce în ce mai lent. Epiderma îşi pierde supleţea, capacitatea proprie de hidratare, devine mai aspră, stratul exterior al pielii fiind grevat de o eliminare defectuoasă a celulelor moarte. Apar totodată faimoasele pete maronii, datorate diminuării cantităţii de melanină care are rolul de a proteja epiderma de radiaţiile solare. În acest stadiu, „râul" s-a produs şi senzaţia de disconfort îşi face adesea simţită prezenţa. Ce-i de făcut?

Pentru reducerea neplăcerilor provocate de „pielea aspră şi crăpată", se recomandă nu medicamente, ci, în special, măsuri de îngrijire mai atentă: în primul rând, folosirea unui săpun cu pH neutru, cu substanţe hidratante şi emoliente în compoziţia sa. În al doilea rând, persoanele care obişnuiesc să-şi parfumeze pielea, sunt sfătuite să folosească apă de toaletă nealcoolizată, pentru a nu deshidrata şi mai mult stratul de suprafaţă al epidermei. Cremele emoliente, pe bază de plante sunt şi ele un ajutor preţios.

În ceea ce priveşte un medicament „miracol" anti-îmbătrânire, speranţele sunt legate de mult lăudatul DHEA, dar comercializarea lui încă este aşteptată.

Părinţii mei s-au descotorosit de mine

– „Mă numesc C.M., am 13 ani şi jumătate şi am o problemă: părinţii mei au divorţat şi, într-un fel, m-au abandonat, pentru că acum locuiesc cu bunicii mei. Mama nu poate să mă întreţină, de aceea tata a primit custodia mea. Dar el are o prietenă cu care trăieşte şi a hotărât ca eu să stau la bunici, în timp ce prietena lui şi-a adus copilul acolo, să stea cu ei. Mă simt trădat de tata, care s-a descotorosit de mine, în timp ce mama ar vrea să mă aibă aproape, dar nu poate. Sunt furios, revoltat şi nu mă pot împăca cu situaţia asta. Oare eu nu am nici un drept?"

– Dragă C.M., viaţa nu e dreaptă cu noi, de cele mai multe ori. Însă, oricâte încercări am avea, putem, fie să învăţăm ceva din ele, fie să ne lăsăm doborâţi. O perioadă de revoltă e absolut firească. Tatăl tău, aşa cum spui, te-a trădat de două ori. O dată pentru că te-a trimis la bunici, a doua oară pentru că nu-ţi dă dreptul nici măcar să stai cu mama ta, aşa cum ar fi firesc. Ca problemă legală cred că s-ar putea face ceva. Trebuie consultat din nou un avocat, dar cred că, în condiţiile actuale, mama ta ar putea să te primească în îngrijire, iar tată tău să-ţi plătească o pensie alimentară corespunzătoare, pentru a vă putea descurca din punct de vedere material. Dar nu de asta ne ocupăm noi aici, ci de problemele sufletului, care se rezolvă cu mai puţini bani dar mult mai greu. Eşti la vârsta la care oricum ai vrea să te revolţi, pentru că te pregăteşti să creşti, să devii bărbat şi începi să deschizi ochii şi să vezi lumea tu însuţi, nu prin ochii resemnaţi ai părinţilor. Şi vezi că multe sunt în jur aşa cum nu ar trebui să fie. Şi te înfurii pe viaţă, pe oameni, pe părinţii tăi că nu fac nimic pentru ca viaţa ta şi a celorlalţi tineri de vârsta ta să fie altfel, mai frumoasă, mai simplă. Aşa cum ar fi firesc. Dar cred că tot din puritatea sufletului tău tânăr poţi găsi puterea să ierţi nişte oameni care au greşit, pentru că au lăsat viaţa să-i ia pe sus, fără să-şi asume momentele importante pe care le-au trăit. Tot ce li s-a întâmplat a fost, mai degrabă, la voia întâmplării, pentru că au uitat cândva să mai fie tineri, au obosit să mai lupte şi să se mai revolte sau poate nu au ştiut niciodată cu adevărat să facă asta. Dar destinul lor e mai trist decât al tău, pentru că ei sunt la o vârstă când nu mai pot schimba mare lucru, pe când tu ai viaţa înainte şi poţi vedea ce greşeli să încerci să nu faci, ce paşi să încerci să nu-i repeţi, la rândul tău, aşa cum se întâmplă de cele mai multe ori cu copiii care o iau, fără să-şi dea seama, pe urmele părinţilor lor. Deci, după ce îţi consumi furia şi frustrarea de acum, încearcă să-ţi iubeşti în continuare ambii părinţi, pentru că vei avea nevoie de ei în anii ce vor urma şi, de ce nu, într-un moment de linişte să le spui, fiecăruia, ce simţi şi ce gândeşti, pentru că, cine ştie, poate vor învăţa şi ei ceva de la tine!

MIHAELA DOROBANŢU

TRAGICA LIBERTATE
a cailor sălbatici

Emblematici pentru ceea ce primii coloniști au numit Vestul Sălbatic, mustangii supraviețuiesc încă în regiunea Munților Stâncoși din SUA. Cele câteva mii de cai sălbatici înfruntă în fiecare iarnă gerurile cumplite ale unor ținuturi semi-deșertice, pentru a-și conserva libertatea, pentru a se feri cât mai mult de prezența omului. Un instinct ancestral le dictează această atitudine, știind că prezența umană înseamnă despărțirea de colonia (trupa) din care fac parte. Și totuși, în regiunea numită Deșertul Roșu (a statului american Wyoming), un cuplu de cercetători francezi a reușit să studieze comportamentul social al mustangilor timp de doi ani, locuind în cort sau în grotele din apropierea locurilor unde se refugiază cabalinele.

Organizare socială dictatorială

Unul din motivele pentru care mai există cai liberi – mustangii, de la termenul spaniol mestengo = fără stăpân – poate fi reprezentat de atitudinea foarte fermă a conducătorului unei familii sau a unei trupe. Orice abatere de la ordinea socială a grupului este pedepsită cu o bătaie zdravănă (constând în lovituri de copite și mușcături) și chiar cu alungarea celui care nu respectă obiceiurile și rangurile. Fie că este vorba de ordinea în care se pătrunde pe rarele terenuri cu iarbă proaspătă, fie că este vorba de adăpat (primul fiind masculul dominant, apoi femelele din haremul lui împreună cu mânjii, la urmă venind rândul celorlalți masculi maturi și tinerilor), fie că este vorba de împerechere, totul se face conform unor reguli stricte, impuse și păzite de șeful absolut al turmei. Cei doi etologi francezi au asistat consternați la „sancționarea" cu sălbăticie a unui tânăr mustang care, în loc să-și caute o femelă liberă dintr-o altă turmă, a vrut să se apropie de o iapă din haremul „personal" al masculului dominant. Mușcăturile de la gâtul indisciplinatului au fost atât de grave, încât după câteva zile acesta a murit. „Dictatorul" turmei este asistat în permanență de patru-cinci gardieni sau locotenenți. Aceștia sunt „recrutați" dintre masculii cu cele mai fine simțuri, în special mirosul. Din acest punct de vedere, specialiștii consideră că simțul olfactiv al mustangilor este comparabil cu cel al lupilor și chiar al câinilor. Paznicii pot detecta prezența unei pume sau a unui urs de la cinci-șase sute de metri (în funcție și de direcția vântului). În cazul în care unul din acești prădători de temut a reușit să se apropie de turmă, aceiași gardieni se sacrifică și intră în luptă cu inamicul, în timp ce „despotul" și supușii săi se îndepărtează în galop. Din păcate, o altă regulă aspră arată că mustangul rănit, bolnav sau bătrân nu mai este acceptat în comunitate, devenind pradă ușoară pentru șacali.

Interesant este și faptul că acești cai liberi nu sunt urmașii patrupedelor care au invadat continentul american acum 50-60 de milioane de ani. Acei strămoși care au străbătut istmul Bering, venind din Asia, nu aveau dimensiunile mai mari decât ale unui câine și nici nu aveau copite. După o foarte îndelungată perioadă de evoluție au apărut cabalinele propriu-zise. Din motive încă neelucidate (poate o epidemie, poate vânarea lor excesivă), acum 12-10 mii de ani mustangii au dispărut din America de Nord, refugiindu-se în Asia. Exemplarele de astăzi sunt descendentele cailor domestici aduși de cuceritorii spanioli după descoperirea Americii de către Columb și lăsați în deplină libertate de amerindieni.

Deși fiecare iarnă provoacă mari pierderi de efective, mustangii din Munții Stâncoși sunt protejați de lege pentru a-și conserva stilul de viață fără nici o îngrădire. Natura și legile interne atât de dure sunt cei mai aprigi dușmani ai splendidelor cabaline. Dacă în 1925 un recensământ a arătat prezența în statele Wyoming și Montana a aproximativ unui milion de mustangi, astăzi numărul lor este apreciat la 30-35 de mii.

SURPRIZELE REGNULUI MINERAL

DIAMANTELE
care ucid

Nu este deloc o poveste faptul că însușirea prin mijloace dubioase a unei podoabe – în special a pietrelor prețioase – dă naștere unui lanț de decese ciudate. O analiză făcută de istoricul francez Louis Cartienne arată că multe diamante celebre ale lumii au fost purtătoarele unor forțe malefice. Cele mai renumite cazuri sunt ale lui Koh-i-Noor (109 carate) și ale Marelui Diamant Albastru sau „Speranța" (44,5 carate; un carat are 0,204 grame).

Primul, originar din minele Bijapur (India) ar fi provocat moartea șahului Nadir al Iranului (în 1747) și a fiului său. Dar sumbrul palmares al „Speranței" este de departe unul inegalabil. Francezul Jean-Baptiste Tavernier l-a subtilizat de la un indian și apoi, după ce l-a vândut lui Ludovic XIV, a murit sfâșiat de o haită de câini. Regele i l-a oferit spre purtare amantei sale, doamna de Montespan, care ulterior și-a pierdut calitatea de favorită a suveranului. La rândul lui, Ludovic XV l-a împrumutat contesei de Barry, care a fost executată. La fel s-a întâmplat cu Ludovic XVI și Maria Antoaneta, moștenitorii prețioasei geme... În cadrul unei licitații desfășurate în 1910, americanca Mary McLean a cumpărat „Speranța", ignorând posibilitatea asocierii acelei geme cu un blestem și considerând că totul fusese o coincidență. Dar după ce s-a îmbolnăvit grav de inimă, această ultimă proprietară a dubiosului diamant l-a donat unui muzeu din Washington.

Principala concluzie a istoricului francez Cartienne, autorul cărții „Le pouvoire des pierres", este că „nu trebuie să considerăm regnul mineral ca fiind lipsit de viață. În toate cele trei regnuri ale Pământului palpită un destin".

TRADIȚII

Orașul populat de zombi

În localitatea haitiană Lastrisse, locuitorii au un obicei extrem de bizar, legat de cultul voodoo. Deși marea majoritate a respectivei populații (peste cinci mii de suflete) este creștină, credința în manifestările nefaste ale „morților care revin printre cei vii" sau zombi este neclintită. Originar din Africa, cultul voodoo are drept principale concepte existența unui Mare Stăpân – un spirit absolut, creator a tot ce este pe Pământ –, slujitorii acestuia, temuții vrăjitori numiți „loa", și cele trei tipuri de zombi: astral (un spirit ce se poate întrupa în orice om), „cadavrul viu" care poate fi manipulat de loa și așa-numitul cadavru al savanelor, care bântuie ucigând animale. Atât de puternică este credința în cea de-a doua formă de zombi, cea mai periculoasă de altfel, încât trei zile pe an (uneori mai des) toți oamenii din Lastrisse părăsesc localitatea, împreună cu toate vietățile din gospodărie, ascunzându-se într-o pădure din apropiere. În acele zile nefaste, fixate de vrăjitori, pe străzi și-n casele pustiite își fac apariția cadavrele unor foști localnici, căutând de regulă să se răzbune pe cei care le-au făcut cel mai mic rău în timpul vieții... Evident, mulți băștinași se simt nevinovați, dar oficianții cultului voodoo spun că nu e bine nici să-i vezi, că le poți atrage furia. Pare o situație incredibilă, însă faimoșii loa (singurii care-și permit să înfrunte un zombi, după consumarea unor preparate care-i fac imuni) nu se sfiesc să povestească despre întâlnirile cu zombi. Magii afirmă că le trebuie trei zile și trei nopți pentru a-i îndupleca să se reîntoarcă în morminte. Ei știu că nici un adept voodoo nu are curaj să le verifice afirmațiile. De altfel, puținii cercetători ai fenomenului spun că nu e bine să te aventurezi la Lastrisse în acea perioadă, dacă și preotul creștin respectă tradiția. Specialiștii în voodoo care au avut de-a face cu credincioși ai cultului în clinici de psihiatrie din Tahiti, SUA sau Brazilia spun că de multe ori, înainte de ritualul înmormântării, defunctului i se taie capul, ca metodă de prevenire a apariției unui nou zombi.

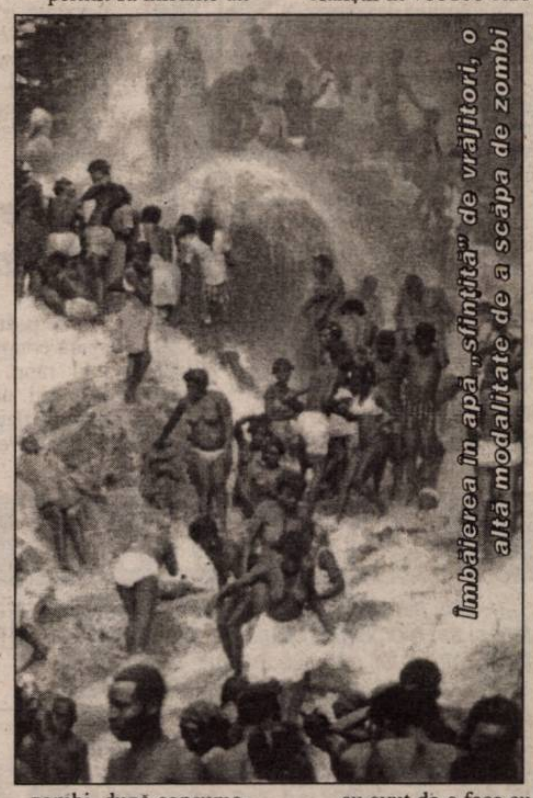

Pagină realizată de PAUL IOAN

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

REGELE ARTHUR
eroul celților

Primul autor care evocă existența reală a unui rege celt pe nume Arthur, erou al rezistenței împotriva anglo-saxonilor, este istoricul francez Nennius, în lucrarea sa „Histoire des Bretons", apărută în anul 826. Ulterior, în „Analele galeze" (apărute în 995) sunt menționate date biografice foarte precise (Arthur ar fi murit la vârsta de 90 de ani, în 529). Cu timpul, numeroase lucrări literare au preluat această temă, îmbogățind-o atât de mult cu elemente fantastice, încât adevărul științific se întrevede astăzi din ce în ce mai greu printre fabulațiile scriitorilor și poeților. A existat sau nu, se întreabă cercetătorii „fenomenului Arthur", un suveran celt devenit simbol al apărării nației sale?

Prea multe elemente de basm

Părăsirea teritoriilor Marii Britanii de astăzi de către legiunile romane (retragerea dictată de împăratul Honorius în 410) a generat crearea unei multitudini de mici regate celte și ulterior războaie interne pentru supremație. În toiul luptelor fratricide, apare (probabil în anul 439) rodul dragostei dintre regele Uther Pendragon și frumoasa Igraine, viitorul rege Arthur. În fața invaziilor din ce în ce mai periculoase ale francilor și saxonilor, numai uniunea dintre micile regate ar fi putut face față. Această unificare ar fi fost reușită de viteazul Arthur, care a știut să-și atragă ajutorul celor mai vajnici cavaleri ai mini-regatelor celte... Până aici, nimic nu poate fi pus pe seama ficțiunii, căci, într-adevăr, spre sfârșitul secolului V și începutul secolului VI, toate incursiunile barbare s-au lovit de o neașteptat de puternică rezistență și au fost respinse în totalitate, invadatorii fiind urmăriți chiar pe continent. De asemenea, istoricii confirmă existența unui centru de comandă, și anume capitala regelui din cetatea Camelot (nume provenind de la zeul celt al războiului, Camulos). Aceasta se situa în zona orașului de azi Cadbury, din Țara Galilor, unde au fost descoperite impresionante fortificații circulare. Dar cea mai mare lovitură dată legendei de către unii cercetători este ipoteza conform căreia un conducător care să poată avea calitățile impuse dintre micile regate ar fi putut face față. Această unificare ar fi fost reușită de viteazul Arthur, care a știut să-și atragă ajutorul celor mai vajnici cavaleri ai mini-regatelor celte... Până aici, nimic nu poate fi pus pe seama ficțiunii, căci, într-adevăr, spre sfârșitul secolului V și începutul secolului VI, toate incursiunile barbare s-au lovit de o neașteptat de puternică rezistență și au fost respinse în totalitate, invadatorii fiind urmăriți chiar pe continent. De asemenea, istoricii confirmă existența unui centru de comandă, și anume capitala regelui din cetatea Camelot (nume provenind de la zeul celt al războiului, Camulos). Aceasta se situa în zona orașului de azi Cadbury, din Țara Galilor, unde au fost descoperite impresionante fortificații circulare. Dar cea mai mare lovitură dată legendei de către unii cercetători este ipoteza conform căreia un conducător care să poată avea calitățile impuse de dificila situație a celților nu putea fi decât un... general roman asociat cauzei lor!

Unde începe legenda? De viața regelui Arthur este legat numele misteriosului personaj Merlin, preot și magician, omul din umbră, specialistul intrigilor de la Curte. Un alt element de basm este sabia vrăjită, botezată Excalibur, căreia marele erou i-ar datora toate victoriile. Dar cel mai nebulos aspect al existenței lui Arthur (nume incert) este relația dintre el și fiul său, Mordred. Acesta ar fi fost născut de zâna Morgana și s-ar fi ridicat împotriva tatălui său, pentru a-i lua locul pe tron. Între cei doi se dă o luptă în urma căreia mor amândoi. Dar acest mod în care dispare un erou cu o astfel de faimă, parțial atestată de realitate, este inacceptabil. Legenda vrea cu orice preț să scoată în evidență faptul că regele Arthur nu putea fi ucis de un om, ci de un fel de semi-zeu.

Prețuirea pentru faptele acestui suveran a mers atât de departe, încât în castelul Winchester este prezentată publicului celebra Masă Rotundă la care ar fi ținut sfat Arthur și neînfricații săi cavaleri (Perceval, Lancelot, Tristan etc.). De fapt, nu mai este un secret pentru nimeni că acea masă (cu diametrul de zece metri! și conținând numele aliaților regelui) datează din secolul XIII și a fost repictată ultima oară în timpul lui Henric al VIII-lea, în secolul XVI. La rândul lor, fanaticii transformării lui Arthur într-un personaj real, dincolo de orice dubii (și care au înființat „arthurologia"), au considerat că un schelet găsit în... 1911 (în comitatul Somerset) îi aparține eroului și i-au construit un fastuos mormânt, după o ceremonie funerară grandioasă. Nici un om de știință n-a confirmat identitatea bărbatului, însă statura sa impresionantă nu putea fi decât al idolului lor, susțin arthurologii. Și încă un amănunt, deloc neglijabil: într-unul din lacurile de lângă cetatea Camelot se află sabia vrăjită Excalibur, păzită de zâna Vivian. Cine poate intra în posesia ei, dobândește virtuțile regelui Arthur...

Știați că...

◆ ...celebra statuie antică „Discobolul" aparține sculptorului grec Miron? Ea a fost creată în secolul V î.Ch.

◆ ...nutria este un rozător originar din America de Sud? La noi se crește în captivitate în special pentru blana deosebit de prețioasă.

◆ ...prima gazetă din Moldova a fost „Albina românească" și a apărut în 1829? Principalul ei inițiator a fost cărturarul Gheorghe Asachi (1788-1869).

◆ ...mirtul este un arbust ornamental cu flori mici și parfumate? Este originar din sudul Europei.

◆ ...cvadriga era în antichitate un car pe două roți tras de patru cai? Același nume îl purta și motivul reprezentând un astfel de car întâlnit în arta monumentală și în bijuterii.

◆ ...„siciliana" este un vechi dans italian originar din Sicilia? Are un caracter pastoral, mișcare lentă și ritm punctat.

◆ ...„zermacupul" sau „zermacubul" este o veche monedă turcească? Ea a circulat și în țările române în secolele XVIII-XIX.

◆ ...busuiocul este originar din India și China? Se cultivă mai ales ca plantă decorativă și meliferă.

◆ ...în fața Teatrului Național din Iași se află statuia lui Vasile Alecsandri (1821-1890)? Este opera sculptorului W. Hegel. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PIRAMIDELE DE PĂMÂNT
de la Râpa Roșie

La Râpa Roșie se poate urca din orașul Sebeș pe un drum de hotar denumit Drumul lui Traian, accesibil doar pe vreme secetoasă. Piramidele constituie adevărate cvartale de locuințe, împărțite după preferință de lumea zburătoarelor. Rezervația naturală geologică Râpa Roșie are o suprafață de 10 ha. Săpată într-un pachet de depozite detritice foarte slab cimentate, între care predomină gresiile ce se dezagregă ușor, transformându-se în nisipuri. Un perete cu dungi de gresii și nisipuri, în diverse culori, cu argile albastre, roșiatice, galbene și negre, situat în masivul de roci sedimentare, a fost spălat de șiroaie care au modelat piramide și turnuri. Între straturile de argilă se află și straturi pietroase de tuf dacitic vulcanic, cimentat. De departe, peretele pare o orgă imensă, cu tuburi intens colorate. Vârsta formațiunii de la *Râpa Roșie* nu poate fi precizată direct din lipsa unor documente paleontologice. Ea poate fi dedusă indirect, din faptul că între elementele conglomeratelor se găsesc și calcare cu numuliți de vârstă eocenă, iar pentru formațiunea roșie se dispune, într-o zonă învecinată, un pachet de marne cenușii cu ostrii mari, de vârstă miocen inferioară. De aici rezultă că formațiunea roșie este de vârstă oligocenă.

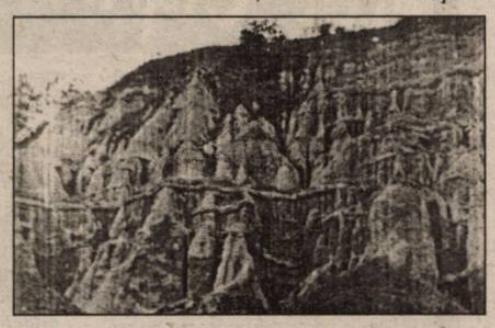

Râpa Roșie se întinde pe un front de 800 m și o înălțime de 125 m, dominând malul drept al râului Secaș. Vegetația neputând să prindă, apa de șiroire lucrează în voie, îndepărtând pe de o parte materialul mobil, spălând liantul gresiilor și al conglomeratelor. Rezultatul este o dantelărie de forme sculpturale în care predomină linia verticală: turnuri, coloane, obeliscuri, contraforturi ce brăzdează întreaga față a râpei transformând-o, cum spuneam, într-o adevărată orgă. Liniile verticale sunt însă întrerupte de brâuri orizontale, care reprezintă de fapt straturi de conglomerate mai cimentate și care formează cornișe proeminente. Îmbinarea dintre tuburile verticale și brâiele orizontale capătă un straniu aspect de basoreliefuri orientale, culoarea intensă roșie și violacee accentuând mai mult impresia de frumusețe barbară. *Piramidele de la Râpa Roșie* sunt un spectaculos monument geologic, dar și un monument al naturii unde își găsesc adăpost; numeroase plante rare: Salvia nutans și Salvia transsilvanica (jaleșul); Ephedra distachya (cârcelul); Genista spathulata (gratulata) și multe altele care se ascund prin cotloanele râpei sau pe brâiele suspendate. Este un monument unic în țara noastră. La Groapa Ruginoasă pe Valea Galbenei se mai află ceva asemănător dar fără piramide.

Râpa Roșie – un tezaur al șiroirilor.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

Târgul Moșilor

Sunt locuri în București care, pentru copiii de acum 40-50 de ani, păreau a se afla undeva la capătul lumii. Privind de pildă dinspre Cinematograful Mioriței spre Obor, aveai o indiscutabilă senzație că nu prea departe de centrul Bucureștilor se deschidea încă lumea vechiului târg, cu misterele și cu întâmplările ei devenite acum istorie. Chiar și la începutul anilor '70, dincolo de intersecția cu strada Mihai Eminescu, mai întâlneai casele vechiului București iar dincolo de Ștefan cel Mare încă mai înfloreau cârciumile pe care le cunoscuseră probabil bunicii și străbunicii noștri.

Poarta de intrare în Târgul Moșilor, vedere laterală dinspre Șoseaua Mihai Bravu, 1939

– Cum a ajuns, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, să fie cunoscută toată această zonă drept Calea Moșilor?

– Pe vremea când Bucureștii mai păstrau încă un aer patriarhal, dincolo de barierele sale aveau loc foarte multe bâlciuri, cu ocazia diferitelor sărbători. Printre acestea se va impune însă Târgul Moșilor, care se ținea pe Podul Târgului de Afară, adică ceea ce astăzi este Calea Moșilor. Aici celebrau bucureștenii și țăranii învecinați Capitalei, sărbătoarea Moșilor.

– Datează de mult această sărbătoare?

– De dinainte de secolul XVII și este legată de celebrarea Sâmbetei Rusaliilor și pomenirii morților. Târgul avea loc o dată pe an, în luna mai. În evul mediu, Târgul era onorat de prezența familiei domnești...

– Și ce „evenimente" mai importante aveau loc cu acest prilej?

– Întâi trebuie să spunem că alături de numeroși mici comercianți, la Târg întâlneai multe tarafuri de lăutari, în permanentă căutare de clienți. Apoi, de Târgul Moșilor erau executate sentințe de spânzurare a hoților și trădătorilor, cum s-a întâmplat cu Staicu Paharnicu, executat sub învinuire de trădare sub Vodă Brâncoveanu.

Dar erau și altele. Părinții care aveau fată de măritat, de pildă, mergeau la Moși unde puteau găsi cam tot ce se putea dori pentru o mireasă, mai modestă, ce-i drept. Târgul Moșilor era locul de chef și veselie al bucureștenilor care găseau aici de toate: jocuri, comedii, dulapuri (leagăne), cafenele, căișori, cârciumi, „panorâmi" (caricaturi, adică), după cum se găseau și fotografi care cu 50 de bani îți făceau poza la minut. Așa au fost Nea Ghiță, Nea Tache sau Spirescu. Se mai puteau vizita și muzeele mecanice, cosmorame și fotoplastice, de diferite sisteme, engleze sau americane.

Tot acolo, și tot pentru 50 de bani, intrai în marile saloane de gimnastică și echilibristică unde puteai să vezi și oameni spânzurați...

– Unele locuri din jurul Pieții Obor mai păstrează și astăzi nume care probabil vin din vremea aceea...

– Da, cum este numele de stradă care amintește de vestita Grădină a lui Eliade, care avea un regulament al ei: în grădina respectivă nimeni nu avea voie să înjure sau să se bată, iar cei care nu se puteau conforma acestei reguli nu mai erau primiți acolo niciodată!

– Și cine venea de fapt la Târg?

– În Târgul Moșilor puteai să vezi întreaga societate bucureșteană în toată plenitudinea ei: unii veneau din curiozitate, alții să târguiască. Așa că, deși a pornit de la o serbare câmpenească, Târgul Moșilor a devenit un adevărat eveniment pentru bucureșteni. După care a devenit o emblemă a orașului – dispărută apoi, în special în anii puterii populare când zona a fost sistematizată...

MIHAELA DOROBANȚU

Orașul de pe Elba

Cu un nume sonor, amintind mai degrabă de o piesă de teatru sau de o operetă, Hamburgul rămâne nu doar cel de-al doilea oraș al Germaniei – ca mărime – ci și unul dintre cele mai importante porturi ale lumii. Dumnezeu a binecuvântat orașul cu o natură unică, locuitorii beneficiind de cursul Elbei cu 109 km înainte de a se vărsa în apele Mării Nordului. Carol cel Mare numise vechea așezare de aici Hammamaburg, ceea ce însemna „castelul de pe malul râului" iar Friederich Barbarrosa îi acordase în 1189 drepturi speciale, care, folosite cu hărnicie, au dus la o stare prosperă orașul înflorind an după an, secol după secol.

De-a lungul timpului locuitorii au întărit malurile Elbei cu mii și mii de trunchiuri solide de copaci, dar în același timp au știut să-i folosească undele, atât pentru bărcile mici cu pânze cât și pentru primele vase cu aburi. Aceste vase au contribuit din plin la dezvoltarea orașului. În fiecare an, peste 14000 de vapoare din toată lumea ancorează în cei peste 100 de kmp ai portului (de 50 de ori mai mare decât Monaco)

O treime din port este înconjurată de un gard de trei metri, având statut de zonă liberă. Ofițerii din vamă sunt interesați în mod special de mărfurile care au ca destinație Germania. Restul pot tranzita locul sau pot fi depozitate aici o vreme.

Această parte a portului este legată de uscat printr-un pod suspendat, susținut de frânghii de oțel la 54 m deasupra apei. Cele două maluri ale Elbei sunt astfel unite printr-un drum care nu-ți poate lua mai mult de 10 minute cu mașina nici măcar în orele cele mai aglomerate.

Podul nu este singura mândrie a constructorilor. Ei au realizat, de asemenea, pe sub albia râului, Tunelul Elbei, lung de 29 de km. A fost nevoie de o tehnică specială pentru a „păcăli" într-un fel cursul instabil al capriciosului râu, dar problema a fost rezolvată cu ajutorul pilonilor și al unor pompe uriașe. Tunelul nu leagă numai cele două maluri ale Elbei, ci chiar Nordul de Sudul continentului, deoarece constituie o parte componentă a drumului european care pornește din Stockholm și ajunge la Lisabona. Prin acest tunel cu trei canale trec zilnic circa 60000 de mașini, circulația lor fiind atent dirijată.

Desigur că orașul dezvoltă în același timp e o bogată viață culturală. Despre aceasta vorbesc Universitatea, Institutul Hidrografic, bisericile, muzeele, monumentele, grădina zoologică. Hamburgul este, de asemenea, un important centru cinematografic iar Primăria Orașului, construită în stilul Renașterii, se laudă cu cele 6 camere în plus față de Palatul Buckingham.

Totul a răsărit însă din apele limpezi ale Elbei care au îndemnat oamenii să îndrăznească și să reușească.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

ICEBERG-URILE
urmărite din... spațiu

La începutul acestui an, un specialist în glaciologie, de la Centrul de cercetări spațiale Goddard al Agenției spațiale americane NASA, a descoperit, cu ocazia unei verificări de rutină a imaginilor zonelor din Antarctica, transmise de satelitul de teledetecție spațială LANDSAT-7, o fractură lungă de 25 km în ghețarul Pine Island!

Un specialist de la NASA a declarat că pe imaginile recepționate de la același satelit cu zece săptămâni în urmă, nu exista încă această uriașă fractură. Pentru a stabili când a apărut această fractură, NASA a contactat specialiștii care studiază imaginile terestre furnizate de satelitul RADARSAT al Agenției Spațiale Canadiene și de satelitul TERRA, lansat relativ recent de NASA.

Rezultatele investigațiilor au făcut și obiectul unei informări făcute cu ocazia ședinței plenare intitulate „Contribuția spațiului la științele mediului și monitorizarea globală a planetei", inclusă în programul Congresului internațional de astronautică (Toulouse, 1-5 a.c.); cu această ocazie s-a subliniat că sateliții de teledetecție pot furniza date extrem de prețioase privind formarea, cu o durată de ordinul săptămânilor, și despre desprinderea iceberg-urilor din marii ghețari ai calotelor glaciare.

Din urmărirea evoluției relativ lente a susmenționatei fracturi a ghețarului Pine Island, a rezultat că ea se va finaliza cel mai târziu la finele anului 2002, prin formarea unui nou iceberg, având dimensiuni impresionante: lățimea aproximativ 15 km și lungimea de cel puțin... 35 km!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Fenomene magnetice distrugătoare?

În 1930, trapperul Joe Labelle a ajuns într-un sat eschimos de lângă Lacul Angkuni (nordul Canadei), unde dorea să rămână câteva zile pentru a se odihni înainte de a-şi continua drumul. După numai o oră, vânătorul canadian gonea înspăimântat spre sud, ducând cu el o veste stranie: toţi locuitorii satului, bărbaţi, femei şi copii, tineri şi bătrâni, dispăruseră. Royal Canadian Mounted Police a preluat cazul, ancheta dezvăluind amănunte aproape incredibile: cei aproximativ 200 de eschimoşi plecaseră fără să-şi ia cu ei puştile, muniţiile, lămpile cu ulei, rezervele de blănuri, hainele de iarnă, cuţitele, caiacele şi săniile, adică bunurile nu numai foarte preţioase, dar indispensabile supravieţuirii. În mijlocul satului, se aflau legaţi de un arbore câinii, ce muriseră de foame. Dar mai straniu decât orice era faptul că mormintele din apropiere fuseseră deschise şi eschimoşii morţi de multă vreme dispăruseră şi ei! Acest incident, chiar dacă pare greu de crezut, s-a întâmplat întocmai, şi Royal Canadian Mounted Police (care se mândrea cu faptul de a nu fi cunoscut niciodată vreun eşec, rezolvând toate cazurile investigate) a trebuit de această dată să se încline în faţa evidenţei: enigma rămânea de nesoluţionat.

S-a emis ipoteza potrivit căreia locuitorii de la Angkuni, mânaţi de foame, au mâncat cadavrele din cimitir şi apoi au pornit spre sud, pierind sfâşiaţi de lupi ori acoperiţi de zăpadă. Explicaţia era însă inconsistentă, căci eschimoşii puteau să-şi consume mai întâi câinii şi, oricum, nu ar fi plecat fără să-şi ia cu ei armele de vânătoare sau măcar cuţitele. În plus, poliţiştii au descoperit în ascunzători vânat şi fructe de pădure uscate, a căror analiză a putut stabili faptul că satul fusese părăsit cu două luni înainte de venirea lui Joe Labelle. Deci, eschimoşii aveau destule provizii şi nu fuseseră în pericol de a muri de inaniţie.

Întrucât problema unei molime nici nu se punea (neexplicând dispariţia cadavrelor din morminte sau a sătenilor), iar posibilitatea unui atac al altui trib de eschimoşi sau chiar de indieni era exclusă (datorită lipsei urmelor de luptă şi a faptului că satul nu fusese jefuit), autorităţile canadiene au admis la sfârşitul anchetei că: „Nu pot fi explicate cauzele şi condiţiile dispariţiei locuitorilor de la Angkuni".

La sfârşitul anului 1983 un cvadrimotor cu reacţie de tip *Boeing B 737-200* având la bord 119 pasageri de diverse naţionalităţi şi un echipaj compus din opt oameni (inclusiv cele cinci însoţitoare de bord) a decolat de la Cuença (Ecuador), pornind spre capitala ţării, Quito. Condiţiile atmosferice erau favorabile, aparatul bine verificat tehnic, echipajul experimentat şi totuşi *B 737* a dispărut la scurt timp după plecarea din Cuença, fără să lanseze măcar un mesaj de alarmă. Echipele de salvare ale forţelor naţionale ecuadoriene, sprijinite de avioane şi elicoptere, au încercat zadarnic timp de aproape o lună să găsească supravieţuitori sau fragmente ale aparatului în jungla de sub traseul pe care se înscrisese acesta.

Singurul lac din apropierea oraşului Cuença este locul unei adevărate drame ecologice: zecile de mii de păsări (aparţinând celor mai diverse specii) ce se întorc din migraţia anuală spre sud, o dată ajunse deasupra apelor se aruncă în adâncuri, sinucigându-se în masă. Ornitologii susţin că, dintr-un motiv necunoscut (surse naturale de infrasunete sau fenomene magnetice neobişnuite petrecute pe fundul lacului), păsările cad victime unor majore tulburări psihice. Nu au putut găsi însă o explicaţie cât de cât acceptabilă pentru amploarea unei astfel de anomalii asupra unui număr atât de mare de păsări din specii diferite, deci având o rezistenţă fizică şi psihică diferită. Oricum, fenomenul nu pare să aibă legătură cu soarta celor 6 avioane mari dispărute pe ruta Quito-Cuença între 1976 şi 1985, întrucât acestea nu zburau pe deasupra lacului, iar efectele distrugătoare ale „capcanei de păsări" (cum o numesc localnicii) nu se manifestă şi asupra oamenilor.

Ce se întâmplă oare cu toate aceste avioane, hidroavioane, elicoptere, nave maritime de suprafaţă, submarine, grupuri de oameni, specii de animale sau indivizi dispăruţi în condiţii enigmatice? Să fi ajuns ei într-un alt univers, căzând accidental într-unul din „punctele de trecere", fantastica ipoteză despre care vorbesc Vallée, Sagan sau Poher?

Dr. J. Allen Hynek scria: „Ar putea avea fenomenul OZN două aspecte (cel al trecerii într-un univers paralel – *n.a.*)? Ar putea fi graniţa dintre realitatea noastră şi o realitate paralelă uşa spre o altă dimensiune? Desigur, nu am ajuns la ultima revoluţie în gândirea ştiinţifică; ştiinţa secolelor XXI, XXV sau XXX va conţine probabil concepte tot atât de neinteligibile pentru noi ca energia nucleară pentru omul cavernelor" („OMNI", aprilie 1984).

Se poate aplica această ipoteză apariţiilor şi dispariţiilor enigmatice? Rămâne ca timpul şi evoluţia gândirii ştiinţifice să o demonstreze sau să o infirme.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

CAVALERI DE IERI ŞI DE AZI

Căpitanul Rittter von X. (vă reamintim că numele i-a fost intenţionat omis de către toţi cei care au scris despre el, la cererea sa expresă!) este Cavaler al Sfântului Ordin al Cavalerilor şi al Sfintei Lance – suliţa care a străpuns corpul lui Iisus pe Cruce şi în căutarea căreia Căpitanul Ritter însuşi a pornit prin deşerturile de gheaţă ale Antarcticii. Sub semnul acestui extraordinar simbol care reprezintă puterea lui Dumnezeu, Ordinul căruia îi aparţine şi Căpitanul Ritter îşi dedică întreaga activitate păstrării ideii de dreptate pe Pământ. Va veni un timp – este convingerea lor – când aceşti Cavaleri se vor face cunoscuţi lumii. Până atunci, fostul ofiţer al marinei de război a Reichului scrie cărţi cum ar fi „Reîntoarcerea Sfintei Lance", „Adolf Hitler şi Secretele Sfintei Lance" sau „Cenuşa lui Hitler".

Cât timp Căpitanul Ritter a fost Directorul ISPC – Institutul pentru Studiul Pământului Complet, el a privit şi a vorbit despre lumea interioară a Terrei ca despre căminul rasei nordice de arieni (Arrianni, cum îi numea el). Sediul ISPC era atunci undeva în apropierea coastei de vest a Statelor Unite şi emblema folosită era cea a Societăţii Thule, adică o sabie în faţa unei swastici, înconjurate cu un inel din frunze de stejar.

Scopul cel mai important al Institutului era să reuşească să pătrundă prin una din deschiderile polare ale „Pământului interior" şi să stabilească un contact cu „Arrianni-i" – o super-rasă de oameni „înalţi, blonzi, cu ochi albaştri" care conduc lumea interioară. Ritter von X. se dovedeşte foarte bine informat, de vreme ce ştie despre ei inclusiv faptul că vorbesc „o limbă care seamănă foarte mult cu germana", trăiesc în oraşe în care casele sunt construite din cristal strălucitor şi folosesc „Flugelrods" – „roţi zburătoare" pentru a patrula pe cerurile lumii de la suprafaţă şi a ne menţine astfel sub o permanentă observaţie.

În 1978, acordând un interviu ziaristului Bob Green, tot fără să-şi dezvăluie numele întreg, el avea să explice şi folosirea swasticii – un „simbol nordic", care nu avea nici o legătură cu naziştii cărora le este încă asociată. Precizarea şi declaraţia care urmează sunt încă şi mai interesante: „Aşa cum realizaţi probabil, respectivul simbol a fost cunoscut de mii de ani, în diferite culturi... Unii ne consideră smintiţi şi vor încerca să ne ridiculizeze şi chiar să ne oprească. Dar nu suntem smintiţi. Suntem un mic grup de medici, ingineri şi piloţi..." Afirmaţia găseşte un sprijin deosebit în declaraţia noului Director al ISPC, care a preluat conducerea în 1992. De data aceasta, Directorul îşi face public numele: Danny L. Weiss şi recunoaşte că a fost în contact cu Ritter von X. încă din anul 1984. Adăugând: „Am fost în corespondenţă cu Ritter timp de peste 10 ani. Am câştigat enorm respect pentru cunoştinţele sale, pentru educaţia pe care o primise şi pentru experienţele sale neobişnuite privind cunoaşterea Pământului Gol."

Dar pe Danny Weiss ni-l amintim din unul din episoadele trecute, mai ales datorită marii sale admiraţii faţă de Amiralul Byrd...

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Copăceni

Dincolo de comuna Sâmbăta din judeţul Bihor, pe vârful unui deal, se află biserica de lemn din satul Copăceni având hramul „Adormirea Maicii Domnului". Locaşul a fost înălţat în secolul al XVII-lea şi, iniţial, se afla pe un loc mai puţin ridicat între satele Copăceni şi Vintere, sate pe care le deservea.

În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, biserica a fost mutată pe locul pe care se află acum, salvând-o astfel de umezeala mlaştinilor formate de apele Vidrei. Evenimentul s-a petrecut înainte de alinierea caselor pe uliţa actuală, case care la vremea respectivă erau risipite pe o parte şi alta a micului pârâu ce coboară de la biserică. Pe vechiul loc, un deluşor de la marginea drumului, câţiva copaci singuratici amintesc de faptul că aici au existat o biserică şi un cimitir.

Planul aşezământului din Copăceni este unic în eparhia Oradei, asemănându-l cu o corabie, datorită faptului că tinda şi absida sunt încăperi poligonale cu pereţi oblici. Acoperişul se mulează pe întreaga construcţie, urmând linia pereţilor. Aceştia nu sunt construiţi din bârne fasonate, ca de obicei, ci din „blăni" sau „dulapi" de gorun sau de stejar legaţi la colţuri cu cheatori de tip cârlig, procedeu care s-a dovedit destul de rezistent în timp.

Cu aproape o jumătate de veac în urmă, interiorul nu era pardosit. Podeaua era din pământ bătătorit. O dată cu noua podea de scânduri s-au făcut şi alte intervenţii, preferându-se tavanul drept de lemn, în locul boltirii absidei. Stratul de tencuială nu este întru totul adecvat construcţiei, aşteptându-se şi o altă restaurare. Ferestruicile dreptunghiulare sau cruciforme sunt tăiate în inima bârnei şi nu la intersecţii ca de obicei.

Ornamentele portalului – frânghii, cercuri, rozete, consolele cu tăieturi fine, uşile de stejar – totul dă edificiului un farmec aparte.

Turnul scund se află deasupra tindei, fiind căptuşit cu scânduri şi având un coif piramidal cu săgeată scurtă. Două turnuri miniaturale de pe acoperiş au o evidentă funcţie estetică.

În biserica de la Copăceni se află câteva cărţi vechi: printre care o Evanghelie tipărită la Blaj în 1765 şi un Triod apărut tot la Blaj în 1800.

Crucile din jurul bisericii, cioplite de meşterul popular Teodor Bondar, sporise frumuseţea acestui vechi locaş de închinăciune.

IRINA STOICA

Cine a fost

Sfântul Apostol şi Evanghelistul Matei?

La 16 noiembrie, biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei (cea romano-catolică la 21 septembrie), autorul primei Evanghelii, în ordinea sumarului canonic al Noului Testament. Însă cronologic, Evanghelia după Marcu este prima scrisă, poate înainte de 70 d. Ch., ea reprezentând o sursă bibliografică importantă pentru Luca şi Matei, care au completat-o şi revizuit-o pe alocuri, între anii 70 şi 90 d. Ch.

Matei (de la aramaicul Mattai şi ebraicul Mattania = „darul lui Iahve"), ales ucenic de către Iisus, nu a fost un simplu pescar, ci a avut o funcţie publică (asemeni lui Iuda Iscariotul), cel mai probabil strângător de impozite („vameşul" biblic). Cunoscut şi ca Levi, fiul lui Alfeu, Matei l-a urmat pe Iisus în toate întreprinderile sale, făcând ulterior apostolat în Palestina, Etiopia etc. este venerat ca martir (ucis cu sabia în faţa unui altar), iar apocrifa „Pseudo-Matei" relevă că Evanghelia sa a fost descoperită în mormântul lui Barnaba (misionar alături de Pavel) din Cipru. Relicvele lui Matei se găsesc la Salerno (Italia).

Una dintre cele mai importante contribuţii ale Evangheliei lui Matei constă în prezentarea uneia din cele mai importante rugăciuni ale creştinătăţii, „Tatăl nostru", preluată ad litteram de Luca, dar absentă la Marcu. Dar ceea ce lipseşte la Luca şi din actualul text tradiţional este avertismentul intransigent al lui Matei din finalul capitolului 16: „Dar dacă nu iertaţi oamenilor greşelile lor, şi nici Tatăl vostru nu vă va ierta greşelile voastre". O altă frază memorabilă la Matei este: „Daţi Cezarului ce-i al Cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!".

PAUL IOAN

7 ZILE

Pentru români, zilele săptămânii nu reprezintă simple măsuri ale scurgerii timpului. În mentalitatea populară, ele apar ca nişte sfinte puse de Dumnezeu să păzească şi să măsoare faptele oamenilor, fiecare având locuinţa în lumea de dincolo. *Lunea* e ziua începuturilor, când trebuie să se facă numai lucruri bune. Să nu se dea bani ori lucruri din casă, să nu se taie unghiile, căci vor apărea vrăjmaşi, iar dacă cineva merge în peţit şi e refuzat, atunci nici o fată nu va mai merge după el. Nu se îngroapă morţi, nu se iau ouăle din cuibar şi nu se dă gunoiul afară din casă, iar cine vrea să i se împlinească un gând trebuie să postească lunea şi va avea sigur reuşită. *Marţi* e o zi nefastă. Nu e bine să pleci la drum ori să croieşti haine, căci e primejdie de moarte. Femeile care-şi spală părul marţea rămân văduve, iar cei ce se mută vor avea numai necazuri în casa nouă. *Miercuri* e ziua Maicii Domnului şi a naşterii Soarelui, dar şi ea impune multe restricţii: să nu se spele rufele, să nu se radă, să nu se rupă castraveţii, să nu se facă leşie şi să nu se ia ouăle din cuibar. Cei născuţi miercurea – se spune – sunt fără noroc şi au firea cam sucită. *Joia* e bine să începi orice lucru, căci îţi va merge bine şi vei avea noroc în toate. *Vineri* e ziua celor cu credinţă în Dumnezeu. Fetele care postesc au păr lung şi bogat şi vor fi norocoase în căsnicie. Nu se coase, nu se spală, nu se taie părul sau unghiile şi nu se fac logodne sau cununii. E bine să semeni busuioc, iar seara să nu mănânci usturoi, căci a doua zi ţi se împărtăşeşte îngerul. *Sâmbătă* e ziua morţilor, când se fac pomeni şi e bine să sfârşeşti ce ai început. E bine să se spele rufele, părul, să se taie unghiile, pentru ca toate relele să se ducă pe apa Sâmbetei, în lumea de dincolo. *Duminica* e ziua cea mai sfântă şi de aceea nu e bine să lucrezi ori să faci lucruri nepermise: dacă te speli, faci mătreaţă şi pecingine şi chiar dacă nu munceşti, e bine să nu dormi mult. În fine, cine se naşte duminică se spune că va fi om vesel şi norocos în viaţă. Iată doar câteva din credinţele populare legate de cele şapte zile care, în plan simbolic, reprezintă reducţia la scară umană a perioadei Marii Creaţii. Şi de aceea, e bine să nu privim cu superficialitate asemenea consideraţii care, de fapt, contribuiau la păstrarea echilibrului satului românesc.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Colecţionarul de... schelete

Locuitorii unui mic sat australian îşi puneau tot felul de întrebări privitoare la un vecin tânăr, proaspăt mutat la marginea pădurii. Acesta refuza orice fel de relaţii cu restul lumii, mărginindu-se la saluturi politicoase.

Evident, copiii au început să-l spioneze şi, unul dintre ei a venit şi a spus părinţilor că a văzut în camera lui nici mai mult, nici mai puţin decât trei cranii. Oamenii au început

să fie mai atenţi, l-au văzut venind şi plecând cu rucsacuri pline şi – ca să fie totul şi mai ciudat – au remarcat că fumul care ieşea pe coşul casei lui avea un miros neobişnuit.

Suspiciunile au luat proporţii îngrijorătoare când din localitate a dispărut o tânără. Hotărâţi, locuitorii satului s-au îndreptat spre casa lui. Tânărul lipsea şi oamenii, alarmaţi de propriile lor idei, i-au spart uşa. Bănuielile păreau a fi întemeiate. Peste tot au găsit oseminte: femururi, tibii, cranii.

Scoase însă la lumina de afară toate s-au dovedit repede nişte imitaţii perfecte, din tot felul de materiale plastice. Tânărul, căruia locuitorii satului i-au cerut scuze, şi care lucra pentru o firmă de materiale didactice, trăise atât de retras pentru că se jenase să le spună celorlalţi ce meserie ciudată practică. Evident că nu avusese nici o legătură cu dispariţia fetei care pur şi simplu se certase cu părinţii şi hotărâse să-i sperie puţin. *(I.S.)*

„Niciodată nu e prea târziu”

Emotionanta istorie a unui cuplu

În urmă cu 50 de ani, marinarul Eugene Priest i-a trimis femeii iubite o scrisoare în care îi propunea să se căsătorească cu el. Dortha Maya a aşteptat cu sufletul la gură această scrisoare, dar nu a primit-o. El s-a jurat la telefon că i-a expediat-o. Ea a mai dat dovadă de ceva răbdare, însă, în cele din urmă, simţindu-se umilită, s-a decis să părăsească oraşul Waver (Ohio) şi să se mute la Miami (Florida) pentru ca Eugene să-i piardă urma. Bărbatul, convins că Dortha, după ce a citit scrisoarea lui de amor şi cerere în căsătorie, şi-a schimbat părerea în ce priveşte această problemă, a renunţat să o mai caute.

Au suferit amândoi în anii care au urmat, fără să cunoască adevărul: vina o purta un poştaş. În ziua în care urma să distribuie corespondenţa (care cuprindea şi scrisoarea lui Eugene), el s-a îmbolnăvit grav iar înlocuitorul lui, foarte distrat, a scris pe plic: „destinatarul necunoscut” şi a băgat plicul într-un sertar. Scrisoarea a rămas acolo nu mai puţin de 50 de ani. Cu ocazia unor lucrări de curăţenie generală a fost găsită şi scrisoarea respectivă. Directorului serviciului poştal din Waver i-a venit ideea s-o caute pe adresantă. A aflat noua ei adresă din Miami şi i-a trimis-o, însoţită de scuze şi explicaţii privind întârzierea.

După ce era să leşine de emoţie, Dortha a întreprins cercetări în căutarea lui Eugene. L-a găsit într-o casă de bătrâni la Waver. I-a explicat ce s-a întâmplat şi i-a mărturisit că ea nu s-a măritat de atunci. Nici Eugene nu se însurase, convins fiind că într-o zi se vor reîntâlni. Profund emoţionaţi, s-au îmbrăţişat şi după câteva zile s-au căsătorit. Suferinţa lor, datorată unei neatenţii a unui poştaş a luat sfârşit. Dortha are 89 de ani, iar Eugene 91. Ei confirmă proverbul „Niciodată nu e prea târziu”. *(Gh.R.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Există limite în ceea ce priveşte durata unei conversaţii sau a unui discurs? Se pare că nu. Englezul James Wright a vorbit încontinuu la un telefon public din Birmingham nu mai puţin de trei ore şi jumătate! Cum a fost posibil? Dându-şi seama că aparatul s-a defectat şi legătura telefonică se menţine, James a vorbit fără cartelă magnetică cu iubita lui până când o patrulă a poliţei a sesizat faptul. Oamenilor legii le-a fost atrasă atenţia de cutiile cu bere pe care norocosul vorbăreţ şi le adusese în cabină şi din care bea fără nici o grijă, în timpul conversaţiei-maraton. Uşor ameţit, James a precizat cu o sinceritate dezarmantă ora la care făcuse apelul, susţinând că el n-are nici o vină... Amenda primită a reprezentat contravaloarea impulsurilor.*

◆ *Un record incredibil a fost înregistrat pe o bandă de casetofon de americanca Linda Fleck. Ştiind că soţul ei are obiceiul să vorbească în somn, femeii i-a venit în gând să-l imprime. Acest gen de spionaj nu i-a folosit multă vreme la nimic, bărbatul neavând secrete compromiţătoare faţă de ea. Însă la un moment dat, John Fleck a sporovăit în somn, aproape continuu timp de 12 minute şi 35 de secunde! Performanţa nu poate fi comparată cu nici o altă întâmplare similară, căci nu mai există nici o altă relatare de acest gen, demnă de luat în seamă.*

◆ *De la tribuna unei săli de şedinţe din primăria oraşului Bevedos (Brazilia) Juan Carlo Sancez a vorbit nu mai puţin de 56 de ore, cu întreruperi de 2-3 minute. Veţi spune că nu e cine ştie ce, dar dacă aflaţi nu a avut nici un ascultător, atunci faptul capătă o altă nuanţă. De fapt, Sancez îşi exersa un discurs electoral, pe care-l lua mereu de la capăt, întrucât acasă nu putea nimeni să-l suporte.* (P.I.)

Un alt fel de om al cavernelor

În urmă cu doi ani, Fabien se afla în casa unor prieteni, la obişnuita partidă săptămânală de poker. Din nefericire, deşi începuse să piardă continuu, personajul nostru (funcţionar la o bancă din Saint-Roux) se încăpăţâna să nu plece de la masă. La un moment dat a rămas lefter şi, sub influenţa unor pahare de vin, s-a gândit să pună la bătaie câteva din... bijuteriile soţiei. Soarta a fost neîndurătoare. Fabien a avut ghinion şi când a sosit momentul să-i spună Juditei (consoarta lui) că trebuie să vândă sau să „predea” câştigătorului partidei două inele şi o pereche de cercei, femeia n-a zâmbit deloc. Dimpotrivă, a iscat un scandal monstru şi a refuzat pe un ton pe care soţul ei nu-l cunoscuse până atunci. Şi cum datoria trebuia totuşi achitată, bărbatul a făcut un împrumut la bancă. Cuprins de remuşcări, Fabien a luat apoi o hotărâre de autopedepsire...

O decepţie, de orice natură, îi poate determina pe unii semeni ai noştri să ia decizii surprinzătoare, de cele mai multe ori cu nuanţe dramatice. Puterea de a trece peste momentele de criză nu este la îndemâna oricui, însă ceea ce a făcut francezul Fabien Leróis trădează o fantezie ieşită din comun.

După mai bine de şase luni, colegii de serviciu au descoperit de ce este mereu răcit şi obosit, de ce se întâmplă să întârzie, de ce a devenit irascibil. Superghinionistul jucător de poker se mutase pur şi simplu într-o grotă aflată la douăzeci de kilometri de oraş. Îşi amenajase acolo un fel de cabană din carton asfaltat, luminată cu baterii foarte puternice. Ascuns de lume, Fabien se obişnuise să se gospodărească singur, refuzând ajutorul Juditei, care între timp se făcuse că uită gestul lui incredibil. Se folosea de maşină pentru drumurile la serviciu, apoi se retrăgea în adăpostul improvizat (aferent unei mine părăsite). Nici după ce secretul a fost divulgat, solitarul „om al cavernelor” n-a vrut să se întoarcă acasă. În aceste circumstanţe, Judite a divorţat şi Fabien a mai rezistat acolo încă un an. El s-a decis să-şi găsească o locuinţă în oraş numai după ce şi-a dat seama că se îmbolnăvise destul de grav de plămâni şi că nu mai poate rezista atacurilor jivinelor, atrase de miresmele mâncărurilor pe care şi le prepara la un aragaz de voiaj.

Un aspect foarte interesant al acestei experienţe îl reprezintă şi faptul că unii dintre amicii săi s-au oferit să locuiască împreună cu el, din diverse motive, mai ales de ordin sentimental. Astfel, s-ar fi putut crea în acea grotă un fel de club al burlacilor dezgustaţi de societate. Fabien deschisese parcă apetitul unor aventurieri de a se izola de civilizaţie cât mai mult posibil. De fiecare dată, eroul nostru i-a refuzat, susţinând că în singurătatea lui nu dorea să audă nici măcar radioul. *(P.I.)*

VÂNĂTOARE DE... ŢÂNŢARI.

În Italia a avut loc, în urmă cu trei luni, primul campionat european de vânat ţânţari. Federaţia a hotărât ca premiile să fie reprezentate de măgari, porci şi găini, animale foarte preţuite de locuitorii din Gravellona e Barbavara, o localitate ce a fost aleasă pentru desfăşurarea concursului. Participanţii au fost obligaţi să folosească drept armă, mâinile goale iar ţânţarii prinşi trebuiau să fie vii şi nevătămaţi. Primul clasat a reuşit să captureze şapte exemplare, cel de-al doilea, trei iar „medaliatul cu bronz”, doar un exemplar, pentru care au primit cinci măgari, cinci porci şi cinci găini. Înaripatele au sfârşit la faţa locului într-o căldare cu borş, udate din plin cu vinul „casei”. *(D.M.)*

Un muncitor forestier şi-a pierdut ambele braţe

Unui muncitor din Rambervillers (Vosges- Franţa), care lucra în industria lemnului, ziua de 13 septembrie a.c. avea să-i rezerve un mare necaz urmat de o nesperată fericire. Aflat la lucru, a fost suficient un gest imprudent ca lama maşinii de tăiat lemn să-i amputeze ambele braţe. Accidentul s-a produs când bărbatului i-a alunecat de pe cap casca iar el, ca un novice în ale meseriei, s-a repezit instinctiv să o recupereze. Într-o fracţiune de secundă, ambele braţe îi stăteau atârnate de corp doar printr-o fâşie de piele.

A fost de urgenţă transportat la clinica de chirurgie reparatorie a Spitalului din Nancy unde două echipe de specialişti în grefe, conduse de profesorul Gilles Dautel, au reuşit să facă ceea ce părea imposibil. Ambele braţe au fost reimplantate: mâna stângă era secţionată de la nivelul antebraţului, iar dreapta era tăiată aproape de la nivelul umărului.

Cazul acestui muncitor forestier căruia i s-a făcut dublă autogrefă de membre superioare (cum se numeşte din punct de vedere medical) este cel de-al treilea din lume, acest tip de intervenţie, care a durat şase ore şi s-a soldat cu succes, fiind în fază de pionierat. După o lună pacientul reuşea deja să mănânce singur; dar asta nu înseamnă că recuperarea era completă. Iniţial, sensibilitatea era restabilită doar la nivelul braţului stâng. Aflat în continuare sub strictă supraveghere medicală şi antrenat într-un complex program kinetoterapeutic, bărbatul speră, deopotrivă cu medicii, ca repercusiunile lăsate de accident să fie cât mai mici. Chirurgii care au efectuat operaţia au declarat că intervenţia a fost destul de complicată, în special din cauza secţiunii oaselor şi a traseelor nervoase, dar deocamdată, grija lor cea mare legată de posibila reacţie imediată de respingere a grefei din partea organismului a fost depăşită. (A.P.)

Fericitul proprietar californian a două animale... domestice, de companie, adică un piton de 90 kg şi un pitbull de 13,5 kg, a rămas de curând doar cu şarpele care a înghiţit... câinele.

PITONUL

unui californian i-a devorat câinele

Întreaga poveste a fost relatată presei de un poliţist din Merced, o mică localitate din sud-vestul oraşului San Francisco, unde s-a petrecut ineditul fapt. Acesta a primit un apel disperat şi plin de îngrijorare de la un bărbat care reclama dispariţia de la domiciliu a pitonului său. Până să apară echipajul de poliţie, bărbatul şi-a dat seama că nici câinele nu e de găsit. N-a apucat să se lamenteze prea mult pentru că poliţiştilor nu le-a trebuit prea mult timp ca să descopere pitonul fugar. Era ascuns într-un cotlon din subsolul locuinţei. Când stăpânul său l-a ademenit să iasă la iveală, atât el cât şi membrii echipajului de poliţie au rămas înmărmuriţi. Înfricoşătoarea reptilă era şi mai... înfricoşătoare pentru că avea o „cocoaşă” uriaşă, care o făcea diformă. Misterul a fost imediat dezlegat până la capăt. Chiar proprietarul animalelor l-a formulat pe un ton distrus: pitonul înghiţise puiul de pitbull, în vârstă de 9 luni. În ciuda supărării pe care i-a produs-o reptila, bărbatul şi-a chemat de urgenţă un prieten şi, timp de trei ore, s-au chinuit împreună, să-l ajute să dea afară prada cea copioasă. Totul s-a petrecut sub privirea curioasă a poliţiştilor care au rămas la faţa locului pentru a sesiza la timp orice pericol. Întâmplarea a fost intens mediatizată în mica localitate californiană şi nu numai, iar autorităţile fac cercetări pentru a constata dacă pitonul face sau nu parte dintr-o specie periculoasă şi dacă deţinerea unui asemenea animal nu reprezintă o contravenţie. În cazul în care se va constata că pitonul reprezintă un pericol nu numai pentru proprietar, ci şi pentru concetăţenii săi, s-ar putea ca bărbatul să rămână fără nici un... animal de companie. *(A.P.)*

ELEFANŢI ELECTROCUTAŢI.

În mai puţin de un an, 25 de persoane din districtele Chittagong şi Cox's Bazar din Bangladeş au fost ucise de elefanţii care trăiesc în pădurile învecinate. Teroarea neobişnuită pe care pachidermele au semănat-o din ianuarie trecut şi până în prezent în rândul localnicilor a culminat însă cu atacul unui sat, Rauzan, situat la 300 km de Dakha, de către o trupă de 15 elefanţi furioşi. În mai puţin de o oră, aceştia au pus la pământ casele oamenilor şi au devastat culturile. Şocaţi de

această situaţie neobişnuită, locuitorii au lăsat totul pradă violenţei, singura lor încercare fiind să-şi apere viaţa prin fugă. În dezastrul pe care elefanţii l-au produs, s-a întâmplat să prăbuşească şi un stâlp de înaltă tensiune; aşa s-a întâmplat ca doi dintre atacatori să piară electrocutaţi sub cablurile electrice. Din nefericire, ceilalţi s-au refugiat teferi în pădure, înainte ca populaţia sau autorităţile locale să poată să riposteze în vreun fel împotriva lor. *(A.P.)*

Săptămâna 16 - 22 NOIEMBRIE

JOHN TRAVOLTA

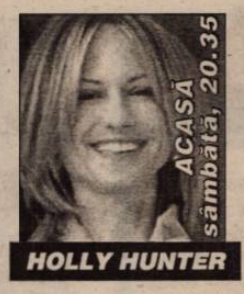

HOLLY HUNTER

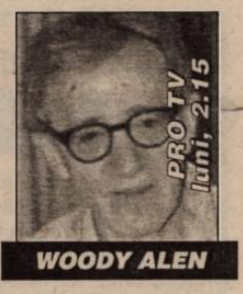

WOODY ALEN

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.05 Film: „Balzac: o viaţă sub semnul pasiunii" (r) 11.00 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Poveste de dragoste 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.25 Serial: „Justiţiarii" 20.00 Jurnal 20.30 Ploaia de stele 22.00 Ştirile de sâmbăta asta 22.30 Serial: „Amy" 0.00 Film: „La porţile infernului" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Garajul lui Ziggy 10.20 Serial: „Frumoasele şcolii" 12.45 Debut 50 plus 14.00 Fotbal: FC Argeş – Dinamo 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Muzica e viaţa mea! 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 23.15 Film: „Pulp Fiction (SUA, 1994). Cu: John Travolta, Bruce Willis, Uma Thurman.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.45 Serial: „Domnişoara Zorro" 10.30 Viaţa satului 13.00 De luni până duminică 14.00 Fotbal: FC Braşov – Rapid Bucureşti 16.00 Bun de tipar 17.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 21.30 Film: „Căsătorie în stil polonez" (SUA, 1998) 23.35 Minutul 91.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Serial: „Justiţiarii" 19.35 Serial: „Beker" 20.00 Jurnal 20.30 Iartă-mă! 21.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 22.30 Faţă-n faţă 0.45 Marle jazz.

ORNELLA MUTI
ROMÂNIA 1, marţi, 3.15

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.25 Serial: „Justiţiarii" 19.35 Serial: „Beker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Când mămica nu-i acasă" (SUA, 1983). Cu: Michael Keaton 22.25 Frontal 3.15 Film: „Crime şi secrete: o lovitură în inimă" (Italia, 1999, partea I). Cu: Ornella Muti.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Cluj 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.25 Serial: „Justiţiarii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Inimi păcătoase" (SUA, 1999, partea I) 21.30 Cu ochii'n 4 22.30 Recurs la morală 0.00 Profesioniştii.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.25 Serial: „Justiţiarii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Lecţia de tangou" (coprod., 1997) 22.30 Euroatlantica 3.15 Film: „Crime şi secrete: o lovitură în inimă" (partea a II-a).

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 20.50 Marea demascare 22.20 Serial: „Terra nostra" 23.20 Serial: „Dădaca" 1.15 Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 15.00 Doctorul casei 16.00 Serial: „Femei înşelate" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Intrusa" (ep.1) 19.45 Serial: „Seducţie" 20.35 Film: „Acasă în vacanţă" (SUA, 1995). Cu: Holly Hunter, Robert Downey Jr. 22.15 Serial: „Curcanii" (ep.1) 23.00 Serial: „Dădaca" 1.00 Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 7.00 – 13.25 Reluări 14.15 Serial: „Lumi diferite" 15.00 Căsuţa poveştilor 15.30 La casa de vis 16.00 Ia-mă acasă! 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Amor latino" 19.00 Serial: „Intrusa" 19.45 Serial: „Seducţie" 20.35 Serial: „Femeile lui Andrew" 21.00 Serial: „Mireselе din Copacabana" 22.10 Serial: „O mamă şi jumătate" (ep.1) 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.30 – 15.00 Reluări 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Cimp Tv" 12.00 Serial: „Tărâmul pescarilor" 13.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Miss World 2001 0.00 Film: „Toţi oamenii preşedintelui" (SUA, 1976). Cu: Dustin Hoffman, Robert Redford 2.30 Film: „Stăpânii apei" (SUA, 1995). Cu: Ice-T 4.30 Film: „Dansul Lunii" (coprod., 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.40 Serial: „Apărătorii planetei" 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.40 Serial: „Tânărul Hercule" 10.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 14.30 Film: „Rocky V" (SUA, 1990). Cu: Silvester Stallone 17.00 Fotbal: Naţional – Astra 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Căsătorie în direct 23.00 Serial: „Totul despre sex" 23.30 Serial: „Clanul Soprano" 0.30 Film: „Lenny" (SUA, 1974). Cu: Dustin Hoffman 2.30 Film: „Stayricon" (coprod., 1969).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Apărătorii planetei" 9.35 Serial: „Tânărul Hercule" 10.00 Serial: „Norm încurcă-lume" 10.30 Serial: „Oh Grow Up" (ep.1) 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Un alt bărbat, o altă femeie" (coprod., 1977). Cu: James Caan 15.20 Film: „Fiul Panterei Roz" (SUA, 1993). Cu: Roberto Benigni, Claudia Cardinale 17.00 Familia de cinci stele 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Fotbal: Steau Bucureşti – Farul Constanţa 21.30 Vacanţa Mare 22.30 Serial: „Prietenii tăi" (ep.1) 23.00 Procesul etapei 2.30 Serial: „Prinţul tenebrelor" (ultimul ep.).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 9.45 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Cimp Tv" 12.00 Serial: „Tărâmul pescarilor" 13.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Inimi furate" (SUA, 1996) 22.30 Sub semnul întrebării 2.15 Film: „Tot ce vreţi să ştiţi despre sex" (SUA, 1972). Cu: Woody Alen.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Cimp Tv" 12.15 Serial: „Tărâmul pescarilor" 13.10 Serial: „Detectiv în Vancouver" 14.10 Film: „Misterul orhideelor" (SUA, 2000) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.50 Urmărire generală 20.30 Serial: „Expertul" 21.30 Fotbal Liga Campionilor 2.00 Film: „Garbo vorbeşte" (SUA, 1984).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Cimp Tv" 12.00 Serial: „Tărâmul pescarilor" 13.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Dublu impact" (SUA, 1991). Cu: Jean Claude Van Damme 21.30 Fotbal Liga Campionilor 1.30 Film: „Scripcarul de pe acoperiş" (SUA, 1971).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Cimp Tv" 12.00 Serial: „Tărâmul pescarilor" 13.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Fugara" (SUA, 1997) 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Războiul vecinilor" (SUA, 1994).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.00 Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Strada Milion 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Abisul" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 10.00 Serial: „Povestea alpilor" 11.00 Sport Magazin 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Banc Show 22.00 Film: „Alien Nation: Duşmanul invizibil" (SUA, 1996). Cu: Gary Graham.

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Tradiţiile românilor 12.30 Serial: „Chemarea străbunilor" 14.00 Strada Milion 15.00 Real TV 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Film: „Dincolo de tăcere" (SUA, 1994). Cu: Richard Dreyfuss, Linda Hamilton 22.30 Stil.

LUNI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Tinerii pistolari" (SUA, 1988) 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 12.45 Video Civica 14.00 Strada Milion 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Serial: „ED" 22.00 Obiectiv 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Vreau să fiu mare" (SUA, 1988). Cu: Tom Hanks 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" (ep.1) 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 AloMania 22.00 Real TV 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 16.30 Răscruci 18.00 Ţara de piatră 18.40 Doc.: „Iadul din noi" 19.35 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Legea, înainte de orice" (SUA, 1989) 0.05 Ziua Africii de Sud.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, Video, Vici! 8.40 Arta apărării 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 12.40 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 14.10 Planeta singuratică 16.10 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 17.00 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Parohia din Dibley" 18.30 Serial: „Bine, dragă!" 19.00 Serial: „E timpul să mă mărit" 19.30 Film: „Ce incurcătură!" (Franţa, 1998) 21.05 Serial: „Viaţa fără mănuşi" (ep.1) 22.05 Serial: „Primul val" 22.50 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 12.45 Câţei meseriaşi 14.05 Splendorile naturii 15.40 Serial: „Motelul" 16.15 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 17.05 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Parohia din Dibley" 18.35 Serial: „Bine, dragă!" 19.00 Serial: „E timpul să mă mărit" 19.30 Film: „Călătoria" (SUA, 1997) 21.05 Serial: „Viaţa fără mănuşi" 22.05 Serial: „Primul val" 22.50 Despre viaţă şi sex 23.35 Film: „Cu capul înainte" (Australia, 1998).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 16.30 da.nu @ tvr.ro 18.00 Răscruci 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.00 Puls 2001 22.00 Telejurnal 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Doctor fără voie" de Molière.

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 18.00 E dreptul tău! 18.40 Cinematograful o istorie vie 19.40 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Oglinda" (România, 1992, partea I).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 18.00 Mit şi istorie 18.40 Documentar 19.40 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Belle epoque" (coprod., 1992). Cu: Penelope Cruz 0.20 Remix.

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Din coasta Evei 18.00 Afaceri la cheie 18.35 Documentar 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Jocul puterii" (SUA, 2000, partea I).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

NASTASSJA KINSKI
ANTENA 1, duminică, 23.00

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 12.00 Serial: „Graniţele iubirii" (ultimul ep.) 14.00 Film: „Eu, scenariul şi nevasta" (SUA, 1985). Cu: Walter Matthau 16.00 Serial: „Viitorul începe azi" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 21.30 Serial: „Calea misterelor" 23.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.00 Film: „Dependenţa" (SUA, 1994). Cu: Cheristopher Walken.

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „A fost odată..." (SUA, 1944). Cu: Cary Grant 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Lumea lui Henry Orient" (SUA, 1964) 13.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Film: „Un nou caz pentru detectivii Hart" (SUA, 1993) 18.00 Serial: „V.I.P." 19.00 Observator 20.00 Strada Divertis nr.1 21.00 Film: „Mandat pentru crimă" (coprod., 1990). Cu: Jean-Claude Van Damme 23.00 Film: „Creatura" (SUA, 1998, partea I) 0.30 Serial: „Zonele plăcerii".

DUMINICĂ 8.00 Film: „Trei dorinţe pentru Jamie" (coprod., 1987) 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Serial: „Tick" (ep.1) 12.30 Serial: „Bette" 15.45 Film: „Ferma din Arizona" (SUA, 1958). Cu: Gregory Peck 19.00 Observator 20.30 Academia vedetelor 23.00 Film: „Expus riscului" (SUA, 1983). Cu: Nastassja Kinski 5.00 Film: „XXL" (Franţa, 1997).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.15 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" (ep.1) 16.00 Serial: „Viitorul începe azi" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 19.50 Film: „Oameni de onoare" (SUA, 1992). Cu: Tom Cruise, Jack Nicholson, Demi Moore 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.15 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 16.00 Serial: „Viitorul începe azi" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Brigada mobilă 20.20 Film: „Echipa specială" (SUA, 1998) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.15 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 16.00 Serial: „Viitorul începe azi" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.15 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 16.00 Serial: „Viitorul începe azi" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Film: „Minte diabolică" (SUA, 1997) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Domino 18.00 Documentar DW 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club abc 18.00 Documentar DW 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 9.00-12.30 Reluări 13.30 Cătălin Duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Muzica 18.00 Documentar DW 18.30 As show 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Muzica 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica 10.00-13.30 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica 10.00-12.00 Reluări 15.30 Documentar 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar DW 22.30 Telemedicina.

TOM HANKS

UMA THURMAN

ICE-T

DEMI MOORE

„NAŞUL" şi familia sa invadează planeta

Trilogia cinematografică „Naşul", legendara poveste a unei familii de mafioţi descrisă în romanul său de Mario Puzo şi ecranizată de celebrul regizor Francis Ford Coppola, a fost lansată pentru prima dată împreună, într-un pachet, cu cinci casete video, în aceeaşi zi – 10 octombrie – pe întreaga planetă. Cele trei filme care compun saga mitică a clanului Corleone au adunat la un loc 22 de nominalizări şi 9 Oscaruri, fiind catalogate de istoria cinematografiei drept filme de referinţă.

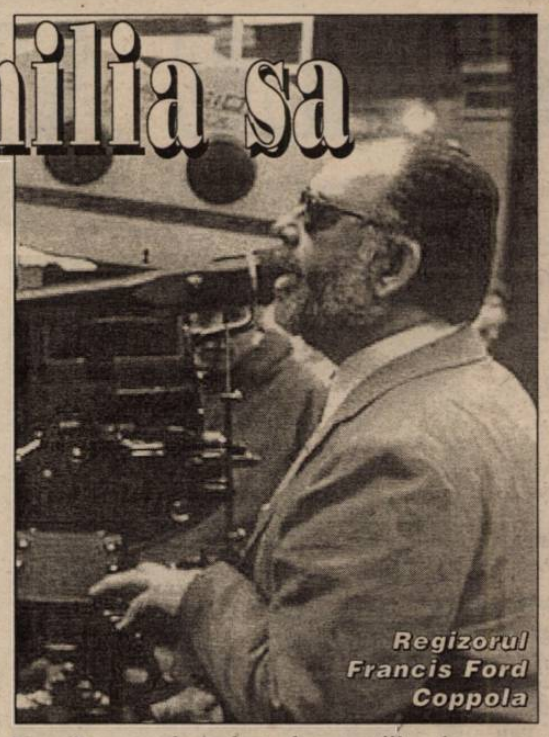

Regizorul Francis Ford Coppola

Cu prilejul relansării trilogiei „Naşul" sub forma pachetului de casete video, Coppola, perfecţionist din fire, a ţinut să le ofere cinefililor sau pur şi simplu fanilor săi posibilitatea de a se delecta, mai bine de 12 ore, cu o versiune prelungită cu 53 de minute a poveştii, introducând scene inedite. Şi evident, surpriza nu se reduce doar la atât. Într-un amplu documentar (73 de minute), regizorul dezvăluie spectatorilor multe din aspectele de culise ale filmărilor, secvenţele care au dat cea mai mare bătaie de cap în timpul turnărilor, eşecurile, repetiţiile, corecţiile.,., pe scurt, el recompune un puzzle ce dă imaginea consumului nervos, trudei şi exigenţelor care au dus la memorabila trilogie.

Şi, evident, Coppola povesteşte şi cum s-a născut „Naşul"; pentru regizor, totul a pornit de la o imperioasă nevoie de bani. Dacă nu ar fi fost ruinat în acea perioadă a vieţii lui, n-ar fi acceptat pentru nimic în lume să facă un film despre mafioţi, povesteşte el. „Mi s-a propus să regizez o mizerie, or eu îmi doresc să fac artă...", s-a plâns Coppola tatălui său. Era în 1970. Dar, n-avea de ales, situaţia materială în care se afla l-a împins să facă acel... compromis. N-a cedat însă în privinţa distribuţiei. În rolul lui Vito Corleone l-a vrut pe Marlon Brando iar pentru Michael Corleone pe Al Pacino. Producătorul se gândise la cu totul alţi actori: Ryan O'Neal, Jack Nicholson şi chiar Alain Delon. În cele din urmă, a fost cum şi-a dorit regizorul. La lansare, în 15 martie 1972, „Naşul" s-a dovedit a fi un triumf. A fost încununat cu trei Oscaruri, pentru cel mai bun film, cel mai bun actor, cea mai bună adaptare cinematografică a unui roman. În plus, a adus încasări de peste 350 milioane de dolari.

Clar, ideea unei continuări era un lucru incontestabil. În ciuda succesului, Coppola nu voia să audă de aşa ceva; însemna să-şi trădeze principiile pentru a doua oară. După cinci refuzuri a acceptat totuşi. Evident, punând din nou condiţii: deplină libertate de creaţie şi 13% din încasări. A renunţat însă la Marlon Brando, prea... „gurmand" din punct de vedere al pretenţiilor de onorariu, şi l-a angajat pe Robert de Niro. În 1974, „Naşul II" a făcut, ca şi primul, ravagii la Oscar. A adunat nu mai puţin de şase premii.

Povestea mai suporta încă o continuare. Coppola îşi face din nou jocul, ţinând-o morţiş cu nu şi nu. Dar situaţia financiară din nou precară îi dădea ghes să accepte. Era un prilej pe care nu-l putea rata, mai ales că miza pe succes garantat. De data aceasta, aproape a transformat filmul într-o afacere de familie; în „Naşul III", lansat în 1990, sunt prezenţi ca actori: fiica regizorului – Sofia, sora lui – Talia Shire, mama-Eleonor şi tatăl-Coppola pentru muzică.

Revenind la documentarele prezentate pe casete, acestea s-au realizat la New York, în Loweder East Side, sub supravegherea lui Dan Tavoularis, la rândul său deţinător al unui Oscar creatorul decorurilor la „Naşul" şi „Apocalypse Now" (film regizat tot de Coppola). Două dintre documentare îşi opresc atenţia supra contribuţiei muzicale a lui Nino Rota şi Carmine Coppola, tatăl cineastului. Arborele genealogic, o galerie de fotografii şi mici povestioare despre figurile cele mai importante ale clanului îşi găsesc deopotrivă locul pe casetele care au readus Naşul I, II şi III în actualitate.

Drew Barrymore E OBSEDATĂ DE ANTRAX

Actriţa se afla la filmările pentru „Saturday Night Live" când s-a anunţat că o angajată a studiourilor NBC a fost contaminată cu virusul antraxului. O panică paralizantă a pus stăpânire pe actriţă, făcând-o inaptă de muncă pentru mai multe zile. Degeaba s-au străduit o groază de angajaţi ai companiei NBC s-o convingă că era vorba de o contaminare uşoară, care nu prezenta riscuri. Întreaga echipă de filmare a fost dată peste cap de teroarea resimţită de către Drew. O costumieră declara: „Ni s-a spus că nu există nici un pericol, dar ştim noi ce să mai credem? Îmi închipui că pentru doamna Barrymore e foarte greu să trăiască asemenea momente, nefiind din New York nu-i obişnuită să înfrunte tot felul de lucruri mai neobişnuite..." Indiferent de ceea ce spune unul sau altul, actriţa simte că moare de frică, după cum ea însăşi declară. E reticentă la ideea de a merge la New York, nu acceptă să pună piciorul în avion de frica unui atac terorist iar teama de a se infecta cu bacilul antraxului o îmbolnăveşte. Din fericire, îşi dă seama că face notă discordantă cel puţin cu restul echipei de lucru aşa că încearcă să se liniştească, declarând: „Sunt anxioasă de felul meu, dar când l-am auzit pe primarul New York-ului spunând că trebuie să fim curajoşi, îmi dau seama că eu nu pot face o excepţie".

„Macbeth" în variantă africană

Denumit „Makibefo", acesta este primul film din istoria cinematografiei, regizat de un tânăr cineast britanic, Alexander Abela, 36 de ani, care realizează o adaptare africană în variantă „primitivă" a piesei „Macbeth" de Shakespeare.

Regizor şi totodată scenarist, Alexander Abela a şters cu buretele majoritatea dialogurilor din celebrul text shakespearian în ideea de a oferi spectatorului o esenţă a ceea ce poate însemna nebunia puterii, idee căreia a încercat să-i dea o conotaţie universală. Realizat cu o echipă extrem de redusă numeric, filmul îşi plasează acţiunea într-un sat de pescari din Madagascar, la Faux Cap, în tribul Antandroys, unde nu există nici curent electric, nici telefon, nici televizor. „Actorii" provin din acest trib şi, deşi pare incredibil, ei nu au văzut niciodată vreun film. „Makibefo" este istoria unui bărbat cu ambiţia puterii, stimulat în acţiunile sale de soţia sa Valy, care îl împinge la acţiuni sângeroase şi la crimă. „Cu ajutorul unei benzi desenate privind drama *Macbeth*, pe care am transpus-o în situaţii reale, am reuşit să scriu scenariul filmului în colaborare cu... actorii, a declarat tânărul regizor. A fost rodul îngemănării a două culturi total diferite, sub geniul lui Shakespeare. Acest lung metraj, realizat într-o asemenea manieră, a fost pentru mine o provocare, în condiţiile în care nu aveam nici bugetul, nici susţinerea necesară producerii unui film într-o manieră convenţională. Pe de altă parte am vrut să fac încercarea de a lucra cu aşa-zişi actori care n-au văzut în viaţa lor un film, cu bariera lingvistică între ei şi mine, să fac un film cu foarte puţine dialoguri, bazat doar pe expresivitatea trupurilor, gesturilor, situaţiilor etc. şi, mai presus de orice, mi-am dorit să pun în valoare, altfel decât de obicei, universalitatea unei piese de Shakespeare, lucrând cu oameni care trăiesc într-o izolare totală, dar alături de care a fost posibil să împart această experienţă unică." Cei doi actori principali ai filmului sunt şi în realitate soţ şi soţie; ei au fost învăţaţi de regizor cum să-şi joace rolurile în faţa camerelor de filmat, permiţându-li-se totodată să improvizeze unele detalii, după cum au simţit ei că se exprimă mai bine. În viaţa de toate zilele, bărbatul (Martin) este un om cu sănătatea şubredă, nevoit însă să muncească din zori şi până-n noapte ca pescar pentru a supravieţui împreună cu familia sa. Prestaţia ca „actor" i-a schimbat viaţa cel puţin pentru o perioadă, banii primiţi în timpul celor cinci săptămâni cât au durat filmările reprezentând pentru el o adevărată avere.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ISTORIA CINEMATOGRAFIEI în clasoarele filateliştilor

Deşi în epoca actuală filmul este într-o bună măsură sinonim cu Hollywood, istoria cinematografiei nu uită că locul naşterii oficiale a cinematografului este Paris, acolo unde a avut loc pentru prima dată în lume prima proiecţie privată a unui film aparţinând fraţilor Lumière, în 22 martie 1985. În ceea ce priveşte primul „cinema" cu public, acesta a avut loc în decembrie 1985, în subsolul de la Grand Café, din Paris.

Chiar dacă strălucirea cinematografului francez este departe de ceea ce a fost odinioară, meritul de a fi „părintele celei de-a şaptea arte" îi aparţine, indiferent de progresele şi succesele pe care aceasta le-a înregistrat de-a lungul timpului în special pe continentul de peste Oceanul Atlantic. Aşa că francezii, încă de la mijlocul secolului trecut, au găsit de cuviinţă să evoce istoria cinematografiei într-o emisie de timbre care să puncteze cele mai importante figuri şi momente ale Filmului. Evident, primul timbru a fost dedicat fraţilor Lumiere (August şi Louis) care, cu aparatul pe care l-au inventat (de luat imagini şi de proiecţie pe un ecran) au deschis calea „marelui spectacol cinematografic". Cel de-al doilea timbru a fost dedicat aniversării unui secol de la naşterea lui Georges Mélies, care şi-a dăruit întreaga imaginaţie şi forţă de creaţie perfecţionării invenţiei fraţilor Lumière şi transformării acesteia într-un adevărat spectacol. El este primul cineast care foloseşte trucajul pentru a realiza filme fantastice. Dacă pentru fraţii Lumière, cinematograful nu era considerat decât o modalitate de a reda actualitatea, (sub formă de... imagini de reportaj sau cu valoare documentară, fără scenariu sau regizor), pentru iluzionistul Georges Mélies, filmul trebuia să devină spectacol. Este cel dintâi om care a crezut în această idee, în ciuda faptului că, atunci când i-a propus lui Louis Lumière să-i cumpere invenţia, acesta l-a refuzat, încercând totodată să-l dezarmeze prin ceea ce i-a spus: „invenţia asta nu e de vânzare, dar, dacă ar fi, ţi-ar aduce ruina. Ea poate fi exploatată un timp ca o simplă curiozitate ştiinţifică, dar în afară de asta nu are nici un viitor comercial".

Un al patrulea timbru avea să reprezinte profilul celor doi fraţi Lumière şi a fost realizat cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a invenţiei lor şi a faimoasei proiecţii reprezentând ieşirea muncitorilor pe porţile uzinei Lumière din Lyon-Monplaisir.

TEHNICILE ATLANTE

un alt fel de terapie

- *Într-o realitate inițială, ar trebui să avem 5 metri și aura cu o rază de 1,5 kilometri!*
- *ADN-ul uman a fost redus, de la 12 șiruri codificate, la 2*
- *Adom – chirurgia eterică - extirpă tumorile*
- *La 16 ani-lumină de Terra – o sursă de energie artificială*

Din ce în ce mai puțini sceptici contestă astăzi veridicitatea ideii potrivit căreia, într-un trecut foarte îndepărtat, a existat o civilizație terestră foarte avansată din toate punctele de vedere, localizată pe legendara insulă Atlantida. În același timp, au apărut dovezi concrete, palpabile, despre anumite tehnici, științe și preocupări, ale unor popoare integrate în istoria ultimelor milenii, care egalează sau depășesc performanțele în domeniu, de la începutul mileniului trei. Faptul că numeroase întrebări rămân fără răspuns, pentru publicul larg, încă justifică reticiența în a accepta fără comentarii afirmații făcute la limita senzaționalului, de către persoane care sunt sau doar se autointitulează *inițiate*. Medicina neconvențională constituie obiectul unor asemenea atitudini, cauza reprezentând-o acea componentă numită *extrasenzorial*, adică – într-un fel vulgar spus – „simțurile de dincolo de simțuri"; desigur, e vorba despre altceva decât văz, auz, miros, gust și pipăit. Totuși, dacă putem accepta, pentru o clipă, că a existat un timp originar, când toți oamenii beneficiau de capacități extrasenzoriale, când puținele boli se vindecau rapid pe cale mentală și un membru rupt se însănătoșea „ca și singur", cel mai înțelept ar fi ca, aflându-ne în fața unui caz sau fenomen mai puțin obișnuit, să ascultăm totul cu atenție, să încercăm să înțelegem și să cugetăm asupra eventualității că acolo ar putea exista măcar un sâmbure de adevăr. În fond, nimeni nu deține adevărul absolut.

Chei ale subconștientului colectiv

De ce am făcut introducerea de mai sus? Ce legătură are Atlantida cu terapiile complementare? Cu câtva timp în urmă, ne-a vizitat redacția o persoană înzestrată cu capacități extrasenzoriale aparte, care ne-a oferit o serie de mărturisiri cu totul insolite. Se numește *Elena Tatu*, este din București și afirmă că se numără printre cele numai trei persoane din România care au reușit să parcurgă toate treptele de inițiere teoretică și practică în *tehnicile atlante* (denumite și *tehnici RA)*. Ar fi vorba despre practici străvechi, duse la perfecțiune de atlanți, pierdute o dată cu scufundarea Atlantidei și apoi reînviate și reutilizate, prin revelații, de către mayași, azteci, tolteci și egipteni.

„Cursurile de inițiere – spune Elena Tatu – se bazează pe utilizarea simbolurilor, a yantrelor și mantrelor formate numai cu puterea gândului, fără a fi necesare capacități bioenergetice speciale. La fiecare grad de inițiere, se primește un simbol de contact, care îi permite discipolului să acceadă direct la sursa de energie artificială creată de atlanți și aflată la 16 ani-lumină de Terra. Simbolurile folosite constituie chei de penetrare a subconștientului colectiv, pentru a intra și a culege informația necesară tratamentului. Cei ce parcurg etapele de inițiere au puterea gândului mărită de patru ori, intuiția, imaginația și creativitatea mult dezvoltate." Adăugăm că formulările de mai sus, deși pot părea ușor fanteziste, sunt absolut similare afirmațiilor venite și din partea unor binecunoscuți terapeuți care folosesc cu mult succes extrasenzorialul.

Omul, în realitatea inițială

Oamenii de știință au stabilit cu certitudine un adevăr mai mult decât dramatic pentru ființa umană, fără a reuși însă și să-l explice: capacitatea de funcționare a creierului nostru se limitează la 5-8% din potențialul real. Este ceea ce afirmă și Elena Tatu, care indică mai multe cauze ale acestei situații, de fapt, o înlănțuire de evenimente produse la nivel intergalactic. Mergând către noțiunea de destin și cea de ciclu karmic, ni se spune că noi, oamenii, reprezentăm doar o parte dintr-o realitate inițială – lucru care se răsfrânge implicit asupra stării de sănătate: „De fapt, suntem ființe evoluate și experimentăm aici viața în corp fizic. Dacă aceste corpuri fizice ne-ar reprezenta, așa cum suntem în realitatea inițială, am avea aproape 5 metri înălțime, iar aurele noastre ar emite lumina pe o suprafață radială de peste 1,5 km. ADN-ul uman sau animal conține, în componența eu-rilor intergalactice complete, 38 de șiruri de material genetic codificat. Inițial, noi am fost constituiți cu un ADN de 12 șiruri codificate, însă în urma unor mari conflicte acesta a fost redus la 2 șiruri, motiv pentru care ne-am pierdut cea mai mare parte a abilităților psihice, comunicarea cu alte dimensiuni, contactul fizic cu ceilalți locuitori ai Universului. Astăzi, noi funcționăm pe baza unei dualități interioare, care în mod normal ar trebui menținută într-un echilibru perfect. Dar vibrațiile și energiile distructive, manifestate sub forma binecunoscutelor interferențe negative, ne influențează nu numai la nivel individual, ci și la nivel planetar. Pământul este un suflet viu, iar noi, locuitorii, suntem conștiința lui. Interferențele negative reprezintă sursa tuturor violențelor și a suferințelor, deoarece acestea două sunt surorile mai mici ale fricii".

Tratament cu simboluri, cristale, culori...

Activitatea Elenei Tatu în domeniul, foarte lunecos, de altfel, al extrasenzorialului, se adresează vindecătorilor și celor care lucrează cu lumina, dar și tinerilor care doresc să-și sprijine părinții, mamelor care vor să-și vindece copiii, cuplurilor în care conflictele și dizarmonia au înlocuit iubirea și respectul, adolescenților dezorientați, bolnavilor, dar și celor ce vor să-și schimbe viața în sensul unei importante evoluții spirituale.

„De fapt, este vorba despre o inițiere în etape, în tehnicile atlante. Aceasta înseamnă o serie întreagă de cursuri teoretice și practice, dintre care voi menționa doar câteva, privitoare strict la patologia obișnuită. Chirurgia eterică numită *Adom* folosește culori și simboluri, care acționează ca niște cuțite, extirpând tumorile. În fapt, se procedează la extragerea cantitativă a energiilor incompatibile din organul respectiv și la inocularea informației lipsă, ce a determinat îmbolnăvirea. Tehnicile atlante includ și ritualuri pentru întoarcerea din stările profund comatoase, pentru bolnavi psihic în stadii avansate și altele. Cristalele, pe care le folosim foarte intens, tratează disfuncționalitățile chakrelor și le echilibrează, după cum oferă și posibilitatea tratamentelor la distanță." În plus – menționăm din documentația oferită de Elena Tatu acțiunea asupra mentalului, în direcția deschiderii acestuia, atât către problemele personale ori ale altor indivizi, cât și către accesul la informații situate la un nivel de percepție diferit de cel comun, aparent disimulate în forme subtile sau efectiv ocultate. Este – repetăm – un univers captivant, dar extrem de lunecos totodată, asupra căruia fiecare e liber să-și exprime punctul de vedere și pe care, oricum, ar fi bine să încercăm a-l cunoaște, pas cu pas.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, vă stă la dispoziție în următoarele domenii ale supracunoașterii:

- Consultanță parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea și identificarea unor situații obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existențe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare care să conțină o fotografie și doleanțele dv. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

HÂRTIA SCRISĂ adună mai multe elemente magice și remedii, fiind folosită cel mai frecvent pentru vindecarea de „brâncă" (bubă infectată, uneori cu necrozarea țesutului). Tămăduitorul scria numele bolii pe hârtie, „cu litere bătrânești", folosind mâna stângă, apoi o punea pe locul afectat. Se ținea astfel una până la trei zile, după care se lua înainte de răsăritul soarelui, când bolnavul o arunca pe o „apă mergătoare", făcând trei mătănii și rostind o anumită formulă ritualică. Plata era fie simbolică („să nu fie de pomană"), fie se făcea numai după vindecare. Se cunosc cazuri când oameni cărora li se îmbolnăvise carnea până la os și țesuturile se regenaseră datorită „hârtiei scrise"

BĂILE CU LUNĂ sau cu lumină lunară constituiau o tehnică terapeutică străveche și aproape integral ocultată, mai ales prin foarte rara ei folosire. Se recomanda în astenii, bolnavilor vârstnici și convalescenților, ținându-se seama și de faza de creștere a lunii. Când mai erau circa două zile până la luna plină, se expunea întregul corp sau numai pieptul și spatele, într-un mod similar cu plaja la soare: pe o durată progresivă, până se ajungea la două ore, însă numai în jurul intervalului amintit. După o perioadă de latență, apărea un ușor eritem cutanat, dar bolnavul se întărea vizibil, atât fizic, cât și psihic și mental. Totuși, dacă cel tratat astfel nu avea nevoie băi lunare, risca să devină „lunatec", adică să sufere tulburări ale sistemului nervos. Interesant este că majoritatea solomonarilor și a vrăjitoarelor își desfășurau ritualurile pe lună plină, dezbrăcați.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

EMILIA VLĂDESCU răspunde cititorilor

F.C. – Reșița: *Diagnostic: spondiloză cervicală, probleme cu inima, plămânul drept, probleme cu vederea – dureri de cap și amețeli, probleme cu pancreasul – posibil diabet, bila – scoasă?, stomacul – gastrită, vezica urinară.*

Să știți că nu este suficient să credeți în Dumnezeu și să mergeți la biserică, important este și comportamentul dv., cum puneți în aplicare învățămintele Divine. Sunteți o persoană foarte dură, foarte exigentă cu cei din jurul dv. Din ceea „ce văd" eu, nimeni nu se face vinovat de singurătatea dv. Așa vă este sortit.

R.M.B. – Baia Mare: *1) ÎN PLAN FIZIC probleme ar fi cu: sinusurile, circulație periferică proastă – predispus la reumatism – încheieturi, dereglaje neuro-vegetative, discopatie partea dreaptă, infecție urinară, stomacul – aciditate mare – arderi foarte mari, predispus la ulcer, bronhiile (probabil de la fumat).*

IN PLAN PSIHIC, stări de nervozitate, agitație continuă. Spirit foarte agitat, care încă nu și-a găsit „locul", starea de echilibru.

La nivel spiritual există o mare neconcordanță între ceea ce este (ca nivel spiritual) și ceea ce este „pus să facă" (viața pe care o trăiește), fapt pentru care au un sentiment de neîmplinire, de nemulțumire, continuu.

2) CE ESTE DE FĂCUT?

Va trebui să găsească mijloace prin care să se cunoască mai bine, să se elibereze de tensiunea în care se află. Multă credință în Dumnezeu, și mult optimism.

Să ne îngrijim singuri

La începutul zilei

Din cazua poziției orizontale din timpul somnului, aparatul respirator „se gripează". E nevoie deci de o atenție specială la începutul zilei.

Curățirea matinală a plămânilor

După ce v-ați trezit, udați-vă fața și gâtul cu apă la temperatura camerei și fără să vă ștergeți, mergeți în fața geamului întredeschis și respirați de câteva ori, apoi treceți deasupra chiuvetei pentru:

1. Respirația de curățire. O inspirație profundă pe nas, o oprire de o secundă și o expirație violentă și rapidă se încheie cu o contractare puternică și rapidă a centurii abdominale. Se repetă de patru ori. Această respirație destupă nasul, dar și cele două intrări ale trompei lui Eustațiu (două tubulețe suple ce leagă fosele nazale cu urechea internă), precum și cele două orificii ale sinusurilor maxilare.

Efecte. Egalizarea presiunii intracraniene de o parte și de alta a timpanului și degajarea corzilor vocale (bineînțeles, și curățirea nasului).

2. Respirația revigorantă. Inspirați cu... abdomenul (împingeți bursa înainte) numărând: unu; apoi treceți la „deschiderea" toracelui, numărând: doi; terminați ridicând ușor umerii și numărați: trei. Blocați respirația cu plămânii plini, numărând: patru, cinci. Începeți apoi să coborâți umerii numărând: șase, șapte; continuați, strângând toracele: opt și trăgând abdomenul: nouă, zece. Rămâneți imobili, cu plămânii goi și abdomenul plat, numărând: unsprezece, doisprezece. Repetați de trei ori, cu calm.

Efecte. Blocarea plămânului plin face să se dizolve mai mult oxigen în vasta suprafață lichidă care acoperă mucoasa alveolelor. Blocarea plămânului gol lasă timp gazului carbonic (dașeu al arderilor prin respirație) să iasă din sus-numita suprafață lichidă. Se îmbunătățește activitatea cerebrală.

3. Pentru guturai – tratare și prevenire. Un al treilea exercițiu de curățire, de data aceasta pentru fosele nazale, este următorul. Inspirați profund; astupați nările cu degetul mare și cu arătătorul. Expirați pe nara dreaptă puternic și zgomotos ca și când ați strănuta pe nas. Cu plămânii goi, așteptați o secundă apoi inspirați tot pe nara dreaptă, profund. Astupați-o pe aceasta, așteptați o secundă, apoi destupați nara stângă și expirați pe ea. După o secundă de blocare, inspirați tot pe nara stângă și așa mai departe, aproximativ un minut.

Efect. Mucoasa faringelui este căptușită cu cili iar mucoasa nazală cu peri. Respirația alternativă execută un fel de periere a zonei, acțiune asemănătoare cu curățirea de praf a unui guler de blană! De asemenea, zona olfactivă din plafonul intern nazal este stimulată datorită acțiunii miriadelor de celule nervoase ce „servesc" simțul mirosului.

4. Respirația completă. Executat pe muzică, acest exercițiu poate îmbina utilul cu plăcutul. Stați în picioare; ridicați brațele cu palmele în sus, până la nivelul pieptului, bombând abdomenul, inspirați. Continuați mișcarea și inspirația, ducând brațele lateral cu palmele tot în sus. Continuați inspirația ducând brațele sus cu palmele față în față. Expirația se face lăsând brațele lateral, cu palmele în jos apoi încrucișați brațele în fața pieptului, comprimând la maximum cutia toracică. Lăsați brațele în jos, aplecându-vă ușor și expulzând tot aerul din plămâni.

GABRIELA FLORETA BUCUR
psiholog reflexoterapeut

De vorbă cu avocatul casei

CONTRACTUL DE ÎNTREŢINERE

Doamnei PINTILII MARIA din Suceava

Din scrisoarea adresată redacţiei am reţinut că aţi dori anularea unui „contract de vânzare-cumpărare cu clauză de întreţinere".

Am reţinut că este vorba de succesiunea tatălui dv. decedat în anul 1976, succesiune la care erau îndreptăţiţi să vină soţia şi cei cinci copii printre care şi dv. După cum rezultă din cele relatate în scrisoare, copiii au renunţat „provizoriu" la moştenire până la moartea mamei în favoarea acesteia, iar în anul 1993 patru dintre ei au încheiat un contract de „vânzare-cumpărare" cu clauză de întreţinere cu cel care locuia cu mama, contract având ca obiect casa părintească, pe de o parte, şi întreţinerea mamei pe de o altă parte.

În anul 1997 fratele care o îngrijea pe mamă a decedat, aceasta rămânând în grija norei.

Problema pe care o puneţi dv. este posibilitatea anulării contractului amintit pe motivul că nora nu-i acordă îngrijiri mamei.

Având în vedere cele relatate vă putem preciza următoarele:

1. Spre deosebire de acceptarea moştenirii, care poate fi şi tacită, renunţarea la moştenire nu poate fi decât expresă, în consecinţă dv. şi ceilalţi fraţi nu puteaţi renunţa la moştenire, aşa cum ne scrieţi dv. „la mica înţelegere". În nici un caz renunţarea la moştenire nu poate fi făcută „provizoriu" sub condiţia rezolutorie a morţii mamei.

2. Pe de altă parte, având în vedere faptul că, aşa cum rezultă din scrisoarea trimisă, nu v-aţi manifestat dreptul de opţiune succesorală, adică opţiunea de a accepta sau nu moştenirea, în termenul de 6 luni prevăzut de lege, aţi fost decăzuţi, dv. şi ceilalţi fraţi, din acest drept, deci nu aveţi calitatea de moştenitori şi în consecinţă nici cea de proprietari ai casei părinteşti. Conform situaţiei relatate numai soţia supravieţuitoare şi copilul care locuia cu dânsa pot fi consideraţi, conform legii civile, moştenitori, ei fiind consideraţi că au acceptat tacit moştenirea prin actele ce rezultă din stăpânirea casei.

3. În consecinţă, dv. şi ceilalţi fraţi renunţători nu puteaţi încheia un contract care să aibă ca obiect transmiterea dreptului de proprietate asupra casei, întrucât la data respectivă nu eraţi proprietari ai acelei case care aparţinea mamei şi fiului care locuia cu dânsa. Rezultă că la momentul actual, proprietari ai casei părinteşti sunt pe de o parte mama şi pe de altă parte nora acesteia în calitate de moştenitoare a fratelui dv., decedat în 1997.

4. În altă ordine de idei cumnata dv. nu are nici o obligaţie de la o întreţine pe mama dv.

În schimb, vă reamintim că mama dv. este în continuare coproprietară a casei părinteşti alături de nora sa.

Pe de altă parte, profitând de scrisoarea dv. am dori să explicăm pe scurt noţiunea de „vânzare-cumpărare cu clauză de întreţinere" noţiune des folosită şi din păcate într-un mod greşit.

Mai întâi transmiterea dreptului de proprietate în contra întreţinerii constituie un contract de întreţinere şi nu de vânzare, întrucât vânzarea presupune, esenţialmente existenţa unui preţ.

Dacă în obiectul contractului apare, pe lângă prestarea întreţinerii, şi plata unui preţ atunci contractul va putea fi calificat ca fiind de vânzare-cumpărare, în situaţia în care preţul depăşeşte jumătate din valoarea bunului asupra căruia a fost transmis dreptul de proprietate. Din contră, dacă preţul nu depăşeşte cota menţionată atunci contractul va fi de întreţinere.

Calificarea juridică a acestui contract prezintă importanţă în ceea ce priveşte interpretarea clauzelor, executarea obligaţiilor, suportarea cheltuielilor contractului etc.

În final am dori să recomandăm foarte multă precauţie la încheierea contractelor de întreţinere întrucât întreţinerea este o obligaţie „de a face" a cărei îndeplinire poate fi probată relativ dificil supunându-l, pe beneficiarul întreţinerii, riscului de a nu putea beneficia de aceasta şi de a putea proba foarte greu acest lucru, mai ales că, de cele mai multe ori, se află într-o situaţie precară în ceea ce priveşte vârsta, sănătatea etc.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Un negustor de antichităţi sună la o uşă şi o întreabă pe doamna care deschide:

– Aveţi cumva un obiect vechi care nu vă mai foloseşte?

– Aşteptaţi o clipă! Îl aduc imediat pe soţul meu!

– Costele, nu te supăra dar nu-ţi pot restitui datoria luna aceasta!

– Dar asta ai spus şi luna trecută!

– Şi ce? Nu m-am ţinut de cuvânt?

– Cum îţi place oraşul nostru?

– Ştiu şi eu? Am venit cu soţia...

– Ce avantaj am, cumpărând acest ceas?

– Va indica ora exactă 25 de ani fără cea mai mică abatere!

– Şi ce garanţie am?

– Doi ani!

– Ai primit ultima mea scrisoare? îl întreabă un scoţian pe fratele său.

– Aia în care îmi cereai 25 de lire împrumut?

– Exact!

– N-am primit-o!

– Aveţi deja o fiică măritată şi sunteţi atât de tânără! se adresează un bărbat curtenitor unei doamne. Cred că v-aţi căsătorit foarte devreme!

– Da! La ora 9 dimineaţa!

PERSPICACITATE

Desenele alăturate au fost executate la un interval de câteva minute. Care este ordinea execuţiei? (Gh.R.)

SOLUŢIA: *Al doilea desen trebuie să-l precedă pe primul pentru că în perioada scursă de la realizarea unuia până la realizarea celuilalt ţigara braconierului s-a micşorat.*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

STREKALOVSKY · GOLAK, Rusia 1974

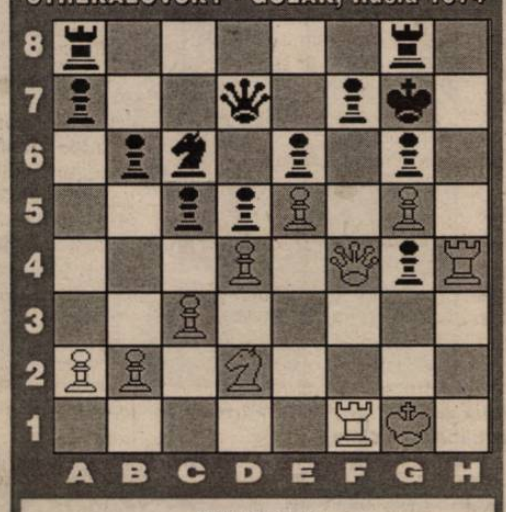

DEZLEGARE: 1. Th7!! Rh7 (dacă 1... Rf8 2. Tf7 Re8 3. Tf8 Tf8 4. Df8X) 2. Dh2 Rg7 3. Dh6 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Verificaţi-vă cunoştinţele

LACRIMI

1. Ce este o lacrimă?

2. Ce înţelegeau romanii prin „lacrimariu"?

3. Ce înseamnă în muzică „lacrimosa" sau „lacrimoso"?

4. Cine a scris poezia „Trei lacrimi reci de călătoare"?

5. Ce nume mai poartă în popor floarea numită „lăcrimioară"?

6. În ce podgorii se produce vestitul vin alb „Lacrima – Christi"?

7. Cine a realizat, în 1972, filmul „Lacrimile amare ale Petrei von Kant"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) „Aria bijuteriilor" este aria Margaretei din actul al III-lea al operei „Faust" a compozitorului francez Charles Gounod (1818-1898). 2) Schiţa umoristică „Cine a pierdut o verighetă?" Este scrisă de prozatorul român Nicuţă Tănase. 3) Tabloul „Femeia cu perlă" aparţine pictorului francez Camille Corot (1796-1875). 4) Rolul principal masculin din filmul „Colierul de turcoaze", regizat de Gheorghe Vitanidis, a fost interpretat de Florin Piersic. 5) Planta numită „cercelus" este originară din America de Sud şi Centrală. 6) Secretarul particular al domnitorului Petru Cercel a fost un francez numit Berthier, care-l însoţea din ordinul regelui Henric al III-lea. 7) Vestitul diamant „Marea Stea a Africii", cel mai mare diamant şlefuit din lume, se află în Anglia, împodobind sceptrul suveranului Marii Britanii.*

Poşta cititorilor *Pentru întrebările cu tema „Judecători" apărute în numărul 43 al revistei noastre am primit mai multe scrisori cu 1-2 răspunsuri de luat în consideraţie şi obişnuitele răspunsuri bune de la vechii noştri prieteni.*

– 7 răspunsuri corecte: prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvanei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.

– 6 răspunsuri corecte: prof. Maria Iova – Constanţa *care, deconectându-se, fiind vizibil faptul că citise povestirea „Judeţ al sărmanilor" a dat tocmai aici un răspuns confuz.*

– 5 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu – Galaţi, *grăbit ca întotdeauna.*

Rugăm pe toţi cititorii rubricii să menţioneze pe plic, rubrica sau autorul ei altfel scrisorile pot ajunge pe masa altui redactor, în felul acesta întârziindu-se răspunsul. (I.S.)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„SINTAGME"

FEMEI FĂRĂ PERECHE / NU-S AMABILI	N	DERBEDEU / ÎNVINUIŢI ÎN INSTANŢĂ	M	LEGENDA ZEILOR / DOMOL	M	24 DE ORE / A SUNA TELEFONUL	Z	ÎNSEMNARE / LOCALUL CAFEGIILOR	N	UN GIGANT... AL CHIMIEI / A IZBÂNDI	T
	N	E	P	O	L	T	I	C	O	S	I
OŢELIŢĂ / LUCREAZĂ OGORUL	C	A	C	I	T	A	GATA! / REMORCĂ MOTO	A	T	A	T
	T	A	R	N	BĂTAIE DE VÂNT / STRÂNSĂ LA PUNGĂ	R	A	F	A	L	A
CALAPOD / FECIOR... FRUMOS	S	A	N	A COTONOGI / FIGURĂ	B	A	T	E	VENE! / DELOC LIMPEZI	V	N
	F	A	T	PIATRĂ DE BAIE / PLETELE MÂNDRUŢEI	T	A	I	A	H	T	A	UNUL CU CAPUL ÎN NORI
A MERGE... CEAS / ÎN OCOL!	T	I	C	A	I	GRĂSIME DE OAIE / ZBIERET	S	E	U	STOMAC	A
	G	O	VIN VECHI / MUNCĂ PE OGOR	O	T	E	T	NOPŢI NEDORMITE / A ZBUGHI	A	L	B	E
EST / ÎNSURĂŢEI	R	A	S	A	R	I	T	PLIN DE ABURI! / GĂUNOS	B	U	R	
	M	I	R	I	ASFINŢITURI / ÎN RAMĂ!	A	P	U	S	U	R	I
PĂRINTE / EXPERT ÎN CALCULE	T	A	T	A	A DA ALARMA	A	L	A	R	M	A	
	M	A	T	E	M	A	T	I	C	I	A	N

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „EXPRESII". *Orizontal:* C - O - T - O - G - G - COMPLICITATE - NAROZI - AMAN - ESTIC - TIRANE - TUT CALA - CR - GIR - RUTINA - O - IASOMIE - GAZ - INTALNI - CALI - COLEA - BATUT - DIAC - TARN - NA - ORAS - PATRAT - ASEMANATOARE.

UTILE

◆ Obiectele din argint şi din nichel se pot curăţa dacă sunt frecate cu o soluţie de 1/6 amoniac şi 5/6 apă.

◆ Obiectele din marmură, de os sau de fildeş se menţin albe şi cu luciul corespunzător dacă sunt frecate cu esenţă de terebentină sau cu o soluţie de oţet (100 ml) cu sare (50 g), după care se lustruiesc cu un tampon de vată înmuiat în petrol lampant.

◆ Petele de rugină de pe obiectele metalice se pot scoate dacă sunt spălate cu oţet cald sau dacă sunt frecate cu ceapă crudă. Apoi, se lasă să se usuce în rumeguş de lemn sau se acoperă cu rumeguş numai locul respectiv. Altă metodă constă în a presăra sare pe petele de rugină, după care se umezesc cu zeamă de lămâie şi, în final, se freacă cu o cârpă uscată.

◆ Petele de rugină de pe tacâmuri se curăţă prin frecare cu o jumătate de ceapă tăiată.

◆ Mirosul tacâmurilor întrebuinţate la curăţatul cepei sau a peştelui va dispărea dacă acestea vor fi spălate imediat cu apă cu puţin oţet sau apă cu sare de bucătărie. Apoi, se spală cu detergent pentru vase.

◆ Curăţarea şi lustruirea obiectelor de aramă (bronz) se face prin frecare cu o cârpă de lână înmuiată în petrol.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

ELENA IONESCU din Bucureşti. Planta despre care doriţi să aflaţi mai multe amănunte se numeşte Datura şi provine din America de Sud. Se întâlneşte foarte des în Peru, Chile, Mexic. Se prezintă sub forma unui arbust înalt, cu frunze mari (pot atinge 20 cm lungime şi chiar mai mult), relativ înguste, cu formă ovală, persistente sau semipersistente. Florile sunt superbe, ca nişte pâlnii mari, albe sau în culori pastel (crem, roz, lila, gălbui), cu un parfum deosebit de intens, dar foarte plăcut. Poziţia lor este cu capul în jos, ca un clopot. Este o plantă cu creştere intensă şi înflorire abundentă, în special vara şi toamna. Iarna, de obicei planta trece printr-o perioadă de repaos şi îşi pierde în bună parte frunzele. Suportă bine tăierile, care trebuie efectuate o dată pe an (la ieşirea din iarnă), pentru corectarea formei şi obţinerea unei coroane frumos conturată. Se elimină cu acest prilej ramificaţiile îmbătrânite, precum şi cele sărace în frunze. Atenţie însă! Planta este otrăvitoare.

Are nevoie de căldură moderată vara şi redusă iarna (7-10 grade C). Preferă locurile luminoase dar puţin însorite, ideal pentru ea fiind o uşoară umbrire. În perioada de creştere şi înflorire se udă din abundenţă, dar iarna pământul se păstrează aproape uscat.

Pulverizarea cu apă nu e necesară. În ceea ce priveşte substratul de cultură, poate fi orice pământ care se drenează bine şi căruia i se adaugă mraniţă. Fertilizarea nu este necesară dacă se asigură un pământ bogat în hrană. Transplantarea se execută primăvara numai dacă este necesară. Dar înlocuirea pământului de la suprafaţă e necesară în fiecare an (primăvara). E bine să fie plantată într-un ghiveci spaţios, care permite arbustului să se dezvolte repede şi frumos.

Planta se înmulţeşte foarte uşor prin butaşi uşor lemnificaţi, recoltaţi în perioada de primăvară. În general, Datura nu este pretenţioasă ca îngrijire, singura problemă care poate apărea fiind legată de musculiţa albă şi păianjenul roşu care pot fi înlăturate fie cu soluţie de apă şi săpun de casă, soluţie cu tutun sau soluţie de deparazitare a plantelor, comercializată în florării.

(A. Popescu)

Cu ochii la slănină

Stând cu ochii la slănină, am răsturnat ciubărul cu lapte. Cam așa s-ar putea caracteriza, în câteva cuvinte, prima partidă din barajul de calificare la Mondialele din 2002 pe care echipa noastră de fotbal a susținut-o pe terenul Sloveniei. Într-un perfect limbaj de lemn, antrenorul naționalei, Gheorghe Hagi, explica înaintea partidei cum stă treaba cu „concentrarea întregii echipe", cu „vom face totul", cu „vom lupta pentru a ne impune" și alte clișee din astea tocmai bune pentru a umple paginile presei sportive. Ba se lansa și varianta, bună pentru psihicul microbiștilor, că o înfrângere n-ar însemna o tragedie, cum o tragedie n-ar trebui să însemne nici necalificarea la mondialele de fotbal care bat la ușă. Să le luăm pe rând. Concentrare, planuri, strategii, toate sunt de doi bani dacă în teren nu te impui în fața adversarului și nu reușești să transezi afacerea în favoarea ta. Printr-un joc flexibil, nu prin idei preconcepute, dinainte scrise pe hârtie. Noi ducem lipsă tocmai de acest gen flexibil de plan. Și asta s-a văzut în Slovenia. Am jucat bine și am deschis scorul relativ repede. Asta era un țel: să înscriem un gol. L-am înscris și l-am înscris primii. Din momentul asta, un plan flexibil trebuia să dicteze acțiuni mai multe spre poarta adversarilor și înscrierea unui alt gol. Dar planul de acasă, bătut în cuie, spunea că dacă înscriem un gol, ne putem așeza pe o ureche, „noi ne-am îndeplinit obiectivul". Așa se face că sesizând pasul înapoi păgubos pe care l-au făcut jucătorii antrenați de Hagi, slovenii au venit peste noi și au egalat. În continuare, un plan flexibil ar fi trebuit să conducă spre preluarea, din nou, a conducerii pe tabela de marcaj. Cu alte cuvinte înscrierea unui gol. N-a fost deloc așa, planul adus de acasă, bătut în cuie de lemn, spunea că trebuie să păstrăm și egalul ăsta chinuit. Și ca în orice poveste fără Harap Alb, stând cu ochii ațintiți la slănină (egalul) am vărsat ciubărul de lapte, reușind să pierdem în final această partidă în care, oricum, am fost mai buni. Dar ce folos, dacă buni fiind, n-am știut să ne demonstrăm valoarea? După o partidă frumoasă pentru spectacol, am plecat învinși. Dar cu speranța că la București, în fața a 30000 spectatori, vom face și vom drege. Până atunci, alte declarații, alt limbaj de lemn și altă neputință. Dacă nu o să ne calificăm la mondiale, sigur, n-o să fie o tragedie. Cu alte cuvinte, ceea ce era să-i reușească lui Bölöni, îi va reuși lui Hagi. Întrebări?

SPORT FLASH

Va fi descalificată Germania?

Cum să reușim noi ceva la București, când echipa Ucrainei, condusă de celebrul Lobanovski, n-a reușit să se impună pe teren propriu în fața Germaniei? și nu în fața a 30000 de spectatori, ci în fața a peste 80000! Au existat și la ucrainieni declarații zgomotoase. Cum că ei vor fi primii în istorie care vor bara drumul Germaniei la un CM. Se preconiza o baie de sânge, e drept, și pe fondul unei evoluții slabe a germanilor până acum. N-a fost așa. După un rapid 1-0, ucrainienii, sub ochii apatici ai lui Lobanovski, s-au retras lăsând tot terenul la dispoziția germanilor. Care au egalat și privesc cu speranță meciul retur, de acasă. Așa încât, tot ce am spus despre echipa României mai sus, e valabil și pentru echipa Ucrainei.

GEORGE CUȘNARENCU

„Încununare"... cu LAPTE

Dr. Harold E. Edgerton este unul dintre pionierii fotografiei rapide prin folosirea luminii stroboscopice. Această tehnică a fost folosită și pentru fotografia alăturată, realizată în 1957 și reprezentând o picătură de lapte pe o prăjitură. Aflată la Muzeul de Artă Modernă din New York, fotografia este considerată încununarea operei Dr. Edgerton. (I.S.)

Berlinul

a fost recent și scena unei ample manifestații a militanților pentru apărarea animalelor: aceștia s-au deghizat în pui de găină și au strigat lozinci menite să pună capăt creșterii intensive de galinacee, în condiții „inacceptabile", adică în cuști. Manifestanții s-au pregătit ca pentru un spectacol: au îmbrăcat costume de pluș galben, s-au reunit în fața clădirii Parlamentului german și au clamat îndurare pentru cei aproximativ 42 de milioane de pui crescuți anual în voliere. (A.P.)

Idoli havaiieni

Unul dintre cei mai cunoscuți idoli ai vechilor havaieni este Kamehameha, protector al războinicilor. Această statuie de lemn, care îl reprezintă, veghea jertfele care se aduceau zeului. El dorea nu doar sacrificii de animale, ci și umane, fiind aduși în acest scop criminali sau prizonieri de război. *(I.S.)*

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe șase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Televiziunea de sinteză – un miracol real!
- Vehicule cu poluare zero sau „supermașina" viitorului
- Al treilea ochi
- Femina club
- Angkor, cetatea sacră
- O planetă a morții
- Fibromialgia, durerea mușchilor și tendoanelor
- Unicate zoologice
- Lumile de dincolo de lume
- Apa vie și apa moartă
- Întâmplări adevărate
- Stele fragile
- Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

19 – 25 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Ascensiunea vertiginoasă a curbei financiare sugerează faptul că veți primi o sumă consistentă de bani (joi sau vineri) sau o veste excelentă despre situația dv. financiară. Atenție la un Capricorn din anturaj!

TAUR (21.04-21.05): Vă creați singur probleme, vă aruncați inutil în valurile gândurilor negre. Astrele spun că nici cel mai insignifiant ghinion nu vă pândește. Dimpotrivă, veți afla vești foarte bune în mediul profesional.

GEMENI (22.05-21.06): Și la dv. curba psihicului oscilează, însă s-ar putea ivi motive bine întemeiate pentru a vă lăsa pradă grijilor. Din fericire, spre finele săptămânii lucrurile se vor îmbunătăți.

RAC (22.06-22.07): Sinuozitățile curbei financiare invită la prudență maximă din acest punct de vedere. Bugetul dv. scade simțitor și ar trebui să vă luați toate măsurile de stopare a acestui declin. Să sperăm că veți reuși.

LEU (23.07-22.08): O vorbă sau un gest al unui amic apropiat vă va afecta foarte mult. Surpriza va fi cu atât mai mare, cu cât acel așa-zis prieten s-a bucurat de curând de un mare sprijin din partea dv.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Nici o scamă de nor nu umbrește constelația dv. unde astrele așteaptă cuminți să vă protejeze destinul. Deci în această perioadă nimic important nu se va petrece, iar zâmbetul nu vă va lipsi.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Curba psihicului și cea financiară sunt cele mai interesante. Ambele cu câte un maxim spre mijlocul intervalului, ceea ce înseamnă că veți fi în al nouălea cer și cu buzunarul plin.

SCORPION (23.10-21.11): Problemele emoționale nu vă vor da pace deloc. Se pare că viața în cuplu cunoaște o perioadă mai mult amăruie decât dulce. Poate că, în „calitate" de Scorpion, doriți neapărat să vă impuneți opiniile, fără să dați nici o șansă partenerului. Fiți mai maleabil!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Spre mijlocul acestei săptămâni veți primi o veste foarte bună de departe (poate o rudă apropiată), în urma căreia situația dv. materială se va îmbunătăți, nu peste mult timp.

CAPRICORN (21.12-19.01): Jupiter și Soarele sunt acum în relație foarte bună. Aceasta înseamnă că norocul și rațiunea sunt de partea dv, indiferent de domeniu. Probabil că veți lua o decizie cu urmări dintre cele mai bune.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Sunt reale șanse de afirmare în mediul profesional, iar dv. presimțiți asta de mai mult timp. Confirmarea va veni în această săptămână și speranțele vă vor fi răsplătite din plin.

PEȘTI (19.02-20.03): Un Neptun capricios vă invită la prea multă visare cu ochii deschiși și riscați să neglijați cele mai arzătoare probleme cu care vă confruntați în ultima vreme. Dezmorțiți-vă și luați taurul de coarne!

George Emil Palade (Nobel fiziologie și medicină 1974), Aron Densușianu, Dinu Pillat, Emil Constantinescu; Voltaire (François-Marie Arouet), Arthur Rimbaud, George Eliot (Mary Ann Evans), Manuel de Falla, Toulouse-Lautrec (Henri Marie Raymond de).

Biblioteca Județeană

SERIE NOUĂ - 548 • ANUL XLIV • 22 NOIEMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 47 (2298)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

22 NOIEMBRIE

1963 Preşedintele Statelor Unite J.F. Kennedy este asasinat, în timpul vizitei sale la Dallas, Texas.

1975 Juan Carlos este încoronat rege al Spaniei.

S-a născut în această zi

1890 Generalul Charles de Gaulle, preşedintele Franţei între 1959-1970.

Proiecte ale mileniului III

Cu elicopterul pe Titan!

La peste un miliard de kilometri de Terra...

Probe de ADN de pe Titan?

• *Starea de veghe*

La microfon... secolul 31!

• *Misterele lumii*

Necropola prinţilor din Egiptul secret

• *Femina club*

Scurt tratat de chirologie

• *Terra X*

Oştirea dezgropată

• *Terapii complementare*

Apa vie şi apa moartă

• *Incursiune în paranormal*

Suntem într-o rezervaţie extraterestră

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Pentru fumătorii... în viaţă

Oricât vi s-ar părea de sinistru mesajul şi de „fumată" ideea nocivităţii tutunului, vă oferim câteva informaţii de mare interes pentru consumatorii activi şi pasivi, poate mai puţin cunoscute. Circa 4000 de compuşi chimici există în fumul de ţigară, peste 50 dintre ei fiind cancerigeni. Unii provin din mediul înconjurător (nenatural!) – pesticide, produse radioactive ş.a., dar alţii reprezintă adaosuri în timpul fabricaţiei, cum este amoniacul, care fixează nicotina şi creează dependenţa. Iată şi o listă neagră a „călăuzelor" spre Infern, aflate în fiecare ţigară: acetaldehidă, acroleină, amoniac (irită căile respiratorii), acid cianhidric, arsenic, nicotină (otrăvuri violente), clorură de metil, metanol (neurotoxice), Polonium 210 (radioactiv), butan, monoxid de carbon (asfixiante), clorură de vinil (narcotic, diminuează libidoul), cadmiu (iritant pulmonar), gudron (puternic cancerigen). Şi închipuiţi-vă că lista este mult mai lungă!... *(A.N.P.)*

ABONAMENTE - 2002

Pentru a avea certitudinea continuării conectării la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin", abonaţi-vă rapid pe anul 2002! Expediaţi pe adresa redacţiei, printr-un mandat poştal, contravaloarea abonamentului solicitat. Aceasta este cea mai avantajoasă modalitate de a intra în posesia revistei. (Argumente solide pentru demersul dv. şi alte detalii necesare găsiţi în pagina 16.) Primilor 100 de cititori abonaţi direct la redacţie pe 2002 le oferim **GRATUIT** un abonament pe trei luni, în continuarea celui efectuat de dânşii.

Tuturor cititorilor abonaţi direct la redacţie, Tombola fidelităţii le rezervă sansa câştigării unor premii-surpriză valoroase.

Bibliotecă judeţeană

cartea albă

SPAIMA CONVERTITĂ ÎN POEZIE

Ceea ce face cartea de interviuri a lui Ion Deaconescu, „Mărturisiri recuperate", o carte aparte, este faptul că reuşeşte să descopere în rigurozitatea în spatele poeţilor intervievaţi şi poezia din spatele celor câtorva interlocutori care n-au fost cunoscuţi ca poeţi. Se poate descoperi, şi acesta este meritul autorului, un fel de spaimă convertită în poezie. Spaima de singurătate, de neîmplinire şi de neîncredere în poezie, spaime care nasc poezie. Un asemenea „nepoet" este profesorul Alexandru Piru, prin faţa căruia orice student filolog a trecut. Iată o mostră de „spaimă" despre care aminteam: „Cum vom apărea noi, cei de astăzi, în anul 2001?" se întreba profesorul în cadrul interviului realizat de Ion Deaconescu în 1984. Cei care au trăit prima noapte liniştită arată bine. Doar noi, cei care încă ne frământăm pentru fiecare colţ de clipă ce arătăm mai urât. Convorbirea cu profesorul Piru e interesantă şi astăzi. Iată cum se caracteriza Piru, lăsând la o parte eticheta de „inamic public": „Da, sunt un ironist cordial, mi-am atribuit singur această formulă de care acum vor să beneficieze şi alţii. Contestatar ca Gheorghe Grigurcu sau Mircea Iorgulescu, nu sunt. Am subliniat scrisul feminin pentru că el este caracteristic zilelor noastre. Cine citeşte Istoria mea (E vorba despre *Istoria literaturii române de la început până azi* care apăruse în 1981, n.m.) va constata că n-am exaltat pe nimeni, dimpotrivă că am redimensionat unele reputaţii". Mi-a reţinut atenţia ideea că nu e contestatar ca Grigurcu şi Iorgulescu. Pare o scuză, dar azi, după mai bine de 15 ani se vede cine este Piru, cu opera lui, şi ce operă a rămas în urma contestatarilor. În ciuda aerului său de om retras, necomunicativ, profesorul Piru era un extraordinar polemist: „Am polemizat cu istorici literari de tip factologic, cu detractorii lui G. Călinescu, cu criticii care şi-au uitat vechile păreri, cu criticii extraliterari, cu impostorii şi mistificatorii". Şi eu care credeam că această faună există doar după 1990. Ea exista, bine merci, încă de pe vremea hulitei dictaturi şi încă bătoasă rău! Un scriitor care polemizează cu colegii lui de generaţie care au scris „noul roman", este şi Herve Bazin, poetul care a mers multă vreme sub aripa lui Paul Valery şi care, după 1947 a devenit prozator. E drept că şi timpurile erau altele, după război. Despre „lupta" dintre poezie şi proză, Bazin este categoric: „Poezia este puţin în declin în acest secol (e vorba despre secolul trecut, evident, n.m.), dacă o comparăm cu imperiul celei din veacul trecut. Gândesc că nu e o greşeală a cititorilor, ci a poeţilor care au devenit extrem de absconşi... Imagini, idei, metafore se ciocnesc între ele, în unele poeme, să se ajungă să fie descifrate doar de o „*elită*". Poezia modernă se înăbuşă singură". Voi încheia prezentarea „Mărturisirilor" lui Ion Deaconescu cu un mare poet: Emil Cioran. În interviu, de cel mai ridicat nivel în întreaga carte, Cioran vorbeşte de câteva din obsesiile sale de-o viaţă: limba română, cărţile. „În franceză, chiar şi astăzi, la vârsta mea, mă iniţiez permanent. Evit româna pentru că este un pericol pentru mine, pericolul reîntoarcerii... În ce mă priveşte, este foarte dificil fiindcă româna este o limbă bogată şi expresivă, o limbă mult mai poetică decât franceza... În timpul războiului, aici, în Franţa, am învăţat două lucruri: engleza şi româna. Am citit... în special Biblia, pentru a mă perfecţiona în această limbă... Este imposibil să te duci la biserică şi să auzi Evanghelia în franceză, sună grotesc. Cândva am scris că nu se poate imagina Isus vorbind franţuzeşte". Cuvinte extraodinare rostite de cel care 50 de ani a vorbit şi scris în limba franceză şi cu câţiva ani înaintea pericolului reîntoarcerii, vorbea mult mai bine româneşte decât mulţi dintre contemporanii noştri.

GEORGE CUŞNARENCU

MIHAELA R.T., Bucureşti: *„Am 21 de ani, sunt studentă în anul al III-lea la Drept şi am aflat prin intermediul unor colegi despre această rubrică. Spre că nu vă veţi supăra dacă la început n-am luat-o în serios. De fapt, eu nu cred în nici o formă de ghicire a viitorului, «specialitate» care aparţine, după opinia mea, acelor doamne în vârstă care ghicesc în cafea să mai treacă timpul, descoperind în nevinovatul zaţ cămile, cavaleri la drumul mare şi logodne rupte de pisici negre (...) Dar după ce am citit rubrica patru săptămâni la rând, mi-am dat seama că există nişte posibilităţi de a descifra caracterul omului şi, poate, câte ceva din modul în care îşi regăseşte sensibilităţile în relaţiile cu un partener mai mult sau mai puţin receptiv. Mi-a plăcut foarte mult ceea ce aţi numit «portret astrologic» şi aş vrea să-mi daţi şi mie nişte detalii despre zodia Peştilor. Vă mulţumesc".*

– Dragă Mihaela, de niscaiva vreme pe planeta noastră ar putea exista şase miliarde de opinii. Dar pentru mine contează a ta; îţi apreciez urzicăturile din scrisoare şi nu-ţi spun decât că în culisele oricărei forme de divinaţie stau secole, uneori chiar milenii de tentative din cele mai diverse de a spulbera incertitudinile destinului uman. Desigur, există şi nuanţe caricaturale în unele metode, dar esenţa este, totuşi, una serioasă: suntem îngrijoraţi pentru soarta noastră. Trecând la rugămintea ta, îţi precizez de la început că zodia Peştilor este una din cele mai controversate. De ce? Pentru că este guvernată atât de Jupiter (care conferă înţelepciune, noroc şi simţul dreptăţii), cât şi de Neptun (patron al visătorilor, creatorilor de artă, vulnerabilităţii în iubire şi sacrificiului de sine). Chiar şi din această scurtă enumerare se conturează câteva inadvertenţe, simbolizate şi de emblema zodiei: doi delfini înotând în sensuri diferite.

Fiind o zodie de Apă, are afinităţile amintite în răspunsul de mai sus. Din punct de vedere al relaţiei sentimentale astrale Marte-Venus (sau invers) femeia născută în Peşti are compatibilitate maximă cu Gemeni, Săgetător şi Capricorn, şi minimă cu Balanţă. Luând în consideraţie zodiacul chinezesc, Peştele devine Iepure şi se află pe triunghiul armoniei alături de Oaie (Rac) şi Mistreţ (Scorpion)... Revenind la portretul astrologic al Peştilor, o cărţulie anonimă din bătrâni spune aşa: „Când Peştele îşi dă seama cât este de vulnerabil datorită sensibilităţii şi generozităţii sale, mai pregnante decât la alte zodii, se retrage în comoditate..." Este o afirmaţie greu de interpretat, întrucât noţiunea de comoditate diferă de la epocă la epocă; aceste cuvinte au fost scrise în jurul anului 1925, când nevestele stăteau mai mult acasă, îşi îngrijeau temeinic „imaginea artistică" şi aveau timp de un pokeraş sau de citit în cafea. Astăzi comoditatea are alte sensuri. Ceea ce rămâne valabil este atenţia uneori exagerată pe care femeile din Peşti şi-o acordă. Dacă e un defect sau nu, asta tu însăţi poţi aprecia mai bine, ca nativă a acestei zodii.

RADU IANIERI

Reportaj de suflet

ORGOLII şi ora exactă

A fi punctual la o întâlnire de dragoste, în special la prima, e o dovadă de respect pentru cel (cea) care te aşteaptă. Dar dacă partenerul nu prea se sinchiseşte de rănile provocate de fiece minut de absenţă, dincolo de limita convenită, ce faci? Cât aştepţi? Aşa-zisul sfert academic nu este umilitor, dar dincolo de el nu cumva încep să-şi facă loc iluziile?

Stau la masă cu EL, într-un local cochet unde nu auzi conversaţia celor de la mesele vecine, unde nu te „desfată" sfrânturi de folclor necenzurat de bunul simţ. În zece minute, cred că s-a uitat la ceas de cel puţin douăzeci de ori. E clar că o aşteaptă pe EA.

– E fără un sfert, nu? , mi se adresează EL.

– Aproape, zic eu fără să-mi dau seama dacă ăsta poate fi începutul unei conversaţii pe care v-aş putea-o relata într-un „Reportaj de suflet".

–A ieşit de la ore de mult. Mi-o face intenţionat şi nu e prima oară. Poate că a şi uitat că la şi jumate trebuia să fie aici.

–A câta oară aveţi rendezvous? , încerc eu să mă strecor în sufletul lui.

–A doua. La prima a întârziat douăzeci şi cinci de minute. I-o fi intrat în cap că ţine, că mor după EA şi că mă prinde şi noaptea asteptând-o... Nu, de data asta plec după sfertul academic. Dacă nu se ţine de cuvânt, atunci nu merită să...

– S-o fi întâmplat ceva, cu transportul ăsta în comun nu se ştie niciodată, încerc eu să-i îndulcesc gândurile.

– Nu ţine, eu tot cu autobuzul am venit. Face fente, vrea să se dea important... Eu plec, au trecut iar douăzeci şi cinci de minute. E clar că mă crede vreun fraier. Gata, nu mai vreau să am de-a face cu ea – zice EL, ridicându-se brusc şi plecând salutându-mă în grabă... Nu mai era nimic de zis. M-am uitat lung după EL, întrebându-mă cum arăta EA şi ce s-o fi întâmplat. A făcut-o intenţionat?

Faptul că am mai zăbovit la masă m-a răsplătit. Căci după încă vreo douăzeci de minute, o fată cam de vârsta lui intră în cafenea şi se uită insistent la toate mesele. Am o bănuială. N-am ce face şi-i zic:

– A plecat. Te-a aşteptat cam mult.

EA mă priveşte, tace câteva clipe şi mi se adresează curioasă:

– De unde ştii?

–A stat cu mine la masă. Purta o scurtă kaki...

– Da, EL e. Da' ce l-o fi apucat? Abia acum e ora fixată... A, dacă se ţine de chestii d'astea, e clar – adaugă EA enervată subit. E zece jumate şi cel venit a şi plecat? Mă uit jenat la ceas. Se schimbase ora şi nici eu nu-mi modificasem „orologiul". EL venise şi plecase după ora veche, EA după cea nouă. Îi explic fetei încurcătura, dezvinovăţindu-l. Numai că EA surâde ironic, îmi arată ceasul de perete al cafenelei, care fusese corectat, şi pleacă... Oare aşa se poate termina o posibilă mare dragoste? Vor trece amândoi cu uşurinţă peste acest incident? Un singur lucru e sigur: ora oficială se modifică mai uşor decât orgoliile.

R. IANIERI

Dacă dragoste nu e...

Scrisoarea mamei lui Ionuţ a stârnit vii reacţii, de compasiune şi indignare, legate de clipele grele prin care trece şi, respectiv de comportamentul aberant al fiului ei. Reproducem, parţial, doar două dintre scrisori, evident din lipsă de spaţiu.

„Am trecut printr-o situaţie identică. Băiatul meu, la 16 ani era foarte bun la matematică, a ajuns la Olimpiada într-o fază superioară. Ca să-şi arate bărbăţia, a prizat într-o zi cu derbedeii din cartier, o doză, de heroină bănuiesc. Derbedeii care îl ironizau că e tocilar, că nu e bun decât să mănânce cartea. Într-o zi, era muzica dată la maximum în camera lui, am intrat să-l întreb ceva şi l-am văzut într-o stare ciudată, parcă era beat. Ce faci? L-am întrebat dacă se simte bine şi a zis că se simte foarte bine din cauza muzicii. Nu l-am crezut dar mi-am propus să scotocesc prin cameră când nu era acasă. Aşa am găsit câteva seringi foarte bine ascunse. Într-o seară m-am decis să am o explicaţie cu el. Nu prea ştiam de unde să încep. I-am spus că dincolo de aspectul financiar al problemei, dependenţa de droguri îl va face să-şi piardă într-o zi slujba, dacă o va căpăta, să-şi piardă prietenii, sănătatea. Şi cum eu şi soţul meu nu mai suntem tineri nu va mai putea conta pe banii noştri, şi atunci i-am mai spus, parcă mi-a venit gândul ăsta de undeva de sus: câţi bani vrei să-ţi dau ca să cumperi 100 de doze, să ai până la sfârşit?

Vindem casa, maşina, mergem la azil ca să te poţi tu droga şi să ajungi la puşcărie. Alege acum, de câţi bani ai nevoie?, să terminăm cât mai repede şi să nu mai aud în vecii vecilor de tine. Nu pot să vă spun ce s-a întâmplat în momentul acela cu băiatul meu. Parcă a fost trăsnit, parcă i-a căzut cerul în cap. În momentele acelea a ales. Viaţa lui a devenit normală. Nici nu-mi vine să cred că a căzut în păcatul acela. Parcă a fost un vis urât. Sunt foarte fericită acum. Dacă e să dau un sfat cuiva care are astfel de probleme, sfatul meu e să fie cât se poate de categoric. Ori îţi câştigi copilul ori îl pierzi".
(Magdalena Iancu din Arad, 57 de ani)

*

„Aveam o slujbă bine remunerată. Lucram în publicitate la o firmă tare de tot. Câştigam suficient ca să-mi pot permite câte o doză, să duc o viaţă interesantă. La un moment dat superiorii mei au înţeles că ceva nu e în regulă deşi îmi făceam meseria super. Mi-au diminuat însă leafa. Fără explicaţii. Adică la jumătate. N-am renunţat însă. Aveam prieteni foarte bogaţi, arătam bine (arăt şi acum), eram simpatică, nu era nici o problemă să fac rost de bani. Într-o zi am primit un preaviz. Firma nu mai avea nevoie de serviciile mele. Cu timpul m-au părăsit şi cei mai tari prieteni şi am rămas doar cu cei la fel de săraci ca mine. Mi-a fost îngrozitor de greu. Când făceam rost de o doză era sărbătoare. Apoi venea iadul. Am avut multe relaţii, dar curvă n-am fost. Nu e de mine chestia asta. Am câteva prietene super care pot s-o facă, eu nu. N-aveam de ales. Trebuie să renunţ. Nu cred în tratamentele de la spital. Am încercat singura. Mi-am recâştigat părinţii şi acum şase luni m-am vindecat complet. Definitiv. Îmi cer scuze pentru exprimarea brutală dar sunt atât de revoltată pe chestia asta cu drogurile... Nu pot să cred că am putut face o asemenea tâmpenie. Viaţa e mai importantă de un milion de ori decât clipele mincinoase de stări de „fericire" care te duc la balamuc sau în groapă.
(Ileana din Bucureşti, 29 de ani)

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Iluzii şi deziluzii

„Poate am noroc şi nu rămân însărcinată" (Anca, Bucureşti)

Nici o şansă! Dacă faci dragoste fără să foloseşti metode contraceptive, sigur vei rămâne însărcinată. Nouă cupluri din zece care nu folosesc metodele contraceptive, deţin la activ o sarcină în mai puţin de un an. Data viitoare când te vei baza doar pe noroc, încearcă mai întâi să-ţi închipui că 300 de milioane de spermatozoizi sunt ejaculaţi de un bărbat sănătos în timpul unui act sexual. Imaginează-ţi că aceştia se află într-o competiţie acerbă ca să ajungă la ovulul eliberat de ovarul său. Ca să rămâi însărcinată este nevoie însă de un singur spermatozoid. Aşadar, nu te baza pe noroc în relaţiile sexuale.

„Prietena mea mi-a spus tot ce era necesar ca să mă feresc de sarcină" (Georgeta, Tulcea)

Deşi e greu de imaginat că în ziua de azi când există atâtea mijloace de informare şi atâtea metode contraceptive, mai sunt adolescente care rămân însărcinate pentru că cineva le-a spus că pot fi liniştite când fac sex fără protecţie, dacă: ■ este prima oară când o faci; ■ împrumuţi de la o prietenă o pilulă contraceptivă; ■ faci dragoste într-o anumită poziţie; ■ nu ai orgasm ■ te speli imediat după; ■ partenerul tău se retrage înainte de a ejacula.

Toate aceste sfaturi şi ajutoare prieteneşti sunt greşite şi dacă vei avea relaţii sexuale neprotejate, ai toate şansele de a deveni mamă înainte de a te hotărî să faci acest pas.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Proiecte ale mileniului III

CU ELICOPTERUL PE TITAN!

Opac. Acesta este cuvântul care se aude de fiecare dată când telescoapele, oricât de puternice ar fi ele, încearcă să pătrundă prin atmosfera celui mai important satelit al planetei Saturn. Azot, puțin metan, diverse hidrocarburi, compuși pe bază de azot-hidrogen-carbon – cam așa arată atmosfera lui Titan. În visurile lor oamenii au „văzut" aici chiar condiții pentru existența unor forme de viață. Oricum, motive suficiente pentru ca astronomii, și nu numai ei, să se gândească din ce în ce mai serios la o ...întâlnire de gradul trei cu unul din cele mai misterioase corpuri cerești din Sistemul Solar.

De ce Titan?

Pentru că, preluând aprecierea lui Carl Sagan din cartea sa „Creierul lui Broca", Titan este o lume neobișnuită. Aflat la peste un miliard de kilometri de noi, cu un diametru de 5800 km, el este mai mare decât Mercur și aproape la fel de mare ca Marte. Și totuși „doar" un satelit al lui Saturn, chiar dacă este cel mai mare din Sistemul Solar! Este și singurul care posedă o atmosferă, detectată prima oară în 1944 de către Gerard Kuiper. Norii săi roșii sunt cei ce reflectă lumina care ajunge la noi, nu suprafața sa. Studierea sa a fost o permanentă preocupare pentru cercetători, mai ales în ceea ce privește reacțiile chimice organice asemănătoare celor care s-ar putea să fi dus la apariția vieții pe Terra.

Marea aventura

De fapt a început în 1997, cu lansarea sondei Cassini (numită după astronomul francez care a înființat Observatorul din Paris și căruia îi datorăm primele cunoștințe importante despre Sistemul Solar). Aceasta va ajunge peste trei ani în vecinătatea lui Saturn și va lansa modulul Huygens, proiectat să aterizeze pe Titan. O aterizare lină, perfect posibilă datorită tocmai atmosferei sale foarte dense. De unde și ideea elicopterului, care a fost lansată de Ralph Lorenz, șef de Proiect la Laboratorul Lunar și Planetar al Universității Arizona. Prea devreme, din moment ce nici măcar Cassini nu a ajuns „în zonă"? Nicidecum, susține Lorenz, căci zborul până la Titan durează 7 ani, iar pentru misiunea Cassini pregătirile au durat alți 18! Dacă vrem să „străpungem" cu adevărat norii compacți care acoperă Titan și să studiem „în direct" lacurile sau chiar oceanele de metan care se crede că se găsesc acolo, căutând să identificăm câteva din mecanismele fundamentale ale apariției vieții, trebuie să începem de acum.

Elicopterul inteligent

Fără probleme majore de aterizare și decolare, un elicopter pare foarte potrivit pentru explorare. Ideal ar fi un avion, dar acesta nu ar reuși în nici un caz să aterizeze. Un balon, la rândul său, ar fi prea expus și astfel nesigur. Elicopterul însă, care pe Pământ are nevoie de foarte multă energie, aici, din cauza gravitației reduse (de 7 ori mică decât pe Terra) și a atmosferei de 4 ori mai dense decât la noi, are un consum ...simbolic: un aparat de 100 kg, cu rotoare foarte mari, va consuma ...500 de wați, deci cât un aspirator de praf! Sursa lui va fi în mod obligatoriu una nucleară, căci energia solară este exclusă din cauza marii depărtări de Soare (de la care primește doar 1% din ceea ce primim noi, 90% din aceasta fiind absorbită de atmosferă!). Elicopterul va fi „transportat" de o sondă, lansat, va survola Titan și de oricâte ori va înregistra zone interesante pe suprafață, se va „așeza" acolo pentru a le studia și a preleva probele necesare. Marea problemă însă, marea sfidare, dacă vreți, este că acest elicopter va trebui să fie extrem de inteligent, căci ...va fi practic singur!

Antrenament marțian

Motivul? Semnalele radio ajung pe Titan într-o oră! Aparatul aerian care îl va survola va trebui deci să poată zbura în mod total autonom. Este incontrolabil de pe Terra. Are deci nevoie de un soft cu totul special. Și, înainte de a porni spre Titan, va trebui testat în condiții cât mai apropiate celor cărora credem că va trebui să le facă față acolo. Iată de ce echipa de la Robotics Institute, Universitatea Carnegie Mellon din Pittsburgh, construiește elicopterul pentru Titan care va fi lansat pe ...Marte, pentru a studia zona unde urmează să fie amplasată prima tabără umană pe viitoarea gazdă a celei de a doua premiere cosmice a pământenilor. (Și trebuie subliniate rezultatele excelente ale testelor terestre din zona insulelelor Devon – în zona arctică a Canadei, foarte asemănătoare cu condițiile de pe Marte).

Atenție: pericol de contaminare

Și încă un aspect: considerăm uneori că o descoperire ne aduce doar rezolvarea unor probleme, uitând că de multe ori ea ne și creează altele noi! Una din ele este pericolul de contaminare a lumilor extraterestre. Ce s-ar întâmpla dacă sonda Galileo ar cădea de pildă pe satelitul Europa? Cum ar putea afecta, modificările fizice induse, mediul planetar vizitat de un corp terestru atât de străin? Iată o preocupare care se află în atenția tuturor cercetătorilor. Pentru că – alternativă nu există. O „vizită" pe Titan ar putea aduce de acolo probe de ADN sau de proteine, deci am putea examina pentru prima oară „cărămizile vieții" aduse dintr-o lume care se află de-abia la început. Titan poate fi efectiv începutul unei etape total noi în cunoașterea științifică. Și probabil că nu am putea încheia mai bine decât tot cu cuvintele lui Carl Sagan: „În Sistemul Solar, geologia suprafeței sale poate fi unică. Titan ne așteaptă..."

MIHAELA DOROBANȚU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1907
Bachelita

Dacă tehnica s-a impus, la începutul veacului 20, prin mașinile ce se luau la întrecere cu păsările, cu peștii și cu alergătoarele terestre, chimiștii nu puteau rămâne nici ei mai prejos. Ce-ar fi putut realiza ei, decât materiale sintetice cu calități comparabile cu cele ale extractelor naturale. Ideea devenită laitmotiv avea și marele avantaj că ajuta astfel la protejarea și conservarea mediului. Câteva exemple simple au sugerat și „ținta" cea mai potrivită, chiar dând o tentă ușoară de umor unei probleme cât se poate de serioase. S-a invocat astfel faptul că existau multe persoane pasionate de biliard, dar că fildeșul (din care se fabricau bilele) era mult prea rar și prețios. În altă ordine de idei, procesul de electrificare se afla în plin avânt, dar shellac-ul (o rășină produsă de o insectă și folosită drept izolator) se obținea extrem de dificil. Asupra acestui domeniu s-a oprit și chimistul american Leo Baekeland, care a reușit să obțină, după trei ani de cercetări, un izolator sintetic compus din fenol și formaldehidă, numit *bachelită*.

Prin urmare, în anul 1907, plasticul a pășit cu dreptul în istoria științei, sub numele amintit, dar devenind repede „materialul cu mii de utilizări": nasturi și bijuterii, mânere de cuțite și telefoane, aparate radio și parașute etc. etc. ...Au urmat *vinilul* pentru discuri (1929), *nylonul* (1934), *teflonul* (1938); și lista rămâne deschisă! *(A.N.P.)*

Al treilea ochi

În decurs de câteva ore, un orb poate vedea cu ajutorul limbii și asta datorită unui sistem electromagnetic atașat pe palatul gurii. O performanță uluitoare care a surprins lumea științifică.

Primul cercetător care a intuit această posibilitate a fost prof. Paul Bach-Rita de la Universitatea Wisconsin (Madison, SUA), care, în urmă cu 30 de ani, a fost preocupat de realizarea unui sistem performant prin care un nevăzător să poată beneficia de imagini vizuale, după o perioadă de antrenament, prin intermediul informațiilor tactile. Această posibilitate a devenit realitate de curând, datorită realizării unui sistem de vedere prin intermediul limbii. Deși acest sistem pare suprarealist, el se bazează pe un principiu simplu, constând în transformarea imaginilor vizuale în imagini tactile. O cameră de luat vederi filmează mediul înconjurător iar imaginile sunt digitalizate. Pixelii sunt transpuși la nivelul unei matrice aplicate pe limbă în stimuli electromagnetici foarte slabi. Senzațiile linguale pe care le resimte subiectul „reproduc" în timp real imaginile înregistrate de camera de luat vederi. Dacă obiectul filmat se deplasează prin fața aparatului, acest lucru se traduce printr-un val de stimuli care progresează în același sens pe matrice. Dacă obiectul se apropie sau se îndepărtează de cameră, stimulii se „dilată" sau se „contractă" sugerând o mărire sau o micșorare a obiectului în mișcare. După un timp de adaptare (circa zece ore), în creier se produce un fenomen extrem de interesant: subiectul uită senzațiile tactile și începe să vadă obiectele în spațiu așa cum sunt situate în câmpul vizual al camerei. Însușirea acestei noi percepții se face mai repede dacă subiectul manipulează singur camera de luat vederi, stabilind astfel un contact mai direct cu exteriorul. Evident, definiția imaginilor e slabă, dar suficientă pentru a fi cunoscute formele, chipurile, pentru a percepe profunzimea spațiului și obiectele în mișcare. Acest sistem denumit TVSS (Tactile Vision Substitution System) stimula, în faza sa originară, zone ale abdomenului, spatelui sau indexului. S-a ajuns însă la concluzia că, structural, limba prezintă mai multe avantaje în raport cu pielea pentru că este organul extern cu cea mai bogată rețea de nervuri. Pe de altă parte, fiind îmbibată în permanență cu salivă, reprezintă un foarte bun conducător de microimpulsuri electromagnetice, prezentând totodată o rezistență electrică cvasiconstantă. Această baie salivară reînnoită constant împiedică acumularea de piele moartă și tranzițiile piele moartă – piele uscată care alterează calitatea senzațiilor. În plus, zona cerebrală responsabilă de percepțiile linguale e relativ extinsă. Această performanță perceptivă reprezintă totuși un mister pentru specialiști care se întreabă prin ce alchimie miraculoasă sistemul nervos poate traduce senzațiile tactile în imagini. Misterioasă rămâne și identitatea zonelor exacte ale creierului, solicitate de această operație. Sistemul de suplinire vizuală ar putea deschide noi perspective aplicative. Într-o primă fază, cercetătorii s-au gândit să vină în ajutorul pompierilor care operează în incendii fumigene sau a scufundătorilor în ape tulburi. Încă din secolul al XVII-lea, unii filozofi, cum ar fi de pildă, Diderot, s-au întrebat ce s-ar petrece cu un orb din naștere dacă acesta ar deveni, dintr-o dată, văzător? Cum ar percepe lumea? Sistemele de suplinire vizuală, cum ar fi TVS, ar putea oferi un răspuns.

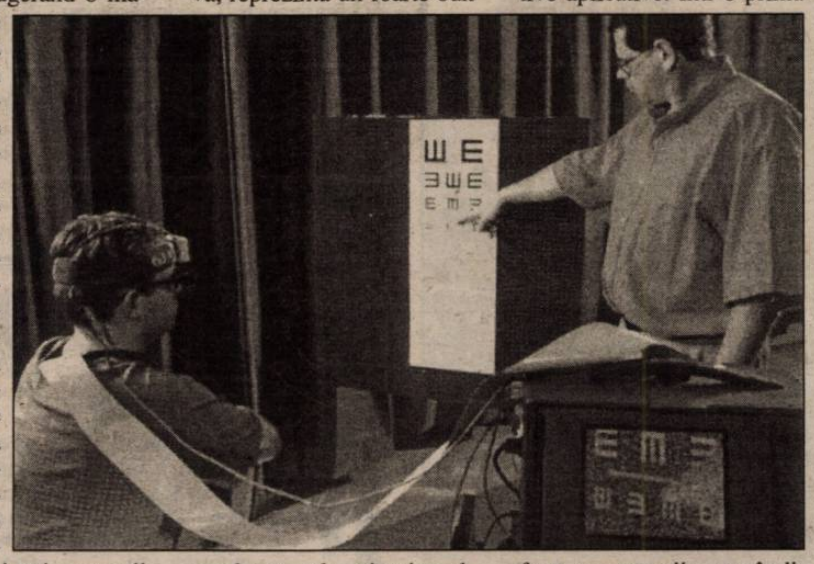

DORIN MĂRAN

BALON GIGANT

Firma germană CargoLifter a construit recent cel mai mare balon din lume, cu un diametru de 61 de metri și un volum de

110000 meti cubi de heliu. Este vorba de un prototip care va fi testat pentru a se verifica tehnologia de fabricație, calitatea materialelor din care a fost construit, comportamentul său în zbor cu încărcături de mare greutate. CL 75 AC poate ridica o greutate de 75 tone depozitată într-un conteiner și poate evolua la o înălțime de 800 metri, cu o viteză de 70 km/h, tractat de un camion sau un elicopter. (D.M.)

O lume din ce în ce mai mică. Aparatura de mărime submicronică, mai precis microsistemele electromecanice (Mems) inferioare unei miimi de milimetru sunt din ce în ce mai căutate pe piață. Instalate în interiorul circuitelor integrate electronice ele au misiunea de a îmbunătăți performanțele tranzistorilor. În lumea automobilistică Mems funcționează de câțiva ani sub forma accelerometrului miniaturizat care detectează șocurile mecanice și comandă declanșarea airbag-surilor sau a captatorului de presiune și temperatură a pneurilor, apei și uleiului. Mems sunt mai eficace, mai ușor de integrat în vehicule decât dispozitivele mecanice tradiționale și mai puțin costisitoare. Unele automobile ultramoderne sunt dotate cu aproximativ 70 de astfel de microsisteme. *(D.M.)*

Inexplicabilul de lângă noi

PSIHICUL OMULUI

sub semnul vulnerabilităţii

Într-un studiu de acum câţiva ani, un cercetător american ne informa că patruzeci la sută din populaţia planetei noastre suferă de o disfuncţie psihică. Studiul nu includea şi aspectele clinice ale disfuncţiei, altfel spus, autorul nu sugera ca toţi afectaţii cuprinşi în procent să fie internaţi în clinici psihiatrice! O asemenea realitate ar însemna o catastrofă pentru întreaga planetă...

O idee se desprinde din această statistică deloc agreabilă: evoluţia actualei civilizaţii, de o complexitate inimaginabilă în trecutul apropiat, s-a dovedit excesiv de agresivă faţă de limitele psihice ale fiinţei umane normale. Electronica şi sistemele informaţionale, spectaculozitatea în sine a noutăţilor tehnologice, suprasolicitarea suscitată de deplasarea travaliului şi inteligenţei în dependenţa de tehnologii, mii de factori generatori de stres şi problemele existenţiale evaluate pe minut şi secundă au condus la ceea ce se numeşte „slăbirea fibrei psihice generale".

Există în statele supradezvoltate industrial şi tehnologic instituţii de cercetare fundamentală sau aplicativă în care specialiştii nu supravieţuiesc mai mult de trei-cinci ani, după care optează pentru alte sectoare tangente cu profesiunile lor. Fie şi numai acest aspect şi ne pune pe gânduri. Până unde poate omul instruit, care a acumulat cunoştinţe şi a experimentat, să-şi extindă maleabilitatea şi sănătatea psihică fiind confruntat cu ritmuri de activitate şi de gândire pe care nici o altă epocă din istorie şi nici o altă evoluţie în sfera cunoaşterii nu le-au cunoscut? Sociologii şi psihologii, antropologii sunt mai conştienţi decât noi, observatori necalificaţi, de virtualul dezastru psihic care planează ca o virtuală nenorocire asupra câmpului demografic general. Dar specialiştii, observ, abordează tema cu precauţie şi „pudoare", deoarece ei primii ştiu că trebuie să ne comunice informaţii serioase şi agreabile! Slăbirea fibrei psihice este, poate, un fenomen, un eveniment cu trimitere prelungă în viitor. Pe ingineria genetică nu se poate conta decât dacă acceptăm impactul cu alte primejdii. Şi, iată, sloganul din deceniul şase occidental, „întoarcerea în natură" începe să devină ultimativ. Grupuri de indivizi sensibili şi alergici la aspectele stresante ale actualei civilizaţii s-au constituit în „secte" ale căror opţiuni se îndreaptă spre „viaţa liberă în sânul naturii". Sună ca o metaforă care ar putea fi trecută în registrul tragic, extirpându-i-se timbrul liric. O informaţie recentă oferită de un specialist român şi cu referire la ţara noastră avea acelaşi conţinut – un număr impresionant de români suferă azi de o maladie psihică, de o disfuncţie oarecare ce intră în câmpul de studiu al psihologiei, psihiatriei şi psihanalizei!

Tot metaforic vorbind, pe la începutul secolului trecut un înţelept de pe alte meleaguri spunea cu o ironie respectuoasă că motorul evoluţiei cunoaşterii nu o dată a stat în seama „nebunilor". Nici Einstein n-a fost scutit de acest calificativ, nici Tolstoi, nici Eminescu... s-a exprimat ideea, nu mai puţin glumeaţă, că „nebunii" duc lumea înainte şi tot ei, din timp în timp, o distrug pentru a lăsa locul „curat" unei regenerări iminente... Poate că ar trebui să închei aici gândurile pe tema aceasta.

Dar „nebunia" geniilor nu este identică cu „nebunia generalizată". Aceasta din urmă nu este producătoare de idei şi de ipoteze, ci de reacţii adverse manifestate tipic. Societatea în prezent este viabilă prin principiile organizării, corectitudinii, moralei – ultima ca virtute mereu alunecată din locul ei! În absenţa principiilor constructive agreate cu luciditate şi consimţământ, fiecare individ „atins" de o disfuncţie psihică este o problemă pentru el însuşi şi pentru toţi ceilalţi. Totuşi, gândesc că supercivilizaţia viitorului ar trebui să semene cu „clavecinul bine temperat"...

ION ŢUGUI

Răpiţi de OZN-uri

Suntem într-o

REZERVAŢIE EXTRATERESTRĂ

Raymond Fowler afirmă că s-ar putea ca Pământul, cu toate vietăţile sale, să fie un soi de *rezervaţie*, administrată de o civilizaţie care s-a înstăpânit în această parte a Universului de milioane de ani şi care nu vrea să se amestece decât foarte discret în existenţa noastră. La fel facem şi noi în rezervaţiile noastre naturale. Şi noi anesteziem animale sălbatice pentru a le studia; când ele se vor trezi, nu-şi vor aminti nimic din cele întâmplate. Şi noi marcăm animalele prin *implanturi*, pentru a le urmări în deplasările lor, ori facem experimente genetice pe animale sau plante de cultură.

O altă faimoasă autoare; *Linda Moulton Howe*, opinează şi ea: „Unii cercetători sunt convinşi că umanitatea este o proprietate – că noi aparţinem de ceva care... ne testează ca pe nişte animale de laborator, comunicând cu noi şi controlându-ne... recoltarea de material genetic din lumea pământeană, atât de la oameni cât şi de la animale... [datează] de la originile omului"

Supraoameni cultivaţi în eprubetă

Lui Betty Luca i s-ar fi spus că vizitatorii recurg la experimente genetice, vrând să creeze o nouă specie de oameni, fie „deoarece pe măsură ce trece timpul omenirea va deveni sterilă... din cauza poluării", fie deoarece s-ar dori crearea unor *supraoameni artificiali*, foarte inteligenţi. Bizara soluţie a însămânţării cu un ovul hibrid fecundat, urmată de un avort peste câteva luni şi creşterea feţilor hibrizi în conteinere speciale ar avea o explicaţie raţională după spusele celor răpiţi. R. Fowler citează, în acest sens, opinia lui Michael Swords, Ph.D. – toate mamiferele nasc pui vii fără dificultăţi, în timp ce naşterea la om e dureroasă, deoarece craniul său a crescut tot mai mult în ultimele sute de mii de ani, dar mersul biped, obligatoriu, nu mai permite lărgirea oaselor bazinului care mărginesc canalul pelvian, pe care fătul îl străbate la naştere. Cu alte cuvinte, un supraom, cu un creier mai mare *trebuie să se nască „în eprubetă" deoarece nu se mai poate naşte pe cale naturală.*

Extratereştrii seamănă cu embrionii

Mulţi au remarcat asemănarea dintre descrierile de extratereştri şi embrionii umani. Se ştie că există forme larvare sau fetale ale unor specii care nu-şi mai desăvârşesc dezvoltarea normală ci devin, în acel stadiu intermediar de evoluţie, sexualiceşte mature. Fenomenul se numeşte *neotenie*. S-a spus chiar că omul este un produs al neoteniei. Fetuşii de om şi de cimpanzeu seamănă extraordinar de mult, dar omul nu ajunge niciodată la „maturitatea tip cimpanzeu". La un embrion raportul cap/corp este mai mare decât la adult; la fel este şi la om faţă de cimpanzeu. De asemenea, omul are mult mai puţin păr etc.

Pentru a obţine indivizi cu creierul şi mai mare, procesul ar trebui oprit şi mai devreme. S-ar obţine astfel vietăţi firave fizic, cu capul imens, total lipsite de păr – exact descrierea dată ipoteticilor vizitatori coborâţi din OZN-uri.

Există oare o instanţă superioară care efectuează manipulări genetice asupra unor embrioni umani, pentru a-i împiedica să ajungă la înfăţişarea normală, omenească? Sunt cumva aşanumiţii extratereştri fiinţe obţinute din material genetic uman prin neotenie? Există oare, pe lângă aceştia, şi hibrizi cu o înfăţişare perfect omenească, amestecaţi printre oamenii veritabili, pentru a ne controla?

Pe de altă parte, e oare înţelept să refuzăm să ne gândim la toate aceste ipoteze doar pentru că ele par bizare şi extravagante?

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/47

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

LIMITELE DIFERITELOR NOASTRE VIEŢI

Trebuie sau nu să te fereşti de speculaţii şi extrapolări? Amândouă sunt într-un fel inevitabile. Şi nu doar într-un domeniu de cercetare care încă îşi caută o bună definiţie a frontierelor şi a metodelor „personale", cum este parapsihologia. În ştiinţele tradiţionale se întâmplă nu o dată acelaşi lucru, dacă ar fi să vorbim doar de cercetători recunoscuţi din domeniul psihologiei, cum ar fi Myers sau Jung. Nu puţini au fost psihologii şi psihanaliştii care s-au dedicat studiului fenomenelor PSI: Jan Ehrenwald, Jule Eisenbud sau Nandor Fodor sunt doar câteva exemple. Primul dintre ei, de pildă, în cartea sa „Noi dimensiuni ale analizei profunde", încadrează personalitatea umană într-o perspectivă mai largă, considerând că ea funcţionează la trei nivele, *EGO, ID* şi *PSI*. Şi afirmă că nu se poate vorbi despre o frontieră netă de demarcaţie între ID-ul lui Freud, adică nivelul inconştient, şi nivelul PSI. Continuându-l pe părintele Psihanalizei şi explorând linia inaugurată de Jung, Ehrenwald ajunge la o imagine mai elaborată a inconştientului – „terenul din care s-au născut forţele creatoare ale spiritului uman". După care urmează o afirmaţie cu adevărat specială: „PSI ar ocupa un teren «interpersonal» în acelaşi mod în care forţele gravitaţionale ocupă câmpul de gravitaţie". De altfel, spune tot Ehrenwald, „zonele" de tensiune la nivel PSI „nu sunt limitate la indivizi" – ele depăşesc, traversează frontierele unităţilor individuale şi stricta izolare şi independenţă. La fel cum transced categoriile convenţionale de timp şi spaţiu. „Între doi indivizi NU există un spaţiu psihologic vid". (Scrierea cu majusculă a negaţiei ne aparţine).

Mergând mai departe însă, un studiu exhaustiv, pe aceeaşi linie, al fenomenelor spontane, ar fi extrem de important, el permiţând intrarea în „laboratorul secret" al clarviziunii, al precogniţiei, telekineziei, apariţiilor de diverse categorii sau poltergeist-ului.

Într-o scriere automată sau într-o transă, marcate amândouă de clarviziune, subiectul are deseori senzaţia că este parte integrantă, este „o bucată" din evenimente, mergând până într-acolo încât ajunge să îşi asume personalitatea unei alte fiinţe – „eu sunt el"! – sau chiar să se identifice cu un obiect neînsufleţit!

Şi cum fiecare domeniu de cercetare are – îşi construieşte – propriul său limbaj, Prof. Servadio, cu marea sa experienţă şi ca psiholog „tradiţional", şi ca Preşedinte al Societăţii italiene de psihanaliză, recomandă folosirea pe scară largă a unor concepte generale: comunicare, comuniune regresivă a gândurilor etc. Efectul ar fi imediat şi fundamental: curajul de a depăşi limitele care separă nivelurile denumite de obicei „psihologice" sau „somatice" şi chiar limitele care separă viaţa organică de cea anorganică.

Câştigul cel mai important: realizarea unui cadru de referinţă care să permită studiul şi o înţelegere net superioară a unor fenomene spontane, cum ar fi cele psihosomatice, psihoplastice şi psihocinetice.

MIHAELA DOROBANŢU

Scepticism şi credulitate

PUTEREA INOCENŢEI

Pare o glumă specifică umorului englezesc faptul că un copil de opt ani spune răpitorilor săi: „Nu aici trebuia să mă ascundeţi! În camera asta nu e nici o fereastră". Şi totuşi, aceste observaţii făcute de Alistair Johanson, băiatul luat pe sus de borfaşi chiar din curtea casei sale din Leeds, sunt autentice. Alistair spusese guvernantei sale cu două zile înainte un fel de poveste în care descrisese tot ce i se va întâmpla, fără să ştie exact când. Femeia nu-l băgase în seamă, puştiul avea o imaginaţie care uneori o scotea din sărite. Din acest motiv, n-a transmis părinţilor lui Alistair nimic din „gogoşile" auzite, şi astfel răpirea s-a petrecut fără ca nimeni să ia vreo măsură de prevedere, deşi tatăl băiatului era un om de afaceri renumit al oraşului.

Trecând peste detaliile întâmplării, menţionăm doar că infractorii, după ce au mai auzit de la ostaticul lor cum ar fi trebuit să arate ascunzătoarea pregătită din ajun (şi unde n-au mai ajuns datorită unei pene de cauciuc), l-au abandonat în pădure pe băiat, fiind convinşi că e ceva în neregulă cu el... Într-adevăr, Alistair „văzuse" locul unde ar fi stat închis mai multe zile şi reţinuse aproape toate amănuntele încăperii. Cum a fost posibilă o asemenea premoniţie la un copil de numai opt ani?

Psihiatrul american Micke Jenkins relatează acest fapt în cartea sa „Who's Behind The Killers?", în capitolul intitulat „Puterea inocenţei". Lipsa experienţei de viaţă a minorilor, explică autorul, este un mare avantaj pentru cei dotaţi cu capacităţi parapsihologice. Eroul întâmplării de mai sus a presimţit o primejdie atât de mare, încât inconştientul său a început un fel de investigaţie a viitorului imediat. Acest fenomen greu de explicat în termeni ştiinţifici a avut drept rezultat o precogniţie uluitor de precisă. Şi mai interesant este faptul că Alistair nu şi-a putut aminti decât foarte vag cum arătau răpitorii, atât de mare era concentrarea asupra propriei persoane în timpul derulării faptelor. Astfel de cazuri s-au mai petrecut în Japonia şi India, unde copii de 10-14 ani au putut preveni comiterea unor infracţiuni care urmau să pună în mare pericol soarta lor sau a părinţilor lor.

PAUL IOAN

Incredibil, dar poate fi adevărat?

La microfon... SECOLUL 31!

O antenă uriaşă şi supersofisticată a recepţionat de curând o serie de programe de radio despre care se crede că provin din viitor! Pare o pagină desprinsă dintr-un roman ştiinţifico-fantastic sau dintr-un film în care te aştepţi să-l vezi pe Sylvester Stallone pe post de justiţiar aducând ordine într-un viitor care o va fi luat razna. Şi totuşi lucrurile nu sunt chiar noi:

Semnale din trecut

Ştirea a fost publicată recent de „Weekly World News" iar descoperirea este datorată secţiei de ascultare a National Security Agency (NSA) a Statelor Unite şi comentată de un fizician, Dr. Sandra Boulman, dintr-o unitate de cercetare din Districtul Columbia. Elementul care a produs senzaţie este doar... timpul din care provin emisiunile. Pentru că este un fapt bine stabilit (deşi total neexplicat!) că ascultătorii din Statele Unite au prilejul nu o dată să audă la radio emisiuni care se difuzau cu câteva zeci de ani în urmă (printre cele menţionate se află *The Shadow* şi *Fibber Mc.Gee and Molly*). Imposibil? În principiu, nu. Dr. Boulman, care afirmă că nu s-a găsit niciodată până acum o explicaţie consistentă, este de părere că poate fi vorba despre semnale radio care au circulat ani de zile prin spaţiul cosmic, s-au ciocnit de un corp ceresc, au fost reflectate şi au revenit pe Pământ. Dar cum să vină semnale din viitor? Şi aici se poate oferi însă o explicaţie rapidă: ar putea fi vorba despre faptul că, pentru a se putea ajunge „*live*" cu emisiunile radio şi în coloniile cele mai îndepărtate, se va „emite" la viteze mai mari decât viteza luminii. Or, în cazul acesta semnalele s-ar... întoarce în timp, ajungând „la loc" pe Pământ, dar într-un timp precedent! Aşa s-a întâmplat pe 2 martie 2001 când, conform unor surse din NSA, un satelit al acestei Agenţii a recepţionat semnalele din viitor. Pentru prima oară? Cine poate spune...

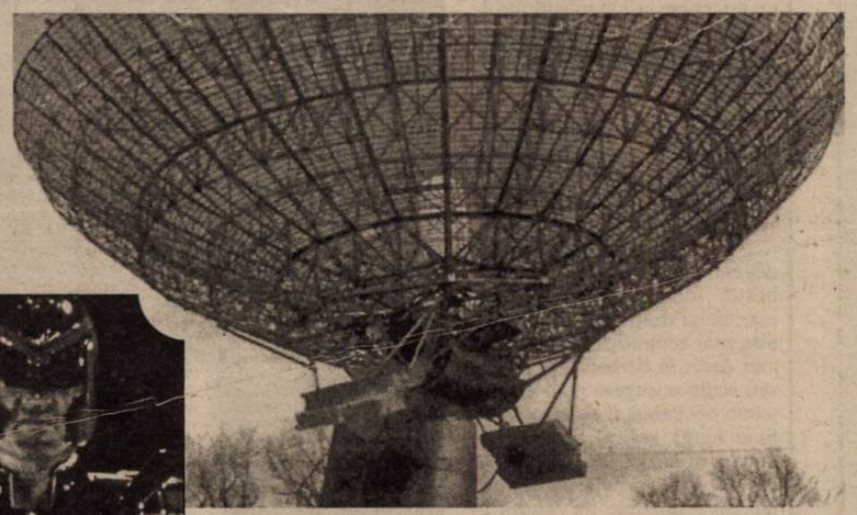

2 iulie 3041

Este uşor de imaginat uluirea specialiştilor de la NSA când, procedând la amplificarea cu ajutorul calculatorului a unei benzi de două ore înregistrată la staţia lor de ascultare (transmisia era foarte slabă şi cu o mulţime de interferenţe statice), au găsit pe ea un program de divertisment, pe parcursul căruia era menţionată şi data înregistrării: 2 iulie 3041! Şase episoade de comedie de câte 20 de minute fiecare. Limba vorbită era o „descendentă" a englezei care se înţelegea însă destul de greu, mai ales că tipul de umor folosit nu era deloc unul familiar în vremea noastră, care o precede cu peste o mie de ani pe aceea în care spectacolul fusese creat! Cu toate acestea s-a lucrat din greu la prelucrarea înregistrării şi, deşi sursele oficiale din cadrul NSA se abţin de la orice fel de comentarii, informaţiile care au reuşit să se „scurgă" în afară sugerează că s-ar fi reuşit să se obţină informaţii despre...

Ce mai e prin lume în mileniul patru?

Informaţiile sunt... diverse. De la cele care vorbesc despre distrugerea Europei într-un eveniment catastrofic – fără a se fi putut afla clar dacă este vorba de un război sau un dezastru natural – până la cele care vorbesc despre faptul că limba care se va vorbi în Statele Unite va fi un fel de hispano-engleză, că figura cea mai populară a lumii va fi un actor, cu numele de Jonah Haz, şi că trans-sexualitatea va fi „în vogă" deoarece în cele şase programe de radio primite nu este deloc clar „genul" persoanelor implicate.

Oricum, este un sentiment tonic să ştii că Pământul va exista şi peste o mie de ani şi că oamenii, ca şi astăzi, se întâlnesc cu plăcere pentru a se amuza şi... a se simţi bine.

Cât este de important faptul că s-a primit pentru prima oară un mesaj din timp, probabil că nici nu mai este nevoie de subliniat. Dacă...

MIHAELA DOROBANŢU

Canibali cosmici invizibili: GĂURILE NEGRE

- ***De sute de milioane de ori mai mari decât Soarele***
- ***O gaură neagră în Calea Lactee***

Gaura neagră este o relicvă de dimensiuni reduse a unei stele masive formată prin prăbuşire gravitaţională, caracterizată printr-o forţă de atracţie absorbantă uriaşă şi printr-o masă atât de densă încât nici o rază de lumină nu poate ieşi din ea. Găurile negre nu se manifestă doar prin interacţiunea cu mediul cosmic din apropiere, ele devorează gazul nebuloaselor şi perturbă orbitele stelelor vecine. Aceşti

căpcăuni cosmici care fac o gălăgie infernală în jurul lor sunt invizibili. Una dintre metodele de reperare a găurilor negre constă în căutarea aşa-ziselor „discuri de acreţie". Înainte de a se prăbuşi în ea însăşi, materia, din care este constituită o stea, gravitează în jurul ei încălzindu-se şi formând un disc care emite lumină şi radiaţii pe toate lungimile de undă. Se cunosc două tipuri de găuri negre; cele mici, apropiate de masa Soarelui, care nu sunt altceva decât cadavre solare răspândite prin galaxii şi cele mari care au de milioane, şi chiar de sute de milioane de ori, masa Soarelui şi care sunt situate în centrul galaxiilor. Se pare că toate galaxiile au cel puţin o astfel de gaură neagră, supranumită şi quasar. Este extrem de strălucitoare şi emite de 1000 de ori mai multă energie decât toată galaxia. Quasarii se sting în momentul în care au înghiţit totul din jurul lor. Şi în centrul galaxiei noastre există o gaură neagră, inactivă, care nu mai are ce devora prin preajmă. Despre existenţa ei s-a aflat observându-se stelele care gravitează în jurul ei. Este o gaură mai degrabă modestă, cu o masă de 3 milioane de ori mai mare decât cea a Soarelui, în timp ce alte galaxii au găuri negre cu o masă de 100 sau 200 de ori mai mare decât cele solare. Este foarte posibil ca ea să se reaprindă în momentul în care galaxia Andromeda se va întâlni cu Calea Lactee. Adică peste patru miliarde de ani.

DORIN MĂRAN

VEHICULE CU POLUARE ZERO

sau „supermaşina" viitorului

Una din tendinţele demografice constatate de statistici este creşterea accelerată a populaţiei marii majorităţi a oraşelor lumii. Dacă acum patru decenii doar trei oraşe depăşeau opt milioane de locuitori (New York, Londra şi Tokyo – conform revistei „Time"), în anul 2015 vor fi treizeci şi trei de astfel de aglomerări urbane, dintre care douăzeci şi şapte în ţările în curs de dezvoltare. Dar în paralel cu acest fenomen, practic ireversibil, poluarea datorată gazelor de eşapament atinge cote insuportabile (în Bucureşti, aerul este respirabil numai între orele 0,30 şi 6,30!). Soluţia? Vehiculele cu poluare zero sau „supermaşina" viitorului.

UN SCENARIU PREA OPTIMIST?

Ultima cursă a „maşinilor solare" (propulsate exclusiv prin transformarea radiaţiei Soarelui în energie electrică), desfăşurată în SUA pe distanţa de 3700 de kilometri a durat unsprezece zile. Manifestarea a fost considerată un mare succes (au participat 35 de vehicule, toate putând atinge viteza de 90 km/oră), mai ales pentru că rularea s-a făcut în condiţii normale de trafic, pe una din marile autostrăzi nord-sud. Cu alte cuvinte, toate automobilele echipate cu panouri solare au fost construite de aşa natură, încât să simuleze cât mai eficient o eventuală utilizare şi-n interiorul oraşelor. A fost totodată şi o provocare la adresa cercetătorilor din industria de profil, care au răspuns imediat.

„Supermaşina anului 2005, spun specialiştii de la Centrul de cercetări asupra motoarelor din Michigan, nu va fi una solară, ci una pe bază de hidrogen". Calităţile acestui automobil – considerat a fi ideal – par la această oră greu de acceptat de către industria clasică. În primul rând bateria de combustibil va asigura energia necesară din combinarea hidrogenului cu oxigenul din aer, din reacţie rezultând apă. Nici urmă de bioxid de carbon sau alte gaze poluante. Pe de altă parte, combustia va fi controlată de un computer de bord, care va eficientiza consumul. Corpul maşinii va fi făcut din fibre de carbon, de cinci ori mai rezistente decât oţelul, asigurându-se şi o greutate optimă de doar 900 de kilograme. Randamentul global va fi cu zece la sută mai mare decât la un automobil obişnuit. Şi pentru ca imaginea de vis să fie completă, cauciucurile speciale cu care va fi dotată „minunea" vor permite parcurgerea a încă 140-150 de kilometri după ce unul dintre ele face pană...

„Avem de-a face cu o utopie", vine replica promptă a celor care refuză să creadă că se vor realiza milioane de staţii de reîncărcare cu hidrogen. În SUA există permanent în trafic aproximativ 210 milioane de maşini clasice. „Câţi dintre posesorii acestora vor renunţa la modalităţile normale de alimentare a rezervoarelor şi vor accepta să-şi cumpere o supermaşină?" , se întreabă analiştii de la revista „National Geographic". Întrebările rămân deocamdată retorice, iar hiperoptimiştii nu vorbesc deloc despre preţ. Dimpotrivă, ei spun că modalitatea de a produce electricitate dintr-un proces care are la bază reacţia dintre hidrogen şi oxigen nu este benefică doar motorului respectiv ci şi altor dispozitive electrice ale proprietarului. Practic, supermaşina este şi o mini-uzină de curent electric, ceea ce îi conferă încă un avantaj.

COMPETIŢIA RĂMÂNE DESCHISĂ

Fiind mai realişti, dar nu mai puţin optimişti faţă de idealul diminuării poluării urbane, alţi cercetători din industria automobilistică (cum ar fi cei de la General Motors sau Toyota) încearcă în continuare să ridice eficienţa maşinilor solare, prin creşterea randamentului celulelor fotovoltaice ale panourilor care captează radiaţia astrului zilei. De asemenea, un colectiv condus de profesorul Robert Williams, de la Universitatea Princetown, lucrează de peste zece ani la un vehicul echipat cu un sistem de turbine, care să transforme energia vântului în electricitate. Ambele tipuri de motoare fac parte din aceeaşi categorie de „poluare zero" şi constituie alternative mult mai promiţătoare, din punct de vedere ecologic, decât maşinile cu motor electric, pe bază de baterii reîncărcabile. Pe de altă parte, în unele ţări (cum ar fi Franţa sau Germania) fabricarea de *maşini hibride* (dotate cu turboalternatoare şi baterii electrice) este în continuă dezvoltare. În oraş este utilizată energia electrică, iar în afara zonelor urbane, sistemul poluant.

Din toate aceste strădanii ştiinţifice se vor naşte, fără îndoială, automobile mult mai puţin poluante. Chiar acum unii cercetători îşi prezintă proiectele cu un entuziasm nemărginit, aşa cum s-a evoluat de la caleaşcă la limuzină, va sosi şi clipa maşinilor cu poluare zero. Poate că termenele pe care şi le-au propus constructorii sunt prea optimiste, însă este sigur că generaţiile viitoare vor respira şi-n oraşe un aer mai curat.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

CĂILE CERULUI

◇ *Agenţia Spaţială Europeană (ESA)*, pregătindu-se pentru zborul uman spre Marte (cam prin 2020, poate mai devreme) anunţă punerea la punct a unui sistem de reciclare a deşeurilor, intitulat *Melissa* (acronim de la Suport Alternativ Micro Ecologic pentru Viaţă), capabil să transforme dejecţiile astronauţilor în... mici câmpuri pentru grâul din serele marţiene! Christoph Lasseur, bioastronom, explică funcţionarea Melissa-ei, arătând că s-au inspirat după... ecologia unui lac, pentru a utiliza, probabil, oxigenul, bioxidul de carbon şi fotosinteza.

◇ Tot pentru „marţienii" din viitor, aflaţi că pe Devon Island, o insulă micuţă pierdută în Oceanul Arctic, astronauţi şi ingineri folosesc peisajul şi clima – cvasimarţiene – pentru a găsi soluţii optime pentru şederea prelungită (cândva, definitivă) pe Planeta Roşie. Aşa a apărut „locuinţa" *F-Mars*, un cilindru de 6 metri înălţime, în care locuiesc planetologii Robert Zubrin *(NASA)* şi Pascal Lee, de la *Mars Society*, canadianul Gordon R.Osinski plus, ca invitaţi, un astronom belgian, un altul sri-lankez şi un danez. „Marţienii" de pe Devon Island participă la ceea ce se numeşte „Houghton Mars Project" şi folosesc EVA (Extra Vehicular Activity), adică o „escadrilă" de scutere, pe care le călăresc, îmbrăcaţi, cum se cuvine, în costume de astronauţi, pentru a carta cât mai exact suprafaţa craterului local Houghton. Dar, de fapt, pregătindu-se pentru cartarea, în viitor, a cine ştie cărei suprafeţe de pe Marte care va avea onoarea să adăpostească prima colonie umană – poate prin 2040-2050.

◇ *Genesis*, sondă spaţială trimisă de NASA în misiune în luna august, se află în drum spre Soare. Cu o misiune curajoasă: aceea de a se apropia la maximum (adică la 150 milioane kilometri, atât cât legea gravitaţiei permite) de astrul local şi de a culege atomi suflaţi de steaua noastră. Când, în 2004, va reveni pe Pământ. *Genesis* va şti să ne spună mult mai multe despre „stăpânul" Sistemului Solar, despre naşterea şi biografia lui. Sonda se va afla în plin „vânt solar" – adică în fluxul de particule degajat de Soare – pe care are sarcina să-l măsoare, aşa cum au făcut-o, înaintea ei, sonda *Helios*, în 1978 şi *Ulyse*, în 1990.

◇ Cei mai mari „ochi" ai lumii se găsesc în Chili, 4 telescoape cu nume indiene (Antu – în limba quecha: Soare, Kueyen-Luna, Melipal-Crucea Sudului şi Yepun-Steaua Polară), dintre care, deocamdată, doar primele două funcţionează, instalarea celorlalte urmând a fi terminată până în 2003. Botezat VLT, adică Very Large Telescope (telescop foarte mare), ansamblul astronomic de pe muntele sud american Paranal nu se remarcă, totuşi, prin dimensiunile oglinzii – fiecare telescop are doar 8,2 metri în diametru, pe când Keck, de pildă, din Hawaii, are 10 metri – ci prin faptul că poate combina două, trei sau patru oglinzi şi, prin interferometrie, să atingă performanţele unui telescop de 16,4 m în diametru – cea ce, deocamdată, nu se poate construi, dificultăţile tehnice fiind de nedepăşit. În plus, VLT are avantajul de a-şi fi ridicat cei patru „ochi" înălţime (2635 metri), într-un loc uscat (cel puţin 300 de zile pe an fără nori pe cer) şi foarte departe de orice aşezare omenească, deci apărat de orice strop de lumină artificială. Iar bateria de computere, foarte puternică, permite operaţii extrem de rapide, combinări de imagini, înregistrări perfecte, transmisie şi recepţie de date. Vizionarea (*the seeing*, cum spun astronomii) este excepţională la staţiunea astronomică de pe Paranal, explică tânăra Vanessa Doublien, astronom făcând parte din echipa cosmopolită de pasionaţi pierduţi în deşertul muntos din Chili. VLT are doar un singur adversar afirmă ei, este vorba de telescopul spaţial „Hubble" care, rotindu-se deasupra Pământului, are avantajul unui cer cu poluarea zero; dar, afirmă „chilienii", să nu uităm că diametrul oglinzii lui „Hubble" este de opt ori mai mic decât al telescopului nostru interferometric: doar 2,4 metri. Şi deşi „Hubble" s-a umplut de glorie în deceniul pe care l-a petrecut în Cosmos (ultima lui descoperire, o galaxie – *M 33* –care nu are în centru, aşa cum „se cade", o black hole, o „gaură neagră", este pe cale să revoluţioneze, din nou, astronomia!), există speranţa că în Chile, deci la noi pe Pământ, mari poveşti ale lumii stelelor vor fi spuse în anii care urmează.

...Mari profesionişti, după cum vedeţi, aceşti amatori de drumuri spre stele...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Acasă ori la grădiniţă, cei mici îşi găsesc „de lucru" cu jucării ori cu piese dezmembrate ale acestora. Biluţe din metal ori din plastic, nasturi, ochi de păpuşi, monede sunt ascunse uneori în gură de partenerii de joacă. În fracţiuni de secundă asemenea obiecte periculoase sunt înghiţite.

Dacă un corp străin ca acestea a fost inspirat în laringe ori în trahee, pe loc poate fi vorba de o mare

ASFIXIA COPILULUI

urgenţă, în care minutele stau în calea morţii.

Aşadar, mamă, bunică, ori educatoare, chiar dacă nici nu aţi observat când cel mic a înghiţit un obiect minuscul, un accident este pe cale să vă alarmeze. Primele semne ale asfixiei se instalează aproape imediat. O durere puternică se resimte în pieptul accidentatului, mulţi nici nu ştiu să spună ce simt, dar reflexul de stopare la înghiţire se resimte numaidecât. Copilul refuză mâncarea, este supărat şi plânge.

Când corpul străin s-a aşezat în trahee, mucoasa acesteia se tumefiază, copilul tuşeşte mult, insistent şi elimină o secreţie cu urme de sânge. Mai mult, rapid accidentatul face febră, nu are aer, şi criza pare a fi una de astm. Când obiectul înghiţit face să fie blocată trecerea aerului către plămâni, se declară accidentul de asfixie. Copilul se crispează, se învineţeşte, cel mai adesea îşi pierde cunoştinţa. Este un caz de mare urgenţă, şi nu uitaţi, creierul fără aer, poate muri. Aşadar intervenţia, primul ajutor trebuie să fie acordat numaidecât. Atunci când corpul străin înghiţit nu a fost expectorat prin tuse, luaţi sugarul ori copilul mic de picioare, ridicaţi-l cu capul în jos, scuturaţi-l uşor, loviţi-l de patru ori pe spate, între omoplaţi. Puteţi ţine copilul accidentat şi aplecat înainte, cu faţa în jos, îndoit deasupra genunchiului dv.

Dacă însă copilul este leşinat, aşezaţi-l cu faţa în sus şi faceţi-i următoarea manevră. Staţi în genunchi de o parte ori de alta la nivelul şoldurilor copilului. Între capul pieptului şi buricul copilului, puneţi-vă palmele una peste alta şi apăsaţi de câteva ori pe oblic, către inimă. Repetaţi manevra până la sosirea ambulanţei cu medicul solicitat. Este însă interzisă această manevră cât timp obiectul înghiţit se află în căile respiratorii şi recunoaşteţi acest fapt după criza de respiraţie a copilului accidentat. În toate cazurile, salvarea vieţii micuţului depinde de rapiditatea cu care chemaţi medicul.

Dr. VALERIU MANTA

Scurt tratat de chirologie

Doi specialişti francezi, Marc Angel şi dr. Denis Lamboley ne asigură că studiindu-ne mâinile şi masându-le cu pricepere aflăm mai multe despre propria persoană şi putem interveni, prin reflexoterapie, asupra stării de sănătate.

Palma, ne reamintesc specialiştii francezi, este brăzdată de şase linii importante. Linia inimii porneşte de la baza auricului şi străbate palma spre index sau spre degetul mijlociu. Ea „vorbeşte" despre sentimente, mariaje şi despărţiri. Adesea este mai semnificativă la femei decât la bărbaţi. Un traseu scurt ar sugera ca dominante egoismul şi răceala. O linie lungă semnifică o noblete a inimii ce se cizelează cu timpul. Când este îndreptată spre muntele lui Saturn sau al lui Jupiter, semnifică o viaţă fericită pe plan afectiv. Dacă este întreruptă, avem de-a face cu sentimente inconstante, perioade de exaltare, urmate de momente dureroase. O linie a inimii cu ramificaţii semnifică gelozie ce antrenează o atitudine posesivă. Dacă linia inimii se suprapune liniei capului, suntem în faţa unei personalităţi complexe, adeptă a excceselor. Ale detalii, săptămâna viitoare.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Indiscreţii

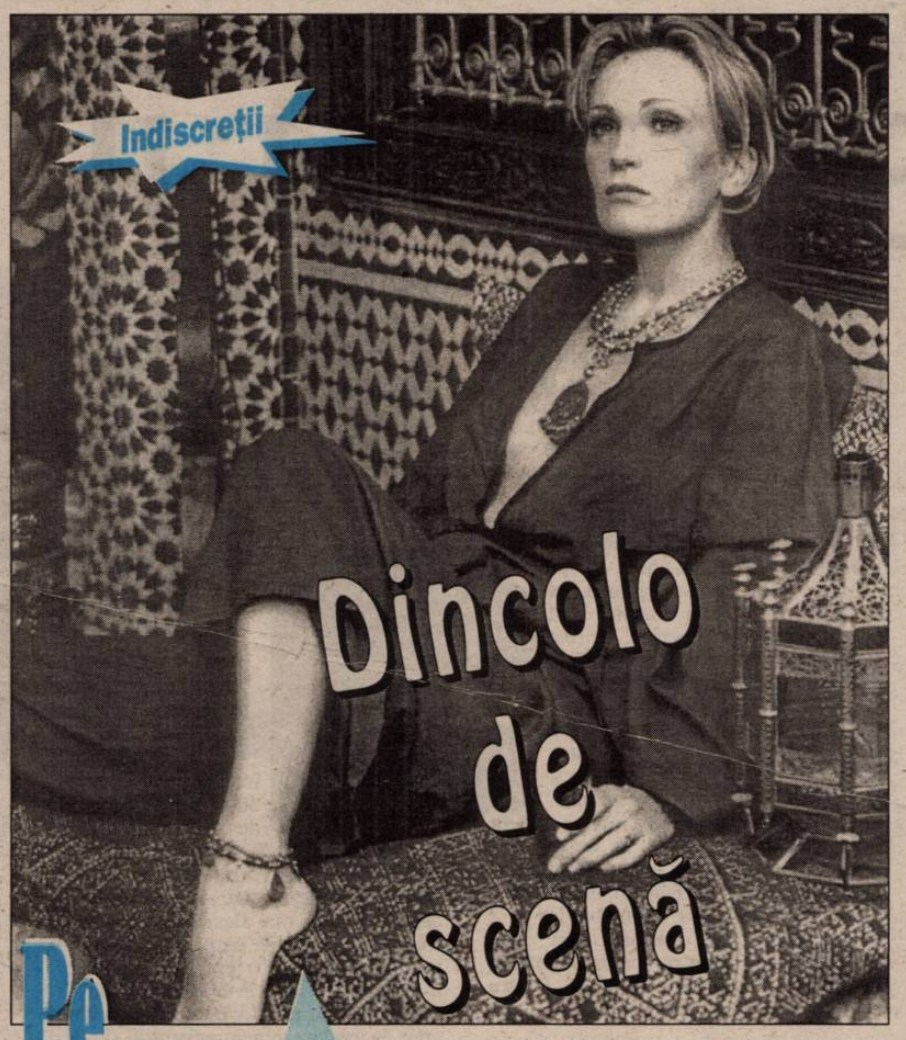

Pe scenă, cu fiecare concert simte gustul succesului. În acest an, primul rol mare din primul său film a relevat datele unei artiste desăvârşite. În schimb, pe plan personal, solitară şi foarte independentă Patricia Kaas are o viaţă plină de probleme. În ciuda banilor, confortului, luxului, a eleganţei şi a numelui său care străluceşte şi umple sălile cu spectatori îndrăgostiţi de glasul ei. În decembrie va împlini 35 de ani. De un an s-a stabilit la Zürich, aproape de familie, de fraţii şi sora sa. „Din superbul meu apartament, de pe malul lacului, văd munţii. Peisajul este liniştitor, zona nu este poluată. Mai mult, pot să-mi fac cumpărăturile fără a fi privită pe sub ochelari. Pot face sport fără a se comenta: «nu este ca la televizor»", mărturiseşte Patricia. De un an trăieşte singură, după ce s-a sfârşit o frumoasă poveste de dragoste ce a durat şase ani. Ar fi vrut un copil, dar nu a fost momentul potrivit. „Dacă mâine aş rămâne însărcinată, spune Patricia, aş lăsa copilul. La 35 de ani gândesc altfel decât la 20 sau 25! Acum mi-am conturat priorităţile în viaţa mea. Trebuie să fiu atentă ca pasiunea pentru carieră să nu anuleze viaţa mea de femeie. Dacă până la 40 de ani nu voi avea un copil, va însemna că nu am reuşit în viaţă. Oricum, astăzi, pentru a întâlni un bărbat, trebuie să faci primul pas. Eu nu am fost educată astfel. Femeia de astăzi caută bărbatul perfect, stabilind însă ştachete prea înalte. Aşa se face că rămâne singură. Pentru a şti dacă un bărbat este sau nu bun, trebuie să îl cunoşti, trăind alături de el un timp. În mod bizar, bărbaţilor le este frică de mine. Îi intimidez, fapt ce m-a surprins mereu. Într-o zi am cântat cu Julio Iglesias, un mare artist dar şi un mare seducător. Ei bine, pe mine nu a putut să mă privească... Cred că dintr-un sentiment de teamă pe care îl insuflu..."

Visele, o altă lume?

Cele ce se petrec în vis vin, de obicei, din acele zone ale realităţii care ne preocupă foarte mult, dar şi din zonele inconştientului, din care intervine câte ceva destul de vag. Nu degeaba îl avertiza Mercutio pe înflăcăratul visător Romeo, că visul nu e decât *„...farmecul unei minţi leneşe, cu năluciri deşarte, plămadă străvezie ca de aer, mai schimbătoare decât vântul, ce mângâie acum nordul de gheaţă apoi îşi schimbă gândul spre a sudului verdeaţă. Vântul acesta suflă în mintea noastră".*

O prea apăsată focalizare a atenţiei asupra viselor nu ne dă prea multe indicii asupra a ceea ce ne aşteaptă. Dar o privire neimplicată ne poate sugera semnale semnificative din universul propriului suflet şi al mediului în care ne desfăşurăm existenţa.

De exemplu, particularitatea pustiului şi formelor stranii din spaţiile visului constă în fluiditatea lor, într-o permanenţă care nu se lasă descrisă după anumite reguli, fiind o prelungire a posibilităţii prezente oricând de a modifica totul. Practic orice obiect, idee, stare sau intenţie îi conferă visului ceva particular – începând cu lumea individuală şi încheind cu viziunea existenţei distincte a unei lumi concrete. Aici fiecare senzaţie este o cale!

Conştientizându-şi trezirea, visătorul mai vede un timp „nordul de gheaţă" sau „a sudului verdeaţă", spaţiul din care a ieşit până a se stinge totul şi a rămâne doar vuietul zborului în vid. S-a remarcat cât sunt de rare visele în care dispare raportul de „sus-jos". Aceste „călătorii" pot fi privite ca deplasări în spaţii în care nu există corpuri planetare sau legi condiţionate de prezenţa acestora.

În veridicitatea viselor există o provocare: cu cât mai subţire e vălul prin care visătorul contemplă lumea, cu atât mai multă putere şi conţinut au imaginile viselor sale, cu atât mai greu poate fi observat caracterul lor simbolic, iluzoriu. Spectacolul nocturn al viselor este limbajul specific, „plămada străvezie ca aerul", apropiat totuşi prin concreteţea sa de modul nostru diurn de a vedea lumea. E o minune că suntem prezenţi de fiecare dată în toate, deşi nu ţinem minte. Aceasta e şi dificultatea, existenţa paralelă a tainei realităţii şi a reflexiei ei în imagini. Descifrarea acestui amalgam cere serenitate: liniste interioară, perseverenţă, răbdare şi detaşare.

CONSTANTINA CARANFIL

Dosarele frumuseţii

Cearcănele umbresc frumuseţea tenului. Căror cauze se datorează şi cum pot fi estompate? Cearcănele pot fi semnul unei nopţi albe sau exprimă răul generat de o zi prea călduroasă. De asemenea, uneori ereditare, cearcănele apar când circulaţia subcutanată se face cu dificultate. Când un mare număr de vase rămân inactive pigmenţii sangvini nu mai circulă şi se acumulează în ţesutul conjunctiv. În funcţie de finetea epidermei, cearcănele sunt mai accentuate sau mai difuze. Dacă veţi încerca să le estompaţi cu un strat gros de cremă nu veţi reuşi decât efectul invers, adică să le accentuaţi. Soluţia este alta: după ce aplicaţi un produs anticearcăn, continuaţi machiajul cu pudră sau fond de ten în nuanţe apropiate de culoarea tenului. Insistaţi asupra conurilor interne şi externe ale ochilor pentru a lumina şi întineri figura. Finalizaţi machiajul cu accentuarea pomeţilor cu fard de obraz roz sau portocaliu, în funcţie de carnaţie. Fardaţi doar pleoapele şi genele superioare. Periaţi şi arcuiţi frumos sprâncenele pentru a atrage atenţia spre această zonă a feţii. În sfârşit, conturaţi atent buzele şi aplicaţi un ruj potrivit. Veţi fi strălucitoare şi cearcănele vor trece neobservate.

CEARCĂNELE

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 45
Valabil până pe data de: 29 NOIEMBRIE 2001

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Doamna Matilda Tudoriu din Cluj-Napoca, cititoare fidelă a revistei noastre ne oferă câteva ***sugestii pentru un meniu economic şi consistent pentru mai multe zile:***

De ce avem nevoie:

1 kg carne de mânzat, vrăbioare, 300 g carne tocată de porc, ulei, 5 ouă, 1 kg ardei gras, 3 cartofi, 1 legătură de zarzavat pentru supă (morcov, pătrunjel, 1/2 ţelină, 1-2 păstârnac, 2 cartofi, 1 ceapă), 1 ţelină mare, 1 legătură de pătrunjel verde, 1 legătură de mărar, 1-2 crenguţe de leuştean, 2-3 cepe, 1/2 pachet fidea, 1 cană cu orez, 1/2 kg roşii, 1 lingură cu muştar, 1/2 suc de la o lămâie, 1 linguriţă boia dulce, sare, piper, smântână, 1 kg cartofi.

Ce preparăm

– 2 litri de supă cu fidea
– 2 litri de ciorbiţă de perişoare
– Salată beauf cu ţelină crudă rasă pe răzătoare.
– Ardei umpluţi cu carne de vită + 300 g carne de porc
– Budincă de carne de vită şi cu fidea
– Saltă de ardei copţi
– Piure de cartofi

Prepararea:

Din oase cu puţină carne, facem supa şi ciorbiţa. Din carnea de pe oase, facem salata beauf cu zarzavatul fiert şi 1 ţelină mare spălată, curăţată şi rasă pe răzătoarea cu guri mari. În loc de castraveţi punem suc de lămâie. Maioneza o facem cu 1 lingură de muştar. Carnea o dăm prin maşina de tocat şi o împărţim în două vase.

– Pentru ardei o amestecăm cu 300 g carne de porc

– Pentru budincă carnea o trecem de 2 ori prin maşina de tocat, amestecăm cu 2 ouă bătute şi fidea fiartă. Deci facem compoziţia ca la chiftele. Tapetăm o cratiţă cu ulei şi pesmet. Punem compoziţia în ea, o netezim uniform cu o lingură. Adăugăm ulei şi supă şi o dăm la cuptor să se coacă frumos.

Servim cu piureu şi salată de ardei copţi.

Sugestii de strictă necesitate pentru cămara noastră

Conservarea legumelor

– Zarzavat pentru ciorbe
– Ardei conservat cu sare şi hrean (pentru umplut)
– Salată de vinete
– Castraveţi în oţet pentru salată beauf
– Murături asortate în saramură
– Gogoşari în oţet cu conopidă
– Zacuscă din ardei gras, pentru tocăniţe
– Suc de roşii
– Ardei cu varză
– Fasole păstăi conservată în sare
–Verdeaţa conservată cu sare (mărar, tarhon, leuştean, pătrunjel)

Prepararea:

Zacuscă cu ardei gras

1 kg ceapă, 12 kg ardei graşi mari roşii, 5-10 vinete, 2 kg roşii, 500 g ulei, boabe de piper, foi de dafin, 2-3 morcovi, boia, sare, 1 vârf de cuţit cu conservant.

Se taie ceapa peştişori, se rade morcovul şi se pun la rumenit în ulei încins; se călesc auriu. Se taie ardeiul şuviţe se prăjeşte separat până se înmoaie.

Se dă prin maşina de tocat, ceapa, morcovul şi ardeiul. Se face un bulion din roşii. Se strecoară prin ciur. Se amestecă cu pasta de legume obţinută. Se pune la fiert, cu vinetele coapte şi tocate. Adăugăm foi de dafin, boabe de piper, boia, sare, 1 lingură cu zahăr, ulei, 2-3 căţei de usturoi tocaţi mărunt. Se pune totul într-o cratiţă şi se dă la cuptor; se amestecă din când în când şi se lasă să fiarbă până ce scade şi compoziţia devine groasă. Se amestecă bine cu o linguriţă de conservant (după ce am scos cratiţa din cuptor). Se pune caldă în borbane, se leagă cu două rânduri de celofan şi se fierbe o jumătate de oră în baia de apă (se sterilizează) după ce a început fierberea. Se lasă borcanele în vasul cu apă până a doua zi. A doua zi se mai fierb 15-20 minute.

Remedii naturale

CEAIURI PENTRU RĂCEALĂ

Când nu e vorba de o adevărată gripă, provocată de vreunul dintre virusii specifici acestei infecţii, ci doar de o răceală se poate apela la remediile populare. Ceaiurile din amestec de plante sunt plăcute la gust, calmante şi revigorante, având totodată şi acţiune sudorifică.

Reţeta 1. În cantităţi egale, se folosesc: frunze de mentă bună, flori de soc negru, flori de muşeţel, flori de tei cu frunză mare. Peste 3 linguriţe de amestec de plante, se toarnă 3 căni de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute, apoi se strecoară. Se beau zilnic 2-3 cesti de ceai fierbinte.

Reţeta 2. În cazul răcelilor însoţite de febră, dar şi în cazul gripei, foarte util este ceaiul din traista ciobanului. Prin conţinutul său, planta ajută la scăderea temperaturii şi la grăbirea procesului de vindecare. Se fierbe o linguriţă de traista ciobanului cu o cană de apă timp de 5-10 minute, după care se strecoară; se beau zilnic, repartizate uniform în tot cursul zilei, înghiţitură cu înghiţitură, 3-4 căni de ceai cald, dar nu fierbinte.

Reţeta 3. La răceală, ca şi la gripă, ceaiurile sudorifice fac minuni. Efectul sudorific se obţine cu ajutorul unui ceai preparat din: flori de porumbar (5g), flori de lumânărică (5g), frunze de jaborandi (5g), flori de muşeţel (10g), flori de creţuşcă (10g), flori de tei cu frunza mare (20g), flori de soc negru (20g), scoarţă de salcie (25g). Se fierb 3 linguriţe de amestec de plante cu 3 căni de apă, timp de 5-10 minute, apoi se strecoară. Se beau, în cursul zilei, 3 cesti de ceai cald.

Reţeta 4. Tot cu efect sudorific este şi ceaiul din: flori de tei cu frunza mare (20g), flori de muşeţel (30g) şi flori de soc negru (50g); Peste 3 linguriţe de amestec de plante se toarnă o cană de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Se strecoară. Se beau zilnic 1-2 cesti de ceai fierbinte.

FIBROMIALGIA

durerea muşchilor şi tendoanelor

Fibromialgia nu este o boală contaminantă, deci nu este o „sperietoare" (cum e bunăoară SIDA); nu provoacă moartea (deşi bolnavii afectaţi de această suferinţă se plâng că „mor de durere de muşchi şi de tendoane"); nu se lasă diagnosticată nici prin examene radiologice, nici prin analize de laborator (dar se manifestă în surdină, fără ca persoana în cauză să arate ca un om bolnav). În schimb, poate debuta chiar de la vârsta adolescenţei, se poate regăsi la mai multe persoane din aceeaşi familie, se poate manifesta mult timp ca o durere suportabilă, după cum poate evolua către o maladie invalidantă.

Fibromialgia se caracterizează prin dureri musculare şi articulare ce au drept consecinţă un somn neodihnitor, ce se soldează în mod firesc cu oboseală cronică intensă. Pe acest fond apar probleme digestive, stare de iritabilitate şi anxietate, uneori chiar sindrom depresiv... Este o maladie ale cărei cauze nu sunt cu adevărat cunoscute, s-a constatat doar că este cel mai frecvent declanşată de un stres sau de un şoc emoţional puternic, nu beneficiază de un tratament medicamentos conceput special pentru vindecare, totul se reduce la diminuarea durerilor.

Drumul sâcâitor între suportabil şi insuportabil

Durerea difuză provocată de fibromialgie se poate însoţi de o suită de senzaţii: înţepături, arsuri, crampe (resimţite în special noaptea). Acestea se intensifică treptat pe parcursul zilei pentru a atinge un nivel maxim la mijlocul nopţii următoare. Dimineaţa, persoana în cauză se trezeşte obosită de parcă n-ar fi dormit deloc, cu încheieturile anchilozate şi întreg corpul încordat. Vioiciunea normală de dimineaţă nu mai există, pentru a se pune în mişcare şi a înfrunta obligaţiile cotidiene trebuie să treacă un timp. Acest disconfort poate să treacă de la sine sau să reapară, să fie mult timp suportabil, să nici nu mai fie perceput la adevărata lui dimensiune, ci ca „un mod de viaţă"... obişnuit, o permanenţă indiferent de poziţia corpului: fie în picioare, în timpul mersului grăbit sau lent ca de plimbare, fie aşezat pe scaun la birou, fie lungit în pat, fie la volan... Pe acest fond, accente de dureri mai puternice se pot declanşa la stres, schimbările climatice, frig, umiditate, oboseală, diferite activităţi fizice mai epuizante desfăşurate fie în gospodărie, fie la locul de muncă, după cum pot apărea şi ca urmare a... inactivităţii şi repaosului. De fapt, cu cât persoana afectată de fibromialgie se mişcă mai puţin şi este mai sedentară, cu atât starea de rău, de durere difuză este mai puternică. În timp, durerile iniţiale suportabile, provocate de fibromialgie, evoluează în intensitate şi se declanşează în crize mai frecvente. Până şi pielea devine dureroasă, sensibilă chiar şi la apăsarea sau frecarea produsă de haine.

Un mod capricios de exprimare

Durerile induse de fibromialgie, deşi provoacă o reală stare de disconfort, sunt greu de descris de către persoana în cauză, pentru că se manifestă într-un mod bizar, parcă mereu altfel: fie că străbat corpul de la un punct la altul, dar zonele afectate sunt mereu altele, fie că pot fi puse pe seama vreunui motiv (cum ar fi stresul, încordarea, frigul etc.), fie că apar din senin, indiferent în ce moment al zilei, gata să blocheze orice activitate în care individul este antrenat. Cel puţin pentru un timp, aceste stări creează confuzie, pacienţii nu-şi dau seama dacă trebuie să meargă la medic, dacă e vorba de ceva trecător sau ceva serios, dacă e normal să treacă prin asemenea momente ori ar fi cazul să se îngrijoreze.

O caracteristică a fibromialgicului este şi faptul că resimte mai pregnant decât ceilalţi oameni orice durerere, că se simte tot timpul obosit şi că la cel mai mic efort fizic este de-a dreptul epuizat.

Durerile. Cu cât sunt mai vechi, cu atât sunt mai rele

Toată paleta suferinţelor provocate de fibromialgie diferă pe de-o parte în funcţie de persoană, iar pe de alta de vechimea bolii. Există numeroşi oameni afectaţi de fibromialgie care trăiesc zeci de ani cu acea durere difuză dar suportabilă; se obişnuiesc atât de mult cu ea, încât se consideră sănătoşi. Sunt la fel de performanţi ca şi ceilalţi oameni, nu fac niciodată caz de suferinţa lor surdă, pur şi simplu reuşesc să o ignore, deşi ea îşi face permanent simţită prezenţa. Dar, durerile acute, insuportabile stau la pândă şi dacă li se oferă prilejul ies la iveală: e suficient un stres puternic şi neaşteptat provocat de o problemă gravă familială, profesională, sentimentală... Când acestea, timp de câteva luni la rând, refuză să piardă din intensitate, confuzia nu-şi mai poate spune cuvântul nici din perspectiva persoanei în cauză, nici a medicului. După un consult amănunţit şi complex, ce îi dă posibilitatea să excludă existenţa altei boli cu simptome asemănătoare, fibromialgia este luată în calcul.

Indiferent de modul de manifestare al bolii sau de stadiul ei, pacienţii cu fibromialgie trebuie să accepte că durerile nu vor dispărea niciodată complet, că secretul este să înveţe cum „să trăiască şi să se poarte" cu boala, cum să-şi diminueze suferinţa nu neapărat prin calmante ci prin adoptarea unui stil de viaţă care să le menţină spiritul şi trupul activ şi tonic, pe fondul unei gândiri pozitive.

MELANOMUL MALIGN

ar putea fi învins

Melanomul malign (forma cea mai gravă de cancer al pielii) este una dintre bolile a căror depistare cât mai precoce este esenţială pentru supravieţuirea pacientului. Altfel, în stadiile avansate ale bolii, tratamentele de care medicina dispune la ora actuală sunt aproape în marea lor majoritate sortite eşecului. Tocmai de aceea, cercetările în acest domeniu se axează pe descoperirea de noi modalităţi terapeutice mai eficiente, menite să sporească speranţele de supravieţuire ale bolnavului cu melanom malign depistat în fază de risc major. Pe această linie se înscriu rezultatele unui studiu american, publicate recent în revista „Journal of Clinical Oncology". Cercetătorii au analizat, pe baza unui experiment clinic, eficienţa unei molecule, interferon alpha-2b, asupra bolnavilor cu melanom malign avansat (melanom cu o profunzime de 4 mm sau în fază de metastazare a ganglionilor). Au fost alcătuite două grupuri de pacienţi; unui grup i s-a administrat interferon alpha-2b, iar celuilalt un tratament de alt tip. La sfârşitul perioadei de experiment, s-a constatat că injecţiile cu interferon au diminuat riscul de evoluţie galopantă a cancerului şi, implicit, au diminuat mortalitatea cu 33%, în timp ce celălalt tratament n-a avut nici un efect în privinţa prelungirii vieţii pacienţilor. Studiul respectiv urmează să se experimenteze în continuare pe un lot mai mare de pacienţi, astfel încât să se poată estima cu certitudine avantajele şi eventualele limite ale acestui tip de tratament.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

STAREA DE SLĂBICIUNE

GETA PACIU din Tecuci. *Despre pericolul curelor repetate de slăbire pe bază de înfometare drastică s-a scris de nenumărate ori în această pagină medicală. Ele pot afecta echilibrul metabolic şi hormonal, pot şubrezi sistemul imunitar, pot crea probleme de ordin psihic etc. În cazul tău, la nici 20 de ani, starea de slăbiciune exagerată poate fi pusă în primul rând pe subnutriţia la care voit te-ai supus. În al doilea rând, nu e de neglijat nici faptul că, după cum spui tu, faci parte dintr-o familie cu probleme tiroidiene. Predispoziţia ereditară faţă de hipertiroidie, pe care, prin regimurile la care te-ai supus, cred că ai ajutat-o să se manifeste, este de luat în calcul. Te previn că trebuie să iei măsuri de rezolvare a acestei situaţii deoarece starea de slăbiciune de care te plângi poate avea consecinţe urâte: slăbire generală foarte marcată, fenomene legate de disfuncţia unor glande endocrine (un simptom s-a instalat: absenţa menstruaţiei), apariţia de tulburări gastrointestinale, fragilizarea unghiilor, modificări în aspectul pielii (lipsa de suplete şi strălucire). La 20 de ani, nu e normal să răcesti chiar atât de uşor, să te chinui săptămâni la rând să vindeci cea mai mică zgârietură şi să te enervezi din orice. Chiar dacă, după cum te plângi, mama ta refuză în acest moment să te ajute, considerând că „îţi faci rău cu mâna ta, în ciuda faptului că ţi-a dat destule sfaturi bune pe care tu nu le-ai luat în seamă", consider că va fi lângă tine dacă te vede dispusă să îndrepţi lucrurile şi, mai ales, să fii cooperantă. Nu este obligatoriu să începi cu un consult psihic, dacă asta te deranjează foarte mult ca idee, apelează pentru început la medicul de familie, care, cu siguranţă, îţi va spune ce consult şi de ce trebuie să faci. Ai încredere că deruta în care te afli acum se va risipi şi îţi vei regăsi echilibrul fizic şi psihic.*

TREMURUL MÂINILOR

Marin N. din Băicoi. *Tremurul mâinilor este prezent în cazul multor boli cum ar fi Parkinson, hipertiroidism, anumite forme şi localizări ale sifilisului, boli ale sistemului nervos etc. După cum ne scrieţi, deşi aţi fost întotdeauna foarte sănătos şi rezistent la boli, încă din copilărie vă tremurau mâinile, doar că acum, după 35 de ani, această „particularitate" s-a accentuat supărător, „mai ales când sunt mai obosit, când beau şi fumez mai mult". Ce înseamnă pentru dv. „mai mult"? Obişnuiţi să beţi zilnic alcool şi dacă da, în ce cantităţi? Câte ţigări fumaţi zilnic? Aveţi un program regulat de masă şi odihnă? Îl respectaţi? Pierdeţi în mod frecvent nopţile? Vă enervaţi uşor? Încercaţi să răspundeţi cu sinceritate la aceste întrebări şi poate veţi găsi cel puţin explicaţia, dacă nu cumva şi remediul problemei care vă frământă. Dacă apreciaţi totuşi că nu în „modul de viaţă" se află cauza accentuării tremurului mâinilor, vă sfătuiesc să apelaţi la un consult medical general.*

La orice problemă există o soluţie...

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– La o vârstă pe care oricine o visează, 24 de ani, Anca, din Dorohoi, are şi ea o problemă care o chinuie: este – sau i se pare că este – frigidă. De aceea ne scrie: „Vă rog să-mi spuneţi dacă şi cum se poate trata frigiditatea. Ce medicamente aş putea lua? Sunt căsătorită şi mă înţeleg bine cu soţul, dar nu simt nici o plăcere când facem dragoste. Dacă mi-aţi putea recomanda ce să fac, v-aş fi profund recunoscătoare!"

– Frigidatea, stimată Doamnă Anca, reprezintă un complex fizico-emoţional care se instalează, de obicei, la o vârstă mai înaintată. Nu cred deci că se pune problema frigidităţii în cazul dumneavoastră. Sunt convins că vizita la un medic specialist vă va ajuta foarte mult. Vă invităm de exemplu – având în vedere că nu sunteţi foarte departe de noi – la spitalul nostru, unde există preocupări în acest domeniu, pentru discuţii şi tratament specific.

– Întrucâtva speriată de perspectiva unui examen medical în premieră pentru dsa, Dna. Gabriela D. din Moreni ar dori să ştie ce este mamografia.

– Răspunsul poate fi formulat foarte simplu: mamografia este un examen medical efectuat cu ajutorul razelor X asupra sânului femeilor în scopul punerii în evidenţă a apariţiei unor modificări mai mult sau mai puţin grave, de la chisturi la tumori. Este un examen medical neplăcut, pentru că implică o „strivire" a sânului în aparatul de diagnostic. Dacă însă până acum câţiva ani, mamografia era recomandată tuturor femeilor care au depăşit 50 de ani, recomandarea recurgerii la acest mod de stabilire a diagnosticului este făcută în prezent doar pentru femeile în situaţie de risc, prestabilită de medicul lor curant sau de ginecolog. În ceea ce priveşte nu eficienţa ei, ci recurgerea la mamografie drept unica alternativă, mai ales în cazul suspiciunii existenţei unui cancer de sân, discuţia rămâne deschisă.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Borobudur

misterul din piatră al buddhismului

În zona centrală a insulei indoneziene Java se află cel mai impresionant edificiu dedicat lui Buddha şi învăţăturilor sale, templul Borobudur. Timp de optzeci de ani s-a lucrat la acest uimitor monument arhitectural, finalizat în jurul anului 800 d.Ch., în timpul dinastiei Sailendra.

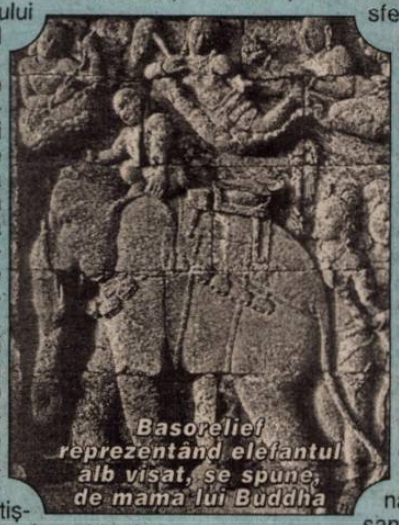
Basorelief reprezentând elefantul alb visat, se spune, de mama lui Buddha

Cu o înălţime de 32 de metri şi o lungime a laturii bazei pătratice de 123 de metri, Borobudur a fost conceput ca un trunchi de piramidă în cinci trepte. Terasa superioară are trei platforme circulare, şi ele în trepte. Pe pereţii exteriori şi în galerii există nu mai puţin de 1460 de basoreliefuri, reprezentând scene pilduitoare din viaţa „Iluminatului" şi conceptele acestuia. Artiştii au dat o importanţă deosebită (prin mărirea basoreliefurilor respective) celor patru întâmplări care au schimbat radical viaţa confortabilă a prinţului Sidartha Gautama (viitorul Buddha), şi anume întâlnirea cu un bolnav, cu un bătrân, cu un mort şi cu un ascet. De asemenea, visul premonitoriu al mamei sale, regina Maya, are dimensiuni impresionante: elefantul alb apărut în scenariul oniric a vestit un viitor fabulos fiului ei.

Construirea imensului templu a reprezentat nu numai o creaţie artistică excepţională, dar şi o performanţă tehnică de excepţie. Şi asta pentru că edificiul este înconjurat îndeaproape de patru vulcani activi, iar cutremurele puternice produse pe Insula Java au fost cei mai aprigi duşmani ai rezistenţei sale. De altfel, după catastrofa seismică şi erupţia vulcanului Merapi, construcţia a fost asediată de cenuşă şi lavă. Borobudur a fost lăsat în acel stadiu timp de opt secole. Lucrările de restaurare şi consolidare au început abia în 1814, ele continuând, cu întreruperi, până acum un sfert de veac. Însă, datorită ploilor diluviene şi vântului, întreţinerea templului este o permanenţă.

Pentru mulţi cercetători ai acestei religii, în creaţiile artistice de la Borobudur s-ar putea ascunde însăşi taina existenţei lui Buddha. Nu se ştie cu precizie când a trăit (viaţa fiindu-i plasată în secolele VI-V î.Ch. sau în secolul III î.Ch.) şi nici dacă este un personaj real sau imaginar. O ipoteză interesantă ne arată că personalitatea sa a fost inspirată de zeul Buddha din „Mahabharata" (epopee sanscrită datând din mileniul I î.Ch.), iar preceptele care i se atribuie au fost concepute de înţelepţii de la curtea regelui Açoka (sec.VI-V î.Ch.). De altfel, o versiune scrisă a doctrinei buddhiste a apărut prima oară abia în secolul I d.Ch., în Sri Lanka.

Deslusirea secretului care ar putea fi „îngropat" în basoreliefurile giganticului templu ar putea lămuri şi următoarea problemă: de ce după incinerare, cenuşa lui Buddha nu a fost păstrată de fidelii săi adepţi? Cel adorat de aceştia ar fi murit la vârsta de 80 de ani, otrăvindu-se accidental cu nişte plante şi a suportat cu demnitate durerile inimaginabile până a murit, fără să-şi desemneze vreun succesor.

UNICATE ZOOLOGICE

ŞOPÂRLA

care aleargă pe apă

În ţările Americii Centrale trăieşte o varietate aparte de şopârlă, numită basilisk (termenul englez) sau „şopârla care aleargă pe apă". Naturaliştilor nu le-a venit să-şi creadă ochilor când au descoperit ce însuşiri excepţionale are această vietate. Atunci când este hăituită de unul sau mai mulţi prădători, ea execută o manevră uluitoare pentru a scăpa: traversează râul (în preajma căruia trăieşte) pur şi simplu călcând pe apă cu membrele inferioare,

într-o poziţie aproape verticală. Viteza de deplasare este foarte mare, iar coada (mai lungă decât trupul) reprezintă elementul care-i conferă echilibru. Această capacitate de excepţie este folosită şi pentru a-şi surprinde prada. Dacă vede o insectă odihnindu-se pe luciul apei, se repede la ea, o înhaţă fără să se oprească din fugă. Sfidarea gravităţii este cu atât mai spectaculoasă, cu cât bizara şopârlă nu are nici o membrană între degetele picioarelor.

TRADIŢII

Festivalul OAMENILOR CARE ARD

În zona Deşertului Black Rock din statul american Nevada se desfăşoară anual un festival al unui anumit gen de nonconformişti. Numele acestei manifestări artistice neobişnuite este „Oamenii care ard" şi el provine de la faptul că protagoniştii îndură ore la rând soarele torid (temperatura ajunge ziua la peste 44 de grade Celsius), dar nu oricum, ci într-o ţinută cât mai sumară (eufemistic vorbind). Bărbaţi şi femei care se pricep să cânte şi să danseze sau să execute numere de circ, se adună aici trei zile şi trei nopţi, venind din toate zările Americii cu rulotele. O regulă foarte strictă a festivalului spune că nu sunt admişi spectatori. Toţi cei care vor să se apropie de artişti trebuie să se producă în vreun fel anume. Astfel, unicii spectatori ai „Oamenilor care ard" sunt ei înşişi.

VISE ŞI VISĂTORI DE ODINIOARĂ

Pe la mijlocul secolului XX, mai exact în anul 1958, doi inventatori americani au vrut să dea lovitura în ceea ce priveşte modernizarea mijloacelor de locomoţie în oraşe (şi nu numai). Harry James şi Lloyd Christoferson au conceput vehiculul din imagine, care putea zbura, naviga şi rula pe străzi. Având un corp pneumatic, o elice orizontală şi una verticală şi un tren de aterizare (ca elemente principale), Jeep-ul (cum l-au numit inginerii cu pricina) ar fi trebuit să se poată ridica vertical dacă era prins într-un ambuteiaj, să circule pe terenuri accidentate şi să traverseze fără probleme râuri sau lacuri... Din păcate pentru entuziaştii lui inventatori, a prins viaţă numai prototipul. Numeroasele virtuţi tehnice nu au atins parametrii doriţi şi totul a rămas o amintire.

CURIOZITĂŢI VEGETALE

Arbori spiralaţi

Botaniştii au observat că anumite varietăţi de conifere îşi dezvoltă fibre lemnoase în spirală şi, în consecinţă, trunchiurile sunt la rândul lor spiralate. De asemenea, orientarea spaţială a torsiunii este în sens opus acelor de ceasornic în emisfera nordică şi invers în cea sudică. Cum se explică acest fenomen?

În emisfera nordică, coniferele (de exemplu Pinus radiata) au mai multe ramuri şi implicit frunze în partea cea mai intens expusă la soare, adică spre sud. În emisfera sudică, situaţia este exact opusă, aglomerarea coroanei fiind situată la nord. Şi cum majoritatea vânturilor cu care se confruntă coroanele respective bat dinspre vest (în ambele emisfere ale Pământului), trunchiurile suferă o mişcare de torsiune pentru a nu opune rezistenţă prea mare turbulenţelor aerului. Dincolo de această explicaţie de natură fizică, există şi una genetică, întrucât această autoprotecţie nu o au toate speciile de conifere. Unele au o „constituţie" suficient de solidă pentru a rezista mişcărilor eoliene.

Interesant este şi faptul că în Noua Zeelandă trăieşte o varietate de Pinus radiata care nu respectă regula de mai sus, torsionându-şi trunchiul în sens invers acelor de ceasornic. Enigma acestei excepţii încă nu a fost dezlegată, iar arborele respectiv înfruntă cu stoicism vânturile care bat majoritar tot dinspre vest.

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

Convoi funerar pe Nil. În templul dedicat zeului Ptah de către regina egipeană Hatşepsut (aproximativ secolul XV î.Ch.) a fost găsită această sculptură miniaturală policromă, în lemn, reprezentând una din ambarcaţiunile unui convoi funerar. Egiptologii apreciază că această capodoperă a artiştilor de la Curtea controversatei suverane (care ar fi avut una din cele mai lungi domnii, peste 20 de ani, ar fi fost văzută îmbrăcată numai bărbăteşte şi nu a avut nici un urmaş direct) reprezintă una din ceremoniile grandioase pe care le pretindea megalomana Hatşepsut: defilări fastuoase pe Nil, care să anticipeze propria-i înmormântare şi zeificare. Însă o altă ipoteză vorbeşte despre legăturile comerciale şi culturale înfloritoare pe care această regină „cu vederi largi" le-ar fi dezvoltat cu unele popoare din bazinul mediteranean estic şi din Asia. „Convoi funerar pe Nil" este una din rarele capodopere antice egiptene în care Apa şi nu Soarele (zeul suprem Ra) este o cale sacră de atingere a statutului de divinitate aflată încă în viaţă.

EXPLORATOR

O PLANETĂ A MORŢII

Locul unde n-a mai plouat de... 55 de milioane de ani! Aşa ar putea suna o groaznică definiţie a celui mai arid deşert din lume. Uitat de Dumnezeu în sud-vestul Africii, ţinutul cu dune vălurite, modelate continuu de vânturi, se întinde pe distanţa de 2 mii de kilometri, între râul Orange (la sud) şi Angola (la nord), mergând paralel cu Oceanul Atlantic. Râul Kuiseb care-i taie mijlocul ar trebui să fie o binecuvântare, însă doar ceaţa sosită dinspre ocean mai poate alina setea vieţuitoarelor de aici.

Coasta Scheletelor

Fără nici o zonă împădurită, Deşertul Namibiei dă direct piept cu Atlanticul prin fâşia nisipoasă numită „Coasta Scheletelor". Dacă *Namib* înseamnă pentru localnici „Locul unde nu există nimic", inospitalierul litoral îşi trage numele de la numeroasele epave şi schelete de animale care pot fi întâlnite aici la orice pas. O îmbinare diabolică de mişcări eoliene, curenţi marini şi zone mlăştinoase înşală periodic vigilenţa matrozilor şi a necuvântătoarelor. Aşa se face că trupuri de balene eşuate pot deveni un prânz copios pentru leii înfometaţi care au învăţat să străbată deşertul prin locurile cele mai înguste. De altfel, chiar şi turmele de elefanţi, hăituite de arşiţă, cunosc traseele optime pentru a traversa pustiul în căutarea locurilor cu verdeaţă, unde puţinele plante ştiu să adăpostească în căuşul frunzelor umezeala dăruită noaptea de briza oceanului. Pachidermele s-au adaptat acestei planete a morţii şi pot rezista şi patru zile de marş forţat fără nici un strop

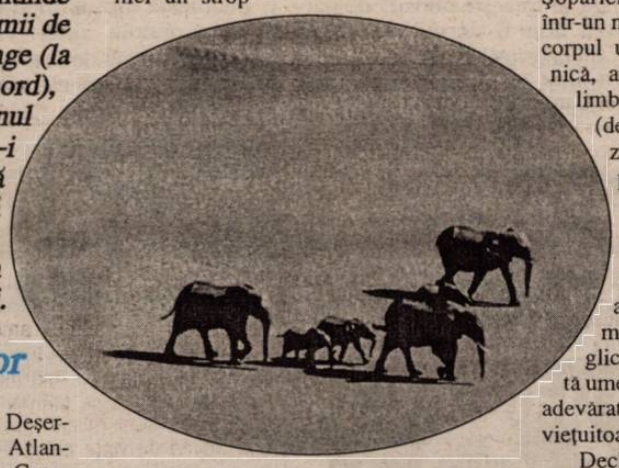

de apă. Una din ciudăţeniile geologice ale Deşertului Namibiei este reprezentată de depozitele de diamante cărate de-a lungul unui milion de ani de râul Orange dinspre regiunea Kimberly a Africii de Sud. Nepreţuitele geme au fost transportate spre nord, apoi curenţii de aer le-au îngropat, poate definitiv, într-o zonă stâncoasă inaccesibilă oricăror activităţi miniere. În multe din grotele acestui pustiu de coşmar au fost descoperite desene rupestre unice prin diversitatea animalelor (mamifere) reprezentate pe suprafeţe foarte mici. Se pare că acum 7-8 mii de ani, populaţiile nomade întâlneau o faună destul de bogată, venită să se adape din râurile care mai existau pe atunci. Antilope şi girafe, şacali şi lei figurează ca o amintire tristă în peşterile Kamon.

Astăzi, cele mai reprezentative necuvântătoare sunt insectele şi reptilele. Şopârlele ştiu să-şi astâmpere setea într-un mod foarte eficient: ele îşi expun corpul umezelii aduse de briza oceanică, apoi îşi curăţă roua depusă cu limba. Hrana lor preferată, gândacii (de o mare varietate). Se ascund ziua în minigalerii, iar noaptea pornesc la vânătoare de... rouă adăpostită de plante. Dintre acestea, cea denumită „Patriarhul franjurat" poate trăi şi două mii de ani, iar frunzele ei pot atinge trei metri lungime. Geometria specială a acestora – panglici multiple capabile să fure multă umezeală atmosferică – reprezintă o adevărată comoară, o fântână vie pentru vieţuitoare.

Declarată Parc Naţional, „Coasta Scheletelor", oferă privitorilor unul din cele mai terifiante spectacole naturale ale lumii. Pe distanţe de zeci de kilometri, uriaşele dune de nisip coboară abrupt direct în valurile Atlanticului, fără ca din această îmbrăţişare apă-uscat să se nască vegetaţie. Dimpotrivă, mâlul se întinde perfid spre larg, în căutare de victime printre animale, păsări şi oameni.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...pangolinul este un gen de mamifere edentate cu corpul și coada acoperite de solzi, dintre

care apar fire răzlețe de păr? Trăiește în Africa și sudul Asiei și se hrănește cu furnici.

◆ ...mirtul este un arbust ornamental cu flori mici și parfumate? Este originar din sudul Europei.

◆ ...pantârii erau în secolul XVIII-XIX lefegii care constituiau un corp de oaste? Ei erau însărcinați cu paza granițelor și cu transmiterea știrilor.

◆ ...constelația Ophiuchus este situată în apropierea Scorpionului și Șarpelui dar, deși traversată de ecliptică, nu face parte din constelațiile zodiacale? Este vizibilă din România în timpul verii.

◆ ...malagueña este un dans spaniol din regiunea Malaga? Se execută în tempo lent.

◆ ...Giordano Bruno (1548-1600) nu a fost doar un filozof și om de știință ci și un autentic poet? Ars pe rug de Inchiziție, el ne-a lăsat o impresionantă culegere poetică „Elanuri

eroice" în care exaltă pasiunea pentru cercetare și exprimarea adevărului.

◆ ...filozoful grec Teofrast (372-287 î. Ch.) este considerat „părintele botanicii"? A elaborat prima clasificare ecologică a plantelor, grupându-le după locul în care cresc.

◆ ...cea mai izolată insulă din lume este Bouvet din sudul Oceanului Atlantic? Ea se află la 2500 km sud-vest de Capul Bunei Speranțe și 2000 km est de arhipelagul Sandwich de Sud.

Știați că...

Splendorile naturii

BÂSCA MARE și BÂSCA MICĂ

Este de-a dreptul reconfortant să mergi pe căile săpate în piatra muntelui de ape limpezi izvorâte din adâncul necunoscut al pământului. Valea Buzăului renumită pentru particularitățile sale turistice ne încântă privirea cu nenumăratele ei meandre. Dar, sus, în nordul Văi Buzăului, între Munții Bretcu și Vrancea, acolo unde culmile domoale lasă loc de scurgere unor pâraie ce vin din vârfuri, se prăvălesc la vale și iau drumul lung spre dealurile subcarpatice cele două Bâsce, despărțite între ele de masivul Penteleu: *Bâsca Mare și Bâsca Mică.*

Bâsca Mare izvorăște la vest de vârful Lăcăuț, traversează depresiunea intramontană a Comandăului, până aproape de vărsarea pârâului Ghiurca Mare, ce cade perpendicular, încercând parcă să-i oprească apele, pentru a deveni apoi o vale lină transversală până la confluența cu Dârnăul Mare. De aici, *Bâsca Mare* își ia din nou avânt în coturi strânse, adunând cu mare zbucium apele pornite din Penteleu. După ce primește cu voioșie apele celor trei pârâiașe ce izvorăsc de sub vârfurile Lăcăuț, Zârna și Piatra Șoimului, *Bâsca Mare* iese la lumină în poiana de la Mate Păl unde întâlnește prima așezare din drumul ei. Apele râului *Bâsca Mare* au străbătut aproape 4 km printre gresii de Tarcău, iar limpezimea lor capătă culoarea molidului ce îmbracă versanții. Lumina ce se răsfiră parcă printre crengile de molid, dau apelor luciri de curcubeu iar stâncile, peste care se aruncă în albia-i curată, îi învolburează

curgerea. Curând, *Bâsca Mare* se domolește. În cale îi apare, după o lungă călătorie printre stânci și bolovani, satul Poiana cu Rugi. La adăpostul unei stânci înălțate de veacuri la marginea unui vad, *Bâsca Mare* ajunge liniștită la întâlnirea cu *Bâsca Mică*, după un drum de aproape 54 km.

Bâsca Mică, după cum o arată și denumirea, este mai mică decât sora ei, atât în lungime cât și în debit. Pâraiele ce i-au dat viață sunt puține în zona ei superioară dar, spre bucuria noastră, se îndesesc în partea de jos. Pornită la drum de sub vârful Lăcăuț, coboară ageră prin pădurea de molid, trece prin gresiile de Tarcău unde își tulbură puțin apele trăgând bușteni, apoi se repede în maluri, sapă pe la rădăcinile copacilor, și își îmbogățește apele cu cele ale pârâului Giurgiu, venit din Munții Vrancei.

Bâsca Mare și Bâsca Mică străbat munții, dau bineț ciobanilor ce-și poartă pașii pe culmile însorite ale Cibinului pentru ca, după un lung și întortocheat drum să ia sfârșit unul dintre cele mai frumoase trasee transcarpatice.

IOANA-PROCA FLORIA

Oștirea dezgropată

Țara a pagodelor îndrăznețe, a porțelanurilor delicate, a dansatoarelor grațioase, dar și a dragonilor înspăimântători, China emană din totdeauna o nemaiîntâlnită fascinație.

Cultura milenară a acestor pământuri își dezvăluie neîncetat secrete, ținute multă vreme în adâncuri. Cercetări recente din provincia Shaanxi au descoperit în apropierea monumentului funerar al lui Qin Shi Huang Di, cel care a unificat China sub dinastia Qin, o statuie care nu mai semăna cu nimic din ceea ce fusese dezgropat până acum. Printre miile de soldați de teracotă, aliniați, se afla un bărbat, tot din teracotă, fără cap, cu bustul gol, care, cu siguranță, nu era un războinic. Musculatura lui, perfect realizată, a sugerat că era vorba despre un saltimbanc destinat a-l încânta pe rege după moarte.

Provincia Shaanxi este, de altfel, renumită pentru vestigiile sale, fiind locul unde s-a născut China Imperială, unde primele două dinastii și-au instalat capitalele și au consolidat Imperiul. Împărații Qin și Han au crezut, ca întregul popor de altfel, că moartea este o prelungire a vieții terestre și că au nevoie să aibă veșnic în jur tot ceea ce îi putea sluji. În ciuda unor diferențe de concepții, cele două dinastii și-au construit același gen de monumente funerare, redescoperite după 2000 de ani.

Totul a început în 1974, când, niște țărani, care săpau câmpul, au căzut într-o groapă, trezindu-se înconjurați de o adevărată armată de pământ ars, adică circa 1500 de războinici, cai și care de luptă, simbolizând puterea militară a împăratului Qin Shi Huang Di. Această armată uriașă, conținând peste 8000 de piese nu ocupa decât o parte din complexul funerar, la a cărui construcție se pare că au lucrat peste 700.000 de oameni.

Cercetările arheologice au fost oprite însă până în 1998 când, la 200 m sud-est de tunel au fost găsite 12 statui reprezentând personaje civile, printre care și omul puternic despre care se crede că e un saltimbanc.

Multe personaje sunt înfățișate în mișcare, efectuând o acțiune, apropiindu-le în acest fel de statuile Greciei antice. De asemenea multe par a reprezenta personaje de origine străină fiind îmbrăcate în alt fel de costume decât cele originale.

Marea problemă a arheologilor chinezi a fost însă conservarea vopselei. Odată scoase la lumină, statuile care se diferențiau căpătând expresie numai prin culoare, deveneau mate, pierzând cu totul pigmentul. După studii serioase și ajutați de un colectiv de cercetători din Bavaria oamenii de știință din China au rezolvat această problemă. Până acum au fost scoase la lumină sute de mii de obiecte nefiind cercetate decât o parte din morminte, adică cele care înconjurau mormântul suveranului, morminte de mari dregători.

În peste 5000 de asemenea tumuluri, o lume de lut ars, plină de culoare și mișcare așteaptă să fie scoasă la lumină.

IRINA STOICA

Lumini și umbre în București de odinioară

Parcul Carol

...Cu mulți, mulți ani în urmă, când ne duceam cu părinții la plimbare și ajungeam la poalele dealului pe care drumul urcă spre Gara Filaret, ne făcea plăcere să spunem în șoaptă numele parcului în care intram și pe care părinții noștri a trebuit să-l reînvețe schimbat: Parcul Carol. Când eram la școală sau cu străini pe stradă, îi spuneam cum se cerea, adică Parcul Libertății. Era o zonă absolut fascinantă, acea zonă a Bucureștilor, cu străzi care păstrau încă, prin anii '50, atmosfera vechiului oraș.

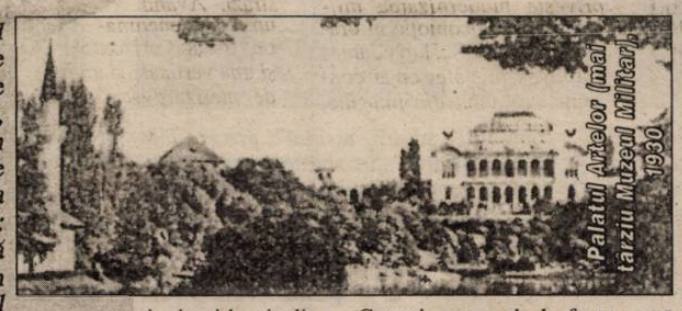

– Să ne aducem aminte și de ea, Stimate Domnule ADRIAN MAJURU. Cum a ajuns acest parc să poarte numele primului rege al României?

– Parcul Carol este o grădină amenajată în secolul XX în spațiul Bucureștilor. Pe vremea aceea, regiunea aceasta era o periferie, altă parte în afara orașului. Contextul care a favorizat amenajarea acestui loc mlăștinos a fost anul jubiliar 1906 – aniversarea a 50 de ani de domnie ai Regelui Carol I, eveniment care trebuia să aibă o consacrare și pe plan edilitar.

Lucrările au început în anul 1905 prin asanarea mlaștinilor, amenajarea lacului, trasarea aleilor și ridicarea pavilioanelor expoziționale. Cel mai mare dintre ele se afla pe locul actualului Mausoleu și avea să găzduiască multă vreme Muzeul Militar. Cu același prilej, a fost construită și o copie la scară redusă a Cetății Poenari (care acum este corp de gardă), precum și a Hogiei de la Medgidia, transferată apoi, sub comuniști, în zona Pieptănari. După primul război mondial aici a fost amenajat mormântul soldatului nescunoscut.

– Au mai rămas construcții din Parcul de odinioară?

– În dreapta, înspre Observatorul Astronomic (Filaret), se păstrează prima fântână din parc, amenajată de familia Cantacuzino. Bineînțeles că la vremea aceea aleile au fost amenajate de ingineri constructori, urmați de ingineri horticoli, veniți din spațiul german, care au adăugat, cu talentul lor, variate tipuri de plante ornamentale.

– Numele l-a avut de la început?

– Multă vreme s-a numit Parcul Expoziției. La finalul anilor '30, când Regele Carol II amenaja parcul Herăstrău (care pe vremea respectivă se numea Parcul Carol II), Parcul Expoziției a devenit și el Parcul Carol I. El a fost reamenajat de Carol II prin adăugarea unor serii de elemente care l-au îmbogățit. Printre acestea: Fântâna cu zodiac, Grupul statuar de la fosta grotă (Giganții) – sculpturile lui Paciurea, precum și uriașa platformă cu trepte care urca spre Mausoleu. Ridicarea acestuia în anii '60 a completat aerul de monumentalitate al Parcului. Tot atunci a fost schimbat numele acestuia, în parcul Libertății. În anii '90, în fața Mausoleului a fost transferat, de la Mărășești, Mormântul Eroului Necunoscut. Este un caz aproape unic în lume, când un parc, conceput ca spațiu de recreere să fie transformat, de diverse regimuri politice, într-un spațiu al monumentalului și al memoriei...

MIHAELA DOROBANȚU

Viitorul aparține spațiului

SATELITUL „COROT"

va căuta planete... locuibile

Pentru astronomul american Geoffrey Marcy, cunoscut descoperitor de planete extrasolare: „...există ipoteza că planete, cum ar fi Terra, sunt relativ rare și, în consecință, și viața este, de asemenea, rară".

Un alt astronom, Jean Schneider, a afirmat că, începând din „...2002, când va fi lansat satelitul COROT, acesta va putea urmări ocultațiile a circa 30000 de stele de către planete de tip teluric, având diametre de cel mult dublu aceluia al Pământului".

COROT, al treilea satelit științific, după JASON (vezi MAGAZIN nr.2 din 11 ian. a.c.) și PICASSO, care folosește facilitățile platformei spațiale PROTEUS, reprezintă una din cele mai avansate misiuni de fotometrie stelară; aparatura de înaltă precizie de pe COROT va avea două obiective științifice principale: studiul structurii și al dinamicii interioare a stelelor prin înregistrarea modurilor proprii de oscilație (disciplină denumită astroseismologie), precum și descoperirea de planete extrasolare!... Grație preciziei ridicate a instrumentelor ambarcate, COROT va descoperi planete de tip „Marea Terră" (!), deci având proprietăți compatibile cu existența apei lichide și deci susceptibile de a prezenta indicii ale unei activități biologice. Pornind de la detectarea sistematică a vibrațiilor stelare, astronomii speră să obțină informații prețioase asupra structurii acestor stele: masa, vârsta, parametrii rotației și cei ai câmpului magnetic. Aceste vibrații, care iau naștere în centrul astrelor, au repercusiuni în zonele de la suprafață – singurele accesibile la observații directe –, care depind de structura acelor regiuni pe care vibrațiile le traversează pe durata propagării. Astfel, grație metodelor astroseismologiei, satelitul COROT va transmite pe Terra date esențiale pentru verificarea modelelor de structuri interne ale stelelor, mai precis utile studiului convecției și rotației stelare.

Construit sub conducerea Centrului național francez pentru cercetări spațiale, satelitul COROT a fost astfel denumit în cinstea marelui pictor peisagist francez Jean-Baptiste Corot (1796-1875); la dotarea lui au participat Laboratorul de Astrofizică – Marsilia, Observatorul Meudon Paris și Institutul de Astrofizică Spațială d'Orsay. Pentru informații suplimentare: http://www.cnes.fr.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Necropola prinţilor din EGIPTUL SECRET

Cu sălile lor vaste, divizate în trei naosuri, coloanele puternice, tavanele decorate cu fresce asemănătoare unor covoare multicolore, mormintele de la Beni Hassan seamănă mai mult cu nişte palate. Dar arhitectura lor urmează planurile tradiţionale ale mormintelor egiptene în formă de trunchi de piramidă din Vechiul Imperiu: la intrare, se află o capelă unde oficiau preoţii; în spate, o stelă (statuie din piatră, pe care sunt gravate diferite texte) care permitea celui mort să rămână în contact cu cei vii; alături serdabul sau nişa conţinând statuia defunctului; în sfârşit, un puţ funerar care duce la sala subterană a sarcofagului. Singura diferenţă e că necropola de la Beni Hassan, fiind săpată în flancul oriental al muntelui, contrar necropolelor obişnuite, mormintele sunt deschise spre vest şi nu spre est, direcţia soarelui răsare şi a imortalităţii. „Dar este orientarea simbolică care contează mai mult decât cea astronomică", explica egiptologul Dominique Farut. Chiar îndreptată spre vest, uşa unui mormânt, în spiritul egiptenilor, se deschidea spre vest". De asemenea, decorurile sunt clasice: scene de ofrande aduse morţii sau proprietarul mormântului priveşte întotdeauna spre exterior, în timp ce oficiantul priveşte spre interior; ori instantanee din viaţa cotidiană. Aceste decoruri se supun marii legi a echilibrului care este fundamentul culturii egiptene: lumea a fost creată perfect şi forţa care stăpâneşte această lume perfectă este zeiţa Maat, în timp ce o forţă contrară

încearcă să o destabilizeze: Isfet. Scenele sunt astfel repartizate pe pereţi în tablouri contrastante. De-o parte, civilizaţia: agricultură, arte, domesticirea animalelor sălbatice, cum ar fi gazelele; de cealaltă, natura şi dezordinea: vânătoare, pescuit, război. Toate acestea sub supravegherea monarhului, al cărui rol este civilizator. În mormântul lui Khnumhotep II (1929-1895 î.Ch.) şi Sesostris (1897-1878 î.Ch.), scene de luptă, atât de tipice în Beni Hassan, lasă loc temelor tradiţionale de pescuit şi vânătoare în mlaştini. Decăderea lor se datorează fără îndoială evoluţiei politice din epoca în care a fost pregătită înhumarea. Khnumhotep II guverna pe când Imperiul Mediu a succedat tulburărilor primei perioade intermediare şi când a XII-a dinastie (1991-1784) d.Ch. şi-a afirmat puterea în tot Egiptul. Faraonii din această dinastie se prezentau ca nişte adevăraţi regi de început, al căror rol era de a aduce ţara la starea primordială de perfecţiune, de echilibru. „Hieroglifele de pe peretele inferior al mormântului lui Khnumhotep II povestesc de altfel cum Amenemhat I-ul şi Sesostris cel dintâi au sosit să reconfirme frontierele, stabilindu-şi stelele, «cu precizia cerului», împărţind Nilul în două, precum şi apele, câmpurile, arborii, nisipul", preciza Dominique Farut. „În aceste inscripţii vedem că monarhii sunt pe cale de dispariţie în faţa puterii centralizatoare a regelui.

ADRIAN LOVIN

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mediaşul este o străveche aşezare în judeţul Sibiu, pe Târnava Mare. Cu o istorie zbuciumată, păstrând urme ale civilizaţiei romane, chiar mai vechi, oraşul este menţionat documentar în 1267. În 1317 aici au fost colonizaţi saşi, iar aceştia şi-au pus amprenta pe multe dintre monumentele oraşului.

Un asemenea edificiu este biserica fortificată Sfânta Margareta, ridicată în secolele XIV-XV pe ruinele unei bazilici romanice, care aparţinuse benedictinelor. În secolul al XVI-lea, locaşul a fost înzestrat cu o deosebit de preţioasă pictură murală din care însă nu se mai păstrează decât câteva fresce. Acestea, împreună cu nava laterală din partea de nord, sunt singurele elemente care s-au mai păstrat din vechea construcţie. Tripticul pictat între 1474-1479 prezintă un deosebit interes pentru specialişti, atât datorită faptului că şi-a păstrat întreaga frumuseţe cât şi unui element documentar. Unul dintre panouri are ca fundal o imagine din vechea Vienă.

Planul după care a fost ridicată biserica a fost unul bazilical, cu un singur turn. Acesta se numeşte Turnul Trompeţilor şi a fost ridicat în 1450, având o înălţime de peste 70 de metri. În turnul bisericii, în 1880, a fost instalat un ceas mare care arată, pe lângă oră, şi fazele lunii.

De un efect deosebit este acoperişul construcţiei, colorat în negru şi galben datorită faptului că este realizat din plăci de teracotă smălţuită.

Biserica păstrează numeroase obiecte de preţ. Printre acestea trebuie amintite covoarele aduse din Orient şi cea mai veche cristelniţă din bronz executată în secolul al XIV.

În memoria revoluţionarului şi omului de cultură Ştefan Ludwig Roth (1796-1849), executat la Cluj, în 1849, se află în curte o placă memorială.

Edificiul Margareta apare astfel ca un simbol al credinţei şi cinstirii eroilor de pe meleagurile patriei.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

CUM DEMONSTREZI CĂ CEVA NU EXISTĂ?

„Dacă Dv. nu credeţi că Pământul este gol, demonstraţi că într-adevăr nu este!" Acest gen de frază a fost probabil auzit de nenumărate ori în disputele dintre partizanii teoriei şi cei care pur şi simplu râd de ea. Numai că demonstraţia nu este chiar atât de simplă. Să ne întoarcem astfel la o mai veche cunoştinţă, caporalul Cyrus Teed, din armata unionistă americană, cel care şi-a schimbat numele în ebraicul Koresh şi despre care cineva spunea că dacă ar exista un Panteon al pseudo-ştiinţei, atunci lui i s-ar cuveni acolo un loc de onoare.

De ce a „prins" teoria sa? O cosmologie care ne face să trăim ÎN INTERIORUL unui Pământ gol, în afara căruia nu există nimic, prezenta o atracţie deosebită pentru „fundamentaliştii Terrei": prin ea, Pământul redevenea important! Nu mai era doar o firimitură nesemnificativă pierdută în Cosmos. Apoi, mai era şi comodă, pentru că făcea să dispară concepte dificile, cum era cel de spaţiu infinit şi de lumi răspândite fără scop prin acesta. În loc de toate acestea – ne găsim toţi în siguranţă în acest pântec sferic.

Şi atunci, convins de cele amintite şi evident încântat de faptul că ajunsese la peste 4000 de adepţi, pentru care fondase, la câteva mile la sud de Fort Myers, Florida, oraşul Estero, Koresh îşi propune să-şi demonstreze teoria... într-o manieră ştiinţifică. Îşi va lansa astfel propria campanie geodezică, în anul 1897! Inventează un „rectilineator" – un set de duble echeruri, construit din nişte buşteni foarte lungi şi „proiectează" astfel o linie orizontală care, îi arată „calculele" sale, ajunge în Golful Mexic, la patru mile de locul de lansare. Pentru Teed aceasta era proba că Pământul este concav şi că oamenii de ştiinţă de până atunci judecaseră totul „invers". De pildă forţa centrifugă este cea care ne ţine pe Pământ şi nu gravitaţia! Ajunşi la putere peste puţin mai mult de trei decenii şi în mare căutare de teorii oculte care să le susţină ideologia, naziştii aveau să fie încântaţi de Teed. Până într-acolo încât expediţia lor secretă care a încercat să obţină fotografii ale coastei Statelor Unite a făcut acest lucru îndreptând telescoapele în sus! Şi veţi spune: stupid! „Liniile orizontale" ale lui Teed nu pot fi orizontale pentru că se curbează o dată cu curbura Pământului, după cum nu forţa centriufugă ne ţine legaţi de acelaşi Pământ, pentru că dacă ar fi aşa ar exista două puncte, capetele axei de rotaţie, unde această forţă ar trebui să fie zero, cu toate consecinţele care urmează de aici. Există însă o ironie a geometriei: printr-o inversie, o simplă transformare geometrică, se poate pune în corespondenţă orice punct exterior unei sfere cu un punct interior ei, aşa că dacă cineva întreabă ce metodă matematică se poate folosi pentru a demonstra că NU ne aflăm în interiorul unui Pământ concav, gol, i se va răspunde, o dată cu Prof. H. S. M. Coxeter de la Universitatea din Toronto, că nu există. Pentru orice, de la zborul unei rachete la Pendulul lui Foucault care se petrece „în afară" poate fi găsit un echivalent, un duplicat, care se petrece înăuntru. Şi acelaşi lucru se întâmplă şi cu legile fizicii.

Ca de atâtea ori, adevărul este foarte greu de dovedit...

MIHAELA DOROBANŢU

ANGKOR, CETATEA SACRĂ

Recent deminate, vastele teritorii ale sitului Angkor din Kambodgia au devenit din nou accesibile arheologilor. Printre descoperirile importante se numără şi Kbal Spean, „izvorul" sacru al Angkorului ce se află la originea prosperităţii acestei cetăţi regale.

Ape sacralizate

De multă vreme chipul voluptuos al zeului Brahma, născut dintr-o floare de lotus, sculptat într-una din stâncile din Kbal Spean de pe muntele Phnom Kulen, poate fi din nou admirat. În acest loc, în secolul IX, a fost fondată unitatea regatului khmer, Kambujadeza. În viziunea khmeră asupra lumii, din acest loc sacru pornesc apele care udă câmpia Angkorului cu templele sale. Un râu sanctificat prin prezenţa sculpturilor divine şi a unor reprezentări falice ale zeului Civa ce simbolizează puterea Creatorului, sculpturi denumite linga. Kbal Spean a fost descoperit în anul 1968 de către un arheolog francez care a avut surpriza să întâlnească un platou de formaţiuni stâncoase, lung de 200 de metri, cu reprezentări ale divinităţilor hinduiste: Vishnu, Brahma, Şiva sau taurul Nandin şi sute de linga aliniate pe fundul unui râu. Apa sacră provenită din Kbal Spean scaldă incintele templelor cetăţii regale din Angkor, situată în câmpie, apoi irigă culturile de orez răspândindu-şi puterea divină înainte de a-şi termina cursa în imensul lac din Tonlesap. O apă care a constituit sursa înfloririi cetăţii regale. Datorită unui sistem de irigaţie foarte sofisticat, vechii khmeri obţineau până la patru recolte de orez pe an. Khmerii roşii au încercat în fel şi chip să reconstituie acest sistem, mobilizând mii de oameni, bărbaţi şi femei, care lucrau până la epuizare pentru a săpa canale în această câmpie cambodgiană. Fără rezultate însă, pentru că ingeniosul sistem de diguri şi de imense bazine artificiale de câţiva kilometri pătraţi, realizate în urmă cu peste 1000 de ani, presupunea o ştiinţă pe care khmerii roşii n-o deţineau.

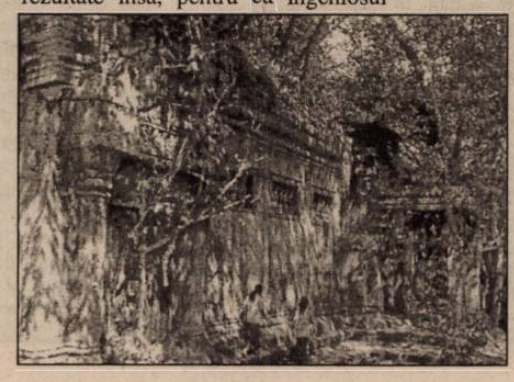

Reconstituiri din satelit

Recent o echipă de specialişti japonezi de la universitatea din Tokio a reuşit s-o pună în evidenţă folosindu-se de documente topografice şi de reconstituiri în imagini tridimensionale luate de sateliţi. La prima vedere Angkor e o regiune plată, dar japonezii au reuşit să pună în evidenţă prezenţa vechilor diguri şi o uşoară înclinaţie a câmpiei de 1m/km (0,001 la sută). În aceste diguri erau făcute breşe; apa se scurgea uşor prin cele ale digului inferior, se răspândea apoi spre cel situat în aval şi tot aşa după principiul vaselor comunicante. Folosit în mod optim într-o ţară supusă unui regim de alternanţă climatică – anotimp ploios – anotimp secetos – acest sistem de irigaţie a funcţionat până la dispariţia imperiului angkorian în secolul XV, în urma expansiunii siameze.

„Confesiunile" cetăţii Angkor

Acest imperiu multisecular a lansat sute de vestigii, de temple magnifice întinse pe o suprafaţă de 600 de kilometri pătraţi. Cea mai mare parte din monumente a fost inaccesibilă vizitatorilor o bună parte din secolul XX din cauza conflictelor care s-au succedat şi mai ales din cauza războiului civil din 1975 care a decimat populaţia şi i-a constrâns pe arheologi să plece.

Azi, în afară de regiunea Angkor, care a fost în întregime curăţată, e imposibil să se realizeze o hartă a zonelor minate. Despre valorile arhitecturale există o sumedenie de informaţii, nu însă şi despre modul de viaţă al populaţiei vechii Cambodgii şi asta pentru că documentele de epocă lipsesc. Probabil că majoritatea au fost scrise pe frunze de palmier. Există doar câteva inscripţii în limba sanscrită redactate pe stele şi pe pereţii templelor. Şi o unică mărturie care evocă cetatea Angkor, statuile buddhiste, turnurile de aur, palatele regale, bărbaţii sau femeile care purtau cocuri şi aveau trupurile acoperite cu o simplă bucată de stofă. La începutul lunii ianuarie 2001, săpăturile au scos la iveală două morminte din perioada preangkoriană. O descoperire importantă având în vedere faptul că populaţia practică incinerarea. Deocamdată doar unul din corpurile găsite se află în curs de analiză. Săpăturile continuă...

DORIN MĂRAN

Rătăcire fatală!

Pascal Perrault, în vârstă de 37 de ani, locuia la Aix (Franța) și trăia dintr-o pensie de handicapat. Soția sa era moartă de cinci ani, iar cei doi copii ai săi, de 7 și 8 ani, erau dați în grija unei asistente maternale, tatăl având dreptul să-i viziteze trei ore pe zi. Cu câteva săptămâni în urmă, Pascal a devenit centrul atenției din mica localitate, creându-și, din nefericire, o reclamă absolut îngrozitoare. În ziua respectivă a pătruns prin efracție în casa unui vecin, cunoscut pentru colecția sa de arme de vânătoare și a luat o pușcă încărcată.

Cu pușca în mână a năvălit apoi în casa asistentei, la ora când copiii veniseră de la școală și erau cu toții la masă. A tras fără să se gândească și i-a rănit grav pe toți trei. Din fericire, vecinii au intervenit la timp și răniții au fost duși la spital fiind salvați în ultimul moment. Atacatorul și-a argumentat fapta spunând că nu apuca să-și vadă copiii în cele trei ore acordate prin hotărârea judecătorească.

Momentul de rătăcire l-a trimis însă după gratii, fără a mai avea nici orele de vizită care i se păreau atât de puține. *(I.S.)*

Pizza cu gloanțe!

Când Mike Robie s-a dus dis-de-dimineața, într-o zi de sâmbătă, la pizzeria sa din Tampa, Florida, gândul lui era să-și pună în ordine registrele înainte de nebunia care se instala în fiecare weekend. Lucra concentrat, când a auzit în spate o voce spunându-i: „Dă-mi toți banii sau îți zbor creierii". A încremenit, dar imediat s-a gândit să pună în aplicare un plan pe care îl pregătise de foarte multă vreme, tocmai pentru situații de acest fel: a făcut doi pași spre casa de bani, apoi s-a prăbușit ca și cum avusese un atac de inimă. Hoțul nu s-a lăsat însă impresionat – sau poate a fost prea surprins – și, fără să ezite, a descărcat revolverul în el. 9 gloanțe i-au sfârtecat trupul! Speriat, hoțul a fugit. Nevenindu-i să creadă că era încă în viață, Mike a reușit să se ridice și a încercat să ajungă la telefon. Atunci s-a produs incredibilul: un al doilea hoț, ca să se asigure că primul făcuse treaba cum trebuie, a intrat și el în pizzeria pustie și a mai tras două gloanțe în Mike. Apoi observă că în pizzerie venise încă o persoană, Ana Arrambide, o fată de doar 16 ani care se dusese la bucătărie. Se repede la ea și îi pune pistolul la tâmplă. Atunci se întâmplă din nou un lucru incredibil, pentru că glonțul... nu pornește! Nu-i rămâne decât să fugă și el. Cu ultimele puteri,

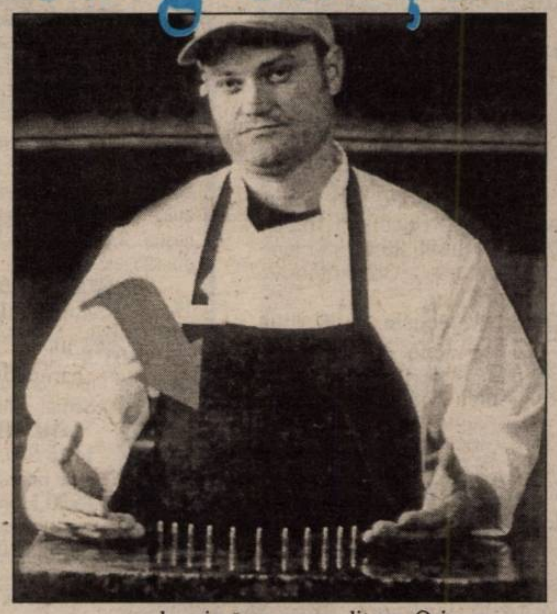

Mike se târăște până la ușă, îi dă un picior ca să se închidă automat și mai reușește să tragă jos de pe tejghea telefonul și să formeze 911. Ana nu putea face altceva decât să-l privească cu ochi lipsiți de orice expresie – era într-o profundă stare de șoc. Pe urmă chiar că nu mai știe ce s-a întâmplat. S-a trezit a doua zi, sub privirile interzise ale sorei Keith Hall de la secția de terapie intensivă a Spitalului de Urgență care refuza pur și simplu să creadă că un om adus seara cu 11 gloanțe în el rezistase la operație și era încă în viață a doua zi!

„Doctorii spun că nu-și explică ce s-a întâmplat" – avea să spună Mike atunci când, după șase luni de terapie fizică și-a revenit aproape total. „Doar pentru că făceam sport în fiecare zi și eram într-o perfectă condiție fizică probabil că mi-a salvat viața". Cei doi criminali au fost acuzați de crimă cu premeditare. Oricum, probabil că nici acum nu înțeleg cum Mike a putut să supraviețuiască. Dar explicația tot el o dă: „Probabil că nu îmi venise vremea și Dumnezeu pur și simplu s-a așezat în fața mea și m-a luat în brațe apărându-mă în fața morții." *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

◊ *„A se descurca" este fie o artă, o știință sau un mod de viață. Concluzile le veți trage dv., din exemplele următoare... Poate că ar fi sugestiv să începem cu formidabilul caz al lui Thomas Dauly din Chicago, care timp de 23 de ani nu a mâncat decât la restaurante importante din aproape toate statele americane plus alte 15 țări din Europa. Dându-se drept expert în critică gastronomică, Thomas nu a plătit nici o lețcaie în toată această perioadă. Dimpotrivă, a fost servit ca un prinț, ba chiar și cazarea la hotel îi era asigurată. Când s-a plictisit, a scris un fel de Jurnal al călătoriilor sale, la fel de picant precum gusturile sale.*

◊ *Ajuns la vârsta de 57 de ani, bancherul englez Gill McFee a luat o decizie interesantă pentru evadarea din monotonia vieții care-l cotropise. A traversat Atlanticul și a „funcționat" drept cerșetor în mai toată America, alegându-și cu grijă bisericile în fața cărora exersa noua meserie. Uimit de succesul avut, Gill McFee a povestit ulterior presei că a fost și protagonistul unor pățanii neașteptate, care i-au creat mari dificultăți; în decurs de doi ani, a primit nu mai puțin de 23 de cereri în căsătorie de la văduve cu dare de mână...*

◊ *Americanul Crespo Fergusson a făcut avere dându-se drept martor în diverse procese din statele Texas și New Mexico. Mărturiile sale false au fost până la urmă deconspirate la un proces de luare de mită, când pur și simplu s-a prezentat băut și a uitat despre ce sumă era vorba. Crespo execută acum 12 ani de închisoare pentru sperjur.* (P.I.)

Alexei Akișin și Dmitri Priadun sunt doi tineri ruși care au făcut un pariu cu lumea întreagă, teoretic, imposibil de câștigat. Ei și-au propus să facă ocolul Pământului... pe gratis. Sau mai exact, cu un dolar. Ei au parcurs tot drumul pe jos, cu mașini de ocazie și cu două biciclete primite în dar de la un locuitor din Nepal și la bordul unor nave. Reușita periplului a fost în mare măsură asigurată de mass-media care le-a făcut publicitate, i-a încurajat moral și financiar. Banii, primiți cu reținere de către cei doi temerari, nu le-au ajuns nici pentru a-și plăti biletele de intrare în muzee sau pentru a goli câteva sticle de bere. Ei și-au astâmpărat setea bând apă de izvor sau de la robinet și s-au hrănit de multe ori cu rădăcini, fructe de pădure sau cu meniuri oferite de localnicii cu care s-au împrietenit pe parcurs. Deocamdată nu au reușit să viziteze decât 17 state. Turul complet al lumii va fi încheiat în aproximativ cinci ani. Și asta, probabil, fără să-și cheltuiască dolarul cu care au pornit la drum. ***(D.M.)***

OCOLUL PĂMÂNTULUI
pe gratis

Zi cu ghinion

Tristan Gouzieu, un pescar francez, a trăit o experiență pe care nici un coleg din breasla sa nu și-ar dori-o. După o zi întreagă de muncă, nu a reușit să prindă nici un pește. Nu aceasta a fost însă problema. El și-a rupt plasele scoțând la suprafață.... 2000 de sticle cu vin, majoritatea perfect conservate, din recolta anului 1978. Înștiințând autoritățile despre această captură neobișnuită, pescarului i s-a adus la cunoștință că nu poate păstra băutura întrucât aceasta trebuie vândută la licitație iar banii astfel obținuți trebuie înmânați proprietarului. Când a înțeles ce i se cere, francezul a declarat cu multă amărăciune: „Sunt foarte dezamăgit! După ce că am recuperat atâtea sticle cu vin, nu m-au lăsat să păstrez câteva măcar ca despăgubire pentru plasele rupte." Într-adevăr, omului i-a fost foarte greu să accepte că, după tot ce i s-a întâmplat, acea zi a fost de fapt una cu ghinion. *(S.M.)*

■ Providențiala regăsire

În urmă cu cincisprezece ani, pe când se întorcea de la serviciu, Ralph Vancroyd și-a găsit soția asasinată în casă. Era seara târziu. Îngrozit și fără să se gândească la consecințe, Ralph apucă arma crimei – un revolver – și încercă să caute ucigașul prin celelalte încăperi, pentru a o răzbuna pe Daisy, nevasta moartă doar de câteva minute. Din nefericire, bărbatul nu găsește pe nimeni, iar vecinii (care auziseră două focuri de revolver) chemaseră între timp poliția. A fost găsit de oamenii legii la căpătâiul victimei, apoi arestat și inculpat de crimă...

Zadarnic a încercat avocatul său să demonstreze că Ralph era nevinovat. Anchetatorii, deși aveau în vedere și alți suspecți, nu dețineau probe decât împotriva soțului lui Daisy. Judecătoarea, doamna Judith Lance, l-a condamnat la închisoare pentru douăzeci de ani, cu posibilitate de eliberare condiționată la jumătatea pedepsei. Nici ea nu fusese foarte convinsă că făptașul era cel din boxă. Căsnicia celor doi se desfășurase fără disensiuni grave, și nici mobilul asasinatului nu fusese elucidat.

Au trecut de atunci, cum spuneam la începutul relatării noastre, cincisprezece ani. În primăvara acestui an, în localitatea Spicess (din statul american Montana) se produc inundații catastrofale, după zece zile de ploi torențiale neîntrerupte. Populației i se cere să evacueze zona, însă mulți localnici refuză să-și abandoneze gospodăriile. Cu ajutorul echipelor de intervenție, dar și cu mijloace proprii, fiecare familie începe să-și transporte cu bărci pneumatice cu motor cele mai importante lucruri de prin case, și nu în ultimul rând animalele. La un moment dat, situația se înrăutățește brusc. Un baraj din amonte de Spicess este pe cale să cedeze. Râul Finny nu mai poate fi stăvilit și într-o noapte stăvilarul se fisurează. Apele năvalnice

încep să mănânce totul în calea lor... Pe acoperișul unei case este observată o bătrânică făcând semne disperate. Dar prin uriașa vâltoare formată nu se mai poate ajunge cu barca. Nivelul apei crește alarmant, până spre acoperiș. Acea femeie în vârstă pare condamnată... Dar un elicopter particular își face apariția în mod providențial. Ajunge deasupra casei și pe un cablu coboară un bărbat care o ia în brațe pe femeie. Dar în timpul ascensiunii spre aparatul de zbor, cablul se rupe. Ambii cad în apele furioase și dispar pentru câteva clipe. În sfârșit, după mai mult de cincizeci de metri de casa cu pricina, perechea reapare la suprafață. Salvatorul reușește acum să înoate până-ntr-o zonă mai potolită. Bătrânica este acum în afară de orice pericol.

Când s-a întors să-și privească eroul, femeii nu i-a venit să-și creadă ochilor. În fața ei stătea... Ralph Vancroyd! Fusese eliberat în urmă cu trei ani și se angajase într-o echipă de intervenție pentru cazuri extreme. Iar bătrânica nu era alta decât fosta judecătoare Judith Lance, pensionată între timp. În loc de cuvinte, Ralph i-a oferit o cană de ceai fierbinte dintr-un termos. Dar ochii cu care o privea pe femeia salvată vorbeau de la sine, la fel ca la proces: „Nu eu am ucis-o pe Daisy!" *(P.I.)*

Ultima dragoste

Chipul pe care Eliane Lalique îl descoperea în apele oglinzii nu părea deloc cel al unei femei de 50 de ani, care născuse și crescuse trei copii. Dimpotrivă, fața destinsă, privirea încă enigmatică și zâmbetul ușor chemător îi arătau cu certitudine că se afla departe de a fi intrat într-o fundătură a existenței, că avea dreptul să mai viseze și să caute fericirea demult pierdută.

A fost ziua când Eliane, rămasă aproape singură în vila din orășelul Hauts-de-Seine, după ce copiii se stabiliseră la casele lor, cu familiile lor, a hotărât să-și schimbe modul de viață. Trecuseră mulți ani de când Patrick, soțul ei, agent comercial, nu mai făcea parte decât formal din universul său imediat. Plecat în provincie toată săptămâna, el venea acasă sâmbăta, aducându-și geamantanul cu lenjerie folosită, se instala în fața televizorului, iar duminică seara își verifica același geamantan, de data aceasta cu îmbrăcăminte curată și luni pleca din nou. Până la următorul week-end, Eliane se ocupa de casă, de copii, mai puțin de sine, chiar dacă suferea enorm știind că soțul ei avea amante a căror existență nici măcar nu o mai ascundea. Treizeci de ani de căsnicie searbădă, treizeci de ani de suferință tăcută...

Așezată pe terasa unei cofetării, Eliane s-a simțit din nou ca la prima tinerețe, când un bărbat ce inspira încredere și admirație i-a oferit o țigară. S-au cunoscut. Georges avea 61 de ani, fusese militar de carieră și rămăsese văduv. Zilele care au urmat i-au confirmat Elianei că încă putea să-i atragă pe bărbați, să fie dorită și iubită simplu, că femeia din ea nu murise. Regăsindu-și identitatea alături de Georges Vaillard, femeia nu a acceptat însă o viață dublă, așa că i-a mărturisit totul lui Patrick, cerând divorțul. Dar pentru acesta era un lucru de neconceput: soția lui, bona care-i crescuse copiii, cea care-i asigura confortul la sfârșit de săptămână și îi pregătea geamantanul, nu trebuia să se separe de el. A urmărit-o, a aflat unde locuia Georges și, orbit de furie, a descărcat arma abia cumpărată în cei doi iubiți. Bărbatul a murit, înainte să ajungă la spital; Eliane însă și-a revenit, după trei săptămâni de comă. O trezire dramatică din somnul morții, pentru a descoperi că nefericirea și singurătatea, ascunse atâția ani de trai în preajma unui om dur, egoist și odios, nu-și dăduseră acordul definitiv, pentru ca ea să regăsească dragostea și tandrețea. Pentru puțină vreme, fericirea păruse că-i surâde din nou, dar prețul pe care destinul și-l luase fusese atât de mare!... *(A.N.P.)*

Săptămâna 23 - 29 NOIEMBRIE

JOHNNY DEPP

MEG RYAN

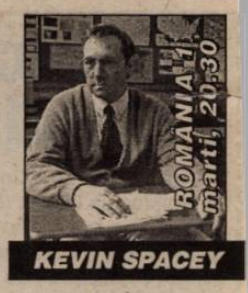

KEVIN SPACEY

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.00** Film: „Lecţia de tangou" (r) **11.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **20.00** Jurnal **20.30** Ploaia de stele **22.00** Ştirile de sâmbăta asta **22.30** Serial: „Amy" **0.00** Film: „Proiectul «Pandora»" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **8.50** Garajul lui Ziggy **12.45** Debut 50 plus **14.00** Fotbal: Dinamo – Petrolul **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Muzica e viaţa mea! **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **23.15** Film: „Pe lacul auriu" (SUA, 1981). Cu: Henry Fonda, Katharine Hepburn, Jane Fonda.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.45** Serial: „Domnişoara Zorro" **10.30** Viaţa satului **13.00** De luni până duminică **14.00** Fotbal: Sportul Studenţesc – Steaua Bucureşti **16.00** Bun de tipar **17.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.30** Ghici cine vine la tine? **21.30** Film: „Nixon" (SUA, 1995, partea I). Cu: Anthony Hopkins **23.15** Minutul 91.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Interes general **18.30** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Iartă-mă! **21.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **22.30** Faţă-n faţă **0.45** Marle jazz.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Avocatul" (SUA, 1991). Cu: Kevin Spacey **22.35** Frontal **2.50** Film: „Doi îngeri albaştri" (SUA, 2000).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Inimi păcătoase" (partea a II-a) **21.30** Cu ochii'n 4 **22.30** Recurs la morală **0.00** Infomania.

FREDDY MERCURY
TVR 2, sâmbătă, 22.50

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Schimanski: căutând-o pe Olga" (Germania, 1999, partea I) **22.25** Euroatlantica **3.15** Film: „Tunelul" (SUA, 2000).

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** Marea demascare **22.30** Serial: „Terra nostra" **23.30** Serial: „Dădaca" **1.25** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **15.00** Doctorul casei **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Intrusa" **20.00** Baschet: România – Grecia **23.00** Serial: „Dădaca" **1.00** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 7.00 – 13.30 Reluări **14.15** Serial: „Lumi diferite" **15.00** Căsuţa poveştilor **15.30** La casa de vis **16.00** Ia-mă acasă! **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Amor latino" **19.00** Serial: „Intrusa" **19.45** Serial: „Seducţie" **20.35** Serial: „Femeiele lui Andrew" **21.00** Serial: „Miresele din Copacabana" **22.10** Serial: „O mamă şi jumătate" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.30 – 15.05 Reluări **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" (ep.1) **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp Tv" **12.00** Serial: „Tărâmul pescarilor" **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Miss World 2001 (partea a II-a) **0.10** Film: „Parfumul banilor" (SUA, 1979). Cu: Barbra Streisand, Ryan O'Neil **2.30** Film: „Rece ca moartea" (SUA, 1987) **4.30** Film: „Viteazul" (SUA, 1997). Cu: Johnny Depp.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.40** Serial: „Apărătorii planetei" **9.00** Serial: „Aventurile lui Papyrus" **9.40** Serial: „Tânărul Hercule" **10.00** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **11.20** Serial: „News Radio" **13.00** Serial: „Nebun după tine" **14.30** Film: „Rocky V" (SUA, 1990). Cu: Silvester Stallone **17.00** Fotbal: Bacău – Naţional **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Căsătorie în direct **23.00** Serial: „Totul despre sex" **23.30** Serial: „Clanul Soprano" **0.30** Film: „Cortina sfâşiată" (SUA, 1966). Cu: Paul Newmann **2.45** Film: „Păsărarul din Alcatraz" (SUA, 1962). Cu: Burt Lancaster.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Apărătorii planetei" **9.45** Serial: „Tânărul Hercule" **10.10** Serial: „Norm încurcă-lume" (ultimul ep.) **10.35** Serial: „Hai să fim o familie!" **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Film: „Profesori" (SUA, 1984). Cu: Nick Nolte **15.15** Film: „Farmecul libertăţii" (Australia, 1992) **17.00** Film: „Greystoke: Legenda lui Tarzan" (SUA, 1984) **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Fotbal: Rapid Bucureşti – Cehlăul Piatra-Neamţ **21.30** Vacanţa Mare **22.30** Serial: „Prietenii tăi" **23.00** Procesul etapei.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **9.45** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp Tv" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Călătoria fantastică" (SUA, 1987). Cu: Dennis Quaid, Meg Ryan **22.30** Sub semnul întrebării **2.00** Film: „O lume nebună, nebună, nebună" (SUA, 1963).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Cimp Tv" **12.30** Serial: „Tărâmul pescarilor" **13.30** Serial: „Detectiv în Vancouver" **14.30** Film: „O familie de poliţişti III" (coprod., 1999) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Urmărire generală **21.00** Serial: „Expertul" (ultimul ep.) **23.00** Gândeşte liber **1.30** Film: „Audrey Rose" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp TV" **12.00** Serial: „Tărâmul pescarilor" **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Demonii printre noi" (SUA, 1998). Cu: Denzel Washington **23.00** Film: „Dincolo de aparenţe" (SUA, 1999)**1.00** Film: „Răzbunarea Pantrei Roz" (coprod., 1978). Cu: Peter Seller.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp Tv" **12.00** Serial: „Tărâmul pescarilor" **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Decizia" (Canada, 1998) **23.00** Provest **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.15** Film: „Sirena de pe Mississippi" (coprod., 1969). Cu: Jean Paul Belmondo, Catherine Deneuve.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.00** Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Strada Milion **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Alien 3" (SUA, 1992). Cu: Sigourney Weaver.

SÂMBĂTĂ 10.00 Serial: „Povestea alpilor" **11.00** Sport Magazin **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Banc Show **22.00** Film: „Alien Nation: Moştenirea trecutului" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Tradiţiile românilor **12.30** Serial: „Chemarea străbunilor" **14.00** Strada Milion **15.00** Real TV **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Film: „Red Rock" (SUA, 1992). Cu: Nicolas Cage, Lara Flynn Boyle **22.30** Stil.

LUNI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Febra roşie" (SUA, 1988). Cu: Arnold Schwarzenegger, James Belushi **23.00** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! **12.45** Video Civica **14.00** Strada Milion **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Camera de râs **22.00** Obiectiv **23.00** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Panica la hotel Majestic" (SUA, 1996). Cu: Faye Dunaway **23.00** Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** AloMania **22.00** Real TV **23.00** Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **16.30** Camera de gardă **18.00** Ţara de piatră **18.40** Doc.: „Paznicii infernului" **19.30** Handbal: România – Iugoslavia **21.00** D'ale lu' Mitică **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Cercul de foc" (SUA, 1992) **0.10** Pop Club.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, Video, Vici! **8.40** Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Zdreanţa veselă" **12.40** Serial: „Avocaţi şi asociaţi" **13.30** Handbal: România – Spania **15.05** Bărbaţi la cratiţă! **16.10** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.00** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.30** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „E timpul să mă mărit" **19.30** Film: „Ce naşte din pisică şoareci mănâncă" (Franţa, 1995) **21.05** Serial: „Viaţa fără mânuşi" **22.05** Serial: „Primul val" **22.50** In memoriam: Freddy Mercury.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Zdreanţa veselă" **13.00** Handbal: România – Polonia **14.30** Cătei meseriaşi **15.40** Serial: „Proiectul 2023" **16.15** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.05** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.35** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „E timpul să mă mărit" **19.30** Film: „Vieţi în cumpănă" (Italia, 1998) **21.05** Serial: „Viaţa fără mânuşi" **22.05** Serial: „Primul val" **23.35** Film: „Camera scorpionului" (Italia, 1999).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.10** Toţi, împreună **16.30** da.nu @ tvr.ro **18.00** Răscruci **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.00** Puls 2001 **22.00** Telejurnal **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: „Aşa este (Dacă vi se pare)" de Luigi Pirandello.

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **18.00** E dreptul tău! **18.40** Cinematograful o istorie vie **19.40** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Oglinda" (partea a II-a).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **18.00** Mit şi istorie **18.35** Documentar **19.40** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „247" (Anglia, 1997) **0.05** Televiziunea, dragostea mea!

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Din coasta Evei **18.00** Afaceri la cheie **18.35** Documentar **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Jocul puterii" (partea a II-a).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Gong Show **21.45** Film: „Novicele" (SUA, 1990). Cu: Marlon Brando **0.10** Film: „Obiceiuri periculoase" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942) **10.00** Casa de piatră **11.00** Film: „Lupul îşi schimbă părul..." (SUA, 1987) **12.30** Serial: „Calea misterelor" **16.30** Film: „Peripeţii în sutană" (SUA, 1991) **18.00** Serial: „V.I.P." **19.00** Observator **20.00** Strada Divertis nr.1 **21.00** Film: „Fără scăpare" (SUA, 1993). Cu: Jean-Claude Van Damme, Rosana Arquette **23.00** Film: „Creatura" (partea I) **1.00** Serial: „Zonele plăcerii".

ROSANA ARQUETTE
ANTENA 1, sâmbătă, 21.00

DUMINICĂ 10.00 Desene animate **11.10** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" **12.30** Serial: „Bette" **13.00** Serial: „MacGyver" **15.45** Film: „Alamo" (SUA, SUA, 1960). Cu: John Wayne **19.00** Observator **20.30** Academia vedetelor **23.00** Film: „Nopţi în Tennessee" (SUA, 1989) **3.00** Film: „Genghis-Han".

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **19.50** Film: „Rain Main" (SUA, 1888). Cu: Dustin Hoffman **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **14.00** Film: „Lanţurile copilăriei" (SUA, 1995) **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.20** Film: „Cu mâinile legate" (SUA, 1999). Cu: Eric Roberts **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Gladiatorul" (SUA, 1992) **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica **10.00-15.00** Reluări **16.00** Domino **18.00** Documentar DW **18.30** As show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** În justiţie **23.30** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club abc **18.00** Documentar DW **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Cântecul şi casa lui **22.45** Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica **9.00-12.30** Reluări **13.30** Cătălin Duminical **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **20.00** As Show **21.00** Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica **10.00-15.30** Reluări **16.00** Muzica **18.00** Documentar DW **18.30** As show **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica **10.00-15.00** Reluări **16.00** Muzica **18.30** As show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica **10.00-13.30** Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica **10.00-12.00** Reluări **15.30** Documentar **18.00** Documentar DW **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.50** Documentar DW **22.30** Telemedicina.

ARNOLD SCHWARZENEGGER

SIGOURNEY WEAVER

JOHN WAYNE

CATHERINE DENEUVE

Omagiu lui Visconti

Alain Delon şi Claudia Cardinale reprezintă unul dintre cuplurile celebre ale istoriei cinematografiei, graţie filmului „Ghepardul" semnat, în 1963, de regizorul Lucchino Visconti. După aproape 40 de ani, cei doi actori, Alain Delon – care pe 8 noiembrie a împlinit 66 de ani – şi Claudia Cardinale – în vârstă de 61 de ani – au reînviat, pentru o seară, faimosul cuplu Tancrede şi Angelica. Nu pentru realizarea unui nou film, vreo continuare după patru decenii a inegalabilului „Ghepardul" de altădată, ci pentru a participa la o expoziţie organizată la palatul Chigi d'Ariccia din sudul Romei, în memoria marelui regizor dispărut în urmă cu 25 de ani, Lucchino Visconti.

Inaugurată pe 12 octombrie şi intitulată „Scena prinţului: Visconti şi Ghepardul", expoziţia, deschisă până în ziua de 13 ianuarie 2002, este găzduită de palatul aflat în apropierea reşedinţei papale de vară (Castelgandolfo), unde au fost turnate mai multe scene de interior ale capodoperei lui Visconti, inspirată după romanul lui Giuseppe Tomasi di Lampedusa şi încoronată cu trofeul „Palme d'Or" la Festivalul de la Cannes din 1963.

Aşa-numita „sală a femeilor frumoase", unde sunt etalate 27 de portrete ale prinţeselor din familia Chigi, una dintre cele mai importante familii italiene, a devenit, pentru filmările din 1962, biroul prinţului Salina, rol magistral interpretat de Burt Lancaster. Portretul în picioare al lui Burt Lancaster, simbol, pe ecran, al aristocratului sicilian, evident nu există în realitate; biroul palatului este tapisat cu sute de cărţi rare şi vechi, precum şi o colecţie de rochii fine şi alte obiecte vestimentare de la sfârşitul secolului al XIX-lea, purtate de femeile din clasa nobilimii din Palermo. Rochii din tafta, catifea şi mătase, pentru toate ocaziile: pentru plimbări în timpul zilei, rochii de vară sau de primăvară, crinoline, jupoane, bluze brodate, care de altfel l-au inspirat pe costumierul Piero Tosi, când a creat toaletele Angelicăi. Interesant este că punctul maxim de atracţie în cadrul actualei expoziţii dedicate lui Visconti este chiar somptuoasa rochie de organza albă, purtată de Claudia Cardinale în scena balului, unde dansează cu prinţul. Secvenţa a fost filmată la palatul Ganci din Palermo. Întâlnirea cu... rochia de atunci i-a stârnit Claudiei Cardinale o vie emoţie. După aproape 40 de ani, actriţa, îmbrăcată într-un taior-pantalon negru, de-o eleganţă simplă, a zăbovit cu gândurile ei, în faţa rochiei de demult. Nu şi-a ascuns profunda emoţie şi a declarat gazetarilor: „Lucchino este nemuritor. Lucrasem cu el şi în „Rocco şi fraţii săi". Pe-atunci eram o necunoscută, abia venisem din Tunisia, nici măcar nu vorbeam italiana, iar el era un maestru..."

Sufrageria palatului Chigi a fost şi ea folosită în „Ghepardul", transformată însă în dormitorul cu pat fastuos – cel cu baldachin din catifea verde.

Expoziţia etalează deopotrivă costume de ofiţeri din armata lui Garibaldi, tunici roşii, precum şi numeroase obiecte cu valoare documentară care au aparţinut familiei autorului romanului „Ghepardul": portrete ale familiei Tomasi, manuscrise, cărţi vechi şi scrisori.

La fel de emoţionat ca şi partenera sa din „Ghepardul", Alain Delon i-a adus un omagiu regizorului care i-a deschis porţile celebrităţii. A amintit că însuşi Visconti era descendentul unei familii de nobili milanezi, iar filmul său este fresca unei epoci: „Suntem aici din fidelitate faţă de Lucchino şi faţă de trecut. Mulţumesc tuturor în numele lui."

Pentru a elogia o dată în plus pe marele regizor, în perioada 1-9 septembrie, la palat vor fi proiectate câteva dintre cele mai mari filme ale lui Visconti: „Senso" (1954), „Rocco şi fraţii săi" (1960), „Ghepardul" (1963), „Căderea zeilor" (1969), „Moarte la Veneţia" (1971), „Ludwig" (1973), „Grup de familie într-un interior" (1975), „Inocentul" (1976).

FRANKENSTEIN şi DRACULA

vor intra în celebra galerie a... figurilor de ceară „Madame Tussaud" din New York. Pentru realizarea legendarelor personaje creatorii s-au oprit la ipostazele interpretate de Boris Karloff (Frankenstein) şi Bela Lugosi (Dracula). Specialiştii nu se mulţumesc cu imaginile din filme, ci au găsit necesar să colaboreze şi cu membrii familiilor celor doi actori. De fapt, este pentru prima dată când două celebrităţi ale istoriei cinematografiei vor fi imortalizate în costume şi cu machiajul specific personajelor pe care le-au interpretat. Figurile de ceară vor fi prezentate publicului cu ocazia sărbătorii de Halloween.

Bruce Willis

s-a plictisit de femei...

...Şi s-a hotărât să se concentreze asupra carierei. După 13 ani de căsătorie şi divorţul de Demi Moore, actorul a încercat să-şi ofere... o nouă tinereţe sentimentală. A alergat din floare-n floare, fără pretenţii mari.

Nu l-a deranjat nici că una dintre „iubitele" lui era star porno, e vorba de Alisha Klass. Dar, în cele din urmă s-a plictisit de acest fel de viaţă şi, totodată, a ajuns la concluzia că toate femeile sunt interesate doar de celebritatea sa şi de... „farmecul" averii pe care a acumulat-o. Într-un interviu acordat postului de radio BBC, Bruce Willis spunea: „Mi-e greu pentru că pe fruntea mea pare a fi scris „lozul câştigător". Mi-e greu să-mi dau seama dacă o femeie este cu adevărat onestă pentru că, orice s-ar spune, cultul celebrităţii nu poate fi subestimat. Or, eu aş vrea să fiu apreciat sau ales pentru ceea ce sunt ca om, nu ca star."

Liz Hurley

dezminte zvonurile

Nu, nu este însărcinată. Acesta a fost mesajul foarte clar pe care actriţa a simţit nevoia să-l ofere mass-mediei prin intermediul ataşatului ei de presă, Karin Smith. De ce au deranjat-o atât de mult

zvonurile potrivit cărora ar fi însărcinată? Probabil, pentru că, după despărţirea de Hugh Grant, alături de care şi-a petrecut 13 ani din viaţă, a fost văzută în compania... prea multor bărbaţi, astfel încât nici măcar gazetarii care se laudă că ştiu totul n-au putut să-şi dea seama care ar putea fi fericitul viitor tată. Un partener oficial se află totuşi în existenţa actriţei, e vorba de producătorul de film Stephen Bing. Doamna Smith, deşi... însărcinată să dezmintă zvonurile privind... sarcina actriţei, se pare că nu a fost foarte convingătoare. Ea a declarat reporterilor de la „The Sun": „Am vorbit cu Liz despre această problemă şi mi-a spus că e vorba doar de nişte invenţii ale presei. Atât şi nimic mai mult!". Deşi se apropie de 35 de ani, Liz Hurley nu a gustat până acum din bucuria maternităţii.

Russell Crowe

a iubit-o pe Meg Ryan

Când s-a îndrăgostit de Russell Crowe – lucrau împreună la „Proof of Life" – Meg Ryan a crezut că El e bărbatul vieţii ei şi n-a ezitat să pună capăt cât ai clipi din ochi căsătoriei ei de 9 ani cu actorul Dennis Quaid. Atunci, întreg Hollywoodul, întreaga lume, de altfel, n-au ezitat la rândul lor să-l eticheteze pe faimosul Gladiator drept spărgător de mariaje iar pe Meg drept iresponsabilă. Dar celor doi îndrăgostiţi nici că le-a păsat, deşi povestea lor de dragoste a fost întoarsă pe toate feţele şi paparazzi i-au vânat clipă de clipă. Relaţia lor n-a durat însă decât şase luni şi din momentul în care s-au despărţit presupunerile privind motivul rupturii n-au contenit. În cele din urmă şi-a găsit o singură explicaţie... viabilă. Îmbătat de glorie şi de propria-i putere de seducţie, Russell s-a rezumat la a seduce şi a abandona încă o femeie, cea care, întâmplător, lăsase totul în urmă de dragul lui. După aproape un an de la momentul despărţirii, Russell a găsit prilejul să comenteze povestea ultra-mediatizată pe care a trăit-o alături de Meg. Şi, într-un fel să-şi netezească imaginea cam şifonată: „M-am îndrăgostit de una dintre cele mai frumoase femei ale planetei şi oamenii au văzut în asta o crimă. Am iubit-o cu adevărat". Dar, Russell a refuzat să se refere la ceea ce-i interesa cel mai mult pe curioşi: de ce s-au despărţit? „Pur şi simplu n-a mai mers din motive care nu privesc pe nimeni altcineva în afară de noi doi", a comentat el.

Renne Zellweger

vrea imposibilul

După o relaţie de durată cu Jim Carrey, tulburată însă de furtuni, de despărţiri şi reveniri, de promisiuni de căsătorie şi retractări fără regrete, Renee Zellweger se pare că şi-a găsit naşul. S-a îndrăgostit de un... doctor, dar nu de unul adevărat, ci de celebrul dr. Ross din „Spitalul de urgenţă", alias George Clooney. Nu-i vorbă, şi el se află în aceeaşi stare de euforie sentimentală şi amândoi se gândesc la o viaţă în comun. Renne, care l-a întâlnit pe Clooney la... propria ei aniversare de anul acesta, când a împlinit 33 de ani, deja ţese planuri mult mai serioase de viitor în care, evident, îl include pe dr. Ross, în ipostaza de soţ. Proba de foc, consideră ea, după cum comentează gurile rele, a trecut-o; a reuşit să intre şi în graţiile animalului de companie al iubitului ei, porcul Max. Între ei s-a născut o prietenie mai ceva ca-n filme. Să fie asta de-ajuns ca George să-i ofere în cele din urmă inelul de căsătorie? Puţin probabil, spun cei ce-l cunosc foarte bine pe convinsul celibatar. „El n-a uitat nici acum mariajul eşuat cu Talia Balsam, prima şi ultima lui nevastă!", amintesc ei. Dar, răsturnările de situaţie fac parte din reţeta show-biz-ului, putem adăuga noi.

AMERICAN PIE 2

o variantă reîncălzită

După ce, în urmă cu doi ani, „American Pie" s-a transformat într-un triumf surpriză din punct de vedere al încasărilor la nivel planetar, o serie de producători, scenarişti şi actori s-au gândit că n-ar fi rău să-şi dea mâna pentru a pune la copt încă un „American Pie".

Acum doi ani, tânărul public american s-a trezit în plină toropeală estivală cu o... „plăcintă", al cărei gust nu prea îl cunoşteau pentru că autorii ei – producători, scenarişti şi actori – erau nişte cvasidebutanţi. Iar povestea filmului, ce mare lucru putea fi? Nişte aventuri ale unuia, Jim gafeurul (Jason Biggs) şi ale prietenilor lui, Oz cel romantic (Chris Klein), Kevin cel îndrăgostit fără speranţă (Thomas Ian Nicholas), Finch cel sentenţios (Eddie Kaye-Thomas) şi Stifler cel bestial (Sean William Scott), toţi elevi la colegiu, având ca principală preocupare găsirea unei modalităţi de a-şi pierde fecioria. De aici, o suită de gaguri „idioate". Şi cu toate astea, filmului i s-a dus repede buhul printre tinerii care au dat năvală în sălile de cinema. Şi asta s-a întâmplat nu numai în America, ci peste tot în lume, unde s-a difuzat filmul. În numele acestei reuşite şi potrivit unei formule probate şi cu „Scary Movie", „Ştiu ce s-a întâmplat astă-vară" şi alte filme destinate aşa-zisului public de campus, studiourile „Universal" şi-au arătat interesul de a pune pe foc un supliment de „American Pie", mergând evident pe o reţetă care foloseşte aceleaşi ingrediente: un grup de fete de data aceasta interpretat de o mână de actriţe cunoscute publicului doar prin prestaţia lor în seriale tv. sau în filme pentru adolescenţi. Au fost alese: bruneta cu trup sculptural Shannon Elisabeth, Tara Reid („Sex Intentions", „Urban Legend"), Mena Suvari (revelaţia din „American Beauty" de Sam Mendes)... Tinerele n-au avut prea multe oferte în privinţa rolurilor. Oricum le-ai fi privit, acestea se împărţeau în trei categorii: fie de bombă sexuală (adică foarte apetisantă, dar proastă), fie de toantă, fie de inteligentă, dar respingătoare. Dar ce mai conta, e vorba de un „American Pie 2"!

Regizorii primului film, fraţii Cris şi Paul Weitz, (între timp realizatori ai filmului „Chuck Buck", trecut neobservat de public şi de critici) au „promovat" acum la rangul de producători, aşa că munca de regizor a fost trecută pe umerii lui J.B. Rogers, doar asistent pe vremea primului „American Pie". Ce-a ieşit din cuptor în a doua serie? Un fel de comedie sau de vodevil, o succesiune de situaţii în care singura preocupare este „pe cine mai aduc în patul meu", legate între ele printr-o intrigă menită să atragă atenţia publicului fără să depună prea mult efort în ceea ce priveşte atenţia. Paradoxal, „American Pie" a rămas în fruntea topului american în primele trei trei săptămâni de la lansare, timp în care a înregistrat încasări de 109, 6 milioane de dolari. Orice comentariu e lipsit de sens...

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Apa vie și apa moartă

În copilărie, foarte mulți dintre noi am aflat, citind basme precum „Harap Alb", despre minunile înfăptuite prin folosirea unor leacuri cel puțin stranii – apa vie și apa moartă – luate „de unde se bat munții în capete". Nu vom analiza aici succintele informații (de fapt, munții nu sunt munți, iar cele două feluri de apă reprezintă produsul unei veritabile tehnologii... ultramoderne), ci vom aminti doar că fata împăratului Roș îl readuce la viață pe voinicul decapitat de Spân, *turnând apă moartă „să steie sângele și să se prindă pielea", apoi stropindu-l cu apă vie.*

Poate părea ciudat, însă povestea conține un procent relativ scăzut de ficțiune. Fizicieni și chimiști, dar și terapeuți au studiat posibilitatea obținerii așa-numitei ape vii și a apei moarte, realizând chiar un aparat simplu, în acest scop. Din păcate, fenomenul rămâne prea puțin cercetat în profunzime, cu toată seriozitatea. Totuși, tratamente făcute în diverse afecțiuni au probat veridicitatea ideii ce părea simplă fantezie. Într-o exprimare lapidară, terapeuții ce și-au însușit această procedură susțin că *apa vie* (negativă) provoacă dezvoltarea intensă a țesuturilor umane, când sunt vătămate, ca și creșterea rapidă a animalelor, dacă ele beau asemenea apă ionizată; de partea cealaltă, *apa moartă* (pozitivă) duce la moartea bacteriilor, a mucegaiului, a dăunătorilor din agricultură, a păduchilor de plante etc. Un aparat destul de simplu, confecționat special pentru obținerea acestui dublu leac insolit, include o diodă D24-64 și doi electrozi din oțel inoxidabil de 20 mm (1 x 40 x 1), cu distanța între ei de 35 mm. Pentru operațiunea propriu-zisă, se folosește un borcan de circa 2 litri, în care se introduce un săculeț de pânză și se umple cu apă. Anodul (+) se așază în săculeț, iar catodul (-) în borcan. Se pune aparatul în priză și după 5-7 minute se scot electrozii din apă, apoi săculețul se golește în alt vas (s-a obținut astfel apa moartă). Se umple din nou săculețul cu apă de la sursă și se repetă operațiunea, cu cealaltă apă, aflată în borcan, supusă la o doua electroliză. După alte 5 minute, vom avea, în recipiente separate, cele două tipuri de apă tămăduitoare.

Prin amabilitatea prof. Eleonora Zamșa, am obținut și o listă cu tratamente posibile, foarte simple și deci ușor de aplicat de către oricine. Reproducem mai jos informațiile primite, în speranța că ele vor fi de folos tuturor celor care cred și în adevărurile din basme.

Amigdalită. Se face gargară cu apă moartă (a.m.) timp de 5 zile, de câte 5 ori pe zi. După fiecare gargară, se bea un sfert de pahar cu apă vie (a.v.). În prima zi va scădea febra, iar după a treia zi boala începe să cedeze.

Prostata. Se bea câte o jumătate de pahar cu a.v. timp de 5 zile, de 4 ori pe zi, cu 30 de minute înainte de a mânca. După 3-4 zile se separă mucozitățile și după încă 3 zile dispare tumoarea.

Procese inflamatorii închise. Timp de 2 zile, se pun comprese pe porțiunea inflamată, cu a.v. încălzită; înaintea punerii primei comprese, porțiunea bolnavă se umezește cu a.m. și se lasă să se usuce. Seara, se bea un sfert de pahar cu a.v. Inflamația se vindecă în 2 zile.

Hemoroizi. În decurs de 24 ore (uneori, durata poate fi de 2 zile), se spală dimineața anusul cu a.m., apoi se aplică tampoane înmuiate în a.v., schimbându-se pe măsură ce se usucă. Rezultatul – scurgerile de sânge se opresc, leziunile se cicatrizează în 2-3 zile. Simultan, se beau zilnic 1,5 l a.v., timp de 5 zile, când se interzice consumul băuturilor alcoolice, al răcoritoarelor cu lămâie, al portocalelor și al zemei de varză.

Gripă. Se clătesc cavitatea gurii și nările cu a.m., de 8 ori în 24 de ore, iar noaptea se bea o jumătate de pahar cu a.v. Gripa trece în numai o zi.

Boli ale articulațiilor și încheieturilor, anchiloze. Se bea câte o jumătate de pahar cu a.m., timp de 2 zile, de câte 5 ori pe zi, înainte de masă.

Dureri de dinți. Se clătește cavitatea gurii cu a.m. o singură dată, timp de 5-10 minute.

Arsuri la stomac. Se bea o jumătate de pahar cu a.v., boala ameliorându-se, și prin eliminarea de gaze.

Arsuri și opăreli. Dacă au apărut pe zona afectată bășici cu apă, trebuie să fie sparte, porțiunile arse se udă cu a.m., iar peste 5 minute se udă cu a.v. Se repetă procedeul de 7-8 ori pe zi, vindecarea survenind după 2-3 zile.

Diaree. Se bea o jumătate de pahar cu a.m., procedeu repetat, dacă în decurs de o oră situația a rămas aceeași.

Tuse. Timp de 2 zile, se bea o jumătate de pahar cu a.v., de 4 ori pe zi, după mese! Tusea încetează.

Răni, tăieturi. Plaga se spală numai cu a.v., apoi se pansează. Rana se vindecă, după o zi.

Colită. Se încălzește a.m. până la 37º-40ºC. Noaptea, se face o clismă cu această a.m. și după 10-15 minute se clătește anusul cu a.v. O procedură este suficientă pentru vindecare.

Dureri de mijloc. Timp de 24 de ore, înaintea meselor principale, se bea de 3 ori câte trei sferturi de pahar cu a.v. și durerile dispar.

Eczemă. Se umezește locul bolnav cu a.m. și, după 10-15 minute, cu a.v., timp de 3-5 zile, până la dispariția eczemei.

Răni care supurează. Se spală rana cu a.m., după 3-5 minute se spală cu a.v., apoi spălătura cu a.v. se repetă de 5-6 ori, în decurs de 24 de ore, până la vindecare.

Hemoragie și dilatarea vaselor sanguine. Se spală cu a.m. părțile umflate sau sângerânde, apoi se aplică pe locul bolnav un tifon înmuiat în a.v. Se bea, în acest timp, o jumătate de pahar cu a.m., iar după 2 ore se bea câte o jumătate de pahar cu a.v., la fiecare 4 ore, timp de 2-3 zile.

Herpesul se usucă după circa o zi, dacă se tamponează locul infectat cu a.m., timp de 30 minute, tamponul storcându-se la intervale scurte și reînmuindu-se în a.m. proaspătă.

Răceala cefei. Se pun comprese cu a.m. încălzită și se bea, de 4 ori pe zi, câte un sfert de pahar cu apa ionizată, astfel: în prima zi – numai a.m., iar în celelalte zile – numai a.v., până la vindecare.

Nefrită. Timp de 4 zile, se ia de 4 ori pe zi câte o jumătate de pahar cu apă ionizată: în prima zi – numai a.m., iar în zilele următoare – numai a.v.

Pentru *eliminarea mirosului neplăcut al picioarelor,* după spălarea acestora cu apă caldă și uscare, se udă cu a.m., iar ciorapii și încălțămintea se șterg, de asemenea, cu a.m.

Pentru *starea de confort general și bună dispoziție,* se clătește gura cu a.m. dimineața și seara, după fiecare masă, apoi se bea o jumătate de pahar cu a.v.

Pentru *igiena feței,* dimineața și seara, după spălare, se șterge fața cu un tampon de vată înmuiat în a.m., apoi în a.v.

Pentru *sterilizarea și dezinfectarea obiectelor,* acestea se udă cu a.m., apoi se usucă, după care se șterg cu un tampon de tifon înmuiat în a.v.

De precizat că nu se pun în contact cele două tipuri de apă ionizată.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, vă stă la dispoziție în următoarele domenii ale supracunoașterii:

- Consultanță parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea și identificarea unor situații obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existențe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare care să conțină o fotografie și doleanțele dv. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

Paiele de ovăz sunt încă folosite de unii fitoterapeuți, sub formă de cataplasme, în cazurile de scleroză multiplă (leuconevraxită) sau de paralizie. Se înveleau picioarele într-o țesătură de bumbac îmbibată cu fiertură de paie de ovăz, se încălțau apoi ciorapi groși la fel de bine înmuiați, apoi se înfășura bolnavul într-o folie de plastic și era lăsat astfel o oră și jumătate. Apărea o transpirație puternică, adică se eliminau multe toxine, iar procedura se realiza din 2 în 2 zile, de 21 de ori, până la vindecare.

Apa de furnici. La miezul nopții, o bătrână aducea din pădure un furnicar mare, cu furnici cu tot, pe care-l fierbea până dimineață, la foc mic. Apa rezultată (i se mai spunea și „spirt de furnici") se folosea la frecarea locurilor atinse de dureri reumatice poliarticulare, ritualul repetându-se încă de două ori, în lunile următoare. Se consideră că efectul tămăduitor îl avea acidul formic al furnicilor.

Petrolul combătea cu succes, prin ungerea capului și a părului, neplăcute afecțiuni și paraziți ca păduchii, lindinii și râia. Tot prin ungere cu petrol dispăreau junghiurile și nevralgiile, dar se interzicea să se bea gaz, când se inflamau amigdalele, acesta devenind otrăvitor, dacă se făcea abuz de el.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

EMILIA VLĂDESCU răspunde cititorilor

A.V. – Iași: *Doamnă A., ceea ce s-a scris în revista „Magazin" a fost real, am avut multe rezultate bune în terapiile mele. Numai că, de la distanță este foarte greu să tratezi pe cineva așa de tare bolnav cum este fiul dv. Iar pe de altă parte v-ați pus întrebarea dacă fiul dv. merită să fie ajutat? Credeți că bolile sunt întâmplătoare? Eu tratez oamenii (sufletul), mai puțin bolile. Dacă nu a simțit nimic în timp ce noi lucram cu dânsul, îmi pare rău, dar nu este vina mea. Nu distanța contează foarte mult, ci sufletul celui bolnav. Cereți prea mult pentru fiul dv. și nu oferiți nimic în schimb. (Nu mă refer la bani). Mult succes în căutările dv.!*

Să ne îngrijim singuri

CĂI DE RELAXARE

Timpul nu ne mai ajunge! Suntem grăbiți; suntem obosiți; suntem nervoși. Relaxarea ar fi singura cale de a contracara aceste neajunsuri. Iată câteva posibilități de a o aborda. Fiecare se poate opri la metoda care i se potrivește sau pe care o poate folosi, în funcție de locul în care se găsește și de timpul pe care îl are la dispoziție în acel moment.

◆ O cale rapidă, ce poate fi utilizată oricând în timpul zilei, dar mai ales pentru a „îmbia" somnul, este să inspirăm pe nas, gândind cuvântul LINIȘTIT și să expirăm pe gură, gândind cuvântul RELAXAT... Încercați și veți vedea ce minunat vă veți simți!

◆ Procedeul de „Noapte bună" este trecerea în revistă a întregului corp, începând de la călcâie și până la cap, cu un gând de recunoștință și bunăvoință. Să ne gândim că tălpile, sufocate în încălțări, suportă greutatea trupului și lovituri în timpul mersului; încheieturile picioarelor, mușchii membrelor, sistemul osos, organele vitale care lucrează non stop din prima până la ultima clipă, toate ne stau la dispoziție, permanent... Merită să le mulțumim, pe rând și să le urăm „Noapte bună" (cu siguranță, o vom avea și noi...).

◆ Aromoterapia este o cale deosebit de plăcută de relaxare. Puneți în lampa de ars uleiuri volatile, 10-15 picături de iasomie, portocal, lămâi sau lavandă și stând comod pe un fotoliu... visați!

◆ Vizualizarea constituie o metodă sigură de relaxare. Întindeți-vă pe o canapea și închideți ochii... Sunteți într-o poieniță, în mijlocul unei păduri. Florile parfumate și intens colorate vă bucură ochii; auziți păsărelele ciripind, ascunse în frunzișul verde intens al brazilor ce vă înconjoară. O dulce relaxare vă cuprinde!

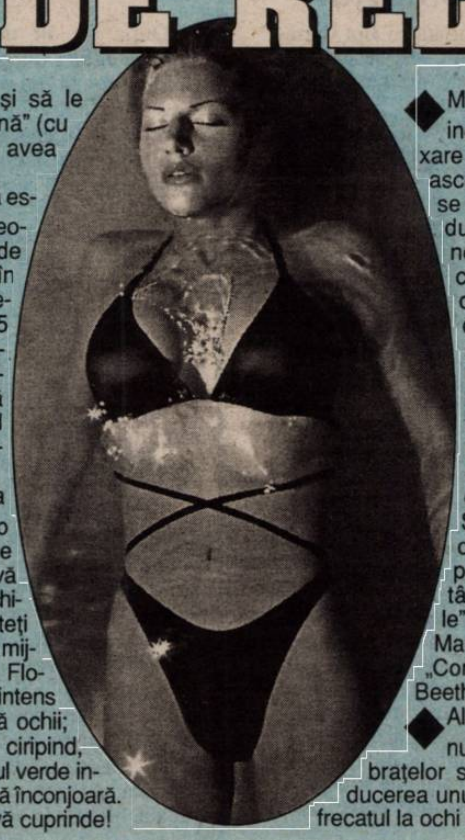

◆ Meloterapia poate induce și ea o relaxare deosebită. Puteți asculta anumite piese muzicale, ce produc o destindere nervoasă și musculară, ca de pildă: „Lacul lebedelor" de Ceaikovski, „Vis de dragoste" de Liszt, „Serenada" de Schubert, „Simfonia pastorală" de Beethoven, „Voci de primăvară" de Strauss. Puteți obține o calmare a psihicului, ascultând „Anotimpurile" de Vivaldi, „Ave Maria" de Schubert, „Concert imperial" de Beethoven.

◆ Alegeți un gest obișnuit – încrucișarea brațelor sau a picioarelor, ducerea unui deget la frunte, frecatul la ochi etc. – și faceți din el un reflex condiționat, de obținere a relaxării. Șoptiți de 25 de ori, seara și dimineața, formula următoare: „Numai atunci când corpul, mintea sau sufletul meu simt nevoia relaxării și încrucișez brațele (picioarele, duc degetul la frunte etc.; spuneți și faceți gestul ales de dv.), voi intra automat într-o stare de calm și liniște! După prima săptămână de exercițiu regulat, reflexul condiționat de relaxare va începe să se instaleze.

◆ Reflexoterapia este și ea deosebit de utilă. Masarea tălpilor în întregime sau a degetului mare de la ambele picioare, precum și a zonei care reprezintă coloana vertebrală (muchiile interne ale labelor picioarelor), produc o liniștire. Reechilibrarea energetică absolut necesară în relaxare se obține prin metoda polarizării. O persoană stă culcată cu fața în sus. Cealaltă persoană stă pe un scăunel și îi pune palmele pe tălpi. În felul acesta, energia cu polaritate pozitivă de pe talpa dreaptă va veni în contact cu polaritatea negativă de pe palma stângă și talpa stângă (negativă), cu palma dreaptă (pozitivă).

GABRIELA FLORETA BUCUR
psiholog reflexoterapeut

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei Popescu Victoria din Bucureşti

Din scrisoarea adresată redacţiei am reţinut că dv. şi cei doi fraţi ai dv. aţi dobândit un imobil format din trei niveluri plus părţi comune printre care şi teren în suprafaţă de 150 mp. Întrebarea dv. este cum se pot delimita drepturile celor trei fraţi proprietari asupra terenului în condiţiile în care există neînţelegeri între aceştia.

În primul rând ne aflăm în faţa uneia din modalităţile juridice ale dreptului de proprietate şi anume coproprietatea. Conform prevederilor legii civile, într-o asemenea situaţie, coproprietarii trebuie să exercite şi să îndeplinească în comun drepturile şi respectiv obligaţiile ce decurg din dreptul de proprietate comună prin săvârşirea de acte şi fapte juridice în legătură cu bunul ce constituie obiect al acestei forme de proprietate.

În legătură cu fiecare din aceste categorii de acte şi fapte juridice legea prevede un anumit regim juridic. Pentru actele de conservare şi administrare privitoare la bunul respectiv, în situaţia în care aceştea profită coproprietăţii, legiuitorul prevede

Coproprietatea

posibilitatea ca aceste categorii de acte să poată fi exercitate de oricare dintre coproprietari fără consimţământul prealabil al celorlalţi. Pentru actele de dispoziţie, cum ar fi vânzarea, ipotecarea etc., este instituită regula unanimităţii, în sensul că aceste acte nu pot fi săvârşite decât cu acordul tuturor coproprietarilor.

De asemenea fructele bunului ce face obiectul proprietăţii comune se cuvin tuturor proprietarilor după următoarea delimitare.

Fructele naturale (adică ceea ce produce bunul în mod natural fără intervenţia omului) precum şi cele civile (dobânzi, chirii) se cuvin tuturor copărtaşilor, iar cele industriale (cele produse prin intervenţia omului) vor fi dobândite numai de copărtaşul care a lucrat efectiv. Ceea ce este specific coproprietăţii este faptul că fiecare dintre coproprietari deţine o cotă parte ideală şi abstractă din bunul respectiv, în sensul că indiferent de mărimea acesteia (½, ¾, 5% etc.) dreptul fiecăruia dintre proprietari se întâlneşte cu drepturile celorlalţi în fiecare particulă din bunul respectiv. Aceasta înseamnă că atâta timp cât există starea de indiviziune (de coproprietate), nici unul dintre coproprietari nu va avea o parte concretă din bunul respectiv ci va stăpâni laolaltă cu ceilalţi bunul în integritatea sa.

În cazul dv. concret, aşa cum rezultă din scrisoarea primită la redacţie, dv. şi cei doi fraţi ai dv. deţineţi în coproprietate casa şi terenul primite prin donaţie. Din cele ce ne scrieţi am înţeles că, în urma neînţelegerilor cu unul dintre fraţi, aţi dori să recurgeţi la partajarea proprietăţii.

În legătură cu aceasta am dori să vă precizăm următoarele:

Dată fiind situaţia concretă adică natura bunului ce face obiectul coproprietăţii trebuie să ştiţi că aţi putea proceda în primul rând la un partaj pe cale amiabilă sau, dacă nu vă înţelegeţi între dv., la un partaj judiciar prin cerere adresată instanţei de judecată.

Partajul se poate realiza cu privire la casă astfel:

Fiecare dintre dv. să deveniţi proprietar exclusiv al unui nivel, în măsura în care se poate face o astfel de lotizare a casei. Diferenţele valorice între loturi se pot compensa prin plata unor sulte (sume de bani). Aceasta numai în ipoteza în care fiecare din dv. doreşte să devină proprietar al unei părţi în casă.

În caz contrar prin acordul părţilor sau prin hotărârea instanţei se va putea, după caz, să se atribuie casa unuia din coproprietari cu obligaţia pentru acesta de a-i despăgubi pe ceilalţi sau se va putea vinde, prin bună învoială sau licitaţie publică, casa, urmând a se împărţi suma de bani obţinută.

Dorim să mai precizăm, în ceea ce priveşte părţile comune ale casei, (acoperiş, terase, casa scărilor, instalaţii, terenul pe care este construită casa etc.) că asupra acestora va exista în continuare o coproprietate forţată şi perpetuă întrucât nu s-ar putea partaja. În funcţie de configuraţia concretă a terenului aferent casei se va stabili dacă acesta va putea fi partajat sau, fiind util şi necesar folosirii casei, va rămâne în coproprietatea dv. şi a fraţilor dv.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

– *Îţi aminteşti, Ionele, că ţi-am împrumutat 500 de dolari?*

– *Cum să nu! Aşa ceva nu se uită între prieteni!*

– *Şi când mi-i dai înapoi?*

– *Ce întrebare? Ce sunt eu, profet?*

Doi prieteni se întâlnesc la cafenea.

– *Aud că săptămâna trecută ţi-ai înmormântat soacra!*

– *Trebuia, bătrâne! Murise!*

Învăţătorul încearcă să explice copiilor:

– *Până la apariţia banilor, plăţile se făceau în grâne, vite, legume...*

– *Dar cum încăpeau toate astea în portofel?*

Doi scoţieni stau de vorbă:

– *Ai auzit? Clubul nostru de fotbal îşi reia activitatea întreruptă de şapte ani!*

– *Asta înseamnă că s-a găsit mingea pierdută atunci!*

– *În cât timp faceţi fotografii „la minut"?*

– *Ca peste tot! În 24 de ore!*

– *Soţul tău sforăie întotdeauna aşa?*

– *Nu! Numai când doarme!*

PERSPICACITATE

Două obiecte din cele şase prezentate în desenul din dreapta-sus, se află şi în desenul din dreapta-jos, identice ca formă dar prezentate diferit de orientare. Încercaţi să le găsiţi! (Gh.R.)

SOLUŢIA: *Obiectele sunt: nr. 3, vizibil în partea inferioară a desenului şi în tabloul dintre cele două vase de pe bufet şi nr. 5, vizibil în marginea cărţii (cotorul) şi îmbinarea acesteia cu gura vasului de pe masă.*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

KARPOV – RIBLI, 1986

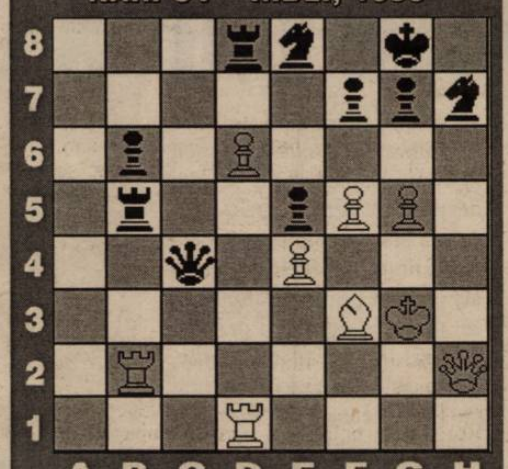

DEZLEGARE: 1. Dh7!! (dacă 1. ... Th1? Cd6 2. Dh7 Rf8) 1. ... Rh7 2. Th2 Rg8 3. Th1 f6 4. Th8 Rf7 5. g6 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Verificaţi-vă cunoştinţele

IZVOARE

1. Cum se numeşte un izvor cu izbucnire şi scurgere intermitente care se formează în regiunile carstice şi funcţionează pe principiul sifonului?

2. La poalele căror munţi se află staţiunea climatică „Izvoru Mureşului"?

3. Ce mănăstire din secolul al XVII-lea, construită pe locul uneia din secolul al XIV-lea, se află în comuna Izvoru Bârzii din judeţul Mehedinţi?

4. Ce pictor francez, reprezentant al curentului neoclasic, a pictat nudul „Izvorul"?

5. Cine a scris poezia „Izvorul nopţii"?

6. Cum se numeau, în mitologia greacă, nimfele izvoarelor, lacurilor şi apelor curgătoare?

7. Cine a regizat, în 1959, filmul „Izvorul fecioarei"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Lacrima este un lichid incolor, sărat, alcalin, reprezentând produsul de secreţie al glandelor lacrimale. 2) Prin „lacrimariu" romanii înţelegeau un vas mic de sticlă, cu o formă alungită, care se punea în mormânt cu scopul de a aduna lacrimile celor rămaşi în viaţă, după cel dispărut. 3) În muzică prin lacrimoso se înţelege indicaţia de a cânta grav, dureros iar lacrimosa constituie chiar o parte a recviemului. 4) Poezia „Trei lacrimi reci de călătorie" a fost scrisă de Ion Minulescu (1881-1944). 5) Floarea cunoscută sub numele de lăcrimioară se mai numeşte popular şi „mărgăritărel" 6) Vestitul vin alb „Lacrima-Christi" se produce în Italia, în podgoriile de la poalele Vezuviului, regiunea Torre del Greco. 7) Filmul „Lacrimile amare ale Petrei von Kant" a fost realizat în 1972 de regizorul, scenaristul şi actorul german Rainer Werner Fassbinder (1946-1982).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Victorie" au răspuns corect următorii cititori: ■ 7 răspunsuri corecte: Prof. Maria Iova *– Constanţa;* Florentina Gorea *– Topliţa şi* Mihai Waspuch *– Bucureşti care, ca de obicei, s-au remarcat prin promptitudine şi rigoare. ■ 6 răspunsuri corecte:* Elena Ispas *– Piatra Neamţ, care ne-a dat, ca de obicei amănunte interesante şi* prof. Marin Ştefan *– Simleu Silvanei căruia îi mulţumim pentru urări şi cuvintele frumoase. ■ 5 răspunsuri corecte: veşnic grăbitul nostru prieten* Dan Victor Munteanu *– Galaţi.*

Ne cerem scuze cititorilor care au răspuns la 1-2 întrebări şi pe care nu-i putem menţiona deoarece spaţiul rubricii nu ne permite.

(I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„REFLECŢII"

O FIICĂ A MOLDOVEI / POZATĂ		PULBERE DIN FLORI / ADOLESCENTĂ		DUŞMĂNIE / A CĂLĂUZI		SUPĂRARE / FĂCUT SCRUM		OM ÎN TOATĂ FIREA / DIN NOU		FEMEI DIN PALESTINA / ÎNTĂRITOR	
B	P	U	O	M	P						
F	O	T	O	G	R	A	F	i	A	T	Ă
ATACĂ LA DRUMUL MARE / CĂLUŢ						INSULĂ DE CORALI / A DOFTORI					
T	A	L	H	A	R	A	T	O	L		
P	O	H	E	i	COARDE DE VIOARĂ / RUDĂ CU PALTINUL	S	T	R	U	H	E
INCALŢATA VARA / FRUCTUL... LUI ADAM						POIANĂ / MĂSURĂ PENTRU AUR					
S	A	H	D	A		R	Ă	R	i	S	
		SĂGETĂTOR / BĂTAIE... MÂNCATĂ						CEŢI / DEALURI			
M	Ă	R	A	R	C	A	S		C	T	
CARTOF PORCESC / BLUZIŢĂ!				DAGUL MÂMICII / ULUIT						CONSTRUIT, DURAT	
N	A	P		T	A	T	i	C		i	
		REA LA GUST / ÎL MÂNÂNCĂ PORCII					FARFURIE ZBURĂTOARE / OMENESC				
i	E	A	M	A	R	A		O	Z	M	
A TRAGE PE NAS / BATE PUTINEIUL						CA NIŞTE EREŢI / UN ANUME INDIVID					
A	S	P	i	R	A		U.	L	i	i	
i	M	T	A	R	SFIOASE / CER!	T	i	M	i	D	E
DISCIPOL / NE FERESC DE FULGERE						DINTE CÂINESC					
C	i	R	A	C		C	A	M	i	N	
P	A	R	A	T	R	Ă	S	N	E	T	E

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SINTAGME". *Orizontal:* N - G - M - Z - N - T - NEPOLITICOSI - CALITA - ATAT - TARAN - RAFALA - SAN - BATE - VN - FAT - FAIANTA - TICAI - SEU - A - CO - OTET - ALBE - RASARIT - BUR - MIRI - APUSURI - ŢATA - ALERTA - MATEMATICIAN.

UTILE

◆Pentru scoaterea petelor este necesar să se stabilească felul ţesăturii (lână, bumbac, in, mătase, fire sintetice). Se arde un fir din ţesătură la flacăra unui chibrit; dacă ţesătura este din lână sau din mătase naturală, firul se strânge şi degajă un miros neplăcut; dacă ţe-sătura este de bumbac sau mătase vegetală, fibra arde repede, emanând un miros de hârtie arsă.

◆Înainte de a fi scoasă, pata trebuie curăţată bine de praf iar zona din jur udată cu apă pentru a împiedica răspândirea petei. Peste petele proaspete de grăsime se trece cu fierul de călcat nu prea încins, nu înainte însă de a pune două-trei straturi de sugativă pe partea de dedesubt şi de deasupra petei. În acest fel cea mai mare parte din grăsime va fi absorbită de sugativă. Abia apoi se trece la curăţarea cu solvenţi.

◆Petele se scot întotdeauna pornind de la margine spre centru. Dacă pata nu iese complet din prima încercare, se repetă operaţiunea de 2-3 ori, alternând-o cu spălarea obiectului respectiv.

◆Soluţie de scos pete de grăsime: 250 ml apă, patru linguri sare de bucătărie şi patru linguri amoniac. Pentru materialele colorate se întrebuinţează o soluţie mai diluată. Această soluţie este eficientă şi în cazul petelor de răşină sau de gudron.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

✉ ***MĂDĂLINA ION din Bucureşti.*** *„Am primit cadou două plante despre care mi s-a spus că... ar fi portocal amar şi lămâi trifoliat. Nu ştiu de ce, dar tare nu-mi vine să cred că sunt citrice, aşa-zisul portocal nu seamănă cu un portocal şi nici aşa-zisul lămâi cu un lămâi. Mă puteţi ajuta cu unele informaţii?"*

PORTOCALUL AMAR (Citrus aurantium)

se deosebeşte într-adevăr de portocalul dulce (obişnuit). Cel mai adesea creşte sub formă de arbust sau pom de mărime mijlocie, cu ramuri viguroase şi spini foarte mari. Frunzele sunt puternic parfumate, de mărimi diferite, în funcţie de soi, cu peţiol lung de 2-3 cm, prevăzut cu aripioare mari. Florile sunt mari, albe şi frumos mirositoare, dar fructul este mic (deşi la unele soiuri sunt şi mijlocii sau mari), sferic, cu coaja foarte groasă, aspră, portocaliu-roşcată. Pulpa fructului are 10-12 clini, e de culoare cenuşiu-închis şi are gust amar-acid. În plus, un număr mare de seminţe. În esenţă, prin ce se deosebeşte de portocalul dulce? Frunzele au limbul îngust şi alungit, peţiolul este mai lung şi prevăzut cu aripioare mai mari, iar florile pot fi lipsite în unele cazuri de pistil. Frunzele şi florile conţin uleiuri eterice diferite de cele ale portocalului dulce. Varietatea de portocal amar denumit „Myrtifolia" – cu fructe mici, acrişor – amare – este folosit la prepararea băuturilor şi uleiurilor eterice. Acesta de fapt se şi foloseşte ca plantă ornamentală de ghiveci. Este foarte decorativ şi este mai rezistent la frig decât portocalul dulce.

LĂMÂIUL TRIFOLIAT (Poncirus trifoliata)

are un aspect de pom de talie mică, cu spini puternici, agresivi. Frunzele sunt căzătoare, anuale, trifoliate, cu folia terminală mai mare decât celelalte două. Florile sunt solitare (nu în buchete), albe, iar fructele nu sunt comestibile; au formă sferică sau ovoidală, sunt mici, galbene şi aromate. Au coajă groasă, pulpă acidă şi un număr mare de seminţe. Datorită rezistenţei sale mari la frig (suportă până la -20 grade C) poate fi amplasat în camere reci, în holuri, verande, balcoane şi terase închise etc. Lămâiul trifoliat se foloseşte ca portaltoi pentru celelalte specii de citrice, cărora le poate mări rezistenţa faţă de temperaturile scăzute. *(A. Popescu)*

Tragedie!

Excelentă ideea de presă a lui Dan Diaconescu de a plasa semnul doliului în colţul ecranului la emisiunea pe care o moderează şi asta imediat după încheierea partidei cu Slovenia în care naţionala României condusă de Hagi a ratat calificarea la mondialele de anul viitor. Într-o partidă în care calificarea ne era la îndemână, Hagi a reuşit performanţa de a nu avea nici o idee viabilă de antrenor, descalificându-se cu propriile sale arme. Sigur, nici jucătorii nu pot fi absolviţi de partea lor de vină, dar e lucru ştiut că nişte fotbalişti joacă pe o partitură scrisă de antrenor. De data asta, partitura lui Hagi a fost o simplă coală albă de hârtie. Pentru o asemenea performanţă, care îi va rămâne atârnată de picior pentru totdeauna, Hagi ar fi trebuit să-şi fi dat demisia, asta în cazul în care nimeni nu se încumetă să-l destituie.

Aşa se întâmplă oriunde în lumea fotbalului. Numai la noi e altfel. „Naşul" Mircea Sandu se mai gândeşte, în vreme ce Hagi nu are de gând să demisioneze deoarece nu ştie ce-o să zică familia. Să nu cumva să creadă că ar fi un gest de laşitate din partea lui! Adevărul, pe care Hagi nu-l sesizează, nici măcar acum când a ratat o calificare aşteptată de o ţară întreagă, este că laşitatea sa, neînvinsă de muntele său de orgoliu, a fost atunci când a acceptat o pălărie mai mare decât capul lui. Acum spune că nu ţine la scaun şi că dacă (!) va fi demis rămâne un mare fan al echipei naţionale, ceea ce, până la urmă, din prostie, sună a cinism: fan al echipei naţionale trebuia nu să rămână, ci să fie! Fie refuzând postul de antrenor al naţionalei, fie conducând naţionala la victorie. „Mentalitatea de învingător", despre care presa a cântat cu atâtea surle, s-a dovedit un mare fâs, o gogoaşă penibilă până în măduva oaselor. Păcat că unui mare fotbalist i s-a oferit o şansă nemeritată: aceea de a dovedi că este un foarte prost antrenor. Nu doar fără experienţă. Pentru că experienţa o putea dobândi Hagi antrenând un an, doi echipa sa favorită, Farul. Păcat, însă, de bucuria care putea fi, a iubitorilor de fotbal din ţara asta, şi pe care Hagi a transformat-o în decepţie. La revedere, Hagi!

SPORT FLASH

Umilire!

O nenorocire nu vine niciodată singură. Lângă fotbal, iată naţionala României de rugby. Frunza de stejar s-a făcut de cacao! De unde altădată eram egala echipei Franţei, de unde altădată ne băteam de la egal la egal cu echipa Angliei, de unde aspiram la turneul celor 5 naţiuni, azi rugby-ul românesc a intrat în cea mai neagră pasă a lui. Am ajuns o caricatură, nu doar ciuca bătăilor, iar frunza de stejar s-a transformat într-un scaiete! Pe stadionul Twickenham, echipa Angliei, câştigătoare a turneului celor 6 naţiuni, a disputat un meci-test cu naţionala României. Dacă pentru englezi ăsta a fost un meci-test, nu ştiu ce a fost pentru noi. Pentru că la sfârşitul partidei, tabela de marcaj înregistra un scor nemaiauzit, de-a dreptul incredibil şi hilar: 134-0! Naţionala României a făcut cea mai penibilă figură din întreaga ei istorie! Ea a ajutat Anglia să-şi depăşească recordul din 1998, când a învins Olanda cu 110-0. Pentru asta, demiterea întregii conduceri a federaţiei de rugby este cea mai elegantă reacţie.

GEORGE CUŞNARENCU

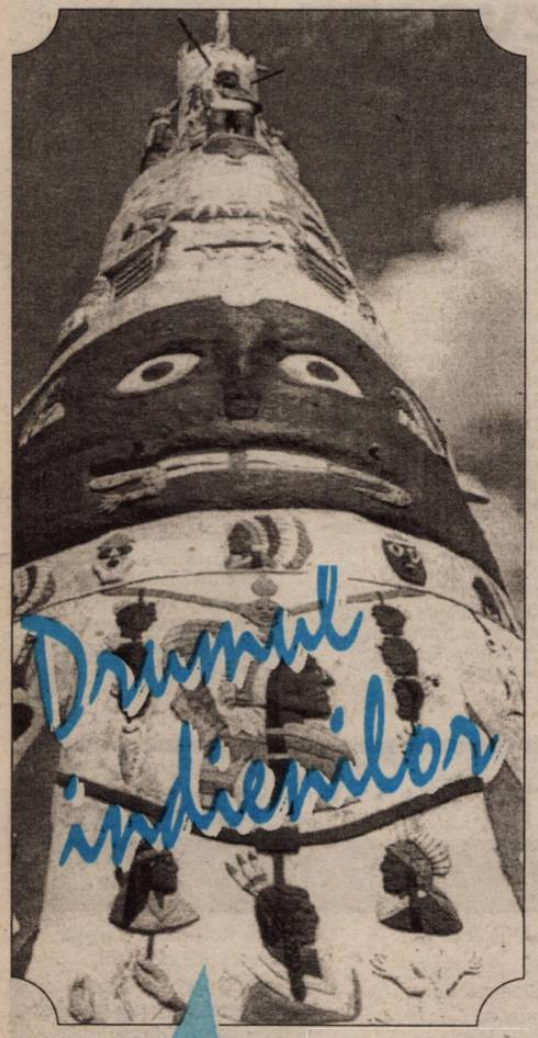

Drumul indienilor

Acest monument ridicat pe drumul 66 din Oklahoma marchează un moment important din istoria Continentului America. Era drumul marii migrări a indienilor, drumul exilului. Pe aici au trecut spre ultimele ţinuturi libere din Vest, pregătindu-se pentru luptele care au urmat. (I.S.)

O DRESOARE UNICĂ

Sammy Keithstone, renumită femeie-geolog specializată în studiul migrării zonelor deşertice, a devenit mult mai celebră în afara lumii ştiinţifice datorită însoţitoarei ei quasi-permanente, pe nume Mon. Micuţul mamifer este o mangustă pe care doamna Keithstone a salvat-o din colţii unui şacal, în regiunea nordică a Deşertului Kalahari (sudul Africii). Pe atunci, Mon era un pui rătăcit de colonia de manguste şi numai un foc de armă bine ţintit i-a schimbat soarta. De atunci, zglobiul patruped nu se mai desparte de cea pe care o consideră stăpâna sa. Puternicele sale simţuri (olfactiv şi vizual) o ajută pe cercetătoare să se apere de agresorii cei mai perfizi, în special de reptile, scorpioni şi păianjeni. În mod cu totul neaşteptat, Mon s-a adaptat foarte bine şi vieţii de apartament, refuzând să se întoarcă printre suratele ei. *(P.I.)*

METEORIT URIAŞ

La Muzeul American de Istorie Naturală din New York City există unul dintre cei mai mari meteoriţi din lume. Nu e de mirare că acesta constituie una dintre atracţiile copiilor, care ţin să-l atingă pe marele Ahnighita, cum se numeşte meteoritul. *(I.S.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Nobel 2001 – Laureaţii unui Premiu centenar ■ OZN-urile şi religia ■ Terorismul cibernetic ■ Impactul schimbărilor climatice asupra civilizaţiilor ■ Femina club ■ Patologia benignă a sânilor ■ Amprentele minciunii ■ Dosarele vrăjitoriei ■ Întâmplări adevărate ■ Viaţa din spatele măştilor ■ Remedii orientale pentru boli universale ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

26 NOIEMBRIE – 2 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): După câteva zile liniştite, la începutul intervalului, vor urma câteva evenimente care vă vor agita puţin viaţa, mai ales în mediul profesional. Oricum, astrele indică faptul că veţi ieşi cu brio din toate încercările.

TAUR (21.04-21.05): Cea mai remarcabilă curbă astrală este acum cea a finanţelor. Ascensiunea ei vertiginoasă se încheie cu un maxim (miercuri sau joi), cu alte cuvinte veţi primi o sumă frumuşică de bani.

GEMENI (22.05-21.06): Deşi toate curbele astrale principale sunt situate deasupra normalului, nici una nu zvâcneşte spre culmi. Veţi parcurge, în consecinţă, o perioadă cât se poate de liniştită.

RAC (22.06-22.07): Conform cu alura curbei psihicului, se pare că sunteţi asaltat de gânduri negre, în mod inutil. Poziţiile planetelor vă sunt favorabile şi nu se întrevede nici un pericol.

LEU (23.07-22.08): Dacă poziţia nefavorabilă a lui Mercur faţă de Soare se concretizează în realitate, atunci vă puteţi aştepta la un ghinion financiar (marţi sau miercuri). Luaţi-vă măsurile de rigoare!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Nici o scamă de nor nu impurifică peticul dv. de cer, cu excepţia sfârşitului de săptămână. S-ar putea să primiţi o veste mai puţin plăcută de departe sau să aveţi mici probleme de sănătate.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Două evenimente contradictorii vor anima acest interval destul de zbuciumat. Dacă luni sau marţi veţi primi bani, în a doua jumătate a săptămânii veţi fi nevoit să faceţi cheltuieli neprevăzute.

SCORPION (23.10-21.11): Cel mai important eveniment este ascensiunea curbei financiare până spre un maxim (joi sau vineri). Dar, atenţie! Nu vă grăbiţi să investiţi banii, aşteptaţi până săptămâna viitoare.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba afectiv-emoţională are acum oscilaţii periculoase, semn că s-ar putea ivi situaţii neplăcute în viaţa de cuplu. Încercaţi să vă stăpâniţi orgoliile şi lucrurile se vor aşeza.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea eticheta acest interval, când fie că primiţi o veste foarte bună (în mediul familial), fie că ghinionul financiar de vineri vă dă peste cap planurile.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară este în continuă scădere, fapt care ar trebui să vă pună serios pe gânduri. Din fericire, spre finalul perioadei declinul se opreşte şi începe ascensiunea.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba psihicului şi cea a finanţelor sunt acum cele mai semeţe şi asta ar trebui să vă facă optimist. Joi sau vineri primiţi bani sau o veste foarte bună despre ei.

Personalităţile săptămânii: *Aron Pumnul, Grigore Antipa, Liviu Rebreanu, Nicolae Labiş, Paul Zarifopol, Cezar Petrescu, Ivan Paţaichin, Francisc Vaştag;* Gaetano Donizetti, Stefan Zweig, Tina Turner, Woody Allen.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 549 • ANUL XLIV • 29 NOIEMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 48 (2299)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

29 NOIEMBRIE

1829 Amiralul Richard Byrd realizează pentru prima dată în lume un zbor la Polul Sud.

1864 Armata americană ucide în jur de 400 de indieni Arapho, printre care femei şi copii.

S-a născut în această zi

1803 Christian Johann Doppler, fizician care descrie efectul Doppler.

Omul cibernetic

- *1959 – Proiect utopic al unui om artificial*
- *Cyberborg – dotat cu sistem endocrin, digestiv, respirator...*
- *Creierul – incapabil să realizeze coordonarea totală şi simultană*

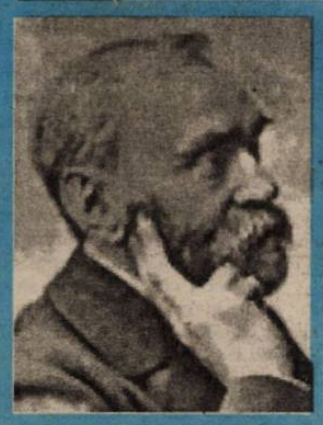

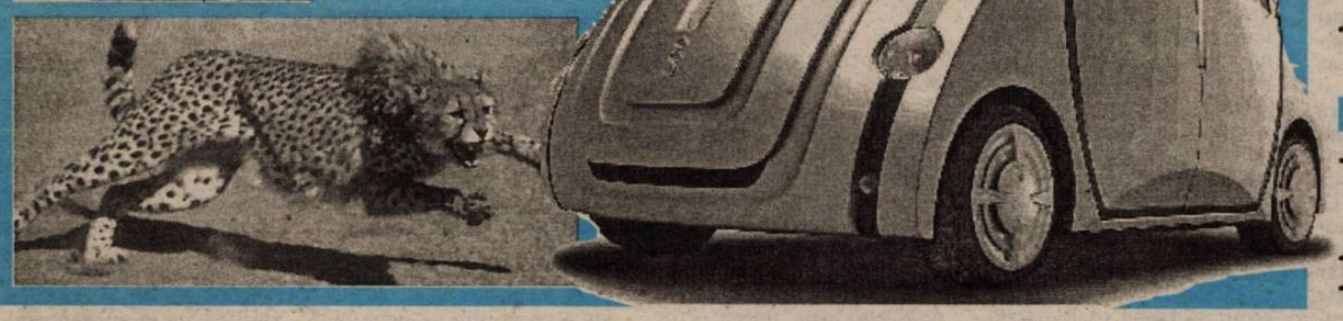

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

● *Spectacolul cunoaşterii*

Nobel 2001. Laureaţii unui Premiu centenar

● *Terra X*

Creierul, continent necunoscut

● *Femina club*

Pentru părinţi „Micii dezordonaţi”

● *Terapii complementare*

Terapeutul român din Tibet

● *Misterele lumii*

Apariţie vie, uitată de timp

● *Stele fragile*

Viaţa din spatele măştilor

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

„MICA FRANŢUZOAICĂ” (lemn, 1920, New York)

Descoperire biofarmaceutică

Cercetătorii americani de la Universitatea Raleigh din Carolina de Nord au descoperit faptul că o anumită specie de peşte produce un compus natural din clasa antibioticelor. Denumiţi „piscidine”, aceşti compuşi proteinici au o acţiune foarte rapidă – de ordinul minutelor – asupra agenţilor patogeni. Ar putea fi trataţi cei suferinzi de diverse forme de alergie, de astm sau de stări febrile. Piscidinele sunt cu atât mai valoroase, cu cât multe antibiotice aflate deja pe piaţă nu mai au efectul scontat. Şi asta pentru că mulţi agenţi patogeni suferă mutaţii şi medicamentele care ar trebui să le elimine efectul nu mai recunosc ţinta.

Specialiştii în biofarmacie susţin – într-un articol publicat foarte recent în prestigioasa revistă „Nature” – că se poate vorbi despre o nouă clasă de antibiotice, deosebit de eficiente atât în cazul omului, cât şi pentru uz veterinar. Prezenta descoperire a antibioticelor fabricate pe cale naturală este cel puţin la fel de spectaculoasă ca şi cele făcute în pielea unor broaşte şi în sângele de crocodil. Biofarmacia se mai poate mândri şi cu descoperirea în ţesuturile rechinului alb a unui compus cu acţiune anticanceroasă foarte eficientă în cazul cancerului la sân şi la creier. *(P.I.)*

ABONAMENTE - 2002

Pentru a avea certitudinea continuării conectării la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin”, abonaţi-vă rapid pe anul 2002! Expediaţi pe adresa redacţiei, printr-un mandat poştal, contravaloarea abonamentului solicitat. Aceasta este cea mai avantajoasă modalitate de a intra în posesia revistei. (Argumente solide pentru demersul dv. şi alte detalii necesare găsiţi în pagina 16.) Primilor 100 de cititori abonaţi direct la redacţie pe 2002 le oferim **GRATUIT** un abonament pe trei luni, în continuarea celui efectuat de dânşii.

Tuturor cititorilor abonaţi direct la redacţie, Tombola fidelităţii le rezervă şansa câştigării unor premii-surpriză valoroase.

Bibliotec[illegible]ţeană

cartea albă

CRITICA N-A MURIT!

Nu m-am ocupat cam de multă vreme de o carte de critică literară. Mă număr printre cei care spun că literatură există chiar şi în aceşti ani sumbri pentru cultură, ceea ce a murit a fost critica literară. Nu numai că ea nu mai are puterea (şi nici dorinţa) de a da o direcţie în literatura română, dar nici măcar nu mai este în stare să fie la curent cu cărţile de literatură care apar, aşa cum apar, cu chiu, cu vai. Şi totuşi, există şi surprize plăcute. Există critici literari serioşi, pentru care această meserie este o vocaţie. Nicolae Bârna chiar citeşte cărţi şi chiar se încăpăţânează, fără să obţină nici un avantaj material de pe urma acestei îndeletniciri păguboase, să scrie despre cărţile bune. Rezultatul? La editura *Albatros*, în colecţia de *Critică şi istorie literară*, i-a apărut de curând cartea „Comentarii critice", o lucrare în care se ocupă de proza (mai ales) de azi. Nicolae Bârna (născut în 1950) este unul dintre criticii literari care, în ciuda faptului că nu e primit în „elita" criticii româneşti de către cei care stabilesc „ierarhiile", este unul dintre puţinii critici literari care au „organ", cum se zice. Unul dintre puţinii critici literari care reuşeşte chiar să înţeleagă cărţile pe care le citeşte şi asta datorită unui „nas" deosebit pentru ideile literare. El nu se mulţumeşte să scrie cronici telegrafice şi superficiale, dimpotrivă, realizează consistente eseuri literare pe marginea cărţilor de literatură contemporană. Merită să mai amintesc faptul că volumul lui Nicolae Bârna, „Ţepeneag. Introducere într-o lume de hârtie", publicat în 1998, a fost distins cu Premiul pentru debut al Salonului de carte de la Cluj-Napoca şi cu premiul „Titu Maiorescu" al Academiei Române. Noua sa carte „Comentarii critice" continuă să ne arate un Nicolae Bârna atent la fenomenul literar actual. Fie că spune „Pe frontul brebanian (aproape) nimic nou", în care este analizată extrem de pertinent opera lui Nicolae Breban, fie că se ocupă de Mircea Cărtărescu în „Triumful solipsismului sau... întoarcerea demiurgului" în care analizează romanul „Orbitor", fie că analizează „Călătoria Luceafărului", scris de mine în 1997 („Fabulă rock-and-roll şi panoramă a deşertăciunilor"), fie că se opreşte la volumul de proză al lui Daniel Bănulescu „Te pup în fund, Conducător iubit", fie la „Carte de trecere" semnată de Cătălin Ţârlea, Nicolae Bârna dovedeşte că nu are complexe în faţa literaturii contemporane, o cunoaşte bine, îi înţelege resorturile şi semnificaţiile şi ştie să-i guste deliciile. Iată câteva exemple din care reiese analiza subtilă a lui Nicolae Bârna. *„Ziua şi noaptea* (romanul lui Nicolae Breban, adăugirea mea) actualizează încă o dată o «cursă» în care pot cădea cititorii naivi, doritori de certitudini, neamicii ambiguităţii. «Cursa» aşezată în calea lor de o (persistentă) inceritudine: e Nicolae Breban un prozator «de idei», cu ambiţia impunerii unui discurs ideologic, ori un scriitor «de observaţie» (realist, „mimetic")... Cheia enigmei stă, fără îndoială, în raportarea la polifonia dostoievskiană...". Despre romanul „Orbitor" al lui Mircea Cărtărescu (un roman strălucitor, fără nici o îndoială), Nicolae Bârna propune o lectură nu postmodernă cum ar fi tentaţi criticii să facă la repezeală, ci o lectură mai profundă în care criticul observă o deviaţie de la postmodernism a lui Cărtărescu, o deviaţie benefică a cărei finalitate este marea literatură: „Ce se întâmplă, de fapt, în «Orbitor»? Se întâmplă multe, *totul* chiar. Literalmente, *totul*! Cartea dă curs... unei pulsiuni titanice". Daniel Bănulescu, în viziunea lui Bârna, a câştigat în consistenţă: „Faţă de precedenta carte, condeiul de prozator a lui Daniel Bănulescu s-a mai îmblânzit, viziunea globală a câştigat în profunzime şi s-a cărturărit". Despre romanul lui Cătălin Ţîrlea aflăm că este"scris fără non-conformism lexical: aspectele argotice ori vernaculare nu sunt escamotate, ci reduse la o pondere raţională, Cătălin Ţîrlea se afirmă pe toate lungimile de undă stilistice ca un anticalofil". Închei aici scurtele note pe marginea cărţii lui Nicolae Bârna cu observaţia că este o carte inteligentă care se poate citi în registru inteligent.

GEORGE CUŞNARENCU

Labirint sentimental

NICOLETA A., Bucureşti: *„Citesc această rubrică de când a apărut prima oară şi am tras o concluzie pe care o supun atenţiei dumneavoastră. Cred că, pentru persoanele care nu au probleme sentimentale şi nu au dat niciodată piept cu vreo dezamăgire în această privinţă, ceea ce numiţi «portret astrologic» poate fi de mare utilitate. Nu numai că ne putem cunoaşte pe noi înşine mai bine, dar poate că şi putem preveni situaţiile delicate. Din acest punct de vedere, vreau să vă spun că am citit diverse cărţi şi reviste, însă ceea ce se scrie despre Vărsător, zodia mea, nu prea mi se potriveşte. La cei 26 de ani ai mei, cred că mă cunosc destul de bine (...) De ce apar neconcordanţele respective, oare autorii nu au aceleaşi surse? Cum se face că într-un loc mi se spune că sunt impulsivă şi posesivă, iar într-altul că sunt înţeleaptă şi am foarte mult tact, în orice împrejurare. Cum vă explicaţi diferenţe atât de mari? Mai pot eu să mă bazez pe indicaţiile astrologice găsite ici-colo?"*

– Dragă Nicoleta, sursele diverşilor autori pot fi diferite, însă, în esenţă, portretele astrologice ar trebui să fie foarte apropiate. Dacă nu se întâmplă aşa, înseamnă că intră în funcţiune destul de mult (poate chiar prea mult) imaginaţia celui care se încumetă să facă astrologie. Pe de altă parte, este adevărat şi faptul că aspectele portretelor respective ţin cont şi de tradiţia unei ţări sau alteia (mă refer doar la cele europene) şi de vechimea izvoarelor folosite. În ceea ce priveşte concluzia trasă de tine, cred că ai dreptate, dar viaţa este, uneori, atât de imprevizibilă, încât nişte trăsături de caracter şi temperamentale nu pot ajuta foarte mult la luarea deciziilor.

Revenind la portretul astrologic al Vărsătorilor, trebuie spus mai întâi că ei se află sub dublă guvernare, şi

anume Saturn şi Uranus. Aceste două planete conferă o mare diversitate de însuşiri, care de multe ori se contrazic. Astfel, dacă Uranus conferă nativilor dorinţă de aventură (sentimentală, profesională) fără o asumare raţională a riscurilor, Saturn este dătătoare de înţelepciune, de moderaţie, pe fondul unei gândiri bine organizate, care exclude pripeala. Vărsătorii sunt mai mult intuitivi, nu prea le place să fie conduşi de alţii. Dacă Saturn îi face înţelegători şi prietenoşi, Uranus le conferă o indiferenţă pronunţată faţă de suferinţele altora, adică un soi de egoism greu de întâlnit la alte zodii. Se spune că femeia-Vărsător este cea mai capricioasă, dar evident că asta nu este o regulă. În sfârşit, în acest spaţiu îţi mai pot spune că din punct de vedere sentimental, Vărsătorii sunt dificili dacă nu sunt ei la cârma legăturii. Dacă femeia este dominantă, atunci perechea „ideală" este Leul, Scorpionul sau Vărsătorul; dacă bărbatul este dominant, atunci armonie maximă va avea cu Taur şi Vărsător. Pentru ambele sexe, din întâlnirea cu nativi ai zodiilor Peşti şi Rac ies scântei... Nu uita, pe viitor, dacă ai probleme sentimentale, să-mi scrii.

LOREDANA P.N., Constanţa: *„Sunt o fire foarte instabilă din punct de vedere sentimental. Până acum am avut patru prieteni şi aş putea spune că m-am îndrăgostit de toţi, dar mi-a trecut foarte repede, fără să am regrete, fără să sufăr din cauza vreunuia dintre ei (...) Am ajuns la 28 de ani fără să pot să spun că am întâlnit marea dragoste, cum se spune de obicei. Nici măcar prima dragoste nu m-a afectat deloc. Vreau să am o relaţie stabilă, dar nu ştiu de ce nu prea mai am curajul să mă apropii de cineva. Să fie o problemă de caracter, ceva legat de zodia mea, Fecioara?"*

Dragă Loredana, zodia Fecioarei este dominată de Mercur şi în consecinţă este o zodie a oamenilor cu mult spirit practic. Cei născuţi în Fecioară au, de obicei, o tendinţă pronunţată spre respectarea tradiţiei. Sunt persoane foarte meticuloase, bine organizate şi nu prea visează cu ochii deschişi. Sentimental vorbind, Fecioarele (şi femeile, şi bărbaţii) sunt foarte stabile şi pot chiar să se sacrifice pe ele însele pentru a nu strica legăturile, dacă este vorba de o iubire autentică. Iată că situaţia ta nu prea se potriveşte, cu alte cuvinte diversitatea caracteriologică a oamenilor copleşeşte uneori posibilităţile astrologiei de anticipare. Oricum, nu cred că trebuie să-ţi faci griji prea mari în legătură cu viitorul tău partener, nu se ştie niciodată când poate apărea acel bărbat care să te facă să nu te mai desparţi de el. Poate că este vorba şi de puţin noroc, dar şi de puţină seriozitate. Dar mai ales, trebuie să ştii ce vrei şi ce să oferi, astfel încât să nu ajungi nici la compromisuri, dar nici la forţarea unei punţi afective. Nimic artificial nu trebuie să impurifice punţile sufleteşti, indiferent de vârstă.

ANA DUMITRU, Focşani: Triunghiurile armoniei interumane sunt specifice zodiacului chinezesc. Având în vedere faptul că zodiile lunare chinezeşti corespund ca intervale de timp celor europene, s-a făcut „extensia" respectivelor triunghiuri şi în astrologia clasică, folosită de noi. Ţie, ca Săgetător, îţi corespunde zodia Şobolanului (22.11-20.12), iar relaţiile optime (profesionale, sentimentale şi amoroase) le ai cu Leul (Maimuţă) şi Berbec (Dragon). Cele mai neplăcute legături sunt cu Gemenii (Cal).

RADU IANIERI

Dacă dragoste nu e...

Bianca, între căsnicie şi o iubire extraconjugală

Cred că te-ai grăbit să condamni rezerva, lipsa de reacţie ale prietenului tău. Pentru a-şi putea asuma responsabilitatea unei relaţii atât de complicate ar trebui, înainte de toate, să ştie care sunt intenţiile tale. Presupun că e foarte afectat, că se simte vinovat de cele întâmplate şi că îi este foarte greu să ia vreo iniţiativă aşa încât cel mai bun lucru e să faci tu acest prim pas. Dacă ar fi pledat pentru naşterea copilului ar fi dat dovadă de imoralitate, pentru că acest eveniment ar fi generat pe lângă multă suferinţă, un imens scandal în familie, ruptura unei căsătorii fiind inevitabilă. Dacă ar fi pledat pentru avort ar fi avut sentimentul că-şi asumă un mare păcat. Trebuia să-i spui direct: Aş vrea să păstrez copilul şi să rămânem împreună pentru că mariajul meu e definitiv compromis, pentru că te iubesc şi vreau să rămân cu tine. În acest caz i-ar fi fost mai uşor să-şi asume responsabilitatea unui scandal. Dacă eşti hotărâtă să continui o căsnicie nefericită, cu sau fără aventuri extraconjugale, nu există decât o variantă... Oricum, în acest caz nu cred că ar fi fost absolut necesar ca prietenul tău să afle că ai rămas însărcinată. Dacă n-ai fi fost căsătorită, iniţiativa lui ar fi fost obligatorie. În situaţia de faţă, dezorientarea, reticenţa lui mi se par motivabile. Cred că i-ar fi imposibil să-şi închipuie că un „incident" sexual i-ar putea da dreptul să destrame o familie sperând că-şi va câştiga partenerul de viaţă cu preţul distrugerii unei familii. Oricum, dincolo de riscul (păcatul) unei relaţii extraconjugale, este clar că această criză n-ar fi apărut dacă ai fi făcut dragoste protejat.

Iată şi câteva reacţii din partea a două cititoare, legate de căsătoria în derivă a Biancăi din Bucureşti.

Sunt căsătorită de 15 ani (acum nu mai sunt) şi ca orice femeie „prezentabilă" am fost, mai în glumă, mai în serios, curtată de câţiva bărbaţi. Am simţul umorului când e nevoie şi cred că m-am descurcat binişor de fiecare dată pentru că în asemenea situaţii, când ai verighetă pe deget, ori iei lucrurile în glumă ori te arăţi ofensată. Aşadar, au fost câteva tentaţii şi dacă eram puţin „nebună" aş fi putut aluneca pe panta ispitei dar n-am făcut-o pentru că nu-mi stătea în fire. N-am avut o căsătorie fericită dar nici prin gând nu mi-a trecut că aş putea să mă întorc la bărbatul meu după ce m-a strâns altul în braţe. Nu neapărat pentru că e imoral ci pur şi simplu pentru că aşa am simţit şi pentru că aşa cred că e firesc. Dacă mi-aş fi înşelat bărbatul, păi atunci aş fi rămas cu celălalt. Aş putea s-o înţeleg pe Bianca dar asta nu înseamnă că aş putea fi de acord cu faptul că îşi înşală bărbatul, că îşi neglijează copiii. Ce fel de căsătorie mai e şi asta, să stai sub acelaşi acoperiş, în acelaşi pat cu un soţ pe care să-l înşeli? *(Drăghici Florica din Negreşti, jud. Vaslui, 45 de ani.)*

Sunt convinsă că Bianca nu s-a căsătorit pentru că aşa au vrut părinţii ei. S-a căsătorit din dragoste, aşa cum e normal. Faptul că relaţia lor n-a mers, că sentimentele au dispărut, poate fi imputat amândurora dar şi destinului, pasiunea trece de cele mai multe ori sau se diminuează şi nu toţi partenerii pot suporta acest impas. Majoritatea se obişnuiesc, îşi asumă rutina căsătoriei dar mai sunt şi

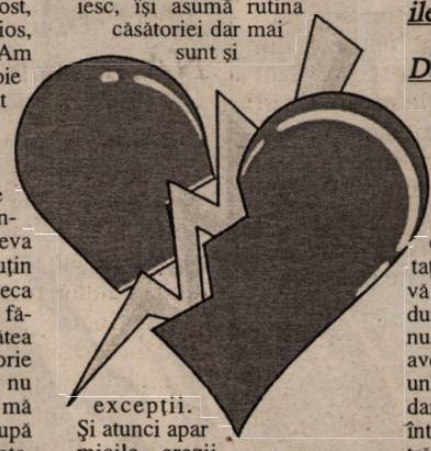

excepţii. Şi atunci apar micile erezii, evadări, refugii în alcool, aventuri galante, pentru că nu suportă să trăiască neguros, încordat. Pentru că simt nevoia să se elibereze. Lucrurile se pot simplifica dacă n-ar fi copiii la mijloc. E greu, e imposibil să împarţi copiii. E o responsabilitate uriaşă. Problema Biancăi, spre stupefacţia mea, nu e familia ci reacţiile prietenului ei, securitatea aventurii... Nici unul dintre parteneri nu pare însă să fi făcut eforturi pentru a-şi salva căsnicia, măcar de dragul copiilor. Fiecare are o doză serioasă de egoism. Poate că asta e singura lor şansă, să aibă şi existenţe paralele. *(Crăciun Elisabeta din Câmpina, 32 de ani.)*

Scrisoarea lui Daniel, publicată în numărul 45 din 8 noiembrie, a stârnit vii controverse. Iată câteva dintre opiniile cititorilor legate de o posibilă relaţie a lui Daniel cu o fată aparent inaccesibilă.

Am văzut că publicaţi numai părerile tinerilor de parcă ei ar fi cei mai în măsură să şi le exprime în cazurile pe care le prezentaţi. Sunt tare curioasă dacă vă aplecaţi urechea şi la gândurile unei pensionare. Domnule redactor, nu ştiu câţi ani aveţi, păreţi şi dumneavoastră un om în vârstă, cu experienţă dar nu pot să fiu de acord întotdeauna cu dumneavoastră. De ce spuneţi că femeile au nevoie de personalităţi, de bărbaţi puternici? Eu cred că bărbatul trebuie să fie un om cât se poate de normal, să muncească cinstit, să-şi iubească soţia şi copiii, să-i respecte, să-i ajute, să fie blând cu ei. Să nu bea, să nu cheltuiască pe prostii, să pună un ban deoparte pentru zile negre. *(Eleonora Pavelescu din Bucureşti, 57 de ani)*

În zilele de azi, nu prea găseşti bărbaţi ca Daniel, sensibili, timizi. Cred că e un tip special, cu bun simţ, cu o sensibilitate aparte. Puştanii cu tupeu care cred că sunt buricul Pământului nu mi-au plăcut niciodată. Nu ştiu ce hram poartă fata aceea, Andreea cea frumoasă, dar dacă îl place fizic ar trebui să-i preţuiască şi sensibilitatea, buna cuviinţă, să-l încurajeze, să ia iniţiativa dacă el nu e în stare. *(Paula Dobrescu din Lehliu-Gară. 25 de ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Femeile sunt viclene, cabotine în general, dar nu cred că Andreea şi-ar pierde timpul cu un tip de genul lui Paul numai ca să-şi manifeste cabotinismul, ca să-şi bată joc de el. Ce motiv ar avea? E drept că în multe cazuri există tendinţa semenilor noştri de a profita de slăbiciunea celuilalt, de a i se urca în cap dar de obicei asta se întâmplă pe parcursul unei relaţii şi nu la început. Şi apoi, ce-l costă pe Paul să o invite la o pizza? Cel mult leafa pe două zile. *(Şerban Elena din Constanţa. 20 de ani)*

E un fenomen ciudat cu femeile foarte frumoase. Eu am o prietenă cam de vârsta mea, necăsătorită, care dintotdeauna a arătat ca VIP-urile de pe primele pagini. Şi, dintotdeuna, s-a confruntat cu o problemă incredibilă. Bărbaţii o ocolesc de parcă ar fi Betty cea urâtă. Mult timp n-a înţeles de ce. Pur şi simplu pentru că frumuseţea ei îi inhibă pe bărbaţi. Le e frică să nu fie respinşi, le e teamă că le va râde în nas. Sunt convinşi că are un prieten super în secret, şi că se vor face de râs. Vă daţi seama ce paradox, o femeie frumoasă să fie ocolită de bărbaţi... *(Simona din Călăraşi. 45 de ani)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

NOBEL 2001

Laureaţii unui Premiu centenar

Premiile Nobel 2001

FIZICĂ: Eric A. Cornel, Wolfgang Ketterle şi Carl E. Wieman, pentru realizarea Condensării Bose-Einstein; *CHIMIE:* William S. Knowles, Ryoji Noyori şi K. Barry Sharpless pentru lucrările lor privind hidrogenarea catalizată şi reacţiile de oxidare; *FIZIOLOGIE SAU MEDICINĂ:* Leland H. Hartwell, R. Timothy Hunt şi Sir Paul M. Nurse, pentru lucrările lor privind ciclul celular; *LITERATURĂ:* Sir V.S. Naipaul; *PACE:* Organizaţia Naţiunilor Unite şi Kofi Anan, Secretar General; *ECONOMIE:* George A. Akerlof, A. Michael Spence şi Joseph E. Stiglitz, pentru analiza pieţelor cu informaţie asimetrică.

...şi primii Laureaţi de acum 100 de ani:

FIZICĂ: W. K. Röntgen, pentru descoperirea razelor X; *CHIMIE:* J. H. Van't Hoff, pentru descoperirea legilor dinamicii soluţiilor; *MEDICINĂ:* E. A. Von Behring, pentru descoperirea antitoxinei difterice; *LITERATURĂ:* Sully Prudhomme; *PACE:* H. Dunant, F. Passy, pentru fondarea Crucii Roşii.

Premiul pentru Economie avea să se atribuie prima oară în 1969. Anul 1901, poate ar fi bine să ne amintim, a fost cel în care s-au dat în folosinţă primele maşini de scris electrice şi primele aspiratoare de praf, s-a făcut prima transmisie telegrafică transoceanică, fraţii Wright zburau cu primul lor planor, iar Max Planck şi Hugo de Vries lansaseră sau relansaseră fizica cuantică şi respectiv genetica, cele două domenii care aveau să detemine în mare măsură evoluţia ştiinţei şi civilizaţei secolului XX.

Eric Cornell şi Carl Wiernan

FIZICĂ: o *altă stare a materiei.*

Aceasta, uneori considerată şi ca o a patra stare a materiei, poate fi comparată cu cea a fotonilor dintr-un fascicul laser: ca şi ei, atomii gazului respectiv şi-au pierdut individualitatea iniţială şi se comportă ca o unică entitate fizică. Supunându-se legilor Mecanicii Cuantice şi putând astfel să fie „manipulaţi" într-un mod de nepermis în cazul stărilor „normale" ale materiei. Ne aflăm în lumea paradoxurilor cuantice, dar producerea efectivă a condensatei promite posibilităţi de lucru la dimensiuni de câţiva milimetri, chiar la scară macroscopică. După aproape 70 de ani de cercetări exclusiv teoretice, noile tehnologii au permis obţinerea de condensate de atomi de rubidiu şi de sodiu, răciţi la temperaturi foarte apropiate de zero absolut, şi chiar realizarea unei „fântâni atomice" în care „picături de condensată" sunt lăsate să „cadă" sub acţiunea gravitaţiei. Şi, cum s-a spus, cu o stare în care materia se comportă ca lumina, posibilităţile de acţiune devin spectaculoase.

Deşi rezultatele distinse cu premiul de anul acesta datează din 1995, fenomenul a fost prevăzut încă din anul 1924 de către Albert Einstein şi marele fizician şi biolog indian Satyendranath Bose: într-un gaz ideal, la temperaturi foarte joase, atomii au tendinţa de a se „condensa", cu alte cuvinte de a se „îngrămădi" într-o aceeaşi stare cuantică.

CHIMIE: *Un pas spre o nouă farmacologie.*

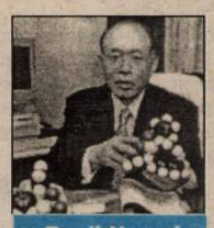

Ruoji Noyori

Chiralitatea este un aspect cu totul special al Naturii şi este

„Prefer să mă dedic premierii celor vii decât ridicării de monumente pentru cei morţi". ALFRED NOBEL

legat de obiecte care sunt unul imaginea în oglindă a celuilalt. Nu se pot deci suprapune unul peste altul! (Cum nu reuşim să punem o mănuşă de mâna stângă în mâna dreaptă. Numele vine chiar de la „chiron", mână în greceşte). Şi tocmai aceste „forme în oglindă" sunt foarte frecvente printre molecule. DAR: cele două „imagini" nu au aceleaşi proprietăţi! Mai mult, celulele noastre pot reacţiona diferit: adică să răspundă pozitiv numai la una din aceste forme. În cazul medicamentelor, aceasta poate deveni o problemă de viaţă şi de moarte. În anii '60, utilizarea unei molecule cu chiralitate greşită a dus la dezastrul declanşat de talidomidă. Cercetările încununate cu Premiul Nobel anul acesta permit sinteza industrială într-o siguranţă sporită a numeroase produse farmaceutice si a altor substanţe bioactive.

FIZIOLOGIE SAU MEDICINĂ: *Tumorile – greşeli ale genomului uman.*

Sir Paul M. Nurse

Cei trei laureaţi de anul acesta, un american şi doi englezi, s-au impus prin cercetări fundamentale privind evenimentele care au loc pe parcursul creşterii şi diviziunii celulelor. Ele vor permite o mai bună diagnosticare a tumorilor şi noi metode de tratament. Aceasta pentru că transmiterea patrimoniului genetic de la celula-mamă la celula-fiică este strâns legată de funcţionarea corectă a ciclului celular, perturbaţiile acestuia fiind cruciale în formarea tumorilor. În particular, L. Hartwell este cel care a introdus conceptul de „checkpoint" – punct de control, care desemnează o serie de mecanisme de control intern care pot deveni bariere pentru blocarea diviziunii celulare atunci când ADN-ul celulei este afectat, limitând în acest fel mutaţiile şi protejând organismul împotriva tumorilor.

LITERATURĂ: *Întâlnirea culturilor sub semnul toleranţei.*

Vidiadhur S. Naipaul

Născut în Trinidad, într-o familie indiană, V. S. Naipaul a trăit toată viaţa la Londra. Adept al culturii laice occidentale, a cunoscut totuşi din interior cultura islamică şi a „împletit naraţiunea perceptivă cu observaţia incoruptibilă". A prezentat integralismul islamic ca pe o deviaţie reacţionară, mai curând decât revoluţionară...

PACE: *Un mare mesaj de speranţă.*

Motivaţia care însoţeşte anunţul premiului pentru pace de anul acesta menţionează contribuţia Laureaţilor la realizarea unei lumi mai bine organizate şi mai pacifiste, la apărarea drepturilor omului şi impunerea medierilor pentru evitarea conflictelor globale.

Kofi Annan

...Mulţi au vorbit despre el ca despre „omul pe care nu îl cunoştea nimeni". Şi totuşi, la 105 ani de la dispariţia sa, probabil că nu există un alt suedez mai cunoscut în lume decât ***Alfred Nobel*** *(1833-1896), al cărui nume îl poartă cel mai prestigios Premiu acordat anual în domeniile fizicii, chimiei, fiziologiei sau medicinei, literaturii, economiei şi păcii, acesta din urmă fiind un premiu finanţat de Parlamentul norvegian care astfel desemnează şi laureaţii.*

Despre ***Alfred Nobel*** *se ştie relativ puţin, el fiind un om retras şi care întotdeauna a încercat să evite pe cât se poate contactele publice. Pe oricine am întreba însă cine a fost el, va răspunde fără ezitare: inventatorul dinamitei. Şi va adăuga, poate, că, pentru a „ispăşi această vină", a hotărât să-şi folosească imensa avere strânsă pentru a premia pe cei care încearcă prin cercetările şi munca lor să aducă pacea în lume. Dar* ***Alfred Nobel*** *a fost un om fascinant încă din timpul vieţii. Pe lângă faptul că a fost un mare filantrop, a fost şi un distins lingvist – vorbea curent, pe lângă suedeza sa natală, germana, italiana, engleza, franceza şi rusa –, un scriitor amator şi, nu în ultimul rând, un visător al unui utopic guvern mondial care să asigure pacea mondială. A fost interesat şi a făcut descoperiri în domeniul transfuziei sangvine şi al distilării petrolului şi, bineînţeles, în domeniul care i-a adus celebritatea, cel al explozibililor. Aşa „s-a născut" nitroglicerina; pe lângă formidabilele sale aplicaţii civile care în mod categoric au contribuit la progresul civilizaţiei, ea a cunoscut şi cele mai cumplite întrebuinţări militare. Atribuite pentru prima oară în anul 1901, la cinci ani de la moartea sa, Premiile Nobel sunt de obicei anunţate în cursul lunii octombrie a fiecărui an, ceremonia de înmânare a lor de către Regele Suediei personal şi de prezentare a laureaţilor având loc la 10 decembrie, ziua morţii lui* ***Alfred Nobel.***

Cealaltă faţă
PREMIILE IG-NOBEL!

Cea de a 11-a „ceremonie" de acordare a Premiilor Ig-Nobel a avut loc pe 24 octombrie în amfiteatrul Sanders al celebrei Universităţi Harvard. Aici, în faţa unei audienţe de 1200 de spectatori în picioare – aşa este regula – patru Laureaţi ai adevăratului Premiu Nobel, D. Herschbach (Chimie 1986), W. Lipscomb (Chimie 1976), R. Roberts (Fiziologie-Medicină 1993) şi Robert Wilson (Fizică 1978), au „înmânat" ig-premiile celor zece noi laureaţi. Ca de obicei, aceştia au fost selectaţi sub egida revistei „Analele Cercetărilor Improbabile", dintre oamenii de ştiinţă care au făcut lucruri remarcabil de „aiurea", motivaţia generală care însoţeşte premiul fiind: „pentru realizări care nu pot sau nu ar trebui să fie reproduse". Iată lista „câştigătorilor" de anul acesta:

■ ***MEDICINĂ:*** Peter Brass, Universitatea McGill: „Asupra rănilor provocate de nucile de cocos în cădere", *Jurnalul de traumatologie (1984).* ■ ***FIZICĂ:*** David Schmidt, Univ. Massachusets „Soluţie parţială a problemei umflării perdelei de la duş înspre interior". ■ ***BIOLOGIE:*** Buck Weimer, Colorado: „Under-Ease": aparat de purtat pe corp, cu filtru de cărbune înlocuibil, care înlătură mirosurile neplăcute înainte de a fi emise. ■ ***ECONOMIE:*** Joel Slemrod, Univ. Michigan, Wojcech Kopczuk, Univ. Columbiei Britanice: „Să mori pentru a economisi impozitele" – studiu privind disponibilitatea indivizilor de a-şi întârzia moartea dacă ar beneficia de taxe mai mici de moştenitor (Document de lucru al Biroului Naţional de Cercetări Economice, 2001). ■ ***LITERATURĂ:*** John Richards, Boston, UK pentru înfiinţarea Societăţii pentru Protecţia Apostrofului şi eforturilor de protejare şi apărare a diferenţelor între formele de plural şi posesiv în limba engleză. ■ ***FIZIOLOGIE:*** Lawrence W. Sherman, Universitatea Miami: „Studiul Ecologic al Veseliei în Grupuri Mici de Copii Preşcolari" (publicat în „Child Development", 1975). ■ ***ASTROFIZICĂ:*** Dr. Jack Van Impe, Rexella Van Impe, Van Impe Ministries, Rochester Hills, Michigan pentru descoperirea, anunţată la televiziune şi pe internet, că găurile negre satisfac toate criteriile pentru a fi considerate ca sediul iadului. ■ ***PACE:*** Viliumas Malinauskus, Grutas, Lituania: pentru deschiderea parcului de distracţii „Lumea lui Stalin". ■ ***SĂNĂTATE PUBLICĂ:*** A. Chittaranjan şi B.S. Srihari, Institutul Naţional de Sănătate Mentală şi Neuroştiinţe, Bangalore, India: pentru studiile privind trasul de nas ca o activitate obişnuită printre tineri... ■ ***TEHNOLOGIE:*** John Keogh, Hawthorn, Victoria, Australia şi Oficiul Australian pentru Brevete pentru atribuirea, în anul 2001, a Brevetului nr. 2001100012 pentru brevetarea roţii.

...S-ar putea spune: „savanţii spun lucruri trăznite"!

Pagină realizată de MIHAELA DOROBANŢU

Inexplicabilul de lângă noi

PARADOXURILE SĂRĂCIEI

Evoluţia religioasă a societăţii omeneşti este opusă ferm evoluţiei socio-istorice, cel puţin din punct de vedere spiritual. Religia postulează pregătirea de-a lungul existenţei a spiritului pentru lumea invizibilă a dimensiunii sacre. Societatea istorică şi politică postulează fericirea prin bunăstare materială, ţinta cea mai luminată a aspiraţiilor omeneşti. Dar şi mitologiile anterioare apariţiei creştinismului promovau ideea „sărăciei materiale" în favoarea fericirii în altă manifestare a vieţii după moarte. În Babilon, tradiţia cerea ca până şi zeiţa Ishtar, în drumul ei prin şapte vămi spre infern să se lepede de „metale", adică de podoabele cu care se expusese în lumea oamenilor. În creştinism averile îngăduite omului sunt de natură spirituală în exclusivitate, ci nu materiale...

S-a mai spus şi se va mai spune că evoluţia societăţii omeneşti, istorică şi existenţială, are mai toate accentele prin aspiraţii şi dorinţe cu un curs opus moralei creştine. Evident, a face elogiul sărăciei în ideea religioasă a dobândirii absolvirii de păcate pe lumea cealaltă, în psihologia actuală pare un nonsens, o idee inacceptabilă. Iar *Dicţionarul* sfinţilor pământeni numiţi de-a lungul a aproape două mii de ani scoate la iveală dramaticul adevăr (pentru noi), că toţi, absolut toţi au fost locatari în lumea materială a sărăciei dintr-un capăt în altul!

Ce ar mai fi de spus? Asistăm de fapt la un paradox acceptat îndeobşte, că a „milita" religios pentru purificarea spiritului prin neprihănire materială şi „strictul necesar" în existenţă, este bine primit de ceruri dar nu şi în istoria concretă. Iată o idee care reînvie în mintea liberului cugetător şi nu o acceptă nici un muritor care crede în Dumnezeu în mod tradiţional, ci nu angajat profund în sens religios... În evoluţia istorică omul a vărsat mult sânge pentru fericirea materială, şi foarte puţin pentru fericirea de dincolo de moarte. Or, postulatul religios inversează termenii. Credem aşadar în Dumnezeu evoluând ca oameni spre fericirea materială, iar mesajele sacrului superior ne cer pondere şi renunţare la bunurile materiale deoarece nu pe acestea le vom lua cu noi atunci când în starea de spirite nu vom mai avea nevoie de nimic din ce-am iubit pe pământ din sfera avuţiilor!

Acest paradox a ajuns în starea calmă, teoretică, resemnată şi conciliantă. Dezideratele credinţei creştine rămân într-un plan înalt pe care nu ţinem neapărat să-l atingem, iar exegetul creştin vede în această ataşare manifestarea păcatului din om. Mai rămâne o idee deopotrivă religioasă şi ştiinţifică, aceea a „existenţei bine temperate", termen însuşit din muzică, unde avem „clavecinul bine temperat". Oare ne îndreptăm, prin acea contradicţie dintre cerinţele spiritului şi avantajele materiale dorite cu atâta ardoare, spre un nivel de păcătuire generalizat, iar acesta va atrage, cum spun Cărţile Sfinte, pedeapsa supremă, până la apariţia, pe această planetă, a oamenilor plăcuţi lui Dumnezeu prin conţinutul lor spiritual profund şi intransigent?

Şi aspiraţiile spirituale, ca şi cele materiale au făcut istoria ultimelor milenii. În faţa lui Dumnezeu toţi oamenii sunt egal primiţi şi li se dezvăluie doar faptele în lumea materială, care devin materia judecăţii finale. O gândire speculativă fie şi expediată în termeni elementari ne duce cu gândul la contradicţiile evoluţiei noastre istorice şi spirituale, contradicţii atât de flagrante încă în cele din urmă ne îndoiam că societatea istorică ar fi evoluat în conformitate cu postulatele religioase şi moralei creştinismului, asta în cursul sinuos al civilizaţiei pe care o numim creştină!

Oamenii care optează pentru o existenţă modestă în numele investiţiilor în spirit sunt atât de rari pe această planetă încât subiectul rămâne deschis şi speculat la nesfârşit fără nici un efect istoric sau social...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

ILUZIA PUTERII POATE DISTRUGE

Peste 200 de persoane într-o sală de conferinţe. Vorbitorul „predă" tehnici de concentrare şi eliberare individuală şi colectivă. Recomandă în primul rând, ca stadiu premergător de pregătire, un anume exerciţiu de... „alungare a gândurilor", mai precis spus, de golire de gânduri a creierului nostru, apt în acest fel să primească, să prelucreze şi să rezolve cele mai complicate probleme. În doar câteva minute, cei peste 200 de participanţi acţionau ca unul singur, încercând să repete gesturile şi mişcările Maestrului! Era un tablou pe cât de impresionant, pe atât de tulburător. Lumea însăşi se schimbase, cel puţin pentru cei din sala de conferinţe. Se petrecea la începutul anilor '90. Şi de atunci lucrurile au evoluat într-un ritm fantastic...

Am povestit acest episod pentru că el ne poate face să înţelegem mai bine ceea ce subliniază prof. Emilio Servadio în încheierea contribuţiei sale la volumul de cercetări dedicat „gândurilor comunicante", şi anume faptul că subiectul ajunge de multe ori să descindă, împreună sau doar sub controlul „analistului", într-un psiho-biologic inconştient, situat dincolo de spaţiu-timpul obişnuit. Unde se vede ezitând în faţa unei cunoaşteri „obiectuale" şi a unei coexistenţe sau identificări „subiectuale", ambele de natură paranormală.

Şi asistând pur şi simplu la o asemenea demonstraţie, nu poţi să nu fii impresionat şi să nu te întrebi: ce este mai tulburător? Pericolele care îl ameninţă pe cel ce se supune experienţei sau răspunderea (uriaşă) a parapsihologului? Sau amândouă? David Rogers, psihiatru şi parapsiholog american realizează o impresionantă trecere în revistă a acestor pericole.

Primele pe care le scoate în evidenţă sunt legate de întreţinerea iluziei „puterilor extraordinare" aduse în joc. Şi aceasta în măsura în care, în multe din aceste cazuri, este vorba de... un efect statistic. De rezultate care sunt doar cu puţin superioare hazardului testelor de laborator. Este apoi vorba de o adevărată teamă care se instalează la unele persoane care, fără nici un gând de a-şi antrena capacităţile paranormale, de a-şi amplifica limitele până la care acestea pot ajunge, sunt pur şi simplu şocate să le constate existenţa. Au dintr-o dată o acută nevoie de refacere a echilibrului interior, dar o întâlnire cu un parapsiholog nu îi ajută aproape cu nimic în acest sens.

A recunoaşte existenţa telepatiei, de exemplu, a încerca să-i explici mecanismele, nu este nici pe departe suficient. Ca şi în cazul – sau, poate ar trebui să spunem, mai ales în cazul – unor fenomene clasificate în domeniul paranormalului, este imperios necesar a se lua în consideraţie contextul uman în care acestea se desfăşoară şi în care respectiva experienţă este trăită.

Pare un lucru destul de simplu. Cu toate acestea, încă de acum aproape 30 de ani, Dr. David Rogers a arătat la un congres, care a avut loc în Statele Unite, că definirea acestui context este de fapt extrem de delicată...

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

OZN-urile şi religia

În ultimele sale cărţi, după mai bine de două zeci de ani de investigaţii, Raymond Fowler a ajuns la concluzia că între răpirile OZN şi fenomenele de extracorporalitate, ipoteza vieţii de apoi şi unele fenomene religioase există foarte multe trăsături comune.

Îngerii călătoresc cu OZN-uri?

În mai multe ocazii, Betty Luca s-a întâlnit, în contextul unor răpiri OZN, cu nişte creaturi înalte de 2,10 – 2,20 metri, îmbrăcate cu robe albe ajungând până la pământ. Entităţile aveau înfăţişare perfect omenească şi plete blonde sau albe căzându-le pe umeri. Aceste fiinţe semănau tulburător cu descrierile îngerilor biblici, ori cu arătări amintite în numeroase scrieri din antichitatea păgână sau din evul mediu. Ele păreau să aibă o anumită autoritate asupra entităţilor mici şi cenuşii, (apariţiile cel mai des raportate de victimele presupuselor răpiri OZN. Entităţile „înalte şi blonde" au fost semnalate şi în rapoartele altor martori ai unor răpiri. Ele par a fi când din carne şi oase, când capabile să se transforme în fâşturi de lumină ori să stea printre oameni fără a fi vizibile.

Vizitatorii din această categorie se autointitulează *îngrijitori* (*caretakers*), *grădinari, gardieni* sau *veghetori* ai Pământului, (în englezeşte *Watchers* – acesta este, de altfel, şi titlul a două cărţi ale lui Raymond Fowler consacrate cazului Betty Andreasson-Luca). Ei poartă de grijă naturii, oricărei forme de viaţă şi îndrumă discret dezvoltarea omenirii. Urmăresc cu îngrijorare programele de înarmare, se interesează de centralele atomice, ca şi de depozitele de arme nucleare. În ultimul timp, îngroziţi de marşul nostru nesăbuit spre autodistrugerea nucleară, ecologică, genetică etc., încearcă să ne trezească la realitate prin mesaje îndemnând la pace şi raţionalitate. Aceste mesaje, uneori apocaliptice, sunt transmise pe diverse căi, între care şi prin dicteu automat sau prin alte canale, proces numit *„channeling"*.

Buni şi răi? În cărţile sale, Ray Fowler ajunge la concluzia că veghetorii, ocupanţii OZN-urilor, ar fi nişte fiinţe pline de bunăvoinţă, care merită respectul şi iubirea noastră. Unii cred că aceste fiinţe ne urmăresc pas cu pas, spre binele nostru, în tot ce facem. Această ocrotire poate fi colectivă sau individuală, permanentă sau periodică. Totuşi veghetorii nu s-ar amesteca în deciziile noastre, în liberul nostru arbitru, încercând doar să ne sugereze calea înţeleaptă în ceea ce întreprindem. Chiar dacă răpesc oameni şi fac asupra lor diverse experimente, dacă ne pun în faţa unor situaţii încurcate, ar fi doar spre binele nostru, ca să ne oblige să gândim, să ne perfecţionăm, să avem urmaşi mai reuşiţi.

Dar Betty Andreasson-Luca afirma că cei ce au răpit-o i-ar fi spus, cu o altă ocazie, că pe Pământ există şi *îngeri răi, geloşi pe iubirea care caracterizează omenirea.* Comentând aceasta, Fowler apreciază că *răul* poate fi şi un factor necesar progresului, în acelaşi mod în care orice mişcare în natură porneşte de la o polarizare pozitiv-negativ.

OZN-uri de pe tărâmul celălalt?

Raymond Fowler se întreba, spre sfârşitul volumului *Watchers II* (1995): „S-ar putea oare ca fenomenul OZN şi experienţele la marginea morţii (NDE) să fie controlate de o civilizaţie avansată, existând într-o altă dimensiune, populată în parte de fiinţe umane care au intrat în această dimensiune prin procesul morţii? Ar putea fi oare posibil ca fiinţele umanoide, cu aspect de îngeri, întâlnite acolo, să fie ceea ce vom deveni noi înşine, prin evoluţie, în existenţe viitoare? Sunt cumva oamenii din realitatea noastră forme larvare ale acestei civilizaţii?". Fowler adaugă că poate *răpirile OZN, decorporarea şi supravieţuirea sufletului după moarte au o cauză comună.* În acest spirit, el se întreabă dacă nu cumva inteligenţele care ne vizitează cu OZN-urile *„vin de acolo unde noi vom merge [după moarte]"*. Poate, spune el, *„Moartea, în esenţă, este suprema experienţă de răpire [OZN]"*.

Şi Jean Sider, investigator francez al fenomenului OZN, scria că „fără umbră de îndoială... fenomenul apariţiei [stafiilor] unor „morţi" îşi are izvorul în acelaşi loc în care se găseşte şi izvorul care generează OZN-urile şi Extratereştrii"...

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal. Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/48

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

VISE PREMONITORII „la comandă"

Unul din cele mai interesante experimente conduse de expertul în parapsihologie Jonathan Dunne, de la Institutul de Cercetări Metapsihice din Londra, a constat în descoperirea de elemente precognitive în visele unui lot de 28 de persoane care sufereau de insomnie cronică. Profesorul Dunne le-a recomandat (pe baza consultărilor făcute de un medic psihiatru) un anume somnifer şi le-a impus să-şi noteze cu maximă fidelitate tot ceea ce îşi aduceau aminte din scenariile onirice avute în timpul nopţii. Timp de şase luni, acest experiment a scos în evidenţă că somnul indus artificial poate fi izvorul unor premoniţii uluitoare, la cel puţin 15 la sută dintre subiecţi.

Majoritatea viselor notate erau rezultatul experienţelor de viaţă avute de fiecare persoană în parte şi nu erau suficient de coerente pentru a se trage vreo concluzie cu privire la capacităţile parapsihologice ale protagoniştilor. Însă categoria de vârstă cuprinsă între 55 şi 65 de ani a dovedit că are astfel de însuşiri, descoperite doar cu acel prilej. Astfel, Thomas L. (de 62 de ani) a visat că în mai puţin de patru săptămâni va avea probleme cu unul dintre nepoţii săi aflaţi în SUA. Natura dificultăţilor acelui nepot era una medicală. Faptul s-a confirmat pe deplin, în pofida absenţei oricăror legături între cei doi. O altă persoană, Louise T. (de 58 de ani), a avut un vis neclar cu privire la situaţia sa financiară. Îngrijorată, doamna respectivă şi-a retras economiile de la banca din Manchester (pe care o frecventa de peste douăzeci de ani) şi a cumpărat acţiuni... Nu mică i-a fost mirarea să afle că, după aproximativ patru luni după ce a făcut acel gest, un incendiu foarte puternic a afectat clădirea băncii. Şi exemplele ar putea continua.

Una din principalele concluzii ale prof. Dunne a fost aceea că insomniacii sunt mai predispuşi la a avea vise premonitorii decât cei cu un somn normal. Numai că aceştia, sub influenţa unor medicamente mai mult sau mai puţin puternice, îşi aduc aminte mai greu detaliile onirice. Procentul foarte mare de persoane care şi-au descoperit puteri precognitive s-a datorat şi faptului că mulţi subiecţi aveau probleme de depresie şi că starea de anxietate favorizează „scrutarea viitorului prin orice mijloace, mai ales prin intermediul viselor", susţine specialistul englez. În perioada când subiecţii respectivi nu au mai luat somnifere, nici un vis remarcabil nu a mai fost înregistrat. Explicaţia pentru această „penurie onirică" poate fi pusă pe seama reacţiilor biochimice.

PAUL IOAN

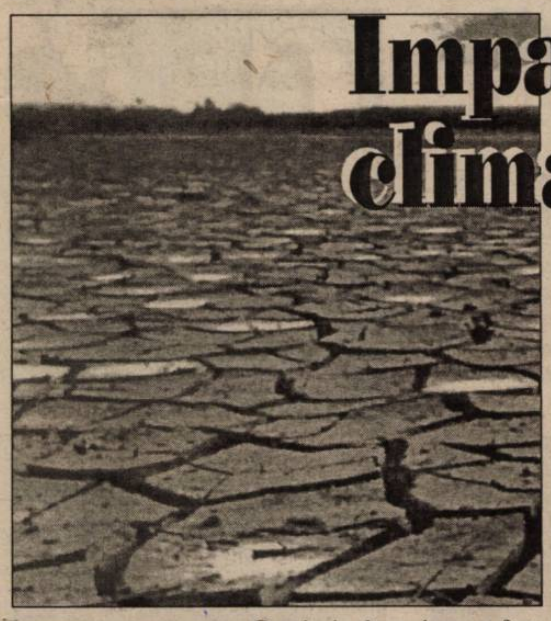

Impactul schimbărilor climatice asupra civilizaţiilor

Ne este greu să percepem evoluţia civilizaţiilor actuale, a particularităţilor lor esenţiale şi nu a elementelor lor comune, fiind martori doar ai unui fragment minuscul al istoriei, atât cât durează viaţa noastră. Însă la marea scară a istoriei, modificări sensibile s-au produs cu certitudine. Plecând de la această premisă şi căutând cauzele pentru care schimbările vor surveni (sau chiar sunt în curs de desfăşurare), specialiştii de la Institutul de Studii privind Dezvoltarea, Mediul şi Securitatea (ISDMS) din California au atras atenţia asupra legăturii, aparent surprinzătoare, dintre schimbările climei globale şi unele din civilizaţiile actuale.

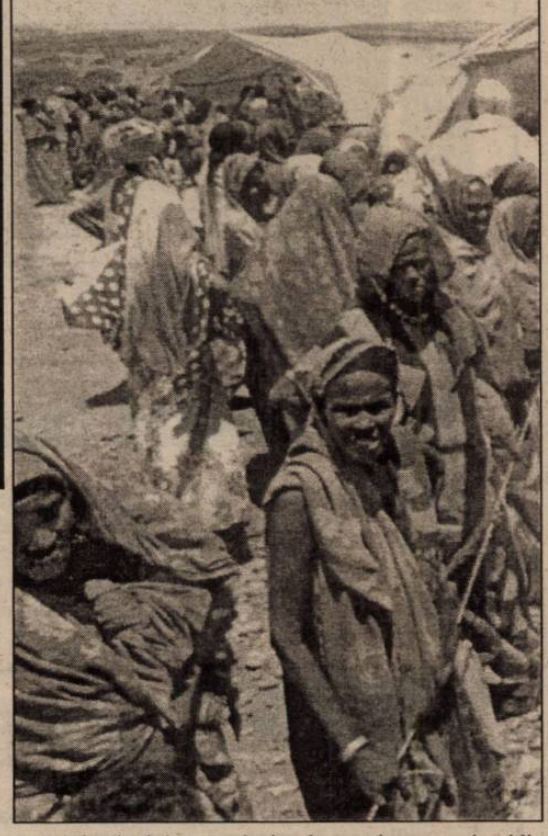

Lecţiile istoriei

Concluzia de mai sus a fost conturată de analiştii americani ai institutului menţionat pe baza unor „lecţii repetabile ale variaţiilor brutale ale climei" din antichitate şi din post-antichitate. Societăţile preponderent agricole ale Mesopotamiei au fost bulversate (pe la mijlocul mileniului III î.Ch.) de o cumplită şi prelungită secetă. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi-n regiunile bazinului mediteranean şi în Asia, în mileniul II î.Ch. Penuria de hrană a generat sângeroase conflicte teritoriale, dar şi interferenţe benefice între diverse civilizaţii, care au împrumutat unele de la altele numeroase elemente specifice – de la legislaţie şi până la religie – ale modului de trai şi chiar ale exprimării spiritualităţii prin artă. Mai aproape de zilele noastre, dispariţia enigmatică a civilizaţiei maya este pusă, cel mai probabil, pe seama unei secete care a determinat ieşirea din izolare a mayaşilor şi asimilarea lor de către alte popoare amerindiene (ipoteză datând din 1995 şi necontrazisă de o altă variantă mai plauzibilă). La rândul lor, multe aşezări amerindiene de pe teritoriul de azi al statului Peru au dispărut – şi o dată cu ele multe tradiţii culturale şi cultuale – din cauza unui devastator fenomen El Niño, similar celui petrecut în ultimul deceniu al secolului XX.

Actualmente, evidenta şi alarmanta încălzire globală a climei se desfăşoară în paralel cu fenomenul exploziei demografice mondiale – pentru anul 2050 prognoza este de 10-11 miliarde de locuitori. „Nu se poate ca aceste două evoluţii să nu aibă un impact imprevizibil de grav în special asupra regiunilor cu societăţi preponderent agricole, adică acolo unde venitul unei importante părţi din populaţie provine din cultivarea pământului sau exploatarea pădurilor", spune William Burns de la sus-pomenitul institut californian.

Hrana şi apa potabilă constituie deja o problemă pentru unul din cinci locuitori ai Pământului. Iar creşterea temperaturii medii anuale pe glob a dereglat în mod evident ceasul biologic al naturii. În multe zone asiatice, perioada de creştere a vegetaţiei a crescut, în medie, cu 18 zile faţă de acum 20 de ani (primăvara soseşte cu 8 zile mai devreme, iar toamna întârzie cu 10 zile). În America de Nord, aceeaşi perioadă s-a mărit cu 12 zile. În zona europeană, anotimpurile intermediare sunt din ce în ce mai timide, devenind dominante perioadele de iarnă şi vară clasice (fragmentate la rândul lor de intervale cu incredibile temperaturi şi precipitaţii specifice sezonului opus: căldură neobişnuită iarna şi răcire accentuată vara). Impactul acestor anomalii care tind să se cronicizeze este deja vizibil în mediul rural. Specialiştii americani vorbesc chiar despre dificultăţile pe care fermierii (termen cuprinzător, cu referire la producătorii agricoli din toate regiunile lumii) le au în relaţiile economice cu populaţia urbană. Sensul schimbărilor acestor conexiuni încă nu este clar, dar în mod cert vor exista.

Simptome alarmante la început de secol XXI

De la descoperirea fisurilor existente în stratul de ozon şi de la conceptualizarea ştiinţifică a efectului de seră (care determină, încet dar sigur, încălzirea planetei) au trecut câteva decenii. Oare nu sunt deja declanşate modificări ale modului de viaţă ale unor categorii sociale din varii zone ale lumii? Analiştii relaţiei climă-civilizaţie invită, pe bună dreptate, la a învăţa din lecţiile trecutului. Dar ne vom permite, foarte succint, să dăm câteva exemple – pe care fără ezitare le-am numi *simptome* – care au darul de a demonstra că există schimbări perceptibile şi în lumea contemporană.

● Pare de domeniul absurdului, dar este o realitate faptul că, în zona himalayană a statului nord-indian Ladakh, este în curs de concretizare un proiect care are drept ţintă *formarea de „gheţari artificiali" pentru sprijinirea culturilor agricole ale localnicilor.* În aşa-numitul deşert al frigului, la altitudini de 4000- 4200 de metri, inginerul Chewang Norphel a prevăzut (şi realizat parţial) un sistem de conducte care să capteze apa provenită din gheţarii naturali de la înălţimile superioare regiunii rurale Ladakh, s-o direcţioneze spre zonele populate şi s-o stocheze sub forma gheţarilor naturali, pentru irigaţii şi consum. În apropierea satului Phuktsey este deja format un astfel de rezervor într-o groapă imensă cu 300 de metri lungime, 45 m lăţime şi o adâncime de 1 metru. Dacă proiectul nu va fi extins, localnicii vor fi obligaţi să migreze;

● Peste 3.200 de kilometri de zonă de coastă din Africa de Sud, care deţine una din cele mai mari concentraţii populaţionale ale „continentului negru", parcurge o serioasă criză economică din cauza reculului dramatic al industriei pescuitului, consecinţă a încălzirii climei, modificărilor curenţilor oceanici şi suprapescuitului. Măsurile ecologice severe afectează veniturile localnicilor, care, parţial, s-ar putea să fie nevoiţi să găsească alte mijloace de subzistenţă;

● Populaţiile tribale ale vastei jungle amazoniene sunt din ce în ce mai mult obligate să iasă din izolare şi să apeleze la elemente ale civilizaţiei moderne; şi asta pentru că defrişările pădurilor tropicale le micşorează dramatic suprafaţa locuibilă şi, simultan, conduc la diminuarea biodiversităţii faunistice şi vegetale a respectivelor regiuni;

● Stilul de viaţă al eschimoşilor din nord-estul Canadei este periclitat de asediul noxelor aduse de curenţii marini şi orientarea mişcărilor vânturilor de deasupra Atlanticului; pur şi simplu, a ajuns o primejdie consumarea tradiţională a peştelui, purtător de compuşi cancerigeni; alte mari comunităţi de eschimoşi din Alaska şi nordul extrem al Canadei se confruntă cu micşorarea numărului familiilor de balene (hrana de bază), a căror migraţie este afectată de topirea calotelor glaciare şi de noxele care, datorită efectului de seră, se condensează în apele oceanului;

● În Europa, un important segment populaţional al Olandei trăieşte sub teroarea creşterii nivelului apelor, urmare a încălzirii globale. Digurile (cu înălţimea medie de 13 metri şi 46 m grosime la bază) nu mai sunt sigure. Nenumăratele instalaţii de drenaj al apei (acţionate prin „păduri" de turbine eoliene) nu vor mai face faţă unor furtuni precum cea din 1953, când au murit peste două mii de oameni, şi nici unor revărsări diluviene, cum s-a întâmplat în 1995, când au fost evacuaţi nu mai puţin de 200 de mii de localnici ai zonelor de coastă. Însăşi suma cu care autorităţile vor aduce îmbunătăţiri îndiguirilor spune totul: 20 de miliarde de dolari!

Desigur, exemplele ar putea continua, dar cele menţionate reprezintă deja o stare de criză. Spre deosebire de cele petrecute în antichitate (şi nu numai), nivelul ştiinţific şi tehnologic actual permite atât anticiparea fenomenelor climatice primejdioase, cât şi prevenirea consecinţelor lor. Însă intercondiţionarea climă-civilizaţie rămâne valabilă, iar opinia ecologiştilor este că suntem abia la stadiul de constatare, nu şi de acţiune la nivel mondial. Din păcate, imense sume de bani sunt direcţionate în scopuri belicoase şi de aceea schimbările stilului de viaţă în multe zone ale lumii vor fi inevitabile.

PAUL IOAN

- *Internetul – mediul perfect pentru „terorismul" practicat de hackeri*
- *Viruşii – adevărate bombe cu structură diabolică*
- *Terorismul cibernetic – o posibilă armă de război?*

Terorismul cibernetic

Din păcate există şi aşa ceva. Este vorba despre conceptul de CYBER-TERRORISM, care cuprinde toate agresiunile ce ţintesc reţelele de computere şi datele stocate sau tranzitate digital. Din acest punct de vedere, Internetul este practic mediul perfect unde operează aceşti teroriştii cibernetici numiţi şi hackeri. Ei introduc în reţea viruşi din ce în ce mai sofisticaţi – adevărate bombe cu o structură matematică diabolică – care produc efecte în lanţ greu de stăvilit. Acest fapt constituie o ameninţare serioasă la adresa tuturor, în condiţiile în care securitatea reţelei mondiale de computere afectează în mod direct viaţa miliardelor de locuitori ai Terrei. Pe Internet este tranzacţionat un mare volum de mărfuri şi servicii iar această industrie a comerţului electronic vehiculează anual o bună parte a finanţelor lumii.

Un pericol invizibil

Dereglarea acestui mecanism ar provoca pentru multe companii falimentul sau restructurări de personal, perturbând în cele din urmă întreaga economie mondială. Un impact la fel de nefast l-ar avea ştergerea unor date importante aflate pe diverse siteuri sau blocarea unor servere cu rol cheie în sistem. De asemenea, multe operaţiuni de salvare a supravieţuitorilor unor accidente sau calamităţi naturale necesită utilizarea comunicaţiilor pe Internet. Dacă acestea nu funcţionează pot fi pierdute numeroase vieţi omeneşti. Specialişti din întreaga lume monitorizează permanent evoluţia acestei probleme, încercând să o ţină sub control.

În anii'60, când au fost puse bazele Internetului, ideea de bază a fost ca noul element de infrastructură al S.U.A. să poată funcţiona chiar şi după un atac atomic. În prezent însă, pericolele la adresa securităţii sistemelor de comunicaţii s-au diversificat foarte mult ceea ce impune o sensibilă schimbare de optică. Cu atât mai mult cu cât, există temerea că terorismul cibernetic ar putea fi folosit de către diverse organizaţii teroriste sau chiar de către unele state ca armă eficientă şi ultrasilenţioasă într-un război fără gloanţe sau explozii. Un complex software anti-virus funcţionează în prezent pe scară largă dar experţii în problemele de securitate cibernetică nu se mai mulţumesc doar cu atât.

SORIN MARIN

Anatomia secundei

LUMI STRANII

A rulat pe marile ecrane, cu ani în urmă, un film extraordinar, realizat de Jacques Yves Cousteau, cavaler al apelor. Filmul se numea „Lumea tăcerii", a intrat în absolut toate cinematografele Pământului şi a relevat omenirii ce încântătoare şi solide bogăţii şi câtă viaţă ascund apele oceanului planetar. Şi, de asemenea, câte ciudăţenii zac în adâncuri, străine percepţiei şi înţelegerii noastre – aşa cum descoperă cercetătorii de la Universitatea din Hawaii, surprinşi să găsească, la mii de metri adâncime, vieţuitoare care, eventual, vor fi trăind pe Ganymede, satelitul lui Jupiter!

Despre ce este vorba? Universitarii hawaiieni descoperă, de curând, peste 100 de hornuri hidrotermale, nu departe de insula Vancouver, în chiar locul în care plăcile tectonice se mărginesc, permiţând, prin interstiţii, scăparea lavei din miezul de foc al planetei. Apa din jurul hornurilor este, firească, fierbinte (atinge în unele cazuri 420º C!), iar emisiile sulfuroase, cu conţinut şi de azot, hidrogen, carbon, metan constituie, observă cercetătorii, tocmai ingredientele de bază pentru „fabricarea" spontană a aminoacizilor, adevărate cărămizi ale vieţii. Deci, practic, ne aflăm la 2500 m adâncime sub ape, în exact condiţiile pe care le avea Terra cu 4 miliarde de ani în urmă, atunci când „laboratoarele" oceanului planetei obţineau primele scânteie ale vieţii! Mai ales că hornurile au în jur depuneri mari de pirită, ideale, ca bază, pe post de... semiconductor, catalizator al reacţiilor de combinare – de unde molecule noi, la care curenţii marini de pe fundul oceanului aduc, permanent, materie primă iar cuptoarele suboceanice energia de care amestecul are nevoie, deci adevărate minireactoare producând viaţă, cum metaforic se exprimă Kim Juniper, bioastronaută a Universităţii din Quebec, participantă la experienţe.

Ce cred cercetătorii de la NASA, implicaţi şi ei în proiectul „odiseei spaţiale de sub mări" – cum inspirat au numit cercetarea redactorii canadieni ai ziarului *The Globe and Mail*? Implicaţi efectiv în proiect, specialiştii Agenţiei Naţionale Spaţiale Americane lansează ipoteza că ceea ce se întâmplă pe fundul Oceanului Pacific, în absenţa oxigenului, se poate foarte bine întâmpla şi pe sateliţii jupiterieni Europa şi Ganymede unde, poate, într-un viitor nu prea îndepărtat, roboţi pe care NASA îi va lansa peste câţiva ani vor descoperi, se speră, viaţa extraterestră. Adică primele forme, primele semnale prin care mult aşteptatul E.T. îşi face simţită prezenţa în sala festivă a lumii.

Bineînţeles, noile forme de viaţă subacvatice nu seamănă cu nimic din ceea ce biologii au întâlnit până acum. Dar între 3000 şi 600 de metri, batiscafurile oceanografilor întâlnesc destul de des „oaze" de viaţă plutitoare, împinse de curenţi fierbinţi stârniţi de Hafeistos, zeul din miezul Pământului. Oaze în care clocoteşte viaţa, sute de mii de vietăţi mişcând pe metrul cub de apă – viermi filiformi, diferite soiuri de păianjeni şi plancton – material de studiu, acum, pentru geologi, microbiologi şi astrobiologi.

Ce straniu: să priveşti în adâncul oceanelor pentru a şti ce să cauţi pe alte planete...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Afecţiunea cauzată de virus, rubeola, se declară mai frecvent iarna şi primăvara şi îşi alege „pacienţii" între vârstele de 3-10 ani.

Transmiterea bolii se face prin picături Pflüger, emise prin strănut şi tuse de către persoana contaminată şi mai rar prin obiecte de folosinţă comună.

Incubaţia este cuprinsă între a 14-a şi a 21-a zi, dar contaminarea

RUBEOLA COPIILOR

altora este posibilă între a 4-a şi a 7-a zi, deci înainte de apariţia erupţiei şi până la dispariţia acesteia. Important este însă că rubeola lasă imunitate pentru tot restul vieţii.

Aşadar, o dată cu declanşarea erupţiei, rubeola s-a instalat. Sunt zilele când nodulii limfatici din regiunea gâtului se tumefiază şi dau dureri uşoare, suportabile. Paralel însă se declanşează şi febra care urcă până la 38-38,5º C, dar care poate şi lipsi. Zona pieptului şi abdomenul copilului bolnav de rubeolă se acoperă cu erupţii. Acestea sunt mici pete de culoare roz-roşii, izolate între ele şi care dispar după 3-4 zile, când şi febra scade iar tumefierea nodulilor limfatici se retrage.

Aparent vesel, micuţul bolnav nu se simte foarte rău şi uneori, în formele uşoare ale bolii, erupţia practic, lipseşte.

Dar atenţie, ca în toate bolile infecto-contagioase, temerea cea mare este pentru o posibilă meningoencefalită, care se poate declanşa oricând pe fondul bolii.

Ca profilaxie se prescriu câteva măsuri demne de luat în seamă. Fetiţele trebuie vaccinate antirubeolic la vârste mici, administrându-li-se un rapel la vârsta de 14-15 ani, pentru a fi complet imune la boală în vremea maturităţii lor, când vor deveni mame.

Mai mult, viitoarele mame, dacă fac rubeolă în primele luni de sarcină trebuie să se prezinte de mare urgenţă la medic. Spun aceasta pentru că boala mamei poate face ca viitorul copil să aibă anomalii cardiace, să fie retardat mintal, să aibă probleme cu sănătatea ochilor, ori, cel mai adesea, să se nască surd.

În toate situaţiile, prezentarea la medic şi respectarea recomandărilor acestuia sunt obligatorii.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII • INDISCREŢII • INDISCREŢII

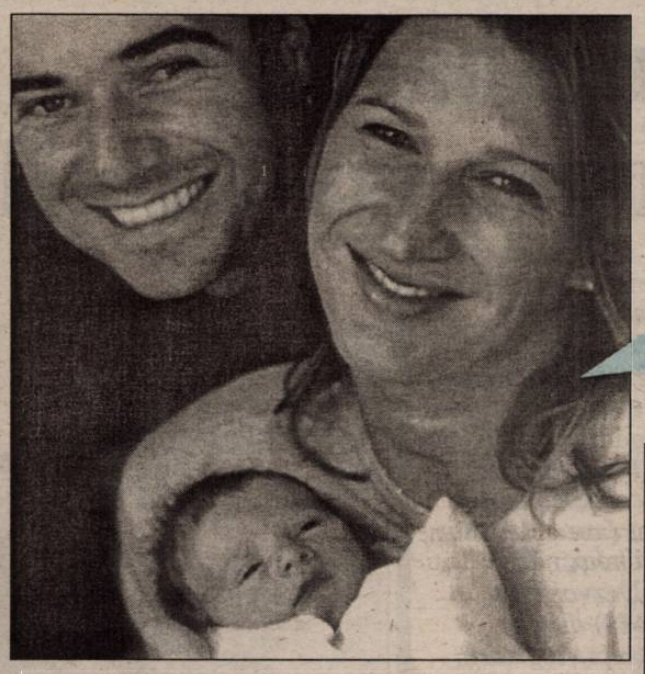

Atletul inimii sale

De doi ani de când s-a despărţit de Bruce Willis, Demi Moore şi-a găsit un nou bodyguard, profesorul său de karate. Cum însă indiscreţii îi văd alături, peste tot, chiar şi departe de sălile de antrenament, s-a conturat cu uşurinţă concluzia că Oliver Witcomb este... atletul inimii frumoasei artiste...

Trofeul marilor campioni

Marii campioni ai tenisului, Steffi Graf (32 ani) şi André Agassi (31 ani) s-au căsătorit la sfârşitul lunii octombrie. La patru zile de la rostirea „da-ului" tradiţional, s-a născut Jaden Gil (2,6 kg). Micuţul le-a aruncat mingea la fileu părinţilor săi, venind pe lume cu trei săptămâni mai devreme decât se aşteptau. Oricum, fericiţi, Steffi Graf şi André Agassi mărturisesc că Jaden Gil este cel mai frumos trofeu.

Pentru părinţi

„Micii dezordonaţi"

Una dintre situaţiile care îi enervează la culme pe mulţi părinţi este dezordinea din camerele copiilor lor. Adesea, imperativul „aranjează-ţi camera!" rămâne fără ecou. Ce este de făcut? Pentru a evita un conflict, spun psihologii, problema trebuie abordată în funcţie de vârsta copilului.

Înainte de 4 ani este inutil să-i sugeraţi copilului să facă ordine în „imperiul jucăriilor" sale. Pentru el aceasta nu are nici un sens, explică psiholog Emmanuelle Rigon. La această vârstă copilul are nevoie să ţină în mânuţă jucării şi să le privească. Dacă una dintre ele dispare într-o cutie, el îşi imaginează că nu o va mai vedea niciodată. Celor mici le place să-şi împrăştie jucăriile în toată casa, aceasta fiind o modalitate de a-şi marca teritoriul.

În aceste condiţii, trebuie să procedaţi cu blândeţe. Ideal ar fi să reuşiţi ca seara înainte de culcare împreună cu copilul să aranjaţi jucăriile în camera sa, iar păpuşa sau ursuleţul preferat să poposească în pătuţul său.

Copiii de vârste cuprinse între 4 şi 6 ani pot înţelege necesitatea ordinii, cu condiţia să îi convingeţi cu argumente solide. Ei au nevoie de spaţii mai mari pentru a-şi conduce camionul sau a se juca cu prietenii. Dar, la această vârstă copiii nu au nici o noţiune despre organizare. Dacă îi ajutaţi dotându-i cu un coş frumos şi încăpător pentru jucării şi câteva etajere va deprinde obişnuinţa ordinii. Cu timpul va deprinde şi va aprecia importanţa ordinii în gândire, de mare importanţă în viaţa de şcolar. Sfătuiţi-i şi arătaţi-le cum trebuie să procedeze. În felul acesta, când vor creşte vor putea alege şi alte metode ce li se vor părea bune.

După 6 ani copilul este capabil să aranjeze totul singur, potrivit ideii sale şi logicii proprii. De altfel, el va refuza ajutorul părinţilor. El singur ştie de ce, pe aceeaşi etajeră stau maşinuţe ieşite din uz, ursuleţi din pluş, cărţi şi minicalculatorul. Dar chiar dacă îşi revendică libertatea de a-şi organiza camera şi implicit colţul jucăriilor, nu înseamnă că va face cu uşurinţă ordine. Este spaţiul lui şi trebuie să acceptaţi regulile impuse de copil, chiar dacă vi se par iraţionale. Camera sa reprezintă teritoriul lui, unde trebuie să se simtă liber oricât de puţini ani ar avea. Ordinea va veni mai târziu. Răbdare. Oricum, nu interveniţi brutal în aranjarea camerei unui copil, nu aruncaţi nici un obiect, chiar dacă vi se pare vechi şi inutil, fără ştirea „stăpânului". Pentru el ar putea avea altă valoare. Respectând „afacerile" sale îl veţi învăţa să le respecte la rândul său, pe ale celorlalţi. Camera unui adolescent, spun psihologii, reflectă ceea ce este în capul său. Totuşi, nu trebuie niciodată să-l obligaţi imperativ să-şi facă ordine. Întrebaţi-l dacă are nevoie de ajutor pentru aceasta. În general adolescenţilor nu le place prezenţa adulţilor în camera lor. Respectându-le condiţiile, evitaţi posibilele conflicte.

Dosarele frumuseţii

Se spune că la 20 de ani frumuseţea ne este dată, iar la 50 de ani o merităm. Ca să o merităm trebuie să ne ocupăm de ea, trebuie să ne dorim, să vrem să fim frumoase. În primul rând „interiorul" trebuie „mobilat" exclusiv cu frumuseţi care pot însemna: blândeţe, înţelepciune, iubire, împăcare cu sine, cu lumea materială în care trăim şi mai ales să ne armonizăm cu firele nevăzute ale divinităţii.

FERMECĂTOARE şi la 50 de ani

O alimentaţie naturală echilibrată, activitatea fizică, îngrijirea cosmetică adecvată – toate combinate vă vor oferi o frumuseţe adevărată, pe termen lung şi ireversibilă.

Masajul facial efectuat cu creme care au un conţinut biologic cu rol de regenerare (lăptişor de matcă), cu mişcări adecvate şi individualizate, după un program bine stabilit poate fi un panaceu al frumuseţii dv.

Hidratările în profunzime (iontoforeză) făcute cu concentrate active (lăptişor de matcă în combinaţie cu extract de portocal) asigură un turgor (grad de hidratare) normal tenului dv. îmbogăţind în acelaşi timp circulaţia sangvină şi limfatică cu ioni de săruri, enzime etc. De asemenea măştile speciale tot cu conţinut naturist contribuie susţinut la ideea de frumuseţe. Făcute separat sau în cadrul unui tratament naturist complet aceste operaţii cosmetice vă pot face să vă simţiţi, fără efort prea mare la 50 de ani, mai frumoasă ca niciodată.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 46
Valabil până pe data de: 6 DECEMBRIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

SCURT TRATAT DE CHIROLOGIE 2

Continuăm promisele detalii despre adevărurile „scrise" în palmă. Linia capului (1) străbate palma de la baza indexului spre baza degetului mic. Uneori este alături sau se suprapune, pe o distanţă mică, peste linia vieţii, semnificând un spirit independent. Oricum, linia capului oferă informaţii despre capacităţile intelectuale. O linie foarte lungă semnifică imaginaţie excesivă, iar cea scurtă, impulsivitate şi acţiuni fără prea multă gândire. Cea ascendentă semnifică naivitate şi generozitate lucru care îi face vulnerabili pe cei cu un astfel de traseu al liniei capului. Cea descendentă semnifică fragilitate psihologică, cea divizată sau ramificată ar însemna posibilitatea a două cariere profesionale importante. O linie a capului cu mici ramificaţii constituie semnul unei memorii şi al unei voinţe ce vor slăbi o dată cu trecerea anilor.

Linia vieţii (2) este situată între baza indexului şi baza degetului mare. Ea indică gradul de rezistenţă, de vigoare şi de vitalitate. O linie a vieţii lungă este semnul unui bun echilibru fizic. Cea scurtă nu indică obligatoriu o viaţă scurtă, ci o pierdere a vitalităţii spre vârsta la care linia se estompează. Când este profundă, avem de-a face cu o mare vitalitate, iar când este „în lanţ", cu o viaţă plină de obstacole, cu un destin fluctuant. O linie a vieţii îndreptată spre linia destinului, poate semnifica realism, distanţă mică între vis şi realitate.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Şi în această săptămână cititoarea noastră din Cluj-Napoca, doamna Matilda Tudoriu Schuster, ne oferă câteva sugestii utile pentru meniuri economice

SUPĂ DE VARZĂ

meniu pentru 4 persoane

1 kg varză crudă, 500 g carne de porc (pulpă cu şorici, costiţe sau fleică de pe burtă), 50 g făină, 1/2 pahar smântână sau sana, mărar, cimbru, sare, oţet de mere sau sare de lămâie.

Carnea de porc se taie în felii potrivit de mari, se fierb în apă sărată. La carnea fiartă se adaugă varza tăiată şuviţe mai late, o lingură de untură sau unt, mărar, cimbru şi sarea necesară. Se acoperă cu capac şi se fierbe încet pe marginea maşinii. Când varza este fiartă, din unt se face un rântaş îngroşat, se toarnă peste varză şi se fierbe câteva minute. Se serveşte la masă cu smântână.

PAPRICAŞ DE PUI

1 pui de circa 1-1 1/2 kg, 1 lingură mare de boia dulce, 150 slănină afumată, 1 ceapă mijlocie.

Slănina tăiată pătrăţele foarte mici se topeşte într-o cratiţă (se poate şi fără slănină). Când untura începe să se topească, se adaugă ceapa tăiată mărunt. După ce s-a rumenit, se pun boiaua şi bucăţile de carne. Cratiţa se acoperă cu capac să se înăbuşe carnea, completând cu câte puţină apă caldă; se potriveşte de sare. Carnea fiartă se serveşte la masă cu sosul rămas şi găluşti de făină care se prepară:

Găluşti: 450 g făină, 3 gălbenuşuri, 100 g smântână dulce, 300-400 g apă, sare.

Făina, gălbenuşurile, smântâna şi sare după gust se pun într-un castron. Se adaugă puţină apă rece şi se amestecă uşor. Se scot cu linguriţa şi se fierb în apă clocotită şi sărată. Când se ridică deasupra apei şi vor deveni moi se strecoară şi se trec prin smântână fierbinte adăugând şi o linguriţă de unt.

CLĂTITE „ALUNECATE"

4 ouă, 120 g făină, 40 g unt, 350 g lapte, 120 g zahăr pudră, 1 praf de vanilie, sare, unt sau ulei pentru copt.

Untul pus în castron se freacă bine cu lingura de lemn până devine spumos. Se adaugă pe rând gălbenuşurile, zahărul, făina, laptele şi la sfârşit, albuşurile bătute spumă tare. Din compoziţie se scoate cu polonicul mic o cantitate în grosime de 1/2 cm; se toarnă în tigaia specială de clătite, care a fost unsă bine cu unt sau cu ulei. Pe marginea tigăii, pe lângă clătită, se toarnă câte puţin unt şi se scutură tigaia mereu. Clătita se coace pe o singură parte. Clătita se aşază prin alunecare, pe o farfurie rezistentă la căldură, cu partea coaptă. Partea care nu s-a copt se presară cu puţin zahăr pudră amestecat cu zahăr vanilat. În felul acesta se suprapune, prin alunecare fiecare clătită, pudrându-se cu zahăr. Ultima clătită se aşază cu partea coaptă deasupra. Presărată cu zahăr, farfuria se dă la cuptor 5-10 minute. Înainte de a servi se taie felii (ca la tort) şi se servesc imediat cu smântână sau frişcă îndulcită.

Pentru masa de seară, MUŞCHIULEŢ LA TAVĂ

pentru 4 persoane

700 g muşchiuleţ sau pulpă de porc sau vrăbioare de mânzat, 30 g ulei, 1 ceapă mare tăiată în felii subţiri, 150 g unt, sare, piper după gust.

Muşchiuleţul se unge bine cu ulei. Se aşază pe o farfurie şi se îmbracă cu felii de ceapă. După 1 1/2 oră ceapa se înlătură de pe muşchi. Acesta se sărează şi se presară cu piper. Se aşază într-o tavă în care am înfierbântat untul. Timp de 30-40 minute îl lăsăm să se rumenească, întorcându-l pe toate părţile. Se scoate din tavă. Untul se scurge în alt vas, se toarnă câteva linguri de apă. Se fierbe câteva minute cu sosul din tavă până se obţine un sos ruginiu care se toarnă peste feliile de muşchi aşezate în farfurie. Se serveşte cu cartofi fierţi în apă sărată. Presăraţi frunze de pătrunjel.

Remedii naturale

HIPOTENSIUNE ARTERIALĂ

Deşi, în cele mai multe cazuri hipertensiunea arterială creează probleme de sănătate, sunt persoane care suferă din cauza nivelului prea scăzut al tensiunii arteriale. Este o dereglare care duce la o serie de tulburări cum ar fi epuizare fizică mai rapidă, stări depresive, paloare, ameţeli, nevoia frecventă de a căsca, apariţia de puncte sau steluţe în faţa ochilor, până la pierderea cunoştinţei (leşinul). La tineri şi la persoanele ce au o constituţie astenică (înalţi şi foarte slabi), hipotensiunea este de obicei legată de greutatea corporală cu mult sub limita normală. Fumătorii şi băutorii, care în plus sunt şi subponderali sunt de asemenea afectaţi de hipotensiune. Tensiunea mică poate să apară şi numai pe o perioadă limitată de timp, ca urmare a unor boli ale sistemului sangvin. În tratamentul hipotensiunii, străvechea experienţă a medicinii populare a dovedit că vâscul alb, coada şoricelului, rozmarinul şi păducelul sunt deosebit de eficiente. Vă oferim două reţete de ceaiuri în a căror compoziţie intră aceste plante.

◆ ***Reţeta nr.1:*** vâsc alb (25g), flori de păducel (25g), urzică mare (25g), flori de gălbenele (25g).

◆ ***Reţeta nr.2:*** vâsc alb (30g), coada şoricelului (30g), rozmarin (30g), flori de păducel (30g).

Fie că optaţi pentru prima sau cea de-a doua variantă, modul de preparare şi administrare ale ceaiului este identic. Aşadar, peste trei linguriţe de vâsc alb se toarnă 3 căni de apă rece şi se lasă să stea 8 ore (de obicei, de seara până dimineaţa). Celelalte plante se amestecă între ele în cantităţile indicate. Peste 3 linguriţe din amestec se toarnă 3 căni de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Se amestecă ceaiul rece de vâsc alb cu infuzia, apoi se strecoară. Se beau în cursul zilei 3 cesti de ceai cald.

PATOLOGIA BENIGNĂ a sânilor

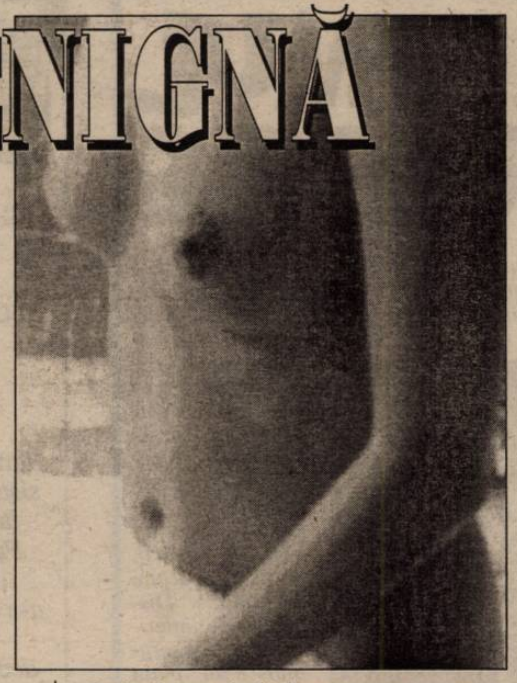

Insistenţa cu care medicii recomandă autopalparea sânilor, precum şi efectuarea controlului medical periodic de specialitate, este pe deplin justificată pe de-o parte pentru că acest organ are o sensibilitate deosebită care îl face vulnerabil faţă de mai multe tipuri de îmbolnăviri, iar pe de alta pentru că rezultatele tratamentelor sunt spectaculoase când depistarea bolilor de sân este precoce. Şi nu e vorba numai de forma malignă de îmbolnăvire a sânului – cancer –, ci şi de alte afecţiuni, cele benigne, care pot beneficia de tratamente deosebit de eficace, dar care, neglijate, constituie un factor de risc major pentru sănătate. Care sunt bolile (denumite medical benigne) ce pot afecta sânii? Mastoză, chist, adenofibrom, microcalcifieri...

Mastoza

Sânii se numără printre organele care posedă „receptori hormonali". Mai exact, hormonii fabricaţi de ovare – estrogen şi progesteron – acţionează asupra sânilor, fixându-se la nivelul lor. Echilibrul între cei doi hormoni asigură o stare bună de sănătate a sânului, o anumită consistenţă, normală la palpare. Uneori, se produce însă un dezechilibru între cantitatea de estrogen şi cea de progesteron: sânii se simt granuloşi la palpare. Unele femei manifestă în mod obişnuit acest dezechilibru în anumite perioade ale ciclului. Este invocată aşa-zisa mastoză, deşi în multe cazuri, persoanele care constată la autopalpare „mici chisturi" au în realitate o structură particulară a sânilor, în sensul asocierii unor „buzunărele cu lichid" cu zone fibroase, mai dure. Nu este un fapt îngrijorător, dar în această situaţie este cu atât mai recomandat decât în mod obişnuit efectuarea consultului medical periodic, clinic şi radiologic.

Chist

Sub influenţa hormonală (estrogeni-progesteron), unul sau mai multe chisturi benigne („buzunărele cu lichid"), pot creşte în dimensiune, formând nişte noduli lichidieni, care nu dispar de la sine, din contră evoluează treptat ca dimensiune. Sunt descoperiţi de obicei la mamografie, cele mai frecvente cazuri fiind înregistrate în perioada premenopauzei. În general, sunt mai mulţi la nivelul unuia sau ambilor sâni, au diametrul de aproximativ 1 cm şi nu necesită tratament medical, ci doar o supraveghere a evoluţiei. Câteodată, sunt însă mult mai voluminoşi, dureroşi, sensibili la cea mai mică atingere. „Săculeţii cu lichid sunt atât de plini, încât suferă o tensiune, care provoacă durerea. Rezolvarea constă de cele mai multe ori în golirea chistului lichidian prin puncţie.

Adenofibrom

Spre deosebire de chistul cu lichid, adenofibromul este un nodul solid, consistent, plin. Poate apărea la adolescente şi femeile tinere, ca o consecinţă a contextului hormonal. De cele mai multe ori este descoperit din întâmplare, prin autopalpare. Diagnosticul se confirmă nu numai pe baza consultului clinic, ci şi prin efectuarea unei mamografii şi ecografii mamare. În funcţie de caz, se practică şi o puncţie în scopul precizării diagnosticului. Vârsta persoanei, faptul că nodulul este bine delimitat iar dimensiunea sa nu depăşeşte 1 cm sunt elemente care permit medicului, dar şi pacientei, să nu aibă motive mari de îngrijorare. Nedureros, adenofibromul poate să staţioneze ca volum o lungă perioadă de timp, dar asta nu înseamnă că poate fi complet ignorat; cazul trebuie ţinut sub observaţie medicală periodică. Două sunt totuşi circumstanţele care stimulează creşterea în volum a adenofribromului: pilula contraceptivă şi sarcina. În cazul în care nodulul evoluează, se recomandă intervenţie chirurgicală pentru eliminarea lui. Spre deosebire de femeile foarte tinere, dacă nodulii apar la femeile de peste 35 de ani, îndepărtarea prin operaţie este obligatorie, ca măsură de precauţie.

Microcalcifieri

Microcalcifierile sunt depozite microscopice de calciu, ce pot fi descoperite întâmplător cu ocazia unei mamografii, altfel nefiind uşor de depistat. Persoana în cauză nu are cum să-şi dea seama de prezenţa acestei afecţiuni, senzaţia de durere nu este prezentă, iar la autopalpare nu se percep. Totuşi, microcalcifierile pot fi banale ca însemnătate sau îngrijorătoare. Statisticile arată că în numeroase cazuri, acestea sunt expresia dezvoltării unui cancer de sân, înaintea apariţiei de noduli maligni. Dificultatea diagnosticului corect constă în stabilirea cu exactitate a naturii acestor microcalcifieri. Totuşi, prezenţa acestor elemente la nivelul sânului nu este sinonimă cu un cancer de sân. Acestea pot fi ori de natură benignă şi corespund, de exemplu, unui proces de îmbătrânire a învelişului unui mic chist, ori nedefiniţi ca natură şi, în acest caz trebuie să beneficieze de o supraveghere medicală periodică pentru a fi surprinsă, la timpul potrivit, orice modificare a naturii lor, ori reprezintă în mod cert un factor de risc ce trebuie îndepărtat chirurgical.

Cum se efectuează autopalparea sânilor?

Palparea greşită, superficială, care nu cercetează sânul în întregime, poate înşela, lăsând nedescoperită formaţiunea nou apărută, de mici dimensiuni. Palparea trebuie să fie făcută cu blândeţe, fără să provoace durere, în mod ordonat şi complet. Cum se procedează?

Vă priviţi sânii în oglindă, din faţă şi din profil, observând dacă nu există neregularităţi date de prezenţa unor umflături, dacă mamelonul nu este deformat, bombat sau retractat, dacă nu cumva unul dintre sâni a devenit mai mare decât celălalt, dacă pielea este netedă (cum e normal să fie) sau a căpătat aspect de coajă de portocală.

Consideraţi sânul ca şi cum ar fi un cadran de ceasornic, împărţit în sectoare corespunzătoare fiecărei ore, aşa cum se arată în imaginea alăturată.

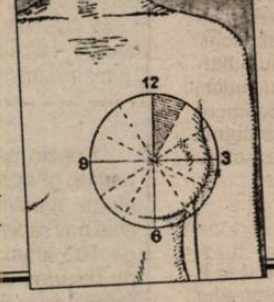

Examinaţi cu atenţie sectorul fiecărei „ore", apăsând blând cu toată suprafaţa degetelor (nu doar cu vârful lor), de la mamelon spre baza sânului.

Începeţi cu sectorul de sân care corespunde orei 12, parcurgându-le apoi cu răbdare şi pe celelalte. Sânul stâng se palpează cu mâna dreaptă, iar cel drept cu mâna stângă.

După ce aţi terminat cu palparea sânului, nu uitaţi să palpaţi subsuoara.

În cazul unui sân mai mare (mai greu), cu mâna din partea respectivă îl susţineţi uşor, iar cu cea din partea opusă îl palpaţi, corpul fiind puţin aplecat înainte.

Palparea se poate face şi în poziţia culcat. În această poziţie, mâna care nu palpează se aşază sub cap.

Dacă prin autoexaminare descoperiţi vreo modificare la nivelul sânilor, prezentaţi-vă *imediat* la medic în aşa fel încât factorul timp să acţioneze în favoarea dv.

Nu vă amăgiţi cu tratamente empirice (masaje, comprese calde sau reci etc.) şi nu aşteptaţi să vedeţi „ce se mai întâmplă". Nu uitaţi că un diagnostic corect numai medicul îl poate pune. Cu cât îi veţi da acestuia posibilitatea să se pronunţe mai repede, cu atât va fi mai bine pentru dv.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MAGDALENA ŞANDOR din Şimleu Silvaniei. *Durerile de cap nu sunt o boală, ci un simptom al altor maladii, cum ar fi de*

DURERI DE CAP, LA COPIL

exemplu gripa, constipaţia cronică, paraziţii intestinali, hipofuncţia glandei tiroide, anemie, boli ale sinusurilor etc. Aşadar, durerile de cap care apar la o vârstă înaintată pot avea cauze organice. În cazul copiilor însă, mai ales când sunt persistente, durerile de cap trebuie tratate cu toată seriozitatea. Senzaţia de apăsare a creierului de care se plânge continuu copilul dv. este cu atât mai alarmantă şi nu trebuie să o comparaţi cu ceea ce simţiţi dv. când vă doare capul. La copil poate fi un semnal al unei boli grave, mai ales când apar crize repetate, însoţite de vomă, stare de rău şi redoarea (înţepenirea) cefii. Vă sugerez să daţi curs recomandării medicului pediatru şi să vă prezentaţi cu copilul la o clinică de neurologie pentru un consult complex. Faptul că băiatul dv. a suferit un traumatism cranian când era foarte mic ar trebui să vă dea şi mai mult de gândit.

GRIPĂ?

Atenţie la carenţa de seleniu!

E cunoscut deja că gravitatea unei infecţii cu virusul gripei este diferită de la un individ la altul în funcţie de starea generală de sănătate; de aceea se şi insistă pe ideea ca în special persoanele cu risc crescut (vârstnicii cu o sănătate mai şubredă sau cu boli cronice, copiii din colectivităţi, dar şi adulţii activi) să se vaccineze antigripal.

Interesant este că, recent, rezultatele unei cercetări apărute sub girul FASEB (Federation of American Societies for Experimental Biology) arată că virulenţa agentului patogen generator al gripei poate fi modificat de starea generală de sănătate a pacientului. După cum se ştie, nu există un singur virus al gripei, ci mai mulţi viruşi; există mutaţii genetice care acţionează asupra virusului. În funcţie de aceste mutaţii, virusul poate deveni mai mult sau mai puţin pericolos sau, în terminologia comună, „mai mult sau mai puţin rău". Plecând de la aceste premise, un grup de cercetători americani a făcut o descoperire deosebit de interesantă folosind animale de experiment; astfel, ei au demonstrat că la şoareci cu o carenţă de seleniu, infecţia cu virusul gripei antrenează o modificare genetică asupra acestuia, făcându-l mult mai virulent. Evident, cercetătorii apreciază că acest fenomen este valabil şi în cazul omului. Deşi încă nu deţin argumente pe baza unui studiu elaborat după toate rigorile ştiinţei şi aplicat la om, concluzia cercetătorilor americani este că o alimentaţie dezechilibrată şi săracă în alimente care conţin seleniu favorizează apariţia de noi variante ale virusului şi declanşarea de epidemii de gripă.

◆ Implicarea seleniului în starea de sănătate a fost descoperită abia în 1973.

◆ Seleniul acţionează în special ca un antioxidant, similar cu vitamina E.

◆ Alături de alte enzime, are un rol deosebit de important îndeosebi în sinteza hormonilor tiroidieni.

◆ Necesarul zilnic de seleniu este de aproximativ 100 micrograme, cantitate ce poate fi asigurată prin consumul de alimente pe bază de cereale, ulei de floarea soarelui, ulei de germeni de grâu, ulei de măsline, soia, peşte, legume, tomate, suc sau pastă de roşii etc.

◆ Gravidele, persoanele ce fac efort fizic, cele stresate necesită concentraţii crescute, dar care să nu depăşească 200 micrograme pe zi şi nu pentru mult timp.

◆ Excesul de seleniu, peste 300 micrograme, este toxic.

De ce rămâi cu ea, când te răneşte mereu?

–...Am început să o urmăresc. Îmi spune că mă iubeşte, că nu poate trăi fără mine, dar că are nevoie şi de libertate. Nu m-a căutat niciodată, nu m-a sărutat niciodată din proprie iniţiativă, iar de ziua mea s-a făcut că a uitat. Suntem împreună de aproape zece ani, dar nu o cunosc cu adevărat, nu ştiu ce se află în sufletul ei. Câteodată mă simt cel mai fericit om, dar atunci trebuie să se întâmple ceva să strice totul."

– Dragă M.I., din cele ce ne-ai scris reiese că prietena ta a suferit mult cândva, de nu are curajul să se deschidă în faţa ta. E ca şi cum i-ar fi frică să nu devină vulnerabilă, să nu cumva să te gândeşti că îţi aparţine, sau să fii sigur pe ea. Te iubeşte, din câte spune, şi s-ar putea să fie sinceră, dar probabil că s-a obişnuit ca cei pe care îi iubeşte şi care o iubesc să îi aducă şi suferinţă şi atunci încearcă să-şi ridice un scut. N-ar vrea nici să te părăsească, dar nici să se simtă dominată. Crede că dacă te ţine sub tensiune, mereu încercând să o cucereşti, nu vei avea timp să-i faci şi rău. Cred că în primul rând ea ar avea nevoie de un psiholog, nu tu.

Dar să vedem ce se întâmplă cu tine, în relaţia cu ea. De ce îi accepţi toate toanele? De ce rămâi cu ea, când te răneşte mereu? Ce te face să rămâi înlănţuit? Chiar dacă ea are motivele ei bine întemeiate pentru cum se poartă, tu nu eşti obligat să fii „paratrăznetul" ei, conteinerul în care ea să-şi depoziteze toate suferinţele trecute.

Cred că tu simţi ceva, dar nu ştii exact ce, simţi că nu face totul din răutate, aşa cum pare la prima vedere. Ai vrea să o ajuţi, dar nu ştii cum. Ai vrea să fii fericit cu ea, aşa cum sunteţi în multe momente, dar fără să urmeze şi „duşurile reci". Poate că şi tu ai trăit puţin din drama ei şi o poţi recunoaşte şi în ea. Dacă e aşa, atunci ea are nevoie de tine, dar într-un alt fel de relaţie. În locul tău aş da cărţile pe faţă, i-aş spune ce gândesc despre ea şi despre relaţia noastră. Ce aş vrea de la ea şi de la viitor. Ai avut vreodată o asemenea discuţie cu ea? Ai încercat să ajungi la sufletul ei în mod deschis? Ea ţi-a reproşat că nu ai fost cu inima alături, aşa cum şi-ar fi dorit. Nu ai înţeles ce a vrut să spună, dar cred că la un anumit moment dat, ea a vrut ca tu să simţi durerea şi teama ei, să le recunoşti şi să le accepţi, să o iei în braţe şi să-i spui că totul va fi bine.

Repet însă, nu eşti obligat să treci prin asta dacă nu te simţi în stare. Nimeni nu trebuie să se simtă vinovat pentru ceea ce au făcut alţii înaintea lui. Ai tot dreptul să îţi doreşti alături o femeie fără probleme, fără temeri şi dureri ascunse, capabilă să comunice deschis cu tine prin vorbe şi prin suflet. Ce drum vei alege, numai tu poţi să hotărăşti. Tu ştii cel mai bine câtă forţă mai ai în tine, câtă energie poţi să mai investeşti în relaţia voastră. Gândeşte-te bine şi ia o decizie din toată inima!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

VIITE ŞI VIZIONARI DE ODINIOARĂ

OMUL CIBERNETIC

În anul 1959, cercetătorii americani Manfred Clynes şi Natha Kline au proiectat un fel de om artificial, un cyborg, dotat cu un sistem endocrin, cu un sistem respirator şi unul digestiv care să imite cât mai bine ceea ce se întâmplă în corpul unei fiinţe vii. Creierul ar fi trebuit să fie o „capsulă inteligentă", care să coordoneze metabolismul şi mişcările androidului. Bateriile implantate ofereau o autonomie de 2-3 zile, timp în care creatura executa operaţii fizice rudimentare. Cei doi visători se gândiseră la activitatea „copilului" lor în mediul ostil al unei planete din Sistemul Solar, unde trebuia să ajungă cu o navă cosmică integral dirijată de pe Pământ. Acolo, bateriile s-ar fi încărcat pe baza energiei solare. Acest proiect utopic s-a dorit un supraom şi o replică la ideea de robot, la care nimic „nu este omenesc". La vremea aceea, ingineria genetică încă nu oferea posibilitatea intervenţiilor care să optimizeze „funcţionarea" organismului uman. Dorinţa de perfecţiune s-a dovedit a fi, şi atunci, şi acum, irealizabilă. Dispozitivele interioare ale cyborgului n-au putut funcţiona decât separat, în afara corpului. O dată ce au fost asamblate, creierul artificial nu le-a putut coordona pe toate, simultan. Dar interesant la această idee este anticiparea creării de roboţi umanoizi, fapt care parţial este astăzi realizat.

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

AMPRENTELE minciunii

O statistică făcută de CIA şi FBI, privind acurateţea detectorului de minciuni (poligraf) în cazuri deosebite de spionaj sau omucideri, arată faptul că acest sistem de detecţie a veridicităţii afirmaţiilor este total depăşit. Faptul că, încă de la începutul utilizării poligrafului, justiţia n-a considerat drept probă acele diagrame, s-a dovedit a fi o decizie înţeleaptă. Minciuna nu stresează un inculpat atât de mult pe cât şi-ar dori oamenii de ştiinţă. „Modificarea presiunii sângelui şi a ritmului bătăilor inimii nu mai sunt suficiente, trebuie să depistăm direct ceea ce se petrece în anumite zone ale creierului", spune dr.Lawrence Farwell, specialist neurobiolog al CIA.

Detectarea undelor cerebrale

Principiul care stă la baza noului tip de detector de minciuni, denumit P300, este reactivarea memoriei celui analizat. Dr. Farwell susţine că vizualizarea anumitor obiecte sau ansambluri de obiecte care au legătură cu delictul poate declanşa sau nu activitatea circuitelor neuronale implicare în stocarea memoriei. Sistemul electromagnetic de observare, asociat unui scanner, poate pune în evidenţă acest fapt deja demonstrat ştiinţific. În cadrul unor teste care folosesc acest principiu, un cimpanzeu a reacţionat în acelaşi fel (la nivel neuronal) atunci când a văzut pe un monitor o banană, ca şi când i s-ar fi oferit în realitate fructul preferat.

Cea mai dificilă problemă a detectării undelor cerebrale este localizarea anumitor zone de depozitare a amintirilor. Şi asta pentru că există două circuite neuronale care joacă un rol esenţial în memorizare. Cel mai simplu este cel al neuronilor cholinergici (produşi de nucleul Meynert din creier), care parţial interacţionează direct cu cortexul vizual – zona periferică, externă a creierului dedicată vederii. O altă parte a neuronilor cholinergici fac legătura cu hipocampul înainte de a activa cortexul vizual. Mai complicată este situaţia reactivării memoriei prin intermediul neuronilor glutamatergici, produşi de hipocamp, care la rândul lor intră în legătură cu acelaşi „sediu" al memoriei vizuale din cortex.

Toate aceste trasee nu pot, deocamdată, să fie analizate separat. Noul detector P300 oferă o imagine globală finală a cortexului vizual, dar nu poate detalia modul cum s-a format aceasta. Primele tentative de verificare a noului principiu de analiză au avut drept subiecţi persoane cert nevinovate, persoane suspecte şi persoane cu certitudine vinovate (în special de omoruri). Strategia criminalistică a fost următoarea: pe de o parte, cei testaţi trebuiau să vadă arma crimei şi alte obiecte din acea ambianţă, iar pe de altă parte li s-au prezentat obiecte şi elemente ambientale de la locul declarat drept alibi. Nevinovaţii nu au avut nici o reacţie a cortexului vizual, în ambele situaţii (deci justiţia le-a făcut dreptate). Suspecţii au reacţionat doar la amănuntele legate de locul alibiului, cu alte cuvinte declaraţiile lor de nevinovăţie fuseseră adevărate. Anumite „puncte" ale cortexului vizual al vinovaţilor s-au activat cu claritate când li s-au prezentat arma crimei şi scena crimei, dar au rămas inactive la vederea ambianţei locului ales drept alibi.

Poate fi considerat detectorul P300 un dispozitiv de viitor în demascarea minciunii? Teste de felul celor de mai sus au avut o acurateţe mai mare decât a poligrafelor actuale, însă randamanetul nu a fost de sută la sută. În cazul celebru al lui Susan Smith, femeia care şi-a înecat copilul de doi ani, P300 nu a dat randamentul aşteptat, deşi vinovăţia fusese definitiv probată juridic. Cum de nu a reacţionat cortexul vizual al ei atunci când a văzut pe monitor copilul mort? Oare o parte din neuronii reprezentând memoria stocată s-a autodistrus? Aici este marea problemă pe care neurobiologii încă n-au rezolvat-o: pierderea parţială a memoriei recente şi/sau localizarea ei în zone mai profunde, acolo unde scannerele actuale dau erori.

LEGENDE CARE FAC ISTORIE

Templierii şi GIULGIUL DIN TORINO

După cucerirea Ierusalimului de către armatele primei cruciade, în iulie 1099, au apărut cele trei principale organizaţii cu caracter militar, religios şi caritabil numite „Ordine". Cronologic, primul care a luat fiinţă a fost Ordinul Ospitalierilor (fondat de nobilul francez Raymond Dupuy şi care ulterior a fost numit şi „al cavalerilor ioaniţi", după numele Sf.Ioan, patronul spiritual). În 1118-1119, un grup de cavaleri francezi condus de Hugues de Payen formează Ordinul Templierilor (cu sediul în Templul lui David din Ierusalim), iar în 1120 un nobil german grupează în jurul lui şi al ajutoarelor sale, care se ocupau de săraci şi bolnavi, Ordinul Cavalerilor Teutoni (confirmat abia în 1190 care atare).

Evoluţia concepţiilor şi statutelor acestora a fost sinuoasă, principiile iniţiale ale naşterii lor fiind, de-a lungul secolelor, „adaptate" schimbărilor social-politice şi mai ales dorinţei de supravieţuire. Astăzi, într-o cu totul altă organizare şi menire, mai există doar Ordinul Ioaniţilor sau „al Cavalerilor de la Malta" (după ţara care i-a găzduit între 1530 şi 1798), cu un regulament adoptat în 1961. Ordinul Cavalerilor Teutoni a fost secularizat în 1525 de către marele său magistru Albert de Brandenburg. Dar de ce tocmai Ordinul Templierilor, a cărui emblemă era *sigilium militum Christi* (sigiliul armatei lui Christos) a fiinţat doar până-n anul 1314, iar sfârşitul său a fost unul dramatic? Conducătorii au fost judecaţi şi executaţi, iar Ordinul a fost interzis.

O aventură navală

Din documentele care s-au păstrat şi care relatează despre interogatoriile de la procesul templierilor reiese că unul din marile lor secrete era legat de ceea ce ulterior avea să fie numit Giulgiul din Torino. Fuseseră sau nu în posesia „sfintei pânze"? Taina n-a putut fi deslușită, însă se ştie cu certitudine că templierii au fost direct implicaţi în transportul a numeroase relicve de la Constantinopol la Roma, în anul 1204, printr-un grup condus de magistrul Baroche de Lombardia. Navele au fost atacate de piraţi genovezi şi au aşa dispărut valori religioase inestimabile. Deşi Giulgiul nu figura pe lista obiectelor pe care împăratul Baldwin al II-lea al Bizanţului urma să le dăruiască papei Inoceţiu al III-lea, este aproape sigur că sfânta pânză se afla printre celelalte relicve şi că omiterea ei a fost o măsură de siguranţă. Unde şi în grija cui a fost Giulgiul între 1204 şi 1389, anul în care i se regăseşte urma, într-o mică biserică de lemn din Lirey (Franţa)? A fost cumva atacul pirateresc o diversiune a templierilor? Faptul că elita templierilor avea un ritual secret în care se închinau unui fel de reprezentări a unui „bărbat cu barbă" este o legendă niciodată elucidată. Nu s-a putut afla din documentele procesului la ce se referea sintagma „bărbat cu barbă": la o pictură, la o sculptură sau la *altceva*?

Un secret etern

Unii autori susţin că templierii n-ar fi putut intra în posesia *acheiropoieton*-ului (termen grecesc care desemnează o imagine nefăcută de mâna omului), întrucât nu s-ar fi aflat printre relicvele donate de Bizanţ Sfântului Scaun de la Roma. Iar acel aşa-zis idol adorat de templieri ar fi ascuns un cu totul alt secret, neavând nici o legătură cu credinţa creştină. Dar dacă ar fi aşa, atunci temeiurile fundamentale pe care s-a clădit acest Ordin ar fi fost radical schimbate. Împotriva lui începuseră deja să curgă acuzaţii de compromitere a idealurilor creştine, de comportament inadecvat statutului şi de îmbogăţire excesivă. Regele Franţei, Filip cel Frumos, a fost cel care s-a hotărât să desfiinţeze această organizaţie şi a reuşit, dar în culisele acestei decizii stătea şi dorinţa de confiscare a uriaşelor averi acumulate de templieri.

În anul 1578, Giulgiul a ajuns la Torino. Şi, după trei sute douăzeci de ani, în 1898, pe negativul fotografiei făcute de avocatul Secondo Pia (fotograf amator), a apărut chipul lui Iisus Christos, cel împregnat pe sfânta pânză... Nu se va şti niciodată dacă este una şi aceeaşi relicvă pe care templierii ar fi vrut s-o ascundă posterităţii.

GHEPARDUL

un „matematician" înnăscut

Specie pe cale de dispariţie, ghepardul este unul dintre mamiferele terestre cele mai rapide – poate atinge 100 km/oră –, dar care nu dispune de o rezistenţă fizică deosebită. Ecologii care se ocupă de salvgardarea acestei splendide feline au avut ocazia să-i studieze comportamentul, chiar în rezervaţiile africane unde este adăpostit. Astfel, biologul japonez Shigeo Yachi, de la Universitatea din Kyoto, a reuşit să descifreze în cele mai mici amănunte strategia pe care o aplică ghepardul atunci când vânează cu succes.

Felina ştie că obosește foarte repede (nu aleargă cu viteză maximă decât 80-120 de metri) şi de aceea caută întotdeauna să-şi optimizeze instinctual următoarele elemente: a) numărul de paşi discreţi prin care se poate apropia de potenţiala victimă; b) distanţa pe care să o parcurgă cu viteză medie, după ce s-a lansat în urmărire; c) distanţa pe care trebuie să fugă cu viteză maximă fără să obosească; d) distanţa de la care trebuie să facă saltul decisiv, în urma căruia îşi dezechilibrează victima (de obicei gazele). Prof. Yachi a măsurat, cu ajutorul unui aparat foto special, toate aceste elemente şi, spre uimirea lui, a descoperit că toţi factorii enumeraţi pot descrie un model matematic (algebric), sub forma unei ecuaţii de gradul doi – cele două necunoscute fiind reprezentate de numărul de schimbări de viteză necesare în urmărire, având în vedere că gazela îşi schimbă direcţia de alergare, în medie, de cel puţin două ori. Lucrurile se petrec ca şi cum felina ştie că dacă îşi schimbă de mai mult de două ori viteza de urmărire, obosește şi truda e-n zadar. Vânătoarea are peste 90 la sută şanse de succes dacă şi numărul de paşi făcuţi înainte să ia startul este cel optim. Demonstraţia cea mai elocventă a unui calcul greşit este faptul că ghepardul care a reuşit să-şi doboare prada, dar a folosit mai multă energie decât în varianta ideală nu mai apucă să se hrănească. Şacalii din preajmă îi pot fura „prânzul" fără ca felina să mai poată reacţiona din cauza epuizării... Cercetătorul japonez intenţionează să modeleze matematic şi felul cum vânează baracuda şi tarantula, alţi prădători cu „strategii inteligente".

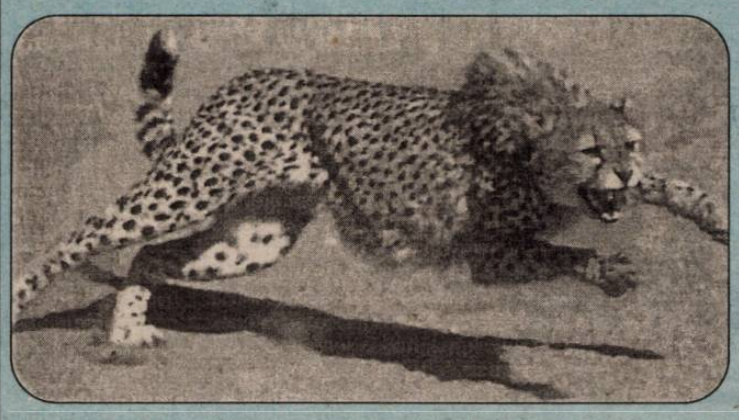

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...prima navă comercială cu aburi a fost Clairmont, construită după calculele inventatorului Robert Fulton (1765-1815)?

Cursa inaugurală, între New York și Albany, a avut loc la 17 august 1807.

◆ ...Shakkan era un zeu din mitologia pro-babiloniană? El era ocrotitor al turmelor și cirezilor domestice dar și al tuturor animalelor sălbatice.

◆ ...compozitorul italian Ruggiero Leoncavallo (1858-1919) a scris el însuși textul operei sale „Paiațe", care s-a bucurat de un succes răsunător? Subiectul este luat dintr-o întâmplare reală.

◆ ...rapița este o plantă anuală din familia cruciferelor? Se cultivă pentru obținerea unui ulei și, uneori, ca plantă de nutreț.

◆ ...seguidilla este un dans popular spaniol în mișcare vie? Se dansează cu acompaniament de

castaniete sau chitară, uneori însoțit de cântec vocal.

◆ ...marele scriitor latin Suetoniu (Caius Suetonius Tranquillus) (c.76 – c 140) a fost secretarul împăratului Adrian? Cea mai importantă lucrare a sa este „De vita Caesarum" care cuprinde viețile primilor 12 împărați romani (de la Cezar la Domițian).

◆ ...vulpea-de-mare este o specie de pește din familia raidelor cu corpul puternic turtit, cu o lungime de 0,70-1,5 m și o greutate de 5-8 kg? Trăiește în Marea Neagră până la adâncimea de 25-45 metri.

(I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

Grandiosul „monument" de la
CHEILE TÂMPEI

Arheologi, botaniști, geologi, speologi și numeroși turiști atât din țară cât și străinătate sunt atrași tot mai mult de unul dintre cele mai grandioase monumente ale naturii – *Cheile Turzii*, chei tăiate de apele râului Hășdate în calcarele din nordul Munților Trascău (Munții Apuseni). Frumusețea deosebită a labirintului croit de ape, impresionanții pereți abrupți de piatră, străpunși de gurile a peste 50 de peșteri, au creat faima acestui defileu, care se află la numai 8 km de Turda. Varietatea reliefului este neobișnuit de mare: grohotișuri, hornuri, concavități de mari dimensiuni, stânci izolate cu cele mai ciudate forme, bolovani imenși prăbușiți în vale. De la așa-numiții „Pereți cu trepte", calea se îngustează până la 10 m, în dreapta fiind Turnul Galben, iar în stânga o cărare tăiată în piatră. O punte de beton duce apoi spre un popas unde susură apa unui izvor, pereții atingând în unele puncte 300 m înălțime.

Un „arhitect" inegalabil

După părerea specialiștilor, la început, pârâul a săpat peșterile din acest masiv calcaros, dar apoi platformele unor grote s-au prăbușit, dând naștere minunatului monument al naturii. Se crede că inițial, peșterile Cetățeaua Mare și Cetățeaua Mică formau o singură grotă, ce a fost ruptă în două cu prilejul formării cheilor. În ceea ce privește folosirea peșterilor de aici drept adăposturi omenești, astăzi se știe precis că ele au fost locuite din vremuri preistorice, deoarece s-au găsit numeroase vestigii. De asemenea, și romanii le-au cunoscut, aceștia scoțând piatră de construcție, chiar din apropierea intrării în defileu și oficiind sacrificii în adâncurile grotelor din pereții cheilor. Mai târziu, în epoca migrațiilor popoarelor, locuitorii din jur s-au adăpostit în aceste peșteri în timpul năvălirii tătarilor, iar pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea s-ar fi construit și unele fortificații, tradiția amintind de un anume haiduc Nichita Balica, care se ascundea în adâncul grotelor. Nici căutătorii de comori nu le-au ocolit, unul dintre aceștia găsindu-și moartea căutând tăinuitele tezaure.

Datorită cercetărilor întreprinse de-a lungul anilor, astăzi se știe că există vreo 50 de grote, fiecare păstrând mărturia unor culturi vechi ce-au aparținut epocilor bronzului, dacică și apoi romană. Documentar, prima mențiune scrisă despre *Cheile Turzii* a fost amintită într-o diplomă a regelui Andrei al III-lea, în anul 1291. De asemenea, a fost găsită o inscripție din anul 1574 care menționează numele unui vizitator al cheilor, denumit laconic „Pato".

Cheile Turzii sunt renumite și prin peșterile ce-i îmbogățesc atracția turistică. Dintre cele mai importante amintim: Cetățeaua Mare, Cetățeaua Mică, Gaura lui Balica, Peștera Pitică, Peștera Morarilor, Călăștur, Hornarilor, Peștera lui Binder, Peștera Liliecilor, Peștera Ungurească precum multe altele.

Pe geologi îi atrage aici, în Cheile Turzii, conformația rocilor: șisturi cristaline, calcare, porfirite, gresii, gipsuri etc. În prăpăstiile cheilor este o vegetație variată și rară, unică în țară. Acest defileu al *Cheilor Turzii* este un adevărat monument al naturii.

IOANA-PROCA FLORIA

Carnavalet
istoria unui oraș

Cu o vechime milenară, el însuși oraș-muzeu, Parisul îți dezvăluie la tot pasul noi și noi așezăminte de cultură. Un asemenea așezământ este „Muzeul Carnavalet – Istorie a Parisului" mai puțin cunoscut decât altele, deși se află la întretăierea unor drumuri centrale, nu departe de Piața Vosgi. Construcția, cu o minunată grădină alături, a fost înălțată în 1546 la cererea lui Jacques de Ligneris, ambasador al lui Francisc I pentru conciliul din Trente.

Mulți artiști de prestigiu ai epocii au contribuit la înălțarea edificiului. Planurile au fost încredințate arhitectului Nicolas Dupuis, desenele ansamblului au fost realizate de Pierre Lescot – iar Jean Goujon a sculptat reprezentările celor patru anotimpuri, situate pe fațada dinspre curte.

Văduva lui François de Kernevenoc'h, supranumit M. de Carnavelet a achiziționat construcția în 1570 punând să se sculpteze sub portal o mască de carnaval. Lucrarea s-a făcut între 1572-1974, adăugându-i-se trofeele de arme ale soțului ei, primul scutier și profesor de echitație al lui Henric al II-lea. În 1654 așezământul este cumpărat de Claude Boiselve care îl însărcinează pe arhitectul François Mansart cu lărgirea construcției. Acuzat de delapidare de către Ludovic al XIV-lea, Boiselve este arestat și castelul este confiscat în 1662. Între 1677-1696, aici a locuit faimoasa scriitoare Madame de Sévigné. În 1866, în timpul demolării unei părți istorice a Parisului, demolare impusă de sistematizare, baronul Haussman sugerează crearea unui muzeu închinat istoriei Capitalei și Primăria orașului cumpără și restaurează în acest scop palatul Carnavalet. În 1880 Muzeul își deschide porțile iar în 1989 este lărgit prin achiziționarea conacului Le Peletier de Saint-Fargeau, aflat în apropiere. Acest lucru a permis prezentarea cronologică a colecțiilor, astfel încât evoluția socială, artistică, arhitecturală și politică a orașului să apară mult mai evident.

O vizită în muzeu reprezintă o călătorie în timp. De la parterul închinat Parisului secolului al XVI-lea, până la reconstituirea camerei lui Marcel Proust, care ne introduce în secolul al XX-lea, artefacte, picturi, bronzuri, tapiserii, admirabile piese de mobilier evocă viața locuitorilor. Trebuie amintite printre acestea portretul Doamnei de Recamier sau camera închinată Doamnei de Sevigne. Prin opere ale unor artiști vestiți sunt evocate evenimente importante: războaiele religioase, Revoluția, Comuna.

Expozițiile organizate regulat, fațadele frumos împodobite, librăria fac din acest muzeu un loc de suflet care nu trebuie ocolit.

IRINA STOICA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Mahalaua Antim

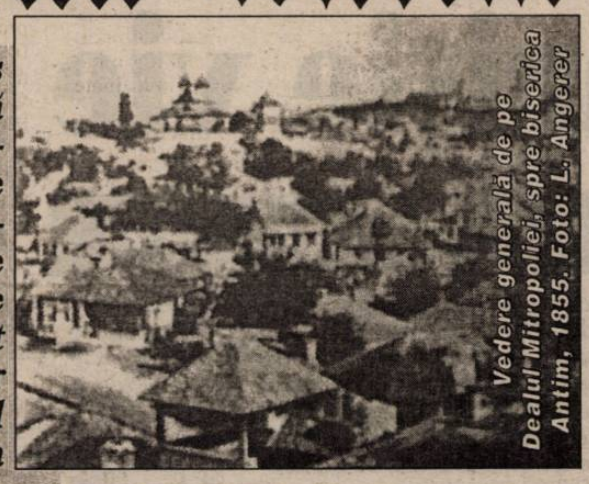

Vedere generală de pe Dealul Mitropoliei, spre biserica Antim, 1855. Foto: L. Angerer

Prin anii '50 se mergea des în acea zonă, fie pentru că acolo era pe vremea respectivă Opera, fie pentru că pe acolo trecea unul din drumurile spre Tribunalul Mare, fie pur și simplu pentru a merge pe malul Dâmboviței. Mult mai târziu, în căutarea unor cărți vechi și rare, la sfatul unui prieten am ajuns la biblioteca mănăstirii Antim.

– Cum a ajuns, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, să se nască această zonă atât de tipică pentru Bucureștii de altădată?

– La începutul veacului al XVII-lea se contura o mică așezare pe un gorgan (un deal mai micuț) în vecinătatea Dealului Mitropoliei. De fapt, așezarea înconjura o bisericuță din lemn a lui Staicu Merișanu Paharnicul, pe vremea lui Matei Basarab. Așa s-a și numit la început: Mahalaua Gorganilor sau „din deal".

Locul era în întregime domeniu domnesc, fiind el foarte bogat în grădini și podgorii. În jur se desfășura Mahalaua Calicilor, iar undeva spre Dâmbovița se aflau Mahalaua Postăvarilor și Mahalaua Arhimandritului.

O sută de ani mai târziu, între anii 1713-1715, Mitropolitul Antim Ivireanu va reconstrui, din piatră, Biserca Paharnicului Merișanu. De atunci, în memoria colectivă, locul a devenit Mahalaua Antim, de la numele ctitorului. În preajma ei, în final de secol XVIII, este cunoscută și drept Mahalaua Popa Ivașcu, despre care se spune că ar fi fost paroh al Mănăstirii Antim, dar acest lucru a durat foarte puțin, revenindu-se repede la Mahalaua Antim.

– Cine i-au fost locuitori de-a lungul anilor?

– În 1697, Constantin Brâncoveanu desființează Mahalaua Calicilor. În consecință, Mahalaua Antim începe să se extindă spre Calea Rahovei și spre Bulevardul Regina Maria. Ea va îngloba, spre nord-vest, o altă mahala, mai mică, formată în jurul Schitului Maicilor, un locaș religios din lemn care a dispărut în cursul secolului XIX.

Cine a locuit-o? Primii au fost desigur agricultorii, meșteșugarii și negustorii – toți oameni liberi. Încă din veacul al XVIII-lea, aici încep să apară familiile boierești, apoi liber-profesioniștii. Până în anul 1929, Mahalaua Antim este cuprinsă în Plasa Gorgani sau Vopseaua verde ca unitate administrativă. Apoi ea va face parte din Sectorul III Albastru, astăzi Sectorul 5.

MIHAELA DOROBANȚU

Viitorul aparține spațiului

SOARELE SE DESTĂINUIE
lui „Ulysses"

Specialiștii de la Jet Propulsion Laboratory (Pasadena, SUA) au comunicat recent că așa-numitele „noduri" caracteristice câmpului magnetic al Soarelui sunt provocate de... undele Alfven, numite astfel în amintirea astrofizicianului suedez H.O.G. Alfven (1908-1991), laureat în 1970 al Premiului Nobel și promotor al teoriei magnetohidrodinamice a Cosmosului. Undele Alfven emise de Soare evoluează de o manieră similară cu mișcările corzilor întinse ale unei chitare, corzi care – în cazul fizicii solare – se deplasează mai mult la una dintre extremități decât la cealaltă și care, în plus, la capete efectuează și mișcări de... rotație!

Până la descoperirea influențelor undelor Alfven, astrofizicienii erau de acord să aprecieze intensitatea câmpului magnetic solar pornind de la efectul Zeeman, efect descoperit în 1896 de fizicianul olandez Pieter Zeeman (1865-1943) și care constă în lărgirea sau chiar scindarea liniilor spectrale; fenomenul este înregistrat și contorizat folosind magnetometre. Înregistrările magnetometrului instalat pe sonda interplanetară ULYSSES care evoluează pe o orbită circumsolară (v. imaginea), au evidențiat interferențele dintre evoluția câmpului magnetic solar și undele Alfven; fenomenul a fost înregistrat în paralel cu contorizarea schimbărilor bruște ale unor parametri ai câmpului magnetic solar, principala sarcină științifică a sondei ULYSSES. Specialiștii considera că noile informații despre particularitățile câmpului magnetic solar general, a cărui intensitate este de 100-200 A/m în apropierea maximului activității solare, sunt deosebit de utile pentru monitorizarea erupțiilor solare, periculoase pentru astronauți. De asemenea, acest câmp își schimbă polaritatea în apropierea maximului activității solare, astfel încât un ciclu solar magnetic cuprinde, de fapt, 22 de ani!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dosarele vrăjitoriei

Iniţierea unui ritual

Nu este de ajuns să ştim ce zi este favorabilă pentru a iniţia un ritual de magie, ce culori pentru lumânări să folosim şi cea mai bună tămâie; trebuie să ştim cum se „construieşte" un ritual pentru a obţine maximum de eficacitate. Toate etapele pe care le vom prezenta au un scop comun: de a-i pune pe cei interesaţi într-o stare propice ritualului magic. Prima etapă constă în purificare: o cadă de baie în care au fost puse ierburi ori săruri purificatoare, ungerea cu ulei sau a face să circule fum de tămâie în jurul nostru etc. Urmează purificarea spaţiului ritual. Aceasta se poate face prin stropirea cu apă a locului sau prin măturarea cu o mătură rituală. După ce s-au făcut aceste operaţiuni, trebuie creat spaţiul sacru sau cercul magic în care vor avea loc ritualurile. Întrucât este pregătit momentul pentru a primi energiile,

se poate trece la invocarea lui Dumnezeu şi la ritualul magic. El poate fi unul deja înscris în „Cartea umbrelor" sau orice altă lucrare de gen, cum ar fi de exemplu „Sabbatul" (sau „Esbatul"), dacă este considerată potrivită. Apoi se eliberează energie pentru a uşura ritualul magic sau pur şi simplu de a ne apropia de Dumnezeu. Practica magică se termină aici şi cercul se şterge pentru a disipa energiile.

Cel mai bun moment...

Duminică: Dominată de Soare; pentru exorcizarea influenţelor negative şi a promova vindecarea.

Luni: Dominată de Lună; propice agriculturii, grădinăritului, animalelor domestice, dar şi pentru fertilitate şi promovarea reconcilierii.

Marţi: Dominată de Marte; specifică în mare parte curajului şi forţei psihice; pentru a evita o soartă rea sau chiar de a ne debarasa de un blestem sau de influenţe nefaste.

Miercuri: Dominată de Mercur; propice comunicări, cunoştinţelor, cunoaşterii, scrisului; în ea sporesc facultăţile de clarviziune şi sunt favorizate tranzacţiile financiare.

Joi: Dominată de Jupiter; propice bucuriei, fertilităţii masculine, afacerilor juridice, dar şi pentru a mări şansa şi a dobândi bogăţii.

Vineri: Dominată de Venus; specifică sentimentelor, frumuseţii fizice; în ea se poate găsi dragostea, se pot regla probleme de ordin sexual, se pot întări legăturile de prietenie şi să se favorizeze formarea unor asociaţii durabile.

Sâmbătă: Dominată de Saturn; propice comunicării cu spiritele; se facilitează meditaţia, ne putem apăra contra atacurilor fizice şi se pot localiza obiectele pierdute.

Lună crescătoare: creşterea puterii unui ritual, mărirea unei facultăţi etc.

Lună descrescătoare: propice binecuvântării sau exorcizării unei obişnuinţe, maladii etc.

Lună plină: Punct culminant al unui ritual început pe Lună crescătoare, zi de mare putere.

Lună nouă: ideală pentru a începe un ritual.

Lună absentă sau Lună neagră: zi prin excelenţă pentru magia neagră; i se atribuie influenţe negative, dar asta poate servi drept punct culminant într-un ritual de binecuvântare sau exorcism.

ADRIAN LOVIN

Lumile de dincolo de lume

UN TUNEL CARE AR TRAVERSA PĂMÂNTUL

Într-un articol publicat în revista australiană „Speculaţii în ştiinţă şi Tehnologie". M.A. Abdelkader din Alexandria, Egipt, a publicat un articol în care ia în serios propunerea conform căreia ne-am afla într-un Pământ Gol şi ajunge la concluzia că singurul mod de a testa efectiv ipoteza ar fi de a săpa un tunel care să traverseze Pământul. Altminteri, spune el, şansele sunt de fapt mai curând în favoarea Pământului gol, decât al ipotezei contrare... Dacă tot am revenit la unul din „eroii" episoadelor trecute, Cyrus Teed, să revenim şi la un altul, Amiralul Byrd şi să ne oprim la cele întâmplate în timpul expediţiei antarctice din 1947 la care a participat şi el şi care a purtat numele de OPERATION HIGH-JUMP.

Ea a fost ordonată de către Secretarul de stat pentru marină, James Forrestal, care a trimis în Antarctica o forţă substanţială, cuprinzând peste 40 de nave şi incluzând nu mai puţin de trei amirali: Nimitz, Krusen şi Byrd. Scopul declarat al expediţiei – descoperirea unor zăcăminte de cărbune şi a altor surse de materii prime, atât de necesare evident în vremurile grele de după război. Scopul real – încercarea de a găsi baza subterană pe care se bănuia că o construiseră naziştii în zona denumită Newschwabenlandt. Bănuiala se datora faptului că se ştia că naziştii efectuaseră un studiu aproape exhaustiv al Antarcticii şi, mai mult, se vorbea de „întâlnirea" care avusese loc aici cu bazele subterane ale arienilor, vechi de peste un milion de ani.

Şi astfel, pornesc spre Antarctica: Nava-amiral „Mount Olimpys" şi Portavionul „Philpine Sea", Port-hidroavionul „Pine Sea", submarinul „Senate", distrugătorul „Bronson", spărgătorul de gheaţă „Northwind" şi o serie de tancuri petroliere şi nave de aprovizionare. Trupele îmbarcate numărau 1400 de marinari, la bord se aflau de asemenea trei echipe de sănii cu câini şi o echipă de filmare a marinei. Materialul filmat urma să fie adus la Hollywood unde să se realizeze un film denumit „Pământul secret", povestitor fiind actorul hollywoodian Robert Montgomery, el însuşi ofiţer de marină în retragere. Existau trei divizii ale întregii operaţiuni. Divizia terestră era prevăzută cu tractoare, explozibili şi tot echipamentul necesar pentru a construi o bază (denumită „Little America") şi a realiza o bandă aeriană care să faciliteze aterizarea a şase avioane R-4D (DC-3) şi două grupuri de hidroavioane. Primele posedau un echipament care să le permită decolarea după o rulare foarte scurtă pe platforma portavionului cu schiuri puternice care să le permită aterizarea pe pista de gheaţă care le era pregătită. Totul era pregătit perfect: schiurile erau fixate la 1 cm deasupra punţii portavionului iar acel 1 cm de roţi de cauciuc de dedesubt era calculat în aşa fel încât să asigure o aterizare cât mai lină pe gheaţă. Escadrila celor şase R4-D era comandată de Amiralul Byrd. Fiecare avion avea la bord camere de luat vederi „Trimetricon", strict secrete, şi câte un magnetometru. Urmau să survoleze cât se putea de mult din continentul antarctic în cele trei luni de scurtă vară polară. Magnetometrele de la bord, sensibile la orice anomalie a câmpului magnetic terestru, ar fi reacţionat imediat ce ar fi „simţit" prezenţa unui loc „gol" aflat sub suprafaţa Pământului!

MIHAELA DOROBANŢU

Apariţie vie uitată de timp

O tulburătoare realitate vine să uimească lumea ştiinţifică, de la o distanţă de peste 200 milioane de ani. În inima deşertului Namibiei, strania plantă Welwitschia mirabilis supravieţuieşte schimbărilor spectaculoase petrecute în clima Terrei de-a lungul erelor. Nimic din ostilitatea întinderilor de nisip nu mai aminteşte de luxuriantele păduri ale preistoriei. Totuşi, din acele străfunduri ale timpului, fantastica apariţie vie a ajuns până în zilele noastre, dovedind o incredibilă putere de adaptare.

La o temperatură a nisipului de 70º C şi la 40º C în aer, existenţa unei plante pare utopică. Mai ales că, la vremea sa, *Welwitschia* era un imens arbore, cu diametrul de peste 4 metri. Desigur, cei 20 mm de ploaie pe metrul pătrat, cât cad anual aici, ar fi infimi, dacă dinspre ocean nu ar apărea o ceaţă binefăcătoare, în fiecare dimineaţă şi seară, vreme de circa 100 zile pe an. Aşa se face că imensele foi şerpuite printre lichenii şi seminţele multicolore şi-au păstrat vigoarea, înfruntând timpul cu o trufie explicabilă şi de invidiat: o singură plantă este capabilă să producă 1000 metri pătraţi de frunze, ca şi cum ar fi suprasaturată de apă!

Welwitschia a fost descoperită în Angola, la 3 septembrie 1859. Se povesteşte că, văzând-o, medicul şi naturalistul austriac Friedrich Martin Joseph Welwitsch a îngenuncheat pe nisipul fierbinte, crezând că visează. Examinată ulterior, s-a stabilit apartenenţa ei la familia gimnospermelor – aflate în epoca de glorie cu... 135-205 milioane de ani în urmă, în vreme ce deşertul unde supravieţuieşte astăzi datează de „numai" 60 milioane de ani. În ce priveşte înălţimea, această plantă-miracol, răsărită la distanţe între 25 şi 120 km de ocean, dă dovadă de o reală inteligenţă. Mai întâi, pentru că sămânţa sa, adăpostită în „cutiuţa" cu rezervă de hrană, are şanse de germinaţie incomparabil mai mari decât un simplu spor. Totuşi, deşi înzestrate cu „aripioare", seminţele cad cel mai frecvent în apropierea plantei-mamă. Aici, acoperite cu o substanţă ce le inhibă germinaţia, formează un strat steril, favorizând astfel distanţarea exemplarelor ce vor răsări suficient de departe, pentru a avea asigurat spaţiul vital necesar. Rădăcina, asemănătoare unei carote enorme, reprezintă un fel de rezervor de hrană ce pătrunde adânc în sol. Se înţelege, prin urmare, că nu întâmplător, localnicii au numit acest ţinut uitat de timp „pământul care nu îmbătrâneşte".

După 8 luni de germinaţie, o nouă plantă începe să se dezvolte

Micile inflorescenţe masculine răsar chiar din mijlocul plantei

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Florile - „femele" fiind fecundate prin intervenţia insectelor

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Diaconeşti

Satul Diaconeşti, una dintre aşezările înglobate oraşului Pucioasa, se bucură, aşa cum arată prof. Stancu Dumitru în monografia sa, de o biserică de familie, ridicată în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Biserica are hramul Sfântul Nicolae şi, aşa cum scrie pisania, a fost construită de familia preotului Gheorghe Diaconescu în timpul lui Alexandru Ioan Cuza, primindu-se ajutor şi de la familiile Gheorghe Dobrescu şi Grigore Mircescu.

Aşezământul a fost sfinţit la 13 noiembrie 1860 şi are formă de navă cu o singură turlă de formă pătrată deasupra pridvorului închis. Construcţia iniţială avea un zid despărţitor între pronaos şi naos, zid care a fost demolat în 1925 pentru lărgirea spaţiului şi obţinerea unei lumini mai bune. Edificiul este înălţat din piatră de râu alternând cu cărămidă arsă. La început biserica a fost acoperită cu şindrilă dar în 1925 aceasta a fost înlocuită cu ţiglă, iar acoperişul turnului s-a făcut din tablă.

Interiorul bisericii, iniţial văruit, a fost pictat la 1900 în frescă şi tempera, de un pictor local, Nicola. Pictura, realizată în stil neobizantin a folosit o largă paletă de culori, dintre care predomină albastrul, utilizat şi în exterior. În 1947 pictorul Belizarie a refăcut pictura păstrând stilul neobizantin. În anul 1914 a fost construită clopotniţa de lemn. Cutremurul din 1940 a produs mari stricăciuni care au fost remediate abia în 1957.

În 1986 pictorul Vasile Niţescu din Bucureşti a refăcut atât pictura interioară cât şi cea exterioară.

În prezent, biserica se bucură de unele binefaceri ale tehnicii moderne: în anul 1970 s-a introdus curent electric, iar în 1994 încălzire cu gaze.

Amplasat în cimitirul mai vechi de 1860, locaşul are în apropiere mulţimea drept credincioşilor care îşi dorm aici somnul de veci, cele mai vechi morminte fiind cele ale Diaconeştilor.

Obiectele valoroase deţinute de biserică, printre care o evanghelie ferecată în argint de la 1860, au fost inventariate şi predate Patriarhiei din Bucureşti, biserica rămânând drept un simbol al credinţei celor care au înălţat-o.

IRINA STOICA

Sfântul Andrei

Mâine, 30 noiembrie, credincioşii ortodocşi din ţara noastră prăznuiesc ziua Sfântului Apostol Andrei, „cel întâi chemat". Aşa cum aflăm din cartea preotului Nicolae Barbu, sfântul s-a născut în Betsaida fiind fiul lui Iona şi fratele Sfântului Apostol Petru. Ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, aude cuvintele acestuia: „Iată Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatele lumii" şi este primul dintre cei 12 Apostoli care-l urmează pe mântuitor. El îl aduce înaintea lui Iisus şi pe fratele său, Petru, şi renunţă la ocupaţia de pescar, începând să propovăduiască Evanghelia în Bitinia, Tracia, Macedonia, la Marea Neagră, Grecia, Iraclia, Amastos, în Scitia Minor, mai exact în Dacia Pontică, Dobrogea de astăzi, în cetăţile Tomis, Callatis, Histria.

Considerat patronul spiritual al românilor, suferă torturi cumplite la Sinope dar scăpând cu viaţă, merge în Bizanţ, unde îl pune episcop pe Stalise, şi apoi în Grecia. Este răstignit la Patras, lângă Corint, de către Egheat care, ulterior, a murit căzând într-o râpă. Răstignirea sa s-a făcut cu capul în jos, pe o cruce în formă de X, la 30 noiembrie 87.

În 357 Sfântul Artemie a adus moaştele Sfântului Andrei la Constantinopol cu prilejul sfinţirii bisericii Sfinţii Apostoli. În 1453 au fost duse la Patras şi apoi la Roma de unde la 26 septembrie 1964 au fost cedate Bisericii Greciei fiind depuse la Catedrala Metropolitană din Corint de unde au plecat, în ultimii ani, în pelerinaje în alte ţări ortodoxe, printre care şi ţara noastră. *(I.S.)*

Memoria
care salvează câţiva ani de libertate

Dick Montgomery, un american de 28 de ani, este acum fericit. Un tribunal din Chicago îl condamnase la douăzeci de ani de închisoare pentru participarea la un jaf, dar de curând pedeapsa i-a fost micşorată la jumătate, în urma unei situaţii mai rar întâlnite.

Împreună cu trei amici de „meserie", în toamna anului trecut Dick pusese ochii pe vila unui om de afaceri din Chicago. Dar nu întâmplător alesese reşedinţa lui Ronald Mallory; fiica acestuia fusese logodită cu el, iar la insistenţele tatălui legătura dintre cei doi se destrămase. Ba mai mult, Mallory îl concediase de la banca unde lucra ca gardian. În perioada când proprietarul casei era plecat din oraş, cei patru au pătruns prin efracţie şi au furat tot ce era mai preţios. Borfaşii au reuşit şi să forţeze, cu explozibil, seiful. Însă, spre ghinionul lor, zgomotul a alertat vecinii, care au chemat imediat poliţia. Infractorii au fost surprinşi pe când încărcau bunurile în maşină. Văzând că sunt încolţiţi doar de patru oameni în uniformă, Dick şi „colegii" au încins o bătaie zdravănă cu oamenii legii şi, în cele din urmă, au reuşit să fugă. Patrula le-a luat urma şi a început o urmărire pe viaţă şi pe moarte.

Hoţii au ieşit din oraş şi s-au depărtat de maşina poliţiei. La un moment dat, limuzina lor a derapat şi a intrat frontal într-un copac. Numai Dick a supravieţuit şi, sub presiunea evenimentelor, s-a hotărât să ascundă „bagajele" printre stâncile râului din apropiere. Deşi era noapte, nu-şi putea imagina că o să uite locul cu pricina. Mai mult, târându-se, el a ajuns spre dimineaţă la casa surorii sale. Credea că scăpase de urmărire şi că dăduse norocul peste el, doar întreaga pradă era a lui. Dar n-au trecut nici patru sau cinci ore, şi sirenele poliţiei s-au făcut auzite în preajma casei unde se ascunsese. Disperat, Dick a vrut să iasă prin dos şi a făcut imprudenţa să sară de la etaj. În cădere, s-a lovit foarte puternic la cap şi a leşinat...

Anchetatorii au constatat, cu ajutorul unui medic, faptul că lovitura îi produsese o amnezie aproape totală, din care nu se ştia dacă şi când o să iasă. Practic, infractorul nici nu-şi mai recunoştea complicii, nu-şi aducea aminte ce făcuse şi mai ales, uitase de existenţa sacoşei cu bani şi obiecte de valoare. Dar pe baza

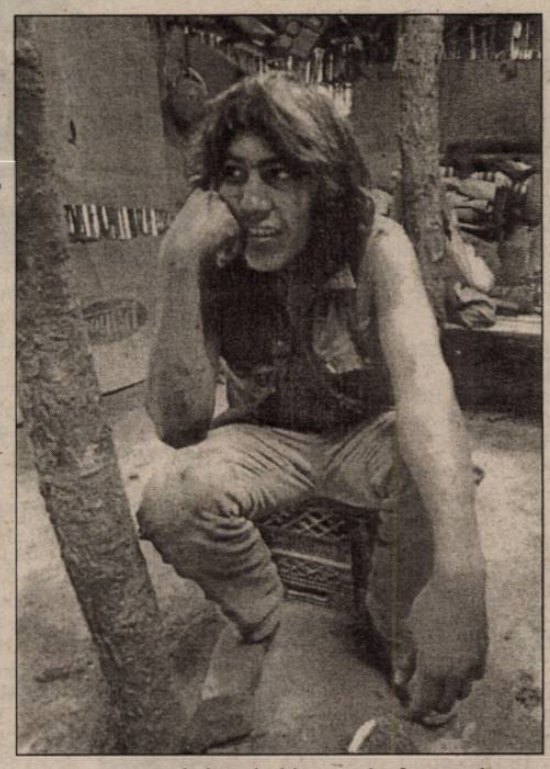

probelor zdrobitoare, el a fost condamnat la douăzeci de ani de închisoare. Şi, în penitenciarul San Quentin, minunea s-a produs. Într-o dimineaţă, amnezia a dispărut şi încet-încet Dick şi-a reconstituit faptele. Îşi adusese aminte şi de ascunzătoarea prăzii. Astfel, sub îndemnul unui avocat, el a făcut mărturisiri complete, iar la rejudecarea procesului pedeapsa i-a fost mult diminuată pentru „colaborare cu partea vătămată şi cu autorităţile". *(P.I.)*

Afacerea... inter-plagiat-net

Universitatea din Virginia, SUA, a fost recent scena unui incident cu totul neobişnuit. Fiecare student trebuia să redacteze o lucrare trimestrială notată ulterior, absolut firesc, în funcţie de criteriile obiective cunoscute. Iar notele au fost – la fel de normal – şi mari, şi mici. Ei, bine, tocmai aici a intervenit reflexul unui student notat slab, care s-a considerat, într-un fel, nedreptăţit. El nu contesta propriul rezultat, ci notele nemeritat de mari ale mai multor colegi, care nici măcar nu-şi concepuseră singuri lucrările. Investigaţiile declanşate de respectiva plângere au depistat nu mai puţin de 122 studenţi suspectaţi de plagiat. Dar nu o copiere din cărţi, ci – fiindcă tot ne aflăm în era cibernetică – de pe diverse site-uri web.

Cazul, s-a constatat apoi, nu era unul izolat. Tendinţa de a „ciuguli" din diverse surse ale Internetului, informaţii şi date puse apoi într-o operă „originală", a atins deja rangul de fenomen, chiar şi copiindu-se fragmente întregi de coduri, pentru realizarea mai rapidă a programelor cerute la facultate. Mă rog, să zicem că de aşa ceva nici noi nu suntem străini. Totuşi, la universitatea sus-amintită s-au luat şi măsuri de contractare a fenomenului. Profesorul de fizică informat despre originalul plagiat (sic!) a pus la punct un computer capabil să identifice fragmente de fraze susceptibile de a fi fost „găsite" pe Internet. Mai mult, o serie de state nord-americane au votat deja legi care condamnă practicile respective, măsuri ce au făcut ca plagiatul să devină un aşa-zis *business,* aducător de bani mulţi. De unde se vede că inteligenţa este, şi ea, de mai multe feluri... *(A.N.P.)*

Cu mâinile goale în faţa morţii

Iar moartea de data aceasta luase chipul unui rechin uriaş! Totul s-a întâmplat în apele unei plaje din Cuba, unde soţii Soile şi Tarmo Hamalainen, imigranţi finlandezi în Statele Unite, îşi oferiseră o întârziată sărbătorire a 35 de ani de căsătorie. Au amândoi 55 de ani, sunt bunici şi şi-au zis că nu ar fi rău să celebreze frumoasa aniversare „schimbând" peisajul aproape polar din nordul Canadei cu o scufundare în doi în apele calde ale Cubei.

Doar că la un moment dat Soile, soţia, a simţit că cineva o loveşte sub apă. Imediat a apărut lângă ea capul înfiorător al unui rechin uriaş. A strigat atât de tare încât Tarmo, soţul ei, a simţit cum îi îngheaţă sângele în vine. A reuşit însă să-şi revină din momentul de groază şi fără să se mai gândească s-a aruncat în apă înotând cât de repede putea spre soţia sa. Rechinul o prinsese de un braţ şi se lupta să o scufunde. „Era ca în filmul Jaws, îşi aminteşte Tarmo, soţia mea striga şi peste tot era sânge. Mi-am dat seama că ceea ce urma era o luptă pentru viaţa ei. Tot ce pot spune este că după două – trei secunde de groază absolută am înotat spre ea mai repede decât am reuşit vreodată în viaţa mea!"

Monstrul adâncurilor reuşise să ia în gură un braţ întreg al finlandezei, când Tarmo s-a aruncat pur şi simplu asupra lui şi a început să-l lovească cu toată puterea. După o luptă scurtă, incredibil, rechinul a dat drumul braţului şi s-a îndepărtat. Nu înainte de a executa o rapidă întoarcere în formă de U şi de a o muşca îngrozitor de tare pe Soile de spate. Şocul muşcăturii şi valul de sânge care a înroşit oceanul au făcut-o pe Soile să-şi piardă instantaneu cunoştinţa. Ajutat de trei oameni de pe plajă care s-au azvârlit şi ei în apă pentru a-i trage afară pe cei doi, Soile a reuşit să fie dusă la spital. Au urmat o transfuzie puternică şi o operaţie de salvare a braţului de care trăsese cu atâta furie rechinul. Cei doi soţi au fost apoi duşi acasă, în Canada, cu o ambulanţă aeriană specială. Vor mai urma, desigur, alte câteva intervenţii chirurgicale, dar medicii sunt convinşi că până la urmă îi vor salva braţul. „Am noroc că sunt încă în viaţă, că nu mi-am pierdut braţul, că am un soţ atât de curajos şi am noroc că Dumnezeu a avut tot timpul grijă de mine", a spus Soile când au ajuns acasă. Oricum – probabil că nu vor uita niciodată cum şi-au aniversat ei cei 35 de ani de căsătorie... *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Cu o răbdare ieşită din comun, un grup de studenţi ai Facultăţii de medicină din Brisbane (Australia) a reuşit să scrie pe asfaltul unei străzi o poveste conţinând 1.234 de cuvinte cu ajutorul... beţelor de chibrit! Autorităţile locale au fost nevoite să oprească circulaţia numai trei ore şi jumătate, atât cât le-a trebuit studenţilor să-şi ducă la bun sfârşit performanţa. Ulterior, acelaşi grup cu iniţiative ciudate a reuşit să „scrie" într-o sală de sport aceeaşi poveste, dar cu ajutorul unor ace cu gămălii colorate.*

◆ *Mary şi Ferdinand Hydes, doi americani jucăuşi din Colorado, au desenat cu creta pe aleile unui parc un şotron cu nu mai puţin de 126 de căsuţe. Acel „monstru" a putut servi la lansarea de numeroase pariuri referitoare la persoana care reuşeşte să parcurgă fără greşeală întreg traseul. Din nefericire, nici măcar autorii nu au avut câştig de cauză. Provocarea fusese prea dificilă chiar şi pentru ei.*

◆ *Tot în văzul lumii, patru francezi din Lyvette au desenat pe asfalt un careu de cuvinte încrucişate cu 844 de pătrăţele. Lucrarea a fost minuţios gândită, autorii având definiţii precise şi respectând toate regulile jocului minţii. Numai că nu au găsit nici un amator care să se încumete să încerce să rezolve giganticul careu.*

◆ *Cu ajutorul frunzelor („acelor") de brad şi pin, un irlandez a „scris" pe peretele casei sale un poem de 65 de cuvinte. Jeff O'Neil a folosit un clei special, dorind ca opera sa să nu fie spălată de ploaie – fapt care, din păcate, s-a întâmplat.* (P.I.)

Idei trăsnite, dar reale...

Maşina emotivă

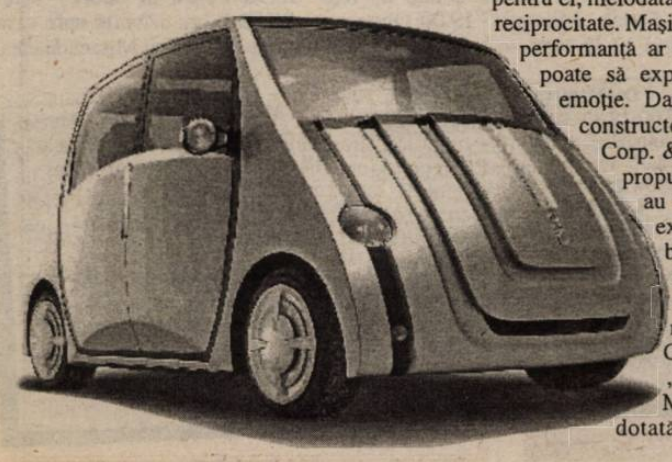

Dragostea nemărginită pe care cei mai mulţi posesori de autoturisme o nutresc faţă de „iubirea lor cea mare" nu a fost, din nefericire pentru ei, niciodată răsplătită cu sentimente de reciprocitate. Maşina, oricât de frumoasă şi de performantă ar fi, tot de fier rămâne, nu poate să exprime la rândul ei nici o emoţie. Dar, nu e drept, şi-au spus constructorii de la Toyota Motor Corp. & Sony Corp.!, aşa că şi-au propus să îndrepte lucrurile. Ei au creat o maşină capabilă să exprime emoţii, cum ar fi bucuria, îngrijorarea tristeţea, într-un fel aptă să-şi adapteze „starea ei de spirit" la cea a proprietarului. Ciudăţenia a fost botezată „The Pod" (Capsula). Maşina poate să râdă, fiind dotată cu un calandru cvasivertical care afişează un surâs luminos în formă de U. Farurile şi oglinzile, care simbolizează ochii şi urechile, completează portretul acestei maşini... emotive. Când proprietarul se apropie, calandrul se ilumineză într-un optimist surâs cu nuanţe portocalii. În cazul unei avarii sau a unei pene de benzină, surâsul se albăstreşte iar pe faruri încep să curgă „lacrimi". La o frână mult prea bruscă sau la o lovitură mai brutală (de exemplu, într-o bordură sau groapă), „obrajii" capătă o culoare purpurie... de furie. În locul tradiţionalului volan, şoferul are la dispozie o simplă manetă, ca la jocurile video. În ceea ce priveşte pedalele, şi ele au fost suprimate. Extrem de... senzitivă, „The Pod" simte imediat când şoferul e prea nervos şi accelerează peste o limită acceptabilă. Dacă simte că tensiunea e periculos de mare, face o tentativă de liniştire a spiritelor, declanşând o muzică relaxantă şi un aer proaspăt. Şi nu se mulţumeşte doar cu atât: pe un ecran amplasat la bord, lansează câteva sfaturi înţelepte. În plus, are obiceiul ca, din când în când, de fapt când atmosfera din interiorul maşinii e periculos de veselă, să fotografieze „grupul" şi astfel să-i atenţioneze pe pasageri să nu exagereze prea mult, pentru că îi distrag atenţia şoferului. *(A.P.)*

O meserie periculoasă

Paavo Berglund, un tânăr dirijor finlandez, a fost foarte aproape de a-şi rupe gâtul chiar în timpul unei repetiţii cu orchestra pe care o conducea. Totul s-a datorat obiceiului său de a-şi scutura puternic capul în timpul pasajelor forte ale partiturilor. În ziua în care s-a produs nefericitul eveniment, era interpretat un concert de pian cu multe pasaje forte, dirijorul trebuind să privească atât spre pianist cât şi spre restul muzicienilor. După mai multe mişcări extrem de energice, membrii orchestrei l-au putut vedea pe acesta cum se linişteşte brusc, scapă bagheta din mână şi se apucă cu mâinile de gât. Dl. Berglund acuza dureri intense la baza craniului şi a fost rapid transportat la spital. După examinarea cu raze X, doctorii au considerat că-i va fi mai bine cu gâtul în ghips. Finlandezul devenise dovada vie că pericolele lovesc omul acolo unde se aşteaptă mai puţin. *(S.M.)*

Săptămâna 30 NOIEMBRIE - 6 DECEMBRIE

TIA CARRERE

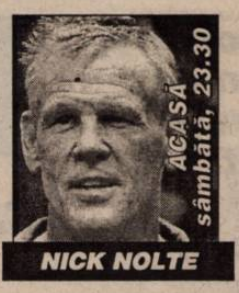

NICK NOLTE

MARILYN MONROE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.10** Film: „Schimanski: Căutând-o pe Olga" (r) **11.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Conviețuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Visând la Hollywood" (ep.1) **18.20** Serial: „Justiţiarii" **20.00** Jurnal **20.30** Ploaia de stele **22.00** Ştirile de sâmbăta asta **22.30** Serial: „Amy" **0.00** Film: „Drum în derivă" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **9.00** Ziua Naţională a României **12.00** Debut 50 plus **15.00** Fotbal: FC Naţional – Universitatea Craiova **17.00** Kilimanjaro 2001 **18.00** Istorie polemică **19.00** Nu uita că eşti român! **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **23.15** Film: „Ultima noapte de dragoste" (România, 1980). Cu: Vladimir Găitan.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.45** Serial: „Domnişoara Zorro" **10.30** Viaţa satului **13.00** Fotbal: FC Braşov – Dinamo **15.00** Elton John special **16.00** Bun de tipar **17.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.30** Ghici cine vine la tine? **21.30** Film: „Nixon" (partea a II-a). Cu: Anthony Hopkins.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Interes general **18.30** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Iartă-mă! **21.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **22.30** Faţă-n faţă **0.45** Marle jazz.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Visând la Hollywood" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Oferta" (SUA, 1980) **22.30** Frontal **3.15** Film: „Babilon în Brooklyn" (SUA, 1995). Cu: Harvey Keitel.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Visând la Hollywood" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Inimi păcătoase" (partea a III-a) **21.30** Cu ochii'n 4 **22.30** Recurs la morală **0.00** Infomania.

HARVEY KEITEL
ROMÂNIA 1, marţi, 3.15

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Visând la Hollywood" **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Ploaia de stele **22.00** Euroatlantica **3.15** Film: „Coşmar cu gust de realitate" (SUA, 1999). Cu: Michael Dudikoff.

acasa

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **20.50** Marea demascare **22.20** Serial: „Terra nostra" **23.20** Serial: „Dădaca" **1.15** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **10.40** Film: „Sferele de foc" (SUA, 1989). Cu: Dennis Quaid, Winona Ryder **15.00** Căsuţa poveştilor **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" **21.30** Serial: „Curcanii" **22.30** Serial: „Femeile lui Andrew" **23.00** Serial: „Dădaca" **23.30** Film: „Ritmul inimii" (SUA, 1980). Cu: Nick Nolte **3.00** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **14.15** Serial: „Lumi diferite" **15.00** Căsuţa poveştilor **15.30** La casa de vis **16.00** Ia-mă acasă! **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.30** Serial: „Amor latino" **19.00** Serial: „Intrusa" **20.30** Serial: „Seducţie" **21.30** Serial: „Miresele din Copacabana" **22.30** Serial: „O mamă şi jumătate" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.30 – 15.05 Reluări **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Rază de lumină" **19.30** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp Tv" (ultimul ep.) **12.00** Serial: „Tărâmul pescarilor" **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Film: „Parfum de femeie" (SUA, 1992). Cu: Al Pacino, Chris O'Donnell **0.25** Film: „Unora le place jazzul" (SUA, 1959). Cu: Marilyn Monroe, Tony Curtis **2.30** Film: „Scene ale luptei de clasă din Beverly Hills" (SUA, 1989). Cu: Jacqueline Bisset **4.30** Film: „Doisprezece oameni furioşi" (SUA, 1957). Cu: Henry Fonda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **9.00** Fii liber să fii român! **13.00** Fotbal: Oţelul – Rapid **15.45** Film: „Momentul adevărului" (România, 1989). Cu: Alexandru Repan, Doru Varga **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Vacanţa Mare **22.00** Film: „Omul care ştia prea puţin" (SUA, 1997). Cu: Bill Murray **0.00** Serial: „Totul despre sex" **1.30** Film: „Verdictul" (SUA, 1982). Cu: Paul Newman **3.30** Film: „S-a născut o stea" (SUA, 1954).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Apărătorii planetei" **9.45** Serial: „Tânărul Hercule" **10.15** Serial: „Hai să fim o familie!" **10.15** Serial: „Hai să fim o familie!" **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Serial: „Nebun după tine" **15.00** Fotbal: Steaua – Astra **17.00** Căsătorie în direct **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Film: „Armă mortală 4" (SUA, 1998). Cu: Mel Gibson **22.00** Vacanţa Mare **23.00** Serial: „Prietenii tăi" **23.30** Procesul etapei.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **9.45** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Dharma şi Greg" (ep.1) **14.00** Serial: „Tărâmul pescarilor" **15.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.50** Urmărire generală **20.30** Serial: „Răzbunare fără limite" (ep.1) **21.30** Fotbal Liga Campionilor **23.40** Gândeşte liber **2.15** Film: „Minciunile dragostei" (SUA, 1989).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Dharma şi Greg" **12.00** Serial: „Dosarele X" (ep.1) **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Prima lovitură a lui Jackie Chan" (coprod., 1996) **21.30** Fotbal Liga Campionilor **1.15** Film: „Instinct periculos" (SUA, 1992).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Dharma şi Greg" **12.30** Film: „Tinerii cowboy" (SUA, 1992) **14.00** Serial: „Dosarele X" **15.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Dennis, pericol public 2" (SUA, 1998) **23.00** Provest **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.15** Film: „Culoarea dragostei" (SUA, 1994).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.00** Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Strada Milion **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Alien: Renaşterea" (SUA, 1997). Cu: Sigourney Weaver **23.00** Focul Plus **2.00** Film: „Afacerea Lucona" (Germania, 1993). Cu: Franco Nero.

SÂMBĂTĂ 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" **11.00** Sport Magazin **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Banc Show **22.00** Film: „Parcul este al meu!" (SUA, 1985). Cu: Tommy Lee Jones **0.30** Film: „Sărutul sirenei" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Tradiţiile românilor **12.30** Serial: „Chemarea străbunilor" **14.00** Strada Milion **15.00** Real TV **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Film: „Ziua independenţei" (SUA, 1996). Cu: Will Smith, Bill Pullman **23.30** Concert aniversar: Direcţia 5.

LUNI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Asalt strategic" (SUA, 1998) **23.00** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! **12.45** Video Civica **14.00** Strada Milion **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Camera de râs **22.00** Obiectiv **23.00** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Vârul Vinny" (SUA, 1992). Cu: Joe Pesci, Marisa Tomei **23.00** Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** AloMania **22.00** Real TV **23.00** Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **16.45** Patrimoniu **17.45** Handbal: România – Iugoslavia **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.00** D'ale lu' Mitică **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Să trăieşti ca să mori" (SUA, 1990) **24.00** Duran, Duran în concert la Wembley – 2000.

SÂMBĂTĂ 7.05 Noi suntem români **8.40** Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „Magicianul" **12.15** Serial: „Zdreanţa veselă" **13.00** „Io, Domn şi Voievod..." **16.00** Bărbaţi la cratiţă **17.35** Serial: „Parohia din Dibley" **18.35** Serial: „Bine, dragă!" **19.30** Film: „Mihai Viteazul" (România, 1971, partea I) **24.00** Documentar: „Despre viaţă şi sex".

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Zdreanţa veselă" **13.15** Paradisul de lângă noi **14.05** Documentar: „Splendorile naturii" **15.05** Documentar: „Dezastre" **15.40** Scurte povestiri cinematografice: „Speranţa" **16.15** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.05** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.35** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „E timpul să mă mărit" **19.30** Film: „Luna de pe cer" (Canada, 1997) **21.05** Serial: „Viaţa fără mănuşi" **22.05** Serial: „Primul val" **23.35** Film: „Şcoala de dans" (SUA, 1992).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.10** Toţi, împreună **16.30** da.nu@tvr.ro **18.00** Răscruci **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.00** Puls 2001 **22.00** Telejurnal **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: „Ce zi frumoasă!" de Michel de Ghelderode.

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **18.00** E dreptul tău! **18.40** Cinematograful, o istorie vie **19.30** Handbal feminin: România – Spania **21.10** Serial: „Insula visurilor împlinite" (ep.1) **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Pentru patrie" (România, 1977, partea I).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **12.55** Serial: „Femeia misterioasă" **13.40** Desene animate **15.00** Toţi, împreună **17.30** Handbal feminin: România – Angola **19.00** Documentar: „Biblia: Legendă şi adevăr" **20.00** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.10** Serial: „Insula visurilor împlinite" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Sânul şi Luna" (coprod., 1994) **24.00** Remix.

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **12.55** Serial: „Femeia misterioasă" **13.40** Desene animate **15.00** Toţi, împreună **16.30** Din coasta Evei **18.00** Afaceri la cheie **18.40** Documentar: „Marionete" **19.30** Handbal feminin: România – Suedia **21.00** Serial: „Insula visurilor împlinite" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Jocul puterii" (Anglia, 2000).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Gong Show **21.45** Film: „Hexed" (SUA, 1993) **0.10** Film: „Proteus" (M. Britanie, 1995).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Dragoste pe gheaţă" (SUA, 1945) **10.00** Casa de piatră **11.00** Film: „Trei dorinţe pentru Jamie" (SUA, 1987) **13.00** Serial: „Calea misterelor" **15.30** Film: „Marele război" (România, 1999) **19.00** Observator **20.00** Strada Divertis nr.1 **21.00** Film: „Ultima bătălie" (SUA, 1995). Cu: Jean-Claude Van Damme **23.00** Fotbal în direct – Primera Division **1.00** Serial: „Zonele plăcerii".

JEAN-CLAUDE VAN DAMME
ANTENA 1, sâmbătă, 21.00

DUMINICĂ 10.00 Desene animate **11.10** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" **12.30** Serial: „Bette" **13.00** Serial: „MacGyver" **16.00** Film: „Silverado" (SUA, 1985). Cu: Kevin Kline, Scott Glenn **19.00** Observator **19.40** Academia vedetelor **23.00** Film: „Gustul libertăţii" (SUA, 1995).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Peggy Sue se măritã" (SUA, 1986). Cu: Kathleen Turner, Nicolas Cage **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.20** Film: „Arunc-o pe mama din tren" (SUA, 1987). Cu: Danny DeVito, Billy Crystal **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.40** Film: „Stele şi zăbrele" (SUA, 1988) **15.30** Fotbal în direct – Cupa Stalinskaya **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" **15.30** Fotbal în direct – Cupa Stalinskaya **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Zborul spre casă" (SUA, 1996) **22.35** Marius Tucă Show **23.35** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări **16.00** Domino **18.00** Documentar DW **18.30** As show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** În justiţie **23.30** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club abc **18.00** Documentar DW **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Îţi mai aduci aminte, doamnă **22.45** Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 9.00-12.30 Reluări **13.30** Cătălin Duminical **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **20.00** As Show **21.00** Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări **15.30** Muzica **18.00** Documentar DW **20.40** Video-Civica **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări **15.30** Muzica **18.30** As show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica 10.00-13.30 Reluări **14.30** Muzica **18.00** Documentar DW **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica 10.00-12.00 Reluări **15.30** Documentar **18.00** Documentar DW **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.50** Documentar DW **22.30** Telemedicina.

MARISA TOMEI

MARC SINGER

JACQUELINE BISSET

JOE PESCI

Viața din spatele măștilor

Kate Winslet, sub amenințare teroristă

Printre pasagerii cursei de avion Londra-Dallas care s-au aflat la sfârşitul lunii trecute sub amenințarea unui pretins terorist islamist s-a aflat şi actrița Kate Winslet, împreună cu fiica sa, Mia. Ea lucrează în prezent la turnarea filmului „The Life of David Gale", care se realizează în Dallas. Chiar dacă incidentul a fost opera unui pasager dezechilibrat mintal, clipele trăite sub amenințarea acestuia au căpătat dimensiunea unui coşmar. Potrivit declarațiilor martorilor, bărbatul a început să strige că avionul era infectat cu bacteria maladiei antrax, că vor muri cu toții în acea „zi sacră", acesta fiind prețul plătit pentru o Americă plină de păcate. Teroristul a fost însă destul de repede imobilizat de cinci stewarzi ai companiei British Airways şi predat poliției din Toronto unde avionul a aterizat din motive de securitate.

Kristin Davis nu se teme de... sex, ci de vid

Pe Kristin Davis, adică Charlotte din „Totul despre sex", n-o sperie nimic mai mult pe această lume decât vidul. După cum se plânge, ea suferă de coşmaruri oribile, bântuite de una şi aceeaşi imagine: Kristin care cade de la mare înălțime în gol. Revista „Marie Claire" a venit în întâmpinarea rezolvării problemei actriței cu o sugestie: să-şi înfrunte teama sărind cu parașuta de la o înălțime de 3000 de metri. După firești ezitări, Kristin s-a hotărât să încerce această modalitate terapeutică. Dar, provocarea pe care şi-a asumat-o a fost la un pas să se sfârşească rău. Actrița mărturisea: „În timpul saltului, mi-am dat seama că trebuia să fac un lucru important, însă, paralizată de frică, uitasem ce anume. Mi-a fost imposibil să-mi amintesc."

Desigur, trebuia să declanşeze sistemul de deschidere a parașutei! Din fericire, în locul ei, instructorul a tras la timp de coarda care acționa parașuta. În ciuda acestei „probe de foc", Kristin nu e prea sigură că s-a vindecat. Tot ce poate să spună este că a trăit o experiență pe cinste, la fel de... excitantă ca multe din scenele pe care le filmează în „Totul despre sex".

Benjamin Bratt o caută pe mama copiilor săi

După ce s-a despărțit de Julia Roberts, Benjamin Bratt a considerat că e momentul s-o caute pe... femeia vieții lui. După cum declară, la 38 de ani, îşi dorește fără nici un fel de îndoială familie: „Caut o femeie care, înainte de orice altă calitate, să aibă instinct matern. Vreau să fac din ea mama viitorilor mei copii". Până când s-o ivi femeia ideală, Benjamin Bratt pregătește căminul unde intenționează să-şi întemeieze familia mult visată. A cheltuit deja câteva milioane de dolari pentru a cumpăra şi pentru a decora o casă după gustul său, dar deocamdată se simte stingher în spațiul mult prea mare pentru o singură persoană.

Melanie Griffith, în capcana drogurilor

Melanie Griffith are state vechi în ceea ce privește apetitul pentru droguri. În prima ei tinerețe, ca adeptă împătimită a mişcării hippy, a gustat din toate „deliciile" acelui... val. Apoi, a revenit din când în când la amintirile de demult. În prezent, bulversată de infidelitățile şi indiferența mai tânărului ei soț cu sânge latin, de disputele dintre ei şi de eşecul tratamentului de favorizare a fertilității la care a apelat, a căzut din nou pradă vechilor obiceiuri. Dar, evadarea din real prin intermediul drogurilor şi a alcoolului nu o mulțumeşte, se pare că sesizează perfect dezastrul care o pândeşte, aşa că, de bună voie şi nesilită de nimeni, s-a internat într-o clinică de dezalcoolizare. Potrivit declarațiilor unui reprezentant al clinicii, actrița ar avea nevoie... doar de un tratament „pentru revigorarea memoriei". Din nefericire, în ultimul an, Melanie a trecut prin mai multe asemenea cure, dar, în mod evident, după ce „i-a revenit memoria", şi-a amintit tocmai de ceea ce ar fi fost bine să uite: de gustul drogurilor.

Cher, mai puțin curajoasă decât credea ea

În ciuda avertismentelor pe care factorii de decizie ai show-biz-ului american le-au tot lansat starurilor de a renunța la deplasările pe calea aerului, Cher a ținut morțiş să plece în Europa, conform planificării de dinainte de 11 septembrie a unui turneu. Sigură pe sine, s-a îmbarcat în mașina personală împreună cu secretara ei, pentru a ajunge la aeroport. „Pe drum, povestește Cher, secretara mea, care nu este deloc o persoană fricoasă, s-a întors către mine şi mi-a spus că trebuie să fiu de-a dreptul nebună dacă insist până în ultimul moment să plec cu avionul. Ba, mai mult, mi-a mărturisit că presimte că vom muri. Mi s-a părut ciudat, ea nu este genul de om care să spună asemenea lucruri. Ca un făcut, când am ajuns la aeroport, am văzut totul în negru, şi la propriu şi la figurat: o întrerupere de curent ne-a aruncat în beznă totală, uşile de oțel s-au închis brusc, din pământ au apărut zeci de polițişti înarmați... Eram ca într-o colivie. Am aflat ulterior că fusese vorba de o alarmă falsă şi că aceste demersuri făceau parte dintr-un plan de securitate. Când panica s-a risipit, am constatat că eram paralizată de frică. M-am suit totuşi în avion şi am plecat spre Europa."

Julia Roberts nu vrea să aibă simțurile adormite

Pare aproape o ipocrizie când se spune că Julia Roberts a reuşit să şocheze America puritană, de parcă până acum actrița s-ar fi identificat cu imaginea maicii Tereza. Totuşi, revistele de scandal de peste ocean pretind că americanii au fost oripilați când au aflat că Julia Roberts a... fumat canabis. Adevărul e că, fiind maestră în a face lumea să vorbească des-pre ea, Julia Roberts a declarat într-un interviu acordat publicației americane „Saturday" că a fumat canabis de... două ori în viața ei. Rezultatul? „De fiecare dată după ce am făcut acest lucru, am simțit o nevoie imperioasă de a dormi. Când m-am trezit, mi s-a părut aberant şi, în acelaşi timp, amuzant: eu, care debordez de energie, eu, care mă străduiesc să fiu mereu cu simțurile treze să fac un lucru care mă adoarme? Ce sens are?" Aşa că fanii actriței pot fi liniştiți: Julia Roberts nu este o adeptă a drogurilor, pe post de somnifere...

Nicole Kidman se dezbracă pentru Robbie Williams

Actrița şi cântărețul apar în costumul Evei şi al lui Adam în clipul care ilustrează melodia „Somethin'Stupid", o prelucrare a celebrului cântec interpretat cu ani în urmă de Frank Sinatra.

Se apreciază că acest clip, având-u-i ca protagoniști pe Nicole Kidman şi Robbie Williams, este cel mai îndrăzneț din toate timpurile. Singura „haină" cu care actrița îşi acoperă trupul este... un colier cu diamante, ce amintește de rolul jucat de ea în „Moulin Rouge". În ceea ce-l privește pe partenerul său, Robbie, acesta poartă doar... un ceas, bineînțeles ornat cu diamante. Şi asta nu e tot. Cei doi se îmbrățişează plini de pasiune, unele secvențe amintind de filmele pur erotice. Turnările s-au făcut la Londra, într-un cadru protejat şi foarte restrâns din punctul de vedere al echipei de filmare, regia aparținându-i lui Vaughan Arnell. Pasiunea profesională, adică cea de pe ecran, îşi găseşte corespondent şi în viața reală, comentează indiscreții care au constatat că australianca şi cântărețul englez au... pregătit cu o zi înainte, în camera de hotel, secvențele ce trebuiau interpretate în fața camerei de filmat.

Alec Baldwin, fidel cetățean al New York-ului

Foarte atașat de New York, orașul trecut recent prin foc şi aflat în continuare sub amenințare, Alec Baldwin refuză să plece la Hollywood unde are de onorat un contract. În timp ce alte staruri au refuzat să vină la New York, indiferent de obligațiile profesionale care le impuneau acest lucru, Alec Baldwin declară că „n-ar pleca pentru nimic în lume din oraş în această perioadă grea. Dacă se va întâmpla ca New York-ul să fie victima unor noi catastrofe, declară actorul, prefer să fiu în oraş. Prefer să mor bombardat în orașul pe care îl iubesc decât să trăiesc o viață monotonă oriunde altundeva". El ar fi trebuit să fie în California, unde se filmează „The Devil and Daniel".

Calista Flockhart se va despărți de Ally McBeal

Calista Flockhart nu mai face un secret din intenția ei de a se desprinde de serialul care i-a adus celebritatea, intenția sa pentru anul următor fiind să se dedice filmelor pentru marele ecran. Deja, după cum ea însăşi declară, a început să se pregătească psihologic pentru acest moment. E conştientă însă că nu-i uşor să iasă din haina aiuritei avocate din serial şi, mai ales, să-i facă pe spectatori să uite acea „identitate" a ei. „Voi avea nevoie de ceva ajustări după terminarea serialului. Mă pregătesc de pe acum. Am un jurnal în care îmi notez toate momentele dificile, neplăcute, pe care le-am trăit pe parcursul muncii la foileton. Cred că acest lucru mă ajuta să mi-l scot mai uşor din minte şi din suflet. Amintirile îți pot juca feste uneori", mărturisește Ally.

În plus, Calista se gândeşte la orașul în care îşi va continua viața: „Mulți dintre prietenii mei mă întreabă dacă mă voi întoarce la New York după ce voi termina cu serialul. Adevărul e că încă nu m-am hotărât. Totuşi, nu pot să nu recunosc: îmi place la Los Angeles, îl consider un loc potrivit pentru a-mi creşte... copiii. Doar teatrele din New York îmi lipsesc". Calista nu exclude însă nici varianta de a se instala în Caraibe, împreună cu fiul său adoptiv Liam (deocamdată singurul ei copil).

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Stelian Fulga

Terapeutul român din Tibet

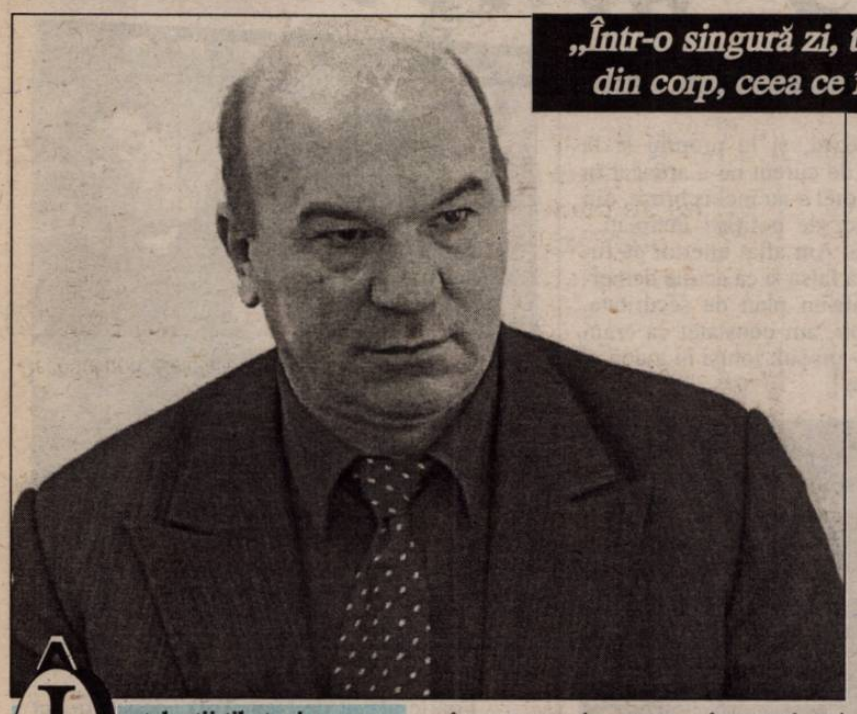

„Într-o singură zi, tratamentul meu elimină toxinele din corp, ceea ce înseamnă începutul vindecării."

Înţelepţii tibetani spun astfel: „Mănâncă ce mănâncă boul, nu-l mânca pe boul!" De ce aşa? Pune un leu – regele animalelor – să tragă o căruţă uşoară şi n-o să poată, chiar dacă el se hrăneşte numai cu carne. Sau tocmai din această cauză! În schimb, cele mai puternice animale de tracţiune se ştie că se hrănesc numai cu plante, sunt ierbivore. Par nişte adevăruri elementare, de care oricine este conştient, dar puţini se folosesc concret, practic, de înţelesul lor profund.

***Stelian FULGA* a avut privilegiul rar de a învăţa şi multe alte asemenea lucruri, direct de la călugării shaolini, pe parcursul celor patru ani petrecuţi în Tibet. Înainte de a ajunge acolo, a trecut însă el însuşi prin experienţa dură a confruntării cu propria moarte.**

Era sportiv de performanţă (a practicat boxul) şi ducea o viaţă foarte echilibrată, când într-o zi a fost nevoit să-şi facă analizele. Medicii i-au spus că are ficatul foarte bolnav şi că trebuie neapărat să se opereze. Operaţia a durat puţin, medicii nefăcând altceva decât să constate că era prea târziu: nu-l mai puteau salva, iar pronosticul lor reprezenta un verdict lipsit de echivoc – încă cel mult două luni de viaţă. Aceasta se întâmpla în urmă cu peste 18 ani. Atunci, tânărul Stelian Fulga a avut şansa extraordinară să-l cunoască pe regretatul Valeriu Popa, „nenea Omu", cum i se spunea. Celebrul terapeut i-a spus că mai are şanse să trăiască, numai dacă urmează tratamentul său cu apă distilată. Timp de 47 de zile, Stelian Fulga nu a mâncat absolut nimic (consuma doar apă distilată şi îşi făcea clisme cu infuzie de muşeţel şi rostopască) şi miracolul a devenit realitate. Pentru Stelian Fulga aceasta a însemnat o a doua naştere, începutul unei noi vieţi.

„Datorită doctorului Valeriu Popa, mi-am învins propria moarte!"

Nu e o afirmaţie gratuită: a urmat extraordinara experienţă a Tibetului. Tânărul român s-a numărat între cei trei aleşi ai călugărilor shaolini (din cei peste 4000 de pelerini adunaţi aici o dată pe an), pentru iniţierea în tratamentele naturale cunoscute de aceştia. Patru ani şi-a petrecut Stelian Fulga în Tibet. Ceea ce a putut învăţa şi mai ales ce a văzut cu propriii ochi ţine de o realitate halucinantă, pe care nu multe persoane sunt dispuse şi pregătite să o accepte ca atare. În faimoasa vale Hunza, unde străinilor le este permis accesul cu mare greutate, a întâlnit călugări de vârste cu mult peste 150 de ani, a văzut cazuri de levitaţie şi de „mers" pe apă, vindecări miraculoase în numai câteva minute şi alte asemenea lucruri aparent supraumane. A învăţat însă şi că mentalul are, practic, capacităţi nelimitate, dar din păcate risipite prin neştiinţă, ignoranţă, agăţare de teluric, de viaţa măruntă, materială.

„În Tibet, am văzut cum călugării shaolini vindecau în câteva minute boli considerate incurabile."

Şcoala tibetană a însemnat momentul de cotitură în destinul fostului „muribund", care a devenit el însuşi terapeut, căci consideră că nu are altă menire decât să-i ajute pe oamenii aflaţi în suferinţă.

– Eu ştiu prin ce-am trecut, când mi-au spus doctorii că o să mor şi înţeleg perfect ce simt bolnavii care vin la mine, poate cu ultimele speranţe. După ce m-am întors din Tibet, am ştiut că asta e datoria mea şi că viaţa pe care am primit-o în dar de două ori – prima dată, când m-am născut şi a doua oară, când mi-am învins moartea, datorită lui Valeriu Popa – trebuie s-o pun în slujba suferinzilor. Să nu creadă nimeni că eu pot să vindec orice, eu nu sunt Iisus, dar am avut şi am permanent cazuri foarte grave, pe care le tratez cu succes.

– Se spune că nu există boli, ci bolnavi. Totuşi, spuneţi-ne, ce boli aţi tratat până acum, în mod eficient.

– Mai întâi, aş zice că noi suntem bolnavi încă înainte să ne naştem, din cauza toxinelor pe care mama le-a primit în corp, în perioada sarcinii. Pe urmă, marea majoritate a oamenilor nu înţelege exact ce e boala. De obicei zicem „Sufăr cu inima sau cu stomacul, mă doare capul...", dar problema vine din altă parte, durerea, suferinţa reprezintă efectul unui dezechilibru. Medicii spun că funcţionarea organismului depinde de creier. Eu am învăţat că sângele, acest fluviu al corpului uman, ne coordonează. Dacă el este impur, vâscos, încărcat de toxine, atunci sigur că transportă otrăvurile respective la toate organele şi unele se îmbolnăvesc foarte grav, iar viaţa ni se scurtează. Ştiţi cum se hrănesc tibetanii care ajung la vârste incredibile? Cu ceea ce le dă pământul: plantele. Şi fără excese, fără graba care ne caracterizează pe noi. Ei zic aşa: apa s-o mănânci şi mâncarea s-o bei. Dacă noi mâncăm atâta carne, adică ce altceva decât animal mort, înseamnă că introducem în corp moarte! De la limbă până la rect, omul are un singur intestin, prevăzut cu mai multe compartimente. Nu întâmplător a fost creat astfel, căci e dator să se hrănească numai cu ceea ce vine de la natură. Orice medic ştie că o legumă, un fruct se digeră de câteva ori mai repede decât carnea. Deci carnea stă în corpul nostru, intră în putrefacţie, elimină toxine şi acestea pătrund în sânge. Şi-atunci, cum să nu fim bolnavi?

„Am vindecat orice fel de boli, cu excepţia cancerului osos, a psoriazisului şi a sclerozei în plăci."

Mă întrebaţi de boli vindecate. E adevărat, boala depinde de individ, de stadiul în care a ajuns. De când fac tratamente naturale, nu am obţinut rezultate mulţumitoare în cancerul osos, în psoriazis şi în scleroza în plăci. Bineînţeles, nici cazurile de cancer foarte grave nu au decât puţine şanse de vindecare şi eu spun că, dacă bolnavul mai poate căra în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină. Astfel, din zecile de mii de cazuri tratate – şi nu exagerez deloc spunând această cifră – pot aminti: boli stomatologice (abcese, paradontoze, granulom, micoze bucale), boli digestive (esofagită, hiperaciditate, ulcer gastroduodenal, colite, enterocolite, parazitoze intestinale, constipaţii cronice, dizenterie, hemoroizi, fisuri anale), boli hepatobiliare (hepatite şi ciroze, insuficienţă hepatică şi biliară, diskinezii biliare şi colecistite, angiocolite), boli respiratorii (bronşită şi astm bronşic, tuberculoză pulmonară, traheită), afecţiuni ale aparatului genital (anexită, eroziuni ale colului uterin, prostată, impotenţă), afecţiuni ale rinichilor (infecţii urinare, litiaze renale, nefrite, cistite, albuminurie, uretrite), afecţiuni ORL (faringite, sinuzite, otite), boli endocrine (insuficienţă tiroidiană, pancreatită, mastită), boli reumatice (artrită, lumbago, sciatică), boli metabolice (obezitate, diabet zaharat, dislipidemii), afecţiuni neuropsihice (astenii, migrene, nevroze, nevralgii), afecţiuni cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.

„Tăierea sub limbă vindecă hepatita, ciroza şi diabetul"

– Cum „împăcaţi" metodele dumneavoastră terapeutice cu medicina alopată?

– Nu există nici o problemă. Pacienţii vin la mine cu diagnosticul dat de medic şi urmează în paralel şi tratamentul anterior, pentru că eu nu am calitatea să le interzic să ia medicamente. Dar am constatat că, pe măsură ce bolnavul urmează regimul indicat de mine, chiar medicul este cel care-i scoate medicamentele.

– Explicaţi-ne, vă rog, în ce constă de fapt tratamentul dumneavoastră.

– Am vorbit mai devreme despre boală: acest dezechilibru energetic, care împiedică eliminarea toxinelor din organism pe cale naturală, cum spun călugării shaolini. Şi-atunci, cum necazurile ne vin mai întâi de la ceea ce mâncăm, orice tratament începe prin dezintoxicarea aparatului digestiv. Preparatele mele curăţă – vă rog să reţineţi! – într-o singură zi tot ce înseamnă tractul digestiv şi organe anexe: ficat, bilă, pancreas, rinichi. Am cazuri când numai prin această cură de dezintoxicare rapidă pacienţii au eliminat reziduuri sub forme şi în cantităţi incredibile – inclusiv calculi biliari şi renali sau paraziţi uriaşi. Trebuie spus că mulţi nu au mai luat medicamente şi că, de obicei, se pierd 3-4 kilograme, după această cură.

– Puteţi dezvălui secretul tratamentului dumneavoastră?

– Secretul vine tot de la inepuizabilul rezervor de sănătate care e natura; numai să ştim cum să-l folosim. Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun, cel mai puternic laxativ cunoscut, ulei obţinut din seminţe de struguri, care ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor şi ulei de seminţe de in, pentru regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale. Efectele vă spuneam că sunt uluitoare. Iată, de pildă, problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia dispar astfel într-o singură zi.

– Am observat că în cabinetul dumneavoastră se aplică şi o metodă pe care o credeam aproape pierdută şi numai aparţinând lumii satului: tăierea sub limbă...

– E o metodă străveche, foarte eficientă, pe care eu am învăţat-o de la o femeie din Tulcea şi o aplic cu mult succes în cazuri de hepatită tip A, B, C, în ciroze, în diabet. De asemenea, tensiunea arterială se stabilizează, durerile de cap dispar în câteva minute şi oboseala nu mai persistă. Eu însumi îmi aplic această metodă, de două ori pe an. Reţineţi în plus că pacienţilor mei le recomand o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, mai folosesc, cu foarte bune rezultate, tratamentul cu argilă de Şuncuiuş, remedii din plante medicinale, iar bolnavilor de cancer le recomand în mod special clismele cu infuzie de rostopască şi cafea.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

– Constat că pacienţii nu vă dau răgaz deloc. Cum faceţi faţă acestei afluenţe de bolnavi – firească, nedorită de cei ce gândesc pozitiv?

– Aşa e, foarte mulţi oameni suferă şi eu, v-am spus, ştiu că am datoria să-i ajut cu ceea ce ştiu. Şi să vă mai spun ceva: am tratat sau am în tratament şi vreo 52 de medici. Eu nu sunt medic, dar, ca să nu existe suspiciuni, menţionez că produsele mele au toate avizele de la instituţiile abilitate.

Cei care doresc să mă contacteze pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar, cum acesta e ocupat cam tot timpul, pot şi să-mi scrie, pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, şoseaua Mihai Bravu nr.227, corp 1B, apart.2, sectorul 3. În cel mult 7-8 zile, aceştia vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (costă 200000 lei) sau un tratament complex, care include cura de dezintoxicare, diferite extracte din plante şi argilă, suficient pentru patru luni – care costă 400000 lei. Plata se face ramburs, la primirea coletului.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cazuri relatate de pacienţi

DIDINA DRAGNE (68 ani) – Bucureşti (relatarea aparţine Doinei Dragne, fiica pacientei. tel: 01/323.19.46). „De vreo 40 de ani, o ştiu pe mama luând medicamente, pentru inimă, pentru rinichi, stomac, ficat... În luna iunie, a făcut analize şi a fost diagnosticată cu pancreatită cronică şi cu pietre la rinichi. În plus, se plângea de dureri de cap şi de inimă. Nu credea deloc în tratamente naturale, fiindcă era dependentă de medicamentele ei. Am convins-o totuşi să vină la d-l Fulga şi să-i urmeze sfaturile. A început prima cură de dezintoxicare pe 31 iulie şi, după patru luni, la analize i s-a spus că stă bine cu inima, analizele sângelui au fost bune, iar ecografia arăta un miracol: pancreas cu aspect normal, rinichii fără nisip, ficat normal şi numai fierea avea pereţii îngroşaţi. A făcut a treia cură de dezintoxicare cu preparatul d-lui Fulga şi, într-o singură zi, a eliminat doi pumni de pietre, între care două cât o monedă de 500 de lei. Vreau să spun că mama nu a mai luat, de astă-vară, decât un medicament pentru fiere, a renunţat la carne, la grăsimi şi se alimentează normal. Acum, se simte foarte bine, datorită tratamentului prescris de d-l Stelian Fulga."

DUMITRU TISMĂNARU (73 ani) – Craiova, tel: 051/123136. „Scriu aceste rânduri, nu pentru a face reclamă domnului Fulga Stelian, ci pentru a-i încuraja pe cei aflaţi în suferinţă, să folosească tratamentul prescris de acesta. În luna februarie 1974, ca din senin, am urinat sânge. Hematurie totală – a fost primul diagnostic pus de specialişti. În urma analizelor, s-a procedat la incizia vezicii urinare, din care s-a decalat o formaţiune tumorală de mărimea unei căpşuni, cu franjuri şi pedicule. Aveam 41 de ani şi până în 1983 am fost cauterizat de nouă ori. Apoi, până în 1996, nu am mai avut nici o intervenţie, dar în următorii patru ani am fost operat de încă patru ori. A cincea oară, în septembrie 2000, a fost urmată de analize şi diagnosticul a fost „tumoră vezicală multiplu operată, recidivată". Mi s-a propus să accept înlocuirea vezicii, dar eu am spus că vreau să mor aşa cum m-a creat Dumnezeu. Eram ca o epavă, când am aflat de d-l Stelian Fulga şi, deşi neîncrezător, m-am gândit să încerc. Am făcut o comandă prin telefon şi în 3 zile am avut tratamentul acasă, dar l-am amânat încă o lună. Simţindu-mă mai rău, am început atunci să-l urmez şi am simţit cu fiecare zi cum tonusul îmi creşte. După 3 luni, am luat în greutate, iar analizele mi-au ieşit toate bune. Am venit apoi personal la Bucureşti să-i mulţumesc d-lui Fulga, este un miracol şi îmi pun întrebarea: Oare când va colabora medicina modernă cu medicina naturală?"

ADELA S. – Cluj-Napoca, tel.:093/269.454. „Am suferit din cauza unei tumori pe pancreas şi metastază osoasă. Am făcut citostatice şi, în paralel cu tratamentul medicamentos, am folosit şi preparatele d-lui Stelian Fulga. După o lună, am simţit o ameliorare şi nu am mai avut probleme, dar ţin în continuare regim."

ELENA DĂNILĂ – Iaşi. „Am fost cu soţul meu la d-l Fulga, ocazie cu care dumnealui mi-a spus ce probleme de sănătate am, fără să mă fi văzut înainte. M-am mirat şi m-am hotărât să mă taie sub limbă. Nu vă pot spune cât de surprinsă am fost, când durerea de cap mi-a dispărut ca luată cu mâna, ba chiar am putut citi fără să-mi pun ochelarii. Au trecut două săptămâni de-atunci şi azi (20 noiembrie 2001) parcă nu-mi vine să cred că mă simt atât de bine şi că am renunţat la pastilele pentru somn, cap, inimă, bilă, care îmi erau indispensabile."